

NEW YORK TIMES BEST - SELLING AUTHOR

ANDY ANDREWS

*Cứ 1 phút trôi qua lại
có 1 cuốn sách của
Andrews được bán
trên khắp thế giới.*

QUYẾT ĐỊNH
LÀM NÊN THÀNH CÔNG

Thực thi hiệu quả

THE KNOWLEDGE
Knowledge for the Future

NHÀ XUẤT BẢN
TRÍ THỨC

LỜI NÓI ĐẦU

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách : Fanpage :

<https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

Khi cuốn *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm* (Traveller's Gift) được phát hành năm 2002, không ai biết xếp cuốn sách vào thể loại nào. Kể cả các hiệu sách cũng không biết nên xếp cuốn sách này vào giá sách nào. Tất nhiên, giới truyền thông cũng vậy.

Sau khi được chương trình *Good Morning America* của đài ABC giới thiệu, cuốn sách này bắt đầu xuất hiện ở khắp các danh sách *bestseller* trên toàn nước Mỹ. Khi đó, *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm* được xếp loại trong mục “hư cấu” của *New York Times*. Cùng thời gian đó, *Wall Street Journal* lại xếp cuốn sách này vào mục “phi hư cấu”. Nó được coi là sách “phát triển cá nhân” trên trang web bán sách trực tuyến *Barner & Noble*, là sách “văn học” trên *Amazon.com*, là sách “tôn giáo” trên *Publisher's Weekly*, và là sách “kiến thức tổng hợp” trên *USA Today*. Cuối cùng, tờ *New York Times* đã chuyển *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm* vào danh sách các cuốn sách “tư vấn”, sau đó vào danh sách “viễn tưởng”, cuối cùng nó được xếp vào danh mục sách “kinh doanh” và đã đứng trong danh sách này suốt 17 tuần liền.

Lần đầu tiên, *Publisher's Weekly* đã mắc phải sai lầm là viết hai bài giới thiệu về cuốn *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*, và độc giả đã không hài lòng về điều đó. Trong bài giới thiệu thứ nhất, cuốn sách bị coi là nhạt nhẽo, chẳng có gì thú vị cả. Trong bài giới thiệu thứ hai, được đăng tải ở một vị trí nổi bật, tôi lại được gọi là “một tác giả đáng đọc”, tôi đã làm được “một việc mẫu mực” và cuốn sách này “sẽ được đông đảo độc giả đón đọc.”

Thực sự, tôi không hề ngạc nhiên với những nhầm lẫn này. 25 năm nghiên cứu *7 Quyết định* không hề khiến tôi nhờ chúng mà nổi tiếng hơn. Tuy nhiên, điều này lại có tác dụng tích cực là chứng minh giá trị của *7 Quyết định* mỗi khi tôi thực thi một quyết định nào đó trong công việc hoặc theo dõi tác động của những quyết định đó lên cuộc sống của những người khác.

Các bạn có thể tưởng tượng được không, mỗi lần tôi thực thi hoặc nhìn người khác thực thi những quyết định này, tôi thấy chúng thực sự có hiệu quả. Tại sao vậy? Bởi vì chúng là nguyên lý... mà nguyên lý thì luôn luôn hoạt động.

Bạn nghĩ sao về việc đọc mà không cần dựa vào 7 quan niệm hay 7 nguyên lý đó? Đó không phải là 7 thói quen. Thậm chí, chúng không phải là của tôi. Tôi không phát minh

hay phát hiện ra chúng. Đơn giản là tôi nhận diện được chúng và đã dành hơn hai thập kỷ để chứng minh giá trị của chúng.

Vì vậy, khi bạn đọc cuốn sách này, hãy nhớ rằng, các nguyên lý luôn luôn hoạt động, mọi lúc mọi nơi, chúng vẫn hoạt động dù bạn biết hay không biết đến chúng. Bạn đã bao giờ từng nghe câu “phớt lờ các quy luật là điều không thể tha thứ” chưa? Phớt lờ các nguyên lý không có nghĩa là bạn không bị tác động bởi các nguyên lý ấy. Đơn giản là nó giống như việc một người không biết về lực hấp dẫn thì không có nghĩa là các nguyên lý về lực hấp dẫn không tác động lên anh ta khi anh ta sẩy chân ngã xuống một vách đá.

Bạn đang nắm giữ trong tay thành quả hơn 25 năm nghiên cứu của tôi. Tôi phải nói lại rằng, các quy luật về sự thành công của một cá nhân - như thành công trong mối quan hệ gia đình, các mối quan hệ xã hội, thành công về tài chính - đều tồn tại và hoạt động ở xung quanh chúng ta, cũng như quy luật vạn vật hấp dẫn vậy. Do đó, tại sao chúng ta lại không tìm hiểu về chúng và vận dụng chúng để tạo dựng nên một tương lai như chúng ta mong muốn?

Hãy sẵn sàng tận hưởng những giây phút sáng khoái và thú vị, chúng ta cùng nhau bắt đầu nhé!

ANDY ANDREWS

Orange Beach, Alabama, Hoa Kỳ

MỞ ĐẦU

Tạo dựng cuộc sống như bạn mong muốn

KHÁM PHÁ 7 QUYẾT ĐỊNH

Trong cuốn *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*, David Ponder cảm thấy mình đang gặp phải một tình huống vô cùng khó khăn: anh bị mất việc, đứa con gái 12 tuổi đang ốm nặng nhưng anh thì không có đủ tiền cho con chữa bệnh. Sau vụ tai nạn ô tô thảm hại, Ponder đã bị cuốn vào một cuộc phiêu lưu khám phá. Anh đã gặp 7 con người xuất chúng trong lịch sử, mỗi người đều trao tặng cho Ponder một quyết định giúp anh thay đổi cuộc đời.

Ít ai trong chúng ta không phải chịu đựng nỗi đau và những bi kịch trong cuộc đời. Tôi biết, bản thân tôi cũng như vậy. Tôi lớn lên trong một gia đình thuộc tầng lớp trung lưu mẫu mực. Cả cha và mẹ đều thương yêu tôi. Tôi cũng yêu cha mẹ mình, cuộc sống của chúng tôi thật tuyệt vời cho đến khi... tôi 19 tuổi. Khi đó, rất nhiều sự kiện liên tiếp xảy ra khiến cuộc sống của tôi bị 16 đảo lộn dữ dội. Mẹ tôi qua đời vì bệnh ung thư, rồi cha tôi cũng mất trong một tai nạn ô tô.

Tôi hoàn toàn suy sụp. Sự bối rối hỗn loạn và nỗi đau buồn đã nhanh chóng chuyển thành cơn giận dữ. Tôi không có một gia đình lớn hay bạn bè để dựa dẫm, nhờ cậy; do đó, tôi phải chống chọi với một hoàn cảnh khủng khiếp và mọi việc càng ngày càng trở nên tồi tệ hơn. Xung quanh tôi ngập tràn các câu hỏi đầy cay đắng, không thể giải đáp. Một loạt sự kiện liên tiếp xảy ra khiến tôi thực sự trở thành một kẻ vô gia cư. Tôi không thể vay được đến 50 đô la, không nhà cửa, không xe cộ, không công việc và dường như cánh cửa tương lai đóng chặt trước mắt tôi.

Tôi thường phải ngủ qua đêm dưới gầm cầu ở cái thị trấn mà tôi mới nhận là quê hương, thị trấn Gulf Shores, bang Alabama, hoặc chui ra chui vào để ngủ ở gara của một gia đình nào đó. Tôi cay đắng nhớ lại một câu thành ngữ thời thơ ấu: “Chúa sẽ đặt một người bên trong trái tim của Người, vì Chúa muốn anh ta ở đó.” Tôi vẫn còn nhớ những điều mình đã nghĩ khi đó: “Tạ ơn Người, vì Người đã đặt con ở dưới gầm cầu”.

Cảm thấy tuyệt vọng và vô phương cầu cứu, tôi không thể không đặt ra một câu hỏi, và cho đến gần đây, câu hỏi ấy đã quay trở lại ám ảnh tôi: *Phải chăng cuộc đời là một tấm vé xổ số?*

Tại sao người này lại sinh ra trong gia đình giàu có, có một công việc yêu thích; trong khi người kia lại phải gán bó cuộc đời mình với cái gầm cầu? Phải chăng cuộc đời là một hành trình đã được vạch sẵn? Tôi nghĩ: *Nếu cuộc đời thực sự là một tấm vé xổ số, thì đây là tấm vé xổ số của mình, có lẽ mình phải vứt bỏ nó đi.* Đó là những suy nghĩ đầu tiên của

tôi về việc tự tử.

Hồi các bạn yêu quý, tôi cảm thấy mình vô cùng may mắn nếu được đưa đẩy tới một nơi nào đó... bất cứ nơi nào. Nhưng thay vào đó, tôi lại làm những công việc rất lặt vặt như rửa cá, rửa sàn tàu và như vậy mà tôi có nhiều thời gian rảnh rỗi để thường xuyên ghé vào thư viện. Tấm thẻ thư viện miễn phí chính là tấm vé giúp tôi vươn tới một tầm cao mới, một thế giới với những khả năng không giới hạn, theo dấu chân những người anh hùng trong những khoảnh khắc quan trọng trong cuộc đời họ.

Trong hơn 2 năm đó, tôi đã đọc được khoảng 200 đến 300 cuốn tiểu sử của những người có cuộc sống hạnh phúc, thành công và có sức ảnh hưởng lớn làm thay đổi cả thế giới theo cách riêng của họ. Một vài người trong số đó có thể có cơ hội tích lũy được rất nhiều của cải, nhưng tiền 18 bạc không phải là yếu tố khiến tôi có ấn tượng mạnh về họ. Tôi muốn tìm những con người biết chia sẻ niềm vui, hạnh phúc và thành công trong cuộc sống với cha mẹ, bạn bè, đồng nghiệp và ông chủ của họ.

Đôi khi ở trong thư viện, sự tự ti của tôi đã biến thành niềm đam mê. Tôi thường chú tâm tìm kiếm, phát hiện ra cách những con người vĩ đại đã làm. Họ có điều gì đặc biệt? Tại sao họ lại luôn có sự may mắn như vậy? Phải chăng họ đã làm một điều gì đó khác biệt? Điều đó là tự nhiên hay do sự nỗ lực theo một cách thức nào đó? Nó có phụ thuộc vào tôn giáo hay vị trí xã hội của họ không? Tôi tin rằng cuộc đời không phải là một tấm vé xổ số, không phải là trò may rủi. Tôi đã đọc được rằng, Albert Einstein không hề thích quan điểm “may rủi là điều ngẫu nhiên” hay quan niệm “Chúa sắp đặt mọi điều may rủi”, vì vậy làm sao tôi có thể không đồng ý với Einstein được cơ chứ?

HÃY TÌM KIẾM VÀ BẠN SẼ TÌM ĐƯỢC

“Hãy hỏi và con sẽ có câu trả lời; hãy kiếm tìm và con sẽ tìm được; hãy gõ cửa, cánh cửa sẽ mở ra trước mắt con.”

Matthew 7:7 KJV¹

Trong 50 cuốn tiểu sử đầu tiên tôi đã đọc, có tiểu sử của Tổng thống Winston Churchill, nhà thực vật học George Washington Carver, Tướng Joshua Chamberlain, diễn viên hài kịch Will Rogers, nữ thánh Joan of Arc, Tổng thống Abraham Lincoln và nhà thần kinh học Viktor Frankl. Tôi bắt đầu chú ý tới những nhân vật đáng chú ý, những người có vai trò như sợi dây xuyên suốt để kết nối các sự kiện lịch sử. Những con người vĩ đại này nhận thức về thế giới theo cách giống nhau, với một hệ thống niềm tin giống nhau, những nguyên tắc giống nhau tạo nên những hành động và sự tương tác của họ với thế giới.

Tôi miệt mài tìm kiếm manh mối qua các dữ liệu về tiểu sử của họ, và đã khám phá ra 7 nhân tố - 7 nguyên tắc rõ ràng thể hiện trong mỗi con người, ở những mức độ khác nhau.

Đôi khi, những nguyên tắc này được thể hiện ra trong những hoàn cảnh vô cùng gian khó, trong một số trường hợp khác, một nguyên tắc lại phải được học như cách một đứa trẻ con học bài.

Tôi đã từng phân vân rằng, liệu tôi có thể vận dụng những nguyên tắc này hằng ngày, thậm chí khi tôi không biết đến chúng như trước đây. Làm sao tôi có thể làm chủ được chúng? Liệu một ngày nào đó cuộc đời của tôi có được ghi nhận hay không?

Trong những ngày đó, tôi trở thành một con mọt sách, những kinh nghiệm quý báu vẫn rất hữu ích cho tôi tới tận giờ phút này. Trong hơn 20 năm trời, tôi đã vận dụng nhuần nhuyễn 7 Quyết định vào cuộc sống của mình và truyền bá những quyết định ấy cho những người khác. Một số người bạn của tôi từng nói: “Ồ, chắc chắn anh thành công như ngày hôm nay là nhờ 7 Quyết định này rồi”. Tôi cho rằng, cảm nhận của một người về thành công của tôi phụ thuộc vào quan niệm của chính người ấy. Tuy nhiên, tôi có thể khẳng định với bạn rằng: *“Vì một số lý do, tôi đã trở thành một khán giả thành công nhất trên thế giới này”*.

Vì nhiều lý do khác nhau, tôi đã có cơ hội tiếp cận với bốn vị Tổng thống Mỹ. Tôi đã nói chuyện rất thoải mái với Bob Hope bên cạnh bể bơi ở sân sau nhà ông. Tôi đã từng đi dạo trong rừng với Tướng Norman Schwarzkopf. Tôi cũng đã đi lang thang bằng xe buýt với Garth Brooks, Kenny Rogers, Randy Travis và cùng Cher, Joan Rivers thăm thú Las Vegas. Tôi đã từng ăn trưa với Bart Starr, tham gia một vài khóa học chơi golf với Nancy Lopez, ăn sáng ở Dublin với Giám đốc FBI trong khi Gerry Adams, lãnh đạo của Quân đội Cộng hòa Ireland đứng đợi chúng tôi ở phòng bên cạnh.

Là người có niềm tin vững chắc, chất lượng những câu trả lời của chúng ta được khẳng định bằng chất lượng của những câu hỏi. Tôi thường tận dụng những cơ hội này để hỏi về những điều tôi tin là vĩ đại. Tôi muốn được giải đáp không những các vấn đề tôi đã biết mà còn muốn xác định rõ ràng một chân lý. Tôi thường đặt ra những câu hỏi như:

- Khi bạn chán nản, bạn sẽ làm điều gì đầu tiên?
- Quyết định nào là quyết định quan trọng nhất bạn đã từng đưa ra trong cuộc đời mình?
- Quyết định tồi tệ nhất trong cuộc đời bạn là gì?
- Nếu bạn muốn chia sẻ sự thông thái của mình với một chàng trai trẻ mới 18 tuổi, thì đó sẽ là điều gì?
- Điều sáng suốt nhất mà cha mẹ bạn từng làm là gì?
- Bạn thường làm gì trước khi bạn đi ngủ?
- Điểm khác biệt mà đã tạo ra cho bạn khi bạn còn là một đứa bé là gì?

Hãy trở đi trở lại với những câu hỏi ấy, tôi chắc chắn rằng 7 Quyết định sẽ dẫn bạn đi đúng con đường dẫn tới thành công.

Khi *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm* được xuất bản tháng 11 năm 2002, 7 Quyết định này đã thu hút được sự quan tâm của rất nhiều độc giả. Những thử nghiệm của tôi về 7 Quyết định này đã được hơn một triệu người trên thế giới, bao gồm cả

đàn ông và phụ nữ vận dụng hiệu quả vào cuộc đời họ. Mỗi tuần, tôi đều cảm thấy vô cùng may mắn khi được biết rằng, nhiều người trên thế giới đã biết đến cảnh ngộ của David Ponder và đã tạo ra những thay đổi trong cuộc đời của họ nhờ vận dụng 7 Quyết định này.

7 NGUYÊN LÝ, 7 QUYẾT ĐỊNH

Hãy nhớ rằng, 7 Quyết định này tác động ở mọi lúc mọi nơi. Thực tế, chúng ảnh hưởng đến cuộc sống của bạn ngay lúc này, bất kể bạn có nhận thức được về chúng hay không. Như chúng ta sẽ cùng thảo luận, những suy nghĩ của chúng ta dẫn chúng ta tới thành công hay thất bại. Những suy nghĩ của chúng ta bị ảnh hưởng bởi cách chúng ta áp dụng những nguyên lý này. Vì vậy, chúng ta sẽ tập trung đi sâu giải thích và chứng minh 7 Quyết định này, giúp bạn tìm thấy những điểm khác biệt để tạo dựng tương lai như bạn mơ ước.

Bạn đã từng bao giờ nghe nói “phớt lờ các quy luật là điều không thể tha thứ” chưa? Chà, nếu bạn phớt lờ nguyên lý thì bạn sẽ không được các nguyên lý này bảo vệ. Bởi vì một người không biết về nguyên lý phổ biến không có nghĩa là người đó không chịu ảnh hưởng của nguyên lý này. Nguyên lý lực hấp dẫn đã ảnh hưởng đến chúng ta rất lâu trước khi quả táo rơi vào đầu Issac Newton. Nhưng phải đến khi Newton hiểu được nguyên lý này, con người mới có thể khai thác sức mạnh của nó để chế tạo ra máy bay, cầu treo và có những chuyến du hành vũ trụ.

Tương tự như vậy, các nguyên lý thành công trong quan hệ gia đình, quan hệ xã hội hay thành công về mặt tài chính cũng luôn luôn hoạt động. Chúng ta hoàn toàn có thể khai thác và áp dụng những nguyên lý này. Bằng cách tìm hiểu và áp dụng chúng, chắc chắn chúng ta sẽ tạo dựng được tương lai như chúng ta mong muốn.

Hãy xem xét, cân nhắc về ảnh hưởng của một nguyên lý nào đó, chẳng hạn như nguyên lý “hãy luôn chịu trách nhiệm về cuộc sống của chính mình.” Kinh nghiệm sống của một người được cải thiện như thế nào? Bây giờ, bạn hãy tưởng tượng về sức mạnh của một nguyên lý nào đó, rồi tưởng tượng sức mạnh của cả 7 nguyên lý đó khi chúng được kết hợp với nhau. Kết quả của việc kết hợp 7 nguyên lý thay đổi cuộc đời này thành một sức mạnh tổng thể sẽ tránh được những thay đổi phụ đang tăng lên để tạo ra một sự đột phá. Cuộc sống của bạn và cuộc sống của những người xung quanh bạn sẽ được chuyển hóa là do kết quả của việc làm chủ 7 Quyết định này.

Trước khi tìm hiểu sâu hơn, chúng ta cần biết về 7 *Quyết định làm nên thành công*:

1. QUYẾT ĐỊNH CHỊU TRÁCH NHIỆM

Không đùn đẩy trách nhiệm cho người khác. Tôi chịu trách nhiệm về quá khứ của tôi. Tôi có trách nhiệm về thành công của tôi. Tôi sẽ không để cho quá khứ điều khiển vận mệnh của mình.

Quyết định Chịu trách nhiệm giúp chúng ta ngừng việc đổ lỗi cho người khác và cho

hoàn cảnh khách quan. Thay vào đó, chúng ta phải lập ra hành trình cho cuộc sống của mình để cuộc sống ấy trở thành những bằng chứng về sức mạnh thực sự của sự lựa chọn.

2. QUYẾT ĐỊNH KIỂM TÌM TRÍ TUỆ

Tôi sẽ trau dồi tri thức. Chúa đã rời núi để tạo ra cơ hội thực hiện những gì Người lựa chọn. Tôi phải sẵn sàng thay đổi bản thân mình.

Quyết định Kiểm tìm trí tuệ sẽ giúp chúng ta có được những lời khuyên hữu ích từ sách vở, từ những người đi trước và kinh nghiệm thực tế. Chúng ta học cách đánh giá ảnh hưởng của những người xung quanh tới cuộc sống của mình, trau dồi tri thức từ tri thức của người khác, và có lẽ quan trọng hơn cả là học và thực hành qua những công việc cụ thể của chính mình.

3. QUYẾT ĐỊNH HÀNH ĐỘNG

Tôi là một con người hành động. Nhiều người đã từ bỏ con đường của mình khi thấy có một người đang chạy trên con đường đó và những người khác đang chạy theo dấu chân của anh ta. Tôi sẽ là con người đang chạy đó.

Quyết định Hành động là một hồi chuông cảnh tỉnh. Hành động nhất quán là điều cốt yếu để xây đắp nên con đường dẫn tới thành công. Chúng ta thường ngạc nhiên, thậm chí vô cùng sửng sốt khi nhìn thấy thành quả của những con người thành đạt, nhưng rất nhiều thành quả mà những người ấy đạt được là do họ đã hành động không khi nào ngừng nghỉ.

4. QUYẾT ĐỊNH KIÊN ĐỊNH

Tôi có một trái tim kiên định. Những lời phê phán, chỉ trích, những lời phàn nàn sẽ cuốn theo chiều gió. Chúng đến và đi như hơi thở và sẽ không tác động đến tôi.

Khi có một quyết định kiên định, chúng ta sẽ biết cách xua tan nỗi sợ hãi và quyết định theo đuổi ước mơ với một mục tiêu rõ ràng và quyết tâm không đổi. Với trái tim kiên định, chúng ta sẽ đặt ra được hướng đi và quyết định được vận mệnh của mình.

5. QUYẾT ĐỊNH HẠNH PHÚC

Hôm nay tôi sẽ chọn sự vui vẻ. Cuộc sống của tôi được định hình bởi sự lựa chọn của tôi. Đầu tiên tôi sẽ lựa chọn. Sau đó, sự lựa chọn ấy sẽ định hình nên bản thân tôi.

Quyết định Hạnh phúc có lẽ là quyết định khó hiểu nhất trong tất cả 7 quyết định. Quyết định này chứng tỏ rằng hạnh phúc là một lựa chọn, nếu hiện giờ bạn không hạnh phúc, đó là kết quả sự lựa chọn của bạn chứ không phải do hoàn cảnh cuộc sống.

6. QUYẾT ĐỊNH KHOAN DUNG

Tôi sẽ chào đón ngày hôm nay với một trái tim khoan dung. Tôi biết rằng, Chúa hiếm khi sử dụng một người mà những điều anh ta quan tâm chỉ là những điều người khác

đang nghĩ.

Quyết định Khoan dung có thể hàn gắn trái tim bạn, khôi phục và tâm hồn của bạn. Nuôi dưỡng cơn giận dữ, những điều oán giận sẽ chỉ làm hại trí óc và cản trở khả năng chúng ta thực hiện hiệu quả 6 Quyết định kia. Sự tha thứ sẽ khiến tâm hồn chúng ta thanh thản hơn.

7. QUYẾT ĐỊNH KIÊN TRÌ

Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh. Lý trí có thể vươn xa nhưng chỉ đến một giới hạn nhất định, còn niềm tin thì không có giới hạn. Giới hạn duy nhất để hiện thực hóa ước mơ chính là sự nghi ngờ những gì tôi đang có hôm nay.

Quyết định Kiên trì chứng minh sự phát triển của quan niệm: Kiên trì trong mọi hoàn cảnh là chìa khóa dẫn tới thành công vượt bậc trong bất cứ lĩnh vực nào của cuộc sống. Khi chúng ta kiên định thực hiện Quyết định Kiên trì, thành công đến với chúng ta là không giới hạn.

NHỮNG NGƯỜI LỮ HÀNH THẬT SỰ

Cho đến nay, tôi vẫn thích đọc các trang tiểu sử.

Cuối những năm 1980, tôi có cách tiếp cận chủ động hơn trong việc Nghiên cứu về Thành công. Ngoài việc đọc tiểu sử của những nhân vật lỗi lạc, tôi tự hỏi chính bản thân mình: *Sẽ ra sao nếu tôi tiếp cận những người thành công - mặc dù tôi không quen biết họ - và nói với họ hãy chia sẻ với tôi những bí mật để thành công và những chiến lược mà họ đã sử dụng để vượt qua thử thách và thất bại?*

Tôi bắt đầu sưu tập hàng trăm tư liệu của những người thành công trên các phương tiện truyền thông, trong lĩnh vực thể thao, kinh doanh, nghệ thuật và chính trị. Những biểu tượng thời hiện đại như Tướng Chuck Yeager, Norman Vincent Peale, Dale Earnhart, Sugar Ray Leonard, Bobby Bowden, Elizabeth Taylor, Mike Eruzione và Orville Redenbacher đã chia sẻ vinh quang và thất bại của họ với tôi.

Chẳng có gì ngạc nhiên khi những nguyên lý trong 7 Quyết định đã gây được tiếng vang, củng cố vững chắc thêm những bài học đó. Để giúp bạn hiểu rõ hơn về mỗi Quyết định, tôi đã tìm kiếm trong hàng trăm nguyên lý và chỉnh sửa 7 nguyên lý mà tôi cảm thấy mỗi quyết định mà tôi chia sẻ với các bạn chính là hiện thân của một nguyên lý nào đó.

NHỮNG PHẨM CHẤT CỦA NHÀ LÃNH ĐẠO

Tướng George S. Patton, người tham gia cả hai cuộc chiến tranh thế giới đã nói rằng: “Luôn sẵn sàng đưa ra quyết định. Đó là phẩm chất quan trọng nhất của một nhà lãnh đạo

tài ba.”

Khi bạn đọc 7 Quyết định này, bạn sẽ hiểu rằng, tôi không sử dụng từ *lãnh đạo* thường xuyên, nhưng tất cả những điều được đề cập trong cuốn sách này đều củng cố những nguyên tắc lãnh đạo. 7 Quyết định này sẽ giúp bạn trở thành nhà lãnh đạo mà bạn muốn trở thành.

Lãnh đạo hay khả năng dẫn dắt của bạn, là điều cốt yếu để bạn có cuộc sống như mình mong muốn. Tuy nhiên, theo tôi, lãnh đạo là một quá trình học hỏi, không nên quá đề cao nó, không nên phức tạp hóa quá, bởi nếu như vậy, nó sẽ là vật cản đường với một số người. Bạn không cần phải đọc hàng ngàn cuốn sách về lãnh đạo mới trở thành một nhà lãnh đạo tài ba.

Bí quyết trở thành lãnh đạo rất đơn giản. Bạn đã có sẵn những phẩm chất để dẫn dắt người khác - bạn chỉ cần nhận ra và sử dụng chúng. Niềm tin của chúng ta sẽ tạo nên thành công hay thất bại. Hãy bắt đầu nghĩ theo cách hoàn toàn khác về phẩm chất nhà lãnh đạo trong con người bạn, hãy thay đổi số phận của bạn. Tôi vô cùng ngạc nhiên khi rất nhiều người đến gặp tôi sau khi tôi nói chuyện về 7 Quyết định và than thở: “Tôi không có tư chất của một nhà lãnh đạo”.

Những nhà lãnh đạo tài ba không bị ảnh hưởng bởi những tiêu chuẩn do người khác đặt ra. Đôi khi, một số người, thường bị coi là những kẻ lập dị, có những bước đi riêng của họ trong quãng đường đời mà không nghe theo những mong muốn và tình cảm tiêu cực. Họ làm được hết điều vĩ đại này đến điều vĩ đại khác. Với họ, không có điều gì là không thể thực hiện được.

Tôi nói: “Ồ, có chứ. Bạn hoàn toàn có tư chất của một nhà lãnh đạo”.

Hầu hết mọi người đều nghĩ rằng, *Ôi, tôi không hề có phẩm chất của một nhà lãnh đạo.*

“Có, bạn có đấy.” Điều quan trọng là bạn cần hiểu rõ điều này trước khi tiếp tục thực hiện 7 Quyết định.

Người lãnh đạo nhất thiết phải thấm nhuần hai điều: bạn phải có một niềm tin sắt đá vào chính bản thân mình, và một phẩm chất chúng ta có thể gọi là “khả năng lôi cuốn”. Khả năng lôi cuốn là khả năng giao tiếp khiến người khác phải lắng nghe bạn. Chúng ta thường lắng nghe những người chúng ta yêu mến.

Bạn là một nhà lãnh đạo bẩm sinh. Mỗi người đều lãnh đạo một người nào đó, thậm chí đó có thể là một đứa trẻ con. Theo quan điểm của nhiều người, lãnh đạo đơn giản là làm cho niềm tin hay quan điểm của bạn ảnh hưởng tới những người khác, để họ có cùng niềm tin với bạn và theo đuổi tới cùng niềm tin đó, ngay cả những khi họ phải đối mặt với những lời phê phán, chỉ trích.

Đã bao giờ bạn đi chơi với một nhóm bạn bè và một người hỏi: “Chúng ta đi ăn ở đâu nhỉ?”

“Mình không biết. *Cậu* muốn đi ăn ở đâu?”

Có một người nói rằng: “McDonald. Hãy đến cửa hàng McDonald đi”.

Cả nhóm lập tức đáp lại: “Được đây.”

Bạn đã bao giờ để ý rằng, có một người trong nhóm đã đưa ra một quyết định chắc chắn về bộ phim mà cả nhóm sẽ xem? Hay nơi mà cả nhóm sẽ đi ăn?

Có hai nguyên nhân chủ yếu: thứ nhất, mọi người yêu mến người này; và thứ hai, người này đã nói lên ý kiến của mình. Mọi người thường ưng thuận theo. Khi đó, bạn không để ý đến sự lãnh đạo, nhưng thực sự đó là lãnh đạo đấy.

7 Quyết định là những bài học cơ bản giúp bạn trở thành một người mà mọi người muốn vây quanh và khiến bạn có thể tăng sức ảnh hưởng của mình. Chúng sẽ khiến bạn trở thành một nhà lãnh đạo có sức ảnh hưởng tốt hơn bất kỳ cuốn sách nào về kỹ năng lãnh đạo, kỹ năng thuyết phục, kỹ năng tổng kết vấn đề, hay đưa ra kế hoạch bán hàng. Chúng sẽ giúp bạn tìm thấy một phương pháp để bạn thực hiện những điều bạn vừa học được.

Những cuốn sách và những cuộc thảo luận về bán hàng, kỹ năng lãnh đạo và kỹ năng kết thúc vấn đề rất quan trọng, nhưng nếu không thực thi 7 Quyết định này, chắc chắn chúng sẽ không phát huy tác dụng. Bạn có thể có câu trả lời “đúng”, hay bất cứ từ nào bạn ghi nhớ được, và hiểu rõ tất cả những con số thống kê bằng trái tim mình, nhưng nếu mọi người không vây quanh bạn, không tôn trọng bạn, câu trả lời đúng thực sự không còn ý nghĩa gì nữa. 7 Quyết định này là nền tảng cho bất cứ khóa học nâng cao nghiệp vụ kinh doanh nào. Mặc dù rất hiếm khi bạn nhìn thấy chữ *lãnh đạo* khi nói về 7 Quyết định này. Hãy nhớ rằng, những nguyên tắc này sẽ giúp bạn trở thành nhà lãnh đạo của những đứa trẻ, của người bạn đời, của đồng nghiệp và của những người bạn.

NÊN ĐỌC CUỐN SÁCH NÀY NHƯ THẾ NÀO?

Tôi viết cuốn sách này với mục đích giúp bạn làm chủ được 7 Quyết định làm nên thành công. Hầu hết chúng ta đều không có thời gian đọc hàng trăm cuốn tiểu sử của những bậc vĩ nhân để hiểu rõ hơn về những bước đường thành công của họ khi họ vận dụng 7 nguyên lý này. *Làm chủ 7 Quyết định* chính là “cầm nang cá nhân” để nâng cuộc sống của bạn lên một tầm cao mới.

Bạn không cần phải đọc *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm* mới có thể lĩnh hội được đầy đủ những thông điệp của cuốn sách này (mặc dù tôi nghĩ rằng, những câu chuyện sẽ tạo cho bạn sự hứng thú hơn trong hành trình mà bạn đang khám phá). Có một điều thuận lợi là 7 Quyết định thực sự mà David Ponder nhận được từ 7 nhân vật vĩ đại đó đều nằm trong cuốn sách này. Trong mỗi Quyết định, bạn sẽ hoàn thành được rất nhiều bài tập trong phần thảo luận về 7 Quyết định. Những bài tập này sẽ giúp bạn tiến xa hơn trên con đường thực thi những quyết định này trong cuộc sống của mình.

Xin bạn chú ý rằng, hầu hết chúng ta đều đọc một cách bị động. Chúng ta thường ngồi trên ghế bành hoặc nằm trên giường để đọc, và đọc lướt qua trong trạng thái mơ màng. Mặc dù cách đọc này có thể phù hợp với những cuốn sách giải trí, nhưng đó không phải là cách tốt nhất để lĩnh hội những thông tin trong cuốn sách. (Chẳng phải là rất tốt sao nếu như những thông tin này có thể thấm thấu vào đầu bạn khi dùng cuốn sách để gối đầu giường?)

Để giúp bạn hiểu rõ hơn về những thông tin trong cuốn sách, tôi sẽ hướng dẫn bạn một cách đọc chủ động để đạt được kết quả tốt nhất. Cách đọc như sau:

- Hãy đọc lại những đoạn mà bạn cảm thấy hứng thú;
- Bôi đậm, gạch chân và đánh dấu những trang đó lại;
- Hoàn thành các bài tập trong sổ tay hoặc nhật ký (có thể thực hành nhiều lần);
- Kiên trì thực hành, tập luyện những bài tập nhiều ngày.

Hãy coi những Quyết định này chẳng có gì là khó hiểu cả. Thực ra, một trong những lý do khiến nhiều người không nhận thức được là mình đang chịu tác động của những Quyết định này bởi chúng dường như quá đơn giản. *Chắc chắn, những vấn đề trong cuộc sống phức tạp hơn nhiều.* Linh cảm này thường làm cho chúng ta không để ý đến các chân lý đơn giản.

Bạn có thể đọc cuốn sách này một mạch từ đầu đến cuối trước khi làm các bài tập thực hành, hoặc bạn có thể đi sâu vào mỗi Quyết định, hoàn thành bài tập của Quyết định đó trước khi bạn chuyển sang phần tiếp theo. Bất cứ khi nào bạn cảm thấy có hứng thú, hãy chắc chắn rằng bạn sẽ làm những bài tập thực hành này. Chỉ đọc những dòng chữ thôi thì không đủ. Hãy hoàn thành các bài tập, thậm chí là làm đi làm lại nhiều lần, điều này sẽ giúp bạn nắm vững mọi Quyết định. *7 Quyết định làm nên thành công* là một khóa học dựa trên kinh nghiệm thực tế, một cảm nang tham khảo và là người bạn đồng hành cùng bạn trên hành trình hướng tới cuộc sống mà bạn mong đợi.

Ngoài ra, tôi cũng muốn nhắc nhở rằng, các bạn nên làm những bài tập thực hành vào một cuốn sổ tay hoặc nhật ký, không nên viết vào các tờ giấy nháp, điều này sẽ giúp bạn giữ lại được một nguồn tài liệu tham khảo sau này. Tôi nghĩ là bạn nên đầu tư một cuốn nhật ký bìa da - cuốn sổ bạn sẽ ghi lại những ước mơ, mục đích, những ý tưởng sáng tạo, những kỷ niệm và những bài học trong cuộc sống.

SỨC MẠNH CỦA LÒNG KIÊN ĐỊNH

Mọi người trong chúng ta đều có thể thành công. Nó cũng giống như việc bạn đề ra một trong 7 Quyết định ít nhất một lần trong đời. Mặc dù điều này không có gì khó hiểu, nhưng những Quyết định này cũng không dễ thực hiện chút nào. Tuy nhiên, bí quyết của thành công lâu bền là kiên định áp dụng 7 Quyết định này.

Chúng ta thường có xu hướng thử nghiệm việc gì đó một vài lần, nếu nó hiệu quả,

chúng ta sẽ tiếp tục thực hiện, nếu không, chúng ta sẽ từ bỏ nó. Trong tâm lý học, điều này gọi là Quy luật Hiệu quả: Chúng ta thường có xu hướng lặp lại những điều chúng ta đã thực hiện thành công và được đền đáp. Tuy nhiên, điều ngược lại cũng đúng: Chúng ta thường có xu hướng tránh né những hành động khiến chúng ta bị trừng phạt hay khiến chúng ta bị tổn thương.

Áp dụng 7 Quyết định một cách tự giác và kiên định có thể khiến bạn gặp nhiều khó khăn trong giai đoạn đầu. Tuy nhiên, dù chúng ta không yêu cuộc sống, thì ít nhất chúng ta cũng sẽ giúp cuộc sống của mình thoải mái hơn (thoải mái ngay cả khi có những món nợ kêch sù, một công việc không được hoàn thành như ý hay một mối quan hệ bất hòa).

Tốt hơn là bạn nên coi việc “ra quyết định” là dùng sức lực chứ không phải kỹ năng. Hãy xem xét trường hợp tập luyện nâng tạ. Lần đầu tiên bạn nâng một trọng lượng, bạn chưa quen với việc đó, bạn nói rằng đẩy một quả tạ 23kg thật khó khăn. Thậm chí, kể cả khi bạn đã làm được một vài lần, sau đó bạn sẽ cảm thấy cơ thể của bạn đau nhức vì phải dùng quá sức. Nhiều người trong chúng ta thử nâng một quả tạ 23kg và cảm giác đau nhức sau đó khiến chúng ta nhanh chóng từ bỏ môn thể thao này. Tuy nhiên, chúng ta nỗ lực vượt qua được những khó chịu hiện tại, chúng ta sẽ lặp lại bài tập nâng quả tạ 23kg cho tới khi việc đó trở nên dễ dàng hơn, sự đau đớn khó chịu sẽ mất đi, cơ thể sẽ thích nghi dần với việc đó. Trong suốt khoảng thời gian này, với sự kiên trì và nỗ lực, chúng ta sẽ nâng được quả tạ 23kg nhẹ như lông hồng bởi vì nó hoàn toàn nằm trong khả năng của bạn.

Kiên trì áp dụng 7 Quyết định sẽ mang đến cho bạn một phép màu: những điều tưởng chừng như không thể sẽ biến thành hiện thực. Những cơ hội từng lảng tránh bạn giờ đây sẽ tìm đến với bạn. Những mối quan hệ bất hòa sẽ trở nên hòa hợp. Cuộc sống từng là một cuộc đấu tranh giờ đây sẽ trở thành những cuộc phiêu lưu kỳ thú. Những điều bạn cảm thấy thật khó thực hiện thì giờ đây sẽ trở thành điều khả thi. Bạn sẽ đi từ việc “né tránh” cuộc sống của mình đến “sưu tầm” những món quà mà cuộc sống ban tặng. Bạn sẽ trở thành người mà những người khác muốn vây quanh - một người thông thái, một nhà lãnh đạo, một người dẫn đường chỉ lối. Những thay đổi sẽ lan truyền sang cả những người thân của bạn: người bạn đời, gia đình, bạn bè, đồng nghiệp của bạn và thậm chí cả những người bạn chỉ gặp trên thang máy hay siêu thị... khi bạn biến 7 Quyết định này thành những điều gần bó song hành với cuộc sống của bạn.

Phần thưởng của việc nắm vững 7 Quyết định vượt ra mọi giới hạn - đây là một điều quan trọng cần ghi nhớ trong giai đoạn đầu đầy gian khó của cuộc hành trình. Cuối cùng, nếu dường như mọi thứ đều có vẻ khó khăn hơn, hãy tin tưởng rằng, bạn không thể thất bại khi thực hiện 7 Quyết định này. Bằng cách nỗ lực không ngừng và kiên định thực hiện 7 Quyết định này, bạn sẽ có được những thành công vượt bậc.

QUYẾT ĐỊNH CHỊU TRÁCH NHIỆM

Đừng đổ lỗi cho người khác

Quyết định Chịu trách nhiệm để làm nên thành công tạo ra sự khởi đầu mới. Chịu trách nhiệm cho quá khứ của mình, bạn sẽ có được tương lai tươi sáng như bạn mong đợi.

Nếu những quyết định là những lựa chọn... và suy nghĩ của chúng ta công bố những quyết định đó ra - thì chúng ta sẽ đến được nơi muốn đến, bởi vì chính suy nghĩ của chúng ta muốn như vậy.

- TỔNG THỐNG HARRY S. TRUMAN

Trích 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm

QUYẾT ĐỊNH CHỊU TRÁCH NHIỆM

Trong cuốn 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm, Tổng thống Harry S. Truman đã tặng David Ponder Quyết định làm nên thành công cá nhân đầu tiên là:

Đừng đổ lỗi cho người khác

Kể từ giờ phút này trở đi, tôi sẽ chịu trách nhiệm về quá khứ của mình. Tôi hiểu rằng cội nguồn của trí tuệ là biết nhận trách nhiệm cho những vấn đề riêng của tôi và rằng bằng cách chịu trách nhiệm cho quá khứ của mình, tôi có thể giải phóng chính mình để tiến tới một tương lai rộng lớn hơn, sáng sủa hơn mà tôi chọn lựa.

Tôi sẽ không bao giờ đổ lỗi cho cha mẹ tôi, vợ tôi, ông chủ của tôi, hay những nhân viên khác vì tình cảnh hiện tại của mình nữa. Học vấn của tôi, gen di truyền của tôi, sự khắc nghiệt của hoàn cảnh và dòng chảy cuộc đời đều sẽ không thể ảnh hưởng tiêu cực đến tương lai của tôi. Nếu tôi để bản thân mình đổ lỗi cho những thế lực không thể điều khiển được này vì đã gây ra thất bại cho tôi thì tôi sẽ mãi mãi bị mắc kẹt trong cái mạng nhện của quá khứ. Tôi sẽ nhìn về phía trước. Tôi sẽ không để cho quá khứ quyết định số phận của mình.

Tình thế của tôi hôm nay - về tinh thần, thể chất, ý chí, cảm xúc và tài chính - là do những quyết định tôi đã đưa ra. Những quyết định của tôi luôn luôn chịu sự điều khiển của những suy nghĩ. Vì vậy, tình thế của tôi hôm nay - về tinh thần, thể chất, ý chí, cảm xúc và tài chính - là do cách suy nghĩ của tôi. Hôm nay, tôi sẽ bắt đầu quá trình thay đổi vị trí - về tinh thần, thể chất, ý chí, cảm xúc và tài chính - bằng cách thay đổi lối suy nghĩ của mình.

Những suy nghĩ của tôi sẽ mang tính xây dựng chứ không mang tính phá hủy. Ý chí của tôi sẽ sống trong những lời giải cho tương lai. Nó sẽ không chìm đắm trong những vấn đề của quá khứ. Tôi sẽ kết giao với những người đang làm việc và cố gắng đem lại những thay đổi tích cực cho thế giới. Tôi sẽ không tìm kiếm sự an nhàn bằng cách kết giao với những người đã quyết định sống an nhàn.

Khi đứng trước những cơ hội ra quyết định, tôi sẽ quyết định. Tôi hiểu rằng, Chúa không ban cho tôi khả năng đưa ra mọi quyết định đúng đắn. Tuy nhiên, Người lại cho tôi khả năng đưa ra một quyết định và biến nó thành quyết định đúng đắn. Sự thăng hoa hay thoái trào trong dòng chảy cảm xúc của tôi sẽ không thể làm tôi thoái chí. Khi đưa ra một quyết định, tôi sẽ đứng sau quyết định đó. Sinh lực của tôi sẽ dồn hết vào việc ra quyết định. Tôi sẽ không lãng phí thời gian vào những quyết định thứ hai. Cuộc sống của tôi không phải là một lời xin lỗi, mà đó sẽ là một lời tuyên bố.

Không thể đổ trách nhiệm cho người khác. Tôi điều khiển những suy nghĩ của mình. Tôi điều khiển những cảm xúc của mình.

Trong tương lai khi tôi buộc phải đưa ra câu hỏi: “Tại sao lại là tôi?”, tôi sẽ ngay lập tức đáp lại rằng: “Tại sao lại không phải là tôi?” Những thử thách chính là những món quà, những cơ hội để học hỏi. Những vấn đề là dòng mạch không thể thiếu trong cuộc sống của những người đàn ông và những người phụ nữ vĩ đại. Trong những thời điểm khó khăn, tôi sẽ không có một vấn đề phải giải quyết mà tôi sẽ có một lựa chọn. Tôi sẽ đưa ra sự lựa chọn đúng đắn. Khó khăn chính là bước chuẩn bị cho thành công. Tôi sẽ chuẩn bị cho những điều vĩ đại.

Tôi nhận trách nhiệm cho quá khứ của mình. Tôi điều khiển những suy nghĩ của mình. Tôi điều khiển những cảm xúc của mình. Tôi chịu trách nhiệm cho thành công của mình.

Đừng đổ lỗi cho người khác.

TRÒ CHƠI ĐỔ LỖI

Nếu bạn muốn nghe một cuộc tranh cãi ác liệt, hãy mở chương trình trò chuyện trên radio. Các phát thanh viên nói luôn miệng, phải không?

Phía bên này nói rằng: “Những người này cần phải biết chịu trách nhiệm, và cho tới khi nào họ thực sự biết chịu trách nhiệm...”

Phía bên kia đáp lại rằng: “Nhưng đó không phải là lỗi của họ. Không nên đổ lỗi cho ai cả. Bạn có hiểu không...?”

Cả hai phía đều đưa ra những lý lẽ thuyết phục, nhưng cả hai đều sai lầm.

Chúng ta đổ lỗi cho ai hay cho điều gì? Chúng ta đổ lỗi cho cha mẹ mình. Chúng ta đổ lỗi cho thời tiết. Chúng ta đổ lỗi cho nền kinh tế. Chúng ta đổ lỗi cho nhà cầm quyền. Chúng ta đổ lỗi cho người bạn đời. Thật đáng ngạc nhiên về những người mà chúng ta có thể nghĩ ra để có thể đổ lỗi.

Tình thế của tôi hiện nay, chúng ta nói về chính bản thân mình, là kết quả của những gì người khác (cha mẹ chúng ta chẳng hạn) và hoàn cảnh xung quanh tác động tới tôi. Chúng ta sẽ làm vơi đi sức mạnh của chính mình khi đổ lỗi cho người khác hay việc khác. Chúng ta cãi lại rằng: “Đó không phải là lỗi của tôi...” Khi nào chúng ta còn tiếp tục lối suy nghĩ này thì những cơ hội thành công của chúng ta sẽ không cánh mà bay.

Khi tôi còn đang trong tình trạng trắng tay - không nhà cửa, sống dưới gầm cầu - tôi vẫn còn nhớ có một người đã nói với tôi rằng: “Ồ, đây là lựa chọn của anh mà.” Đầu tiên, điều này khiến tôi phát điên lên. Tôi vẫn còn nhớ suy nghĩ của mình lúc đó, *Tôi không chọn điều này. Nếu cha mẹ của tôi không qua đời, nếu tôi có thêm nguồn bảo hiểm, nếu ai đó giúp tôi, giá như...*

Vấn đề của lối suy nghĩ này là, nếu chúng ta không chịu trách nhiệm về tình trạng hiện tại của mình, chúng ta sẽ chẳng có hi vọng thay đổi tương lai của mình. Tôi cá với bạn rằng, nếu đó là lỗi của Tổng thống, nếu đó là lỗi của người hàng xóm, nếu đó là lỗi của người bạn đời, nếu đó là lỗi của chính phủ, nếu đó là lỗi của thời tiết, thì khi đó, chắc chắn chúng ta sẽ thất bại. Bạn sẽ giải quyết như thế nào trên cương vị Tổng thống? Bạn sẽ làm gì nếu bạn là người hàng xóm ấy? Tôi muốn nói với bạn rằng: bạn vẫn chẳng làm được gì hơn. Nhưng nếu bạn tìm thấy câu trả lời cho những vấn đề đó ở trong chính hình ảnh trung thực của bạn - nếu giải pháp đó gắn liền với bạn - sẽ có một niềm hi vọng vô bờ bởi vì bạn đã bắt đầu giải quyết vấn đề dựa trên chính bản thân mình ngay từ ngày hôm nay.

Hầu hết những gì mọi người nói trong chương trình trò chuyện trên radio dường như đều không hiểu rằng, nói về trách nhiệm không có nghĩa là đổ lỗi hay khiến ai đó cảm thấy tội tệ khi đối mặt với tình huống của mình. Chịu trách nhiệm nghĩa là phải biết hi vọng và biết kiểm soát. Bạn sẽ cảm thấy tràn trề hi vọng khi vẽ ra một viễn cảnh rộng lớn khác về việc chịu trách nhiệm - bạn có thể điều khiển được tương lai của mình. Có ai trong chúng ta lại không mong muốn một tương lai tốt đẹp hơn? Quyết định này có thể mang lại cho bạn một ngày mai tươi sáng hơn bằng cách tác động lên những lựa chọn của bạn ngày hôm nay.

Những tính toán của bạn trong ngày hôm nay rất quan trọng. Bạn tự nhận thức được rằng, thậm chí kể cả khi bạn không thể điều khiển được những tình huống quái gở xảy ra

trong cuộc sống, việc lựa chọn chịu trách nhiệm cho những việc làm này sẽ dẫn bạn thoát khỏi con đường không mong đợi ấy.

Chúng ta có quyền đưa ra những lựa chọn dẫn chúng ta đến những nơi chúng ta không thích. Đó là một tin tức tuyệt vời đấy chứ! Nếu chúng ta có thể đưa ra những lựa chọn dẫn tới những điều chúng ta không thích, điều đó cũng có nghĩa là chúng ta có thể lựa chọn dẫn chúng ta tới những điều chúng ta mong muốn chứ? Nếu chúng ta không điều khiển được vị trí của mình trong thời điểm hiện tại, thì liệu chúng ta có thể có một tương lai tươi sáng được không? Bí quyết của trò chơi này rất đơn giản: *hãy có những lựa chọn sáng suốt hơn.*

Chúng ta tự tạo nên con đường của mình. Đến bây giờ, chúng ta đã có thể nhận thức về vấn đề này một cách rõ ràng, bạn có thể khẳng định điều đó, đưa ra quyết định chịu trách nhiệm và bắt đầu cuộc sống với Quyết định Chịu trách nhiệm: *Tôi chịu trách nhiệm cho quá khứ và tương lai của mình.*

Tại sao điều này lại quan trọng đến vậy? Chỉ khi chúng ta chấp nhận chịu trách nhiệm cho tình thế hiện tại của mình, chúng ta mới có nền tảng cơ bản để tiếp tục tiến lên trong cuộc sống.

SỨC MẠNH CỦA TƯ DUY

Tin buồn là quá khứ ở trong tay bạn, nhưng tin tốt lành là tương lai cũng ở trong tay bạn.

Quyết định Chịu trách nhiệm là tất cả những gì cần có để sở hữu sức mạnh của chúng ta. Bằng cách nào đó, lựa chọn của chúng ta sẽ quyết định tình thế của mình trong thời điểm hiện tại. Về cơ bản, suy nghĩ của chúng ta - chiếc thấu kính mà chúng ta có để soi rọi vào thế giới này - tạo nên con đường dẫn chúng ta tới thành công hay thất bại. Nhận trách nhiệm cho những lựa chọn của mình bao gồm nhận thức được và nhận trách nhiệm cho những suy nghĩ của mình. Hiểu được điều này, chúng ta sẽ có nền tảng cơ bản để tiếp tục tiến lên phía trước.

Đôi khi, mọi người thường băn khoăn về quan niệm này. “Vậy thì, những suy nghĩ của tôi có thể tạo nên con đường dẫn tới thành công hay thất bại như thế nào?” Dù bạn có tin hay không, những tác động từ bên ngoài không chịu trách nhiệm về tình thế của bạn, dù là tinh thần, thể chất, tâm linh, cảm xúc hay tài chính. Bạn là người duy nhất lựa chọn con đường dẫn tới tình thế hiện tại của bạn.

Quyết định là suy nghĩ thể hiện ra bên ngoài. Hầu hết mọi người đều đồng ý rằng, quyết định của họ đã dẫn đường chỉ lối cho họ. Nếu bạn muốn tạo ra một con đường dẫn đến thành công như bạn mong đợi chứ không phải thực tế mà bạn đang trải nghiệm, thì hãy thay đổi suy nghĩ của bạn.

Bạn đang ở trong tình thế hiện tại của mình bởi vì chính cách suy nghĩ của bạn. Nếu bạn đang ở trong trạng thái tồi tệ cả về tài chính, thể chất, cảm xúc, các mối quan hệ xã hội, tinh thần, điều này nói lên điều gì? Hãy nghĩ về điều này: Không ai mong muốn thất bại. Không ai nói rằng: “Tôi sẽ thực hiện mọi quyết định tồi tệ nhất mà tôi có thể đưa ra.” Ngược lại, chúng ta sẽ nói rằng: “Tôi sẽ xem xét lại những điều đã xảy ra. Tôi sẽ làm những điều đúng đắn.” Và hơn nữa, chúng ta thường muốn chấm dứt những điều tồi tệ mặc dù không phải do chính chúng ta thực hiện. Điều này xảy ra như thế nào? Trong nhiều trường hợp, những suy nghĩ của chúng ta đã dẫn dắt chúng ta tới đây.

Chúng ta cần thay đổi cách suy nghĩ cơ bản nhất, đó là nhận ra rằng *chúng ta phải chịu trách nhiệm cho tình thế hiện tại của mình*. Nếu chúng ta thực hiện được điều này, chúng ta sẽ có hi vọng. Nếu chúng ta chịu trách nhiệm cho tình thế hiện tại của mình, chúng ta có thể chịu trách nhiệm cho tương lai của mình. Nếu chối bỏ trách nhiệm trước hoàn cảnh thực tại của mình, chúng ta sẽ đánh mất sức mạnh của mình và tự đánh bật mình khỏi con đường dẫn đến một tương lai tươi sáng.

Chúng ta thường có xu hướng nghĩ rằng *Ồ, đó không phải là lỗi của mình*. Bạn không nên nói cụm từ “Đó không phải là lỗi của mình” thêm một lần nào nữa. Đó là những nét chữ mang tính biểu tượng của những kẻ thất bại kể từ khi Adam và Eva ném trái cấm đầu tiên.

Nếu chúng ta không nhận trách nhiệm về tình thế hiện tại của mình, chúng ta sẽ không có đủ cơ sở để tiến lên phía trước. Bằng cách nhận trách nhiệm, chúng ta sẽ có hy vọng.

Suy nghĩ có trách nhiệm

- Những suy nghĩ nào thường khiến bạn không vui? Những suy nghĩ này thường tạo thành một khuôn mẫu cho những câu hỏi tiêu cực. Chẳng hạn: “Tại sao mình lại béo như vậy?” không phải là một câu hỏi giúp bạn hiểu rõ hơn về những bước giúp thay đổi hoàn cảnh hiện tại của mình. Tuy nhiên, câu hỏi *Làm sao để tôi có thể tạo nên một cơ thể lý tưởng và khai thác được nguồn năng lượng của mình?* sẽ giúp bạn đi đúng theo con đường mà bạn mong muốn.
- Những câu hỏi nào thường cản trở bạn trên con đường phát triển?
- Hãy liệt kê những suy nghĩ tiêu cực thường xuất hiện trong đầu bạn vào một cuốn sổ tay hay nhật ký. Sau đó, hãy gạch bỏ từng suy nghĩ tiêu cực đó và viết lại theo cách tích cực giúp bạn phát huy sức mạnh để đạt được những gì bạn thực sự mong muốn.

GIÀNH GIẢI THƯỞNG

Vào những năm 1920, một nhà tư bản công nghiệp giàu có và nổi tiếng chiếm lĩnh một phần tài sản rất lớn của nước Mỹ, và bằng sự giàu có của mình, ông đã mua

Khi có một cơ hội để đưa ra quyết định, tôi sẽ đưa

một vườn bách thú. Đó không phải là một vườn thú công cộng, hay thậm chí một vườn thú tư nhân; nó là của riêng nhà tư bản, nằm trong vùng đất của ông, giúp ông và gia đình giải trí, thư giãn. Những người quyền cao chức trọng của nước Mỹ cũng hiếm khi được phép nhìn những con vật trong vườn thú đó. Trước khi các vườn thú trở nên phổ biến, vườn thú của ông là một trong những bộ sưu tập thú hoàn chỉnh nhất trên thế giới. (Trong suốt khoảng thời gian này, những người trông coi vườn thú thường đi rất nhiều nước, tiến hành nhiều cuộc đi săn để bắt những con thú lạ về.)

ra một quyết định. Tôi biết rằng, Chúa không ban cho tôi khả năng luôn đưa ra được những quyết định đúng đắn. Tuy nhiên, Người lại ban cho tôi khả năng biến những quyết định sai trái thành đúng đắn.

Một hôm, ông nghe nói về một loại thú thuộc họ linh dương rất đẹp và quý hiếm ở châu Phi và chưa có mặt tại bất cứ một vườn thú nào trên thế giới. Ông biếm ảnh với ý tưởng trở thành người đầu tiên có những con vật đó trong bộ sưu tập của mình.

Ông cùng một đoàn người tới châu Phi, mang theo đồ ăn, các nhu yếu phẩm và lều trại. Khi đặt chân tới bờ biển châu Phi, những người đàn ông này liên lạc với những người bản địa để hiểu rõ hơn về loài động vật và về nơi ở của chúng. Mặc dù ông đã được nhắc đi nhắc lại rằng: “Ông sẽ chẳng bao giờ bắt được con nào đâu. Chúng vô cùng khỏe và chạy rất nhanh. Ông có thể bắn và giết chúng từ một khoảng cách xa, nhưng ông không bao giờ tới gần được để bắt sống chúng.”

Ông nói với một người cùng đi trong đoàn: “Đừng nghe lời họ. Ta sẽ bắt được thật nhiều con như ta muốn. Điều đó chẳng có gì là khó khăn cả.”

Ở một khoảng không giữa đêm khuya khoắt, khi những người đàn ông tập hợp lại thành một nhóm, ông đổ ra đó những đồ ăn ngọt, đó là hỗn hợp cháo yến mạch và lúa mạch. Trong đêm tiếp theo, ông lại tiếp tục rắc những đồ ăn đó ra. Trong hai tuần liên tiếp, ông vẫn rắc những đồ ăn đó từng đêm.

Tất nhiên, những con vật cũng đến và ăn những đồ ăn đó. Vào đêm đầu tiên của tuần thứ ba, ông rắc thức ăn và đào một cái hố sâu khoảng 2 mét rưỡi, rộng gần 7 mét. Trong đêm tiếp theo, ông lại trải thức ăn và đào một cái hố khác cũng rộng gần 7 mét ở phía đối diện. Mỗi đêm, ông lại đào thêm một cái hố như thế nữa. Sau đó, ông bắt đầu đặt những tấm ván ở giữa những cái hố, đồng thời trải thức ăn quanh đó.

Sáu tuần trôi qua. Ông tiếp tục đặt thêm nhiều cái hố và đặt thêm nhiều tấm ván cho tới khi ông đã có bãi bẫy thú xung quanh rắc đầy thức ăn. Hằng đêm, những con thú này vẫn tìm thấy những khoảng trống ở giữa những cái hố, rồi ông cũng nhìn thấy toàn bộ bày thú chen lán qua khoảng trống cuối cùng. Ông theo sau chúng và thấy những dấu chân thú đặt trên tấm ván trong khu vực đó. Rốt cuộc, những con vật đã nằm gọn trong bẫy.

Ông bắt được con thú mình muốn, mang nó về vườn thú của mình và thả những con khác ra.

Khi được hỏi, làm sao ông có thể bắt được chúng, ông đã nói rằng có một cái gì đó sâu thẳm tận đáy lòng mình: “Tôi đối xử với những con vật này cũng như đối xử với con người vậy. Đối với con người, tôi cho họ những gì họ muốn. Với những con vật, tôi cho chúng thức ăn và chỗ ở. Bù lại, chúng cho tôi vẻ đẹp và sự tự do của chúng.”

ĐÁNH ĐỔI SỰ TỰ DO

Bạn đã từng đánh đổi vẻ đẹp và sự tự do của mình để giúp người khác biến ước mơ thành hiện thực bao giờ chưa? Rất nhiều người đã đánh đổi tự do của mình để có được sự an toàn và họ thậm chí còn không nhận ra điều đó. Có sự khác nhau giữa *một cơ hội bạn nắm được* và *một cái bẫy bạn mắc phải*. Nhận thức được cơ hội và cạm bẫy chính là chìa khóa của thành công.

Đừng bao giờ đổ lỗi cho người khác. Bạn phải là người chịu trách nhiệm cho quá khứ và tương lai của mình. Tin buồn là quá khứ ở trong tay bạn, nhưng tin tốt lành là tương lai cũng lại ở trong tay bạn.

Bạn sẽ là người làm mất đi sự tự do của mình bất cứ khi nào bạn đổ lỗi cho cha mẹ mình, người bạn đời, cấp trên hay đồng nghiệp về hoàn cảnh hiện tại của bạn. Bạn sẽ mất đi sự tự do bất cứ khi nào bạn đổ lỗi cho nền giáo dục (do đó bạn không được giáo dục tốt), gen di truyền, hoàn cảnh và sự thăng trầm của cuộc sống hằng ngày.

Nếu bạn cho phép mình đổ lỗi sự thất bại của mình là do những nhân tố không ở trong tầm kiểm soát của bạn thì bạn sẽ không bao giờ nắm bắt được quá khứ, bạn sẽ là nạn nhân của nỗi sợ hãi và thất vọng. Bằng cách sống có trách nhiệm, bạn có thể chống lại cuộc sống bị động, tránh việc phó mặc tương lai cho một nhân tố mà bạn không thể kiểm soát được.

Tình trạng hiện thời chính là do bạn lựa chọn - về cả mặt tinh thần, cảm xúc, tài chính, thể chất, theo nhiều cách khác nhau, bởi những quyết định do chính bạn lựa chọn. Những quyết định của bạn luôn bị chi phối bởi những suy nghĩ của bạn. Do đó, tình trạng hiện thời của bạn về mặt tinh thần, cảm xúc, tài chính là do chính suy nghĩ của bạn về cuộc sống tương lai, niềm tin của bạn về chính mình và những người khác quyết định. Nói cách khác, đó chính là vì những suy nghĩ của bạn. Bạn có thực sự mong muốn có những thay đổi quan trọng trong cuộc sống của mình không? Hãy thay đổi suy nghĩ của mình.

Đánh giá chính bản thân mình

Chịu trách nhiệm về cuộc sống của bạn, trước hết, bạn cần tự đánh giá về tình trạng hiện thời của mình. Trong nhật ký của bạn, với thang điểm từ một đến 10 theo mức độ tăng dần - một cho tình trạng tồi tệ và 10 cho tình trạng tốt đẹp - bạn hãy đánh giá xem bạn cảm thấy thế nào với mỗi khía cạnh sau đây: cảm xúc, thể chất, tài chính, tinh thần, quan hệ xã hội, công việc chuyên môn và gia đình.

VƯỢT QUA NỖI SỢ THẤT BẠI

Khi một người xem xét Quyết định Chịu trách nhiệm, người đó sẽ dám đương đầu được với nỗi sợ thất bại. Họ sẽ có nhận thức mới rõ ràng: *Nếu tôi có thể kiểm soát được cuộc sống của mình thì khi tôi thất bại, đó thực sự là lỗi của tôi.*

Chúa không thể cho bạn sự sáng suốt để bạn luôn đưa ra quyết định đúng đắn. Tuy nhiên, Người lại ban cho bạn khả năng biến những quyết định sai thành quyết định đúng. Đừng để cảm xúc lên xuống thất thường làm cho bạn thoái chí. Cuộc sống của bạn không nên là một lời xin lỗi mà nên là một lời khẳng định, chứng minh khả năng của con người thật phi thường.

Một cách khác để nhìn vào thất bại là hãy hỏi chính bản thân mình liệu có thể sử dụng bài học thất bại đó để đến với thành công. Việc khuấy động tâm hồn bạn như vậy liệu có thực sự là dấu hiệu cho thấy đã có một bước ngoặt trong cuộc sống của bạn hay không? Mặc dù có vẻ không phải như vậy, nhưng bạn lại tin chắc vào điều đó. Tại sao lại như vậy? Bởi vì những ý tưởng vĩ đại và cảm hứng thường xuất phát từ tận đáy lòng của bạn.

Tâm trí tôi sẽ không còn bận tâm vào quá khứ - tôi sẽ chú tâm giải quyết những vấn đề của tương lai.

Thomas Watson, người sáng lập ra tập đoàn IBM đã từng nói: “Thành công đến từ nhiều lần thất bại”.

Khi mọi việc không diễn ra như kế hoạch, điều đó thường có nghĩa là bạn cần chấn chỉnh lại hướng đi của mình. Có lẽ chúng ta đều biết rằng Thomas Edison cũng đồng tình với quan điểm đó, ông đã thất bại hàng vạn lần khi nghiên cứu để chế tạo ra bóng đèn điện: “Tôi không thất bại. Tôi chỉ khám phá ra hàng vạn cách không thể chế tạo ra được một cái bóng đèn điện mà thôi.”

Khi bạn coi “thất bại” của mình như là một cơ hội để bạn phát triển và khám phá, bạn sẽ không còn cảm thấy sợ thất bại nữa. Làm sao có thể gọi là thất bại khi “những thất bại” ấy của bạn chỉ là những bài học quý giá mà bạn đã học được trên con đường đi tới thành công?

Học từ thất bại

- Thất bại lớn nhất của bạn trên đường đời là gì? Hãy suy nghĩ về điều đó. Thất bại đó mang lại cho bạn kinh nghiệm gì? Bạn học được điều gì qua đó? Cuộc sống hiện tại của bạn có biến chuyển hay trở nên tốt đẹp hơn nhờ “thất bại” đó?
- Hãy viết vào nhật ký của mình những điều bạn học được từ thất bại này.

SÁNG KIẾN ĐỂ THÀNH CÔNG CỦA OG MANDINO

Tôi muốn kể cho các bạn nghe câu chuyện về một người đàn ông, về những thất bại đã dẫn ông đến bờ vực phá sản nhưng sau đó lại mở ra cho ông con đường dẫn tới thành công vang dội. Bạn vẫn có thể nhận ra cái tên Og Mandino, thậm chí ông đã qua đời năm 1996. 17 cuốn sách của ông vẫn nằm trên giá sách của hầu hết mọi người Mỹ. Người đàn ông này có ảnh hưởng rất lớn đến cuộc đời tôi, mặc dù tôi không có mối quan hệ cá nhân nào với ông.

Câu chuyện về Og Mandino được kể qua lời của mẹ ông - người đã tận tình dạy dỗ và truyền cảm hứng cho ông - khiến ông trở thành một tác giả nổi tiếng. Bà đã mất trước khi ông vào đại học. Sau khi tốt nghiệp phổ thông, Og gia nhập quân đội mà chẳng có mục đích rõ ràng gì và đã chiến đấu trong Thế chiến thứ Hai. (Ông là phi công ném bom trong cùng một phi đội với Jimmy Stewart.)

Sau khi chiến tranh kết thúc, Og trở lại Mỹ và phát hiện ra rằng, không có việc làm cho một phi công ném bom với trình độ chỉ tốt nghiệp phổ thông. 10 năm tiếp theo, cuộc sống của ông như địa ngục, với chính ông, với vợ ông và với con gái của ông nữa. Ông đã phấn đấu để được làm công việc bán bảo hiểm, mặc dù ông đã cố gắng hết sức làm việc nhưng gia đình ông dường như càng ngày càng ngập sâu trong nợ nần.

Cũng giống như bao người đang thất vọng khác, ông phản ứng lại bằng cách cố tình che giấu những vấn đề của mình. Sau một ngày dài với những cú điện thoại chào bán bảo hiểm, ông dừng lại ở một quán bar để uống rượu. Một cốc rồi hai cốc, hai cốc rồi ba cốc, ba cốc rồi sáu cốc. Cuối cùng, khi vợ và con gái ông không thể chịu đựng nổi những hành động và lời lẽ của ông, họ đã từ bỏ ông. Hai năm tiếp theo thật là ảm đạm: Ông đi khắp nước Mỹ trên một chiếc xe Ford cũ kỹ, làm rất nhiều việc để kiếm tiền mua rượu. Nhiều đêm, ông đã ở những nơi căn bã của xã hội, nói một cách văn hoa theo cách gọi của ông thì đó là nơi của “những người khốn khổ”.

Một buổi sáng mùa đông giá lạnh ở Cleveland, ông đã muốn kết thúc cuộc đời mình. Ông dừng lại bên cửa sổ một cửa hàng cầm đồ cũ kỹ và bản thiêu, nhìn chăm chăm vào một khẩu súng nhỏ với một tờ giấy màu vàng dán giá 29 đô la. Ông rút tay vào túi áo khoác và lôi ra ba tờ 10 đô la. *Mình có thể mua hai viên đạn. Mình sẽ trở lại căn phòng đó, nơi mình đang ở và mình sẽ chẳng bao giờ nhìn thấy mình trong gương nữa.*

Vì một lý do nào đó, Og đã không tự kết liễu đời mình. Một vài năm sau đó, khi tếu táo kể lại câu chuyện này, ông đã nói rằng, lúc đó ông như một kẻ mất hồn vậy, ông không thể tập trung và lấy can đảm làm việc đó được. Vì vào ngày hôm đó ở Cleveland có tuyết rơi, ông rời khỏi cửa hàng cầm đồ và thờ thần bước vào một thư viện công cộng.

Og rẽ vào khu vực sách *tự trợ giúp* và bắt đầu đọc ngẫu nhiên. Trong vài tháng sau đó,

ông hầu như dành toàn bộ các buổi chiều và buổi tối để đọc sách trong thư viện, đọc hết cuốn này đến cuốn khác cho tới khi ông tìm được cuốn sách có tên *Through a Positive Mental Attitude* (Bằng thái độ tinh thần tích cực) của W. Clement Stone, chủ tịch và người sáng lập nên tập đoàn bảo hiểm Combined Insurance của Mỹ. Ông rất ấn tượng với quan điểm cho rằng, ông có thể đi theo một con đường khác nếu biết áp dụng những nguyên lý này vào mọi thời điểm của cuộc đời.

Sau khi đã trở thành một nhân viên bán bảo hiểm thành công cho W. Clement Stone, ông đã làm công việc mà mẹ ông luôn luôn tâm nguyện, và đó cũng chính là điều ông hằng mong muốn - trở thành một cây viết cho tạp chí mới ra đời của công ty Combined Insurance, tạp chí *Success Unlimited* (Thành công không giới hạn). Cuối cùng, ông đã trở thành biên tập viên của *Success Unlimited* và phát triển nó từ một ấn phẩm nội bộ thành một ấn phẩm có tầm cỡ quốc gia với 250.000 độc giả.

Trong tương lai, khi tôi buộc phải hỏi “Tại sao lại là tôi?”, tôi lập tức đáp lại bằng câu trả lời “Tại sao không phải là tôi?” Thử thách là những món quà, là những cơ hội để mình học hỏi. Những vấn đề phức tạp luôn nảy sinh trong cuộc sống của những con người vĩ đại. Trong nghịch cảnh, tôi sẽ không ngại đương đầu với chúng, tôi sẽ lựa chọn việc giải quyết những vấn đề đó.

Vài tháng sau khi trở thành biên tập viên của tạp chí, một hôm, trước khi phát hành ấn phẩm chỉ vài ngày, ông biên tập một bài viết. Bài báo này có vẻ không phù hợp với tạp chí của ông lắm. Vốn là một người mê chơi golf, Og đã làm việc cả đêm để viết một bài báo về tay golf Ben Hogan - người đã suýt phải gác bỏ cuộc đời mình với chiếc xe lăn sau một vụ tai nạn ô tô khủng khiếp, nhưng đã vươn lên giành chiến thắng trong Giải Golf Mở rộng Mỹ.

Og đã đăng bài báo này lên tạp chí *Success Unlimited* và vài tuần sau đó, ông nhận được một lá thư từ nhà xuất bản New York nói rằng họ rất thích bài báo về Hogan. Đại diện nhà xuất bản đã đề nghị Og hãy viết sách cho nhà xuất bản. Hãy tin tôi đi, với tư cách là một tác giả, đây là lá thư mà tôi đã mơ ước từ lâu.

Mười tám tháng sau khi nhận được lá thư đó, cuốn sách đầu tiên của Og với tên gọi *The Greatest Salesman in the World* (Người bán hàng vĩ đại nhất thế giới) đã được xuất bản.

Khi cha mẹ tôi qua đời, tôi đã định kết liễu cuộc đời mình dưới gầm cầu, cuộc sống của tôi dường như đã chấm dứt hẳn, và đó là cuốn sách đã đi theo tôi như một kết quả tất yếu. *The Greatest Salesman in the World* đã khiến tôi đọc đi đọc lại nó rất nhiều lần.

Điều cực kỳ ngạc nhiên là, lần đầu tiên cuốn sách được ấn hành 5.000 bản. Không lâu sau, tổng số sách phát hành đã là 350.000 và sau đó là 500.000 bản. 30 năm sau đó, nó tiếp tục được bán ra 100.000 bản *mỗi tháng*, và tính ra đã có hơn 40 triệu bản được bán ra trên toàn thế giới.

Hầu hết các tác phẩm của Og đều nói về con người trong những hoàn cảnh khó khăn đã

giải quyết được vấn đề và đạt được những thành công vượt trội. Những thất bại của ông trở thành động lực mạnh mẽ giúp những người khác kiên trì chờ đợi thời cơ mới đến. Ông Mandino đã ra đi nhiều năm rồi, nhưng với quyết tâm vượt qua thất bại - huyền thoại về ông vẫn còn sống mãi, và nó tiếp tục truyền cảm hứng cho hàng triệu người trên khắp thế giới.

Ảnh hưởng của những quyết định

- Để hiểu một cách thấu đáo rằng, tình trạng hiện thời của bạn là do chính những quyết định của bạn gây ra, hãy làm như sau: Chọn một lĩnh vực trong cuộc sống của bạn từ bài tập *Đánh giá chính bản thân mình* ở trang 54.
- Suy nghĩ xem những lựa chọn của bạn trong quá khứ có ảnh hưởng đến tình thế hiện tại của bạn không. Nếu bạn chọn lĩnh vực tài chính, hãy xem xét những quyết định đã gây nên tình hình tài chính hiện tại của bạn. Chẳng hạn, bạn đã chọn bắt đầu xây dựng một doanh nghiệp hay vẫn ở nguyên vị trí công việc hiện tại của mình. Hoặc, bạn có thể đóng góp nhiều hơn cho IRA^[1] của bạn hay kế hoạch về hưu. Mục đích của bài tập này không phải là khiến bạn cảm thấy buồn chán vì những quyết định trong quá khứ của mình mà muốn lần theo những quyết định đó để tìm ra con đường đi đúng đắn cho hiện tại. Hãy nhớ rằng, mọi quyết định đều không thể giải quyết được vấn đề gì cả nếu nó vẫn chỉ là những quyết định.
- Hãy liệt kê ít nhất 5 quyết định (lớn hoặc nhỏ) bạn đã thực hiện được hoặc không, đó là những quyết định ảnh hưởng đến tình thế hiện tại của bạn.
- Bạn có chú ý đến một khuôn mẫu nào đó không? Bạn có bắt đầu nhận thấy rằng, bạn có một nguồn sức mạnh lớn hơn, tác động đến kết quả công việc của bạn, mà trước đây bạn không nhận ra?

WASHINGTON ĐÃ TỪNG THẤT BẠI

Đã hơn 200 năm trôi qua kể từ khi George Washington là một trong những nhà yêu nước đáng ngưỡng mộ của nước Mỹ non trẻ. Là Tổng tư lệnh quân đội thuộc địa trong suốt cuộc Cách mạng Mỹ^[2] và ở cương vị Tổng thống đầu tiên của Hoa Kỳ, Washington đã để lại một di sản ăn sâu trong lòng người dân Mỹ hơn hai thế kỷ qua. Điều thú vị là, Washington không bao giờ muốn trở thành Tổng thống; ông trân trọng giữ gìn cuộc sống riêng với người bạn đời của mình là Martha. Ông luôn sẵn sàng hi sinh niềm đam mê cá nhân để giúp thế hệ tương lai tạo dựng nền tảng hình thành nên Giác mơ Mỹ^[3].

Những nỗ lực, sự quyết tâm, những phẩm chất và đặc biệt là tinh thần trách nhiệm của Washington đã truyền cảm hứng cho tất cả những công dân Mỹ. Ông luôn luôn kiên định với Quyết định Chịu trách nhiệm.

Washington đã thực hiện nhiệm vụ phức tạp khó khăn là xây dựng quốc gia với rất nhiều thử thách nên không tránh khỏi những bước đi sai lầm. Nhưng thật may mắn, những lỗi lầm ông đã gặp phải khiến ông không mắc phải những sai lầm ngớ ngẩn trong những ngày đầu lãnh đạo quân đội. Những “bài học” này phải trả giá bằng lòng dũng cảm và danh dự của những người dưới quyền chỉ huy của ông, và gần như đánh đổi bằng cả sự hi sinh của chính ông. Với tầm nhìn xa trông rộng của mình, Washington luôn chịu trách nhiệm về mọi việc, học tập từ những thất bại và chuyển những thất bại đó thành vinh quang như chúng ta thấy ngày nay.

Năm 1754, là một Thiếu tá trẻ trong lực lượng dân binh Virginia, Washington được lệnh dẫn 350 tân binh băng qua vùng đất hoang dã tới vùng Fort Duquesne, khi đó là thuộc địa của Pháp, ngày nay là vùng Pittsburgh (bang Pennsylvania). Mỗi ngày, đoàn quân đi gần 6,5km, họ cắm trại tại một điểm cách Fort Duquesne khoảng 65km và xây dựng một vị trí phòng thủ mang tên Necessity.

Họ tiến dần đến chỗ quân thù cho tới khi 700 quân Pháp và quân đồng minh người da đỏ tấn công đội quân của Washington, đẩy họ trở lại vị trí phòng thủ Necessity. Vị trí này không thể tồn tại với cái tên đó nữa. Vị trí đó khiến nó không thể phòng thủ, vì nó được bao quanh bởi nhiều ngọn đồi nên vô tình trở thành một địa điểm lý tưởng cho quân Pháp và người da đỏ có thể ẩn mình và tấn công họ. Chúng săn đuổi ngày đêm, nấp sau những tảng đá và cây cối quanh đó để bắn vào đội quân của Washington, nhiều người còn đang say rượu. Số lượng những người lính của Washington bị thương vong ngày càng nhiều. Trong gần 9 giờ đồng hồ, đã có 30 người chết, 70 người bị thương và rất nhiều người đào ngũ, cuộc chiến đã hoàn toàn thất bại.

Thất bại trong trận chiến đó, Washington đã buộc phải buông tay ký vội vào văn bản đầu hàng, dưới ánh nến, trong một cơn bão lớn đang quét qua. George Washington, “người cha của nước Mỹ” trong tương lai đã thất bại trong trận chiến đầu tiên, đã mất vị trí phòng thủ và đội quân đầu tiên của ông đã tan rã. Sau thất bại ê chề đó, quân Pháp đã kiểm soát toàn bộ thung lũng Ohio, và quân Ấn Độ đã dễ dàng tấn công những người dân trên dọc tuyến biên giới.

Khi Washington ủ rũ lại Virginia, trở về với ngọn núi Mount Vernon thân thương, ông quyết tâm rút ra những bài học từ thất bại đau đớn đó. Ông đã không đưa ra một lời biện hộ nào, kiểu như “Ôi, quân địch có nhiều người hơn chúng ta” hay “Ồ, lính của ta bị say rượu và chưa thiện nghệ”. Thay vào đó, Washington đã học cách sử dụng chiến lược chiến tranh du kích của quân da đỏ.

Trong suốt cuộc Cách mạng Mỹ, Washington nhớ mãi bài học đầu đời trong các trận chiến ở Trenton và ở King’s Mountain. Đội quân của Washington đã tấn công quân Anh thiện nghệ từ sau những hốc đá và cây cối, đánh tan đội quân đó và khiến chúng thất bại ê chề trước khi đạt được chiến thắng cuối cùng cho đất nước non trẻ này.

Khi chúng ta chịu trách nhiệm cho hành động của mình, chúng ta sẽ nhận ra rằng, thất bại có thể là bài học sâu sắc để tiến tới thành công.

Tạo ra tầm nhìn cuối cùng cho bạn

Rất nhiều người phàn nàn về việc họ không biết mình đang đứng ở đâu trong cuộc đời. Trong bài tập *Đánh giá chính bản thân mình* trang 54, bạn đã đánh giá được những lĩnh vực trong cuộc sống của mình theo thang điểm từ 1 đến 10. Bạn có biết rằng, điểm 10 sẽ miêu tả bạn như thế nào không?

Như chúng ta đã nói trước đó, nếu bạn không biết bạn sẽ đi đâu thì đó là một điều vô cùng khó khăn. Giống như Yogi Berra đã từng nói: “Nếu bạn không biết mình đi đâu, bạn sẽ đến đích ở một nơi nào đó vô định”.

Hãy nghĩ về toàn bộ cuộc sống mà bạn muốn tạo dựng, và hãy tạo ra Tầm nhìn cuối cùng cho cuộc sống của bạn - tầm nhìn này có giống như khi nó được miêu tả bằng điểm 10 hay không? Sau đây là những câu hỏi mà bạn cần quan tâm:

1. Mọi quan hệ của bạn sẽ như thế nào - trong gia đình, trong quan hệ xã hội và trong công việc.
2. Tình hình tài chính của bạn như thế nào? Công việc kinh doanh của bạn sẽ ra sao?
3. Bức tranh toàn cảnh về xúc cảm của bạn như thế nào? Bạn có thể kiểm soát được cảm xúc của mình không? Bạn có biết khi bạn thực sự hạnh phúc thì bạn sẽ như thế nào không?
4. Bạn sẽ phát triển ở lĩnh vực nào nhiều nhất trong cuộc sống của mình? Bạn sẽ tập trung vào điều gì trong cuộc sống như một phần tất yếu trong sự phát triển của bạn.
5. Bạn sẽ giải quyết những tình huống khó khăn của mình như thế nào?
6. Bạn sẽ phát triển như thế nào trong đời sống tinh thần?

HÃY COI NGHỊCH CẢNH NHƯ MỘT MÓN QUÀ

Quay trở lại những ngày tôi cặm cụi đọc những trang tiểu sử và phát hiện ra 7 nguyên lý cơ bản, tôi nhận ra rằng, có một nhân tố phụ có trong bất cứ trường hợp nào: mỗi người đều phải đấu tranh với những *nghịch cảnh*. Trên thực tế, hầu như bất cứ một nhân vật vĩ đại nào cũng đều phải trải qua những hoàn cảnh như thế.

Điều đó là chính xác: Những câu chuyện về những con người giàu có, thành công, có sức ảnh hưởng lớn và làm thay đổi thế giới thường là những người đã từng trải qua nghịch cảnh. Mỗi người đại diện cho một thử thách khác nhau, là minh chứng cho tinh thần biết chịu trách nhiệm cho những quyết định và hoàn cảnh của mình. Nhưng tôi chắc chắn rằng, họ cũng từng là một nạn nhân, giống như hầu hết chúng ta từng phải thốt lên, *Tại sao lại là mình?*

Khi cha mẹ tôi qua đời, tôi cũng cạn kiệt tiền - mọi việc chuyển từ tôi tệ sang tôi tệ hơn - tôi luôn lặp đi lặp lại điệp khúc *Tại sao lại là mình? Tại sao điều đó lại xảy ra với mình?* Mỗi khi thức dậy, mỗi khi đi ngủ tôi vẫn tự hỏi *Tại sao lại là mình?* Câu hỏi ấy cũng trở đi trở lại suốt một thời gian dài.

Cuộc sống của tôi chỉ thực sự bắt đầu khi tôi hiểu ra rằng, bất cứ con người vĩ đại nào cũng đều từng trải qua nghịch cảnh. Thay bằng việc ca thán hoàn cảnh, tôi bắt đầu tìm lại niềm hứng khởi cho mình. Tôi nhận ra rằng, trên con đường đi tới thành công, nghịch cảnh giống như một thứ lệ phí qua cầu hơn là một chướng ngại vật không thể vượt qua. Những khó khăn của tôi dường như bớt đi, tôi không còn cảm thấy câu hỏi thường trực đó ám ảnh tôi nữa. Thật không may là rất nhiều người cố gắng trốn chạy khỏi những khó khăn của họ, không nhận ra rằng chính họ là những điểm dừng chân trên con đường mà họ đang đi.

Tôi bắt đầu phân vân: *Phải chăng nghịch cảnh là nhân tố giúp con người trở nên vĩ đại?* Khi vượt qua nghịch cảnh, những kỹ năng giải quyết vấn đề của tôi sẽ vượt lên gấp bội, và điều đó cũng chứng minh phản ứng tích cực với nghịch cảnh sẽ đưa mọi người đến gần tôi hơn.

Tôi sẽ không bao giờ đổ lỗi cho quá khứ về hoàn cảnh hiện tại của mình... Tôi sẽ nhìn về phía trước. Tôi sẽ không để cho quá khứ điều khiển số phận của mình.

Nghịch cảnh là bước đệm cho bạn trở nên vĩ đại. Thử thách là những món quà. Những khó khăn sẽ tạo cho bạn cơ hội để học tập và trưởng thành. Nghịch cảnh không có nghĩa là bạn đang đối mặt với khó khăn, mà bạn đang thực hiện một lựa chọn.

Tại sao lại là bạn?

Tại sao *không* phải là bạn?

Tại sao *bạn* không chuẩn bị cho những điều lớn lao?

Xác định rõ tương lai của mình

Lúc này, bạn đã xác định được Tầm nhìn. Cuối cùng, hãy tự vấn chính bản thân mình: *Tôi phải làm như thế nào để hiện thực hóa tầm nhìn này?* Albert Einstein đã từng nói: “Khó khăn không thể được giải quyết bằng ý thức đã tạo ra nó”. Dù đúng hay không, lúc này bạn đang chính là bạn bởi chính bạn đã tạo nên bạn như thế. Bạn là một con người với tiềm năng lớn lao, nhưng bạn lại tạo cho mình một giới hạn bằng chính sự áp đặt của bạn lên bản thân mình.

Hãy xem lại Tầm nhìn tối cao của bạn và trả lời câu hỏi: *Mình cần trở thành người như thế nào để có thể hiện thực hóa tầm nhìn này?*

Bạn cần đối xử với mọi người như thế nào? Bạn cần phải đối xử với mình như thế nào? Cần phải đọc và học những gì? Cần phải học những bài học nào? Bạn sẽ cần có những ai

xung quanh bạn? Bạn cần suy nghĩ và tin tưởng điều gì ở bản thân? Bạn cần tin tưởng điều gì ở những người xung quanh bạn?

Hãy ghi càng nhiều càng tốt những ý tưởng của bạn vào trong nhật ký.

CHÂN DUNG NGƯỜI LỮ HÀNH THẬT SỰ: JIMMY DEAN

Tôi gặp Jimmy Dean lần đầu tiên ở trường quay Nashville khi chúng tôi đang tham gia ghi hình cho một chương trình. Tôi luôn luôn muốn nói chuyện với anh - tôi thích sự hài hước của anh, anh kể với tôi rất nhiều câu chuyện vui mà tôi chưa từng được nghe.

Dean sinh năm 1928 trong một gia đình nông dân nghèo ở Plainview, Texas. Anh bắt đầu sự nghiệp âm nhạc của mình tại những hộp đêm và trên đài phát thanh. Vào những năm 1960, anh trở thành nhân vật nổi tiếng toàn quốc qua những chương trình ti vi trên đài CBS và ABC, anh cũng là khách mời đầu tiên của Johnny Carson^[4] trong chương trình *The Tonight Show*. Album nhạc đồng quê đoạt giải thưởng âm nhạc Grammy đầu tiên của anh với tên gọi *Big Bad John* đã bán được hơn 6 triệu bản. Thật trớ trêu, lợi nhuận anh thu được từ những cuộc biểu diễn với tư cách là một ngôi sao nhạc đồng quê đang mờ dần khiến cho Jimmy Dean thay đổi nghề nghiệp, và anh trở nên ngày càng giàu có hơn. Jimmy nói với tôi rằng anh đã rời bỏ sân khấu. *Thật kỳ lạ, chưa có ai từng bị ép buộc phải mang lại lợi nhuận cho Jimmy Dean cả!*

Trong vòng chưa đầy một năm, Jimmy đã đầu tư vào thế giới giải trí, khai trương một dây chuyền sản xuất thực phẩm rất thành công, trong đó có loại xúc xích nổi tiếng nhất nước Mỹ. Năm 1985, Jimmy Dean Foods hợp nhất cùng tập đoàn Sara Lee, thu về nguồn lợi nhuận khổng lồ hơn nửa tỉ đô la mỗi năm. Tên anh được đưa vào Phòng vinh danh nhạc đồng quê bang Texas năm 2005, và một cuộc triển lãm về cuộc đời anh đã được tổ chức ở Bảo tàng nhạc đồng quê Texas, tại Carthage, bang Texas.

Hãy đọc những gì Jimmy Dean nói về Quyết định Chịu trách nhiệm:

Andy thân mến,

Trong bức thư của anh, anh đã gọi tôi là người “thành công và giàu có”. Đối với tôi, thành công và giàu có luôn ở trong tâm trí tôi. Ông ngoại của tôi, W. J. Taylor là một trong những người giàu có nhất mà tôi biết, và tôi không chắc là ông có thể kiếm được trên 10.000 đô la mỗi năm trong suốt cuộc đời mình. Nhưng ông là người nông dân tuyệt vời nhất ở hạt Hale, Texas. Ông biết điều đó. Ông có những hàng rào trắng nhất, những luống cây đẹp nhất. Ông có những kho thóc gọn gàng ngăn nắp nhất và có những ngôi nhà giản dị nhưng trang nhã nhất. Ông có 9 đứa con ngoan ngoãn, ông có một mối quan hệ tốt với những người bề trên và có đời sống nội tâm thật tuyệt vời. Với tôi, đó là người thành công và giàu có.

Rất nhiều người nhìn vào tôi và nói: “Anh thật là kẻ may mắn nhất trên đời”. Điều đó đúng - tôi có rất nhiều cơ hội tốt, nhưng nhiều thứ không phải luôn dễ dàng như vậy. Tôi cũng có nhiều lần bị từ chối cũng như nhiều lần được đón nhận, nhưng tôi đã xác định rõ rằng nếu không từng đi trên những con đường gập ghềnh bạn sẽ không bao giờ trân trọng những con đường cao tốc.

Những bước lùi là một phần của cuộc sống - tiến lên cũng là một phần quan trọng. Hầu như tôi không thuê những người không biết đứng lên sau khi thất bại. Cần phải có khả năng điều khiển sự thụt lùi tạm thời (lưu ý rằng tôi không hề sử dụng từ thất bại - từ thất bại không có trong vốn từ vựng của tôi), vượt qua chúng và đứng dậy là bạn đang đặt những bước chân trên con đường đi tới vinh quang.

Thật không may là, trên đất nước tuyết vùi này, chúng ta đã tạo nên một yếu tố bỏ qua sự lùi bước. Theo tôi, khi vị Tổng thống vĩ đại Franklin. D. Roosevelt của chúng ta cho rằng, chúng ta nên bù đắp cho những người không làm ra của cải vật chất, thì đó là một trong những sai lầm nghiêm trọng nhất trong lịch sử.

Những cuốn sách có giá trị đều cho rằng “Bạn sẽ kiếm ăn bằng mồ hôi nước mắt” và nên như vậy. Tôi không thích những người có khả năng tự giúp mình mà lại không làm việc đó. Hơn một lần, con trai út của tôi, Robert đã nói tôi là một người đàn ông tự làm nên sự nghiệp, nó nói rằng: “Đó là điều con thích ở cha, cha nhận trách nhiệm về tất cả mọi thứ”. Đó là điều khiến tôi cảm thấy đất nước này tuyết vùi đến thế. Tôi muốn mảnh đất này sẽ tạo ra nhiều cơ hội cho con cái, cháu chắt của tôi.

Thay vì hàng ngày tạo ra một tổ chức cho những người yếu đuối, chúng ta nên tạo ra những tổ chức khiến cho con người có thể đứng trên đôi chân của chính mình và nói: “Tôi tin vào bản thân mình.” Chúng ta không thể tạo ra những kẻ xoàng xĩnh mà làm cho mọi người đều cảm thấy họ đang được làm chủ cuộc sống của chính mình.

Mỗi khi tôi nói như vậy, một số người luôn nói rằng: “Đối với anh thì nói như vậy thật dễ dàng, bởi Chúa cho anh tài năng”. Đúng là Chúa ban cho tôi tài năng, nhưng Chúa cũng ban cho mỗi người một tài năng đó chứ. Nỗi sợ hãi lớn nhất của tôi là sự viện trợ của liên bang, của bang, của thành phố, của hạt... bởi làm như thế thì rất nhiều người có tài năng mà không bao giờ nỗ lực khai thác được tài năng đích thực của mình.

Thân mến,
Jimmy Dean

QUYẾT ĐỊNH KIỂM TÌM TRÍ TUỆ

Tôi sẽ kiểm tìm trí tuệ

Bạn không thể thay đổi quá khứ của mình, nhưng bạn có thể thay đổi tương lai bằng cách thay đổi hành động của bạn ngay từ ngày hôm nay. Quyết định Kiểm tìm trí tuệ dạy chúng ta chủ động kiểm tìm trí tuệ, giúp chúng ta đạt được thành công vượt trội trong cuộc sống.

Chúa đã từng dời núi để tạo ra cơ hội cho Người lựa chọn. Bạn phải sẵn sàng thay đổi bản thân.

- VUA SALOMON

Trích 7 Quyết định làm nên thành công Hành trình tìm kiếm

QUYẾT ĐỊNH KIỂM TÌM TRÍ TUỆ

Trong cuốn 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm, Vua Solomon đã tặng David Ponder Quyết định làm nên thành công thứ hai:

Tôi sẽ kiểm tìm trí tuệ

Vì biết rằng trí tuệ luôn chờ con người đến thu nhận nên tôi sẽ chủ động tìm kiếm nó. Quá khứ của tôi không bao giờ thay đổi, nhưng tôi có thể thay đổi tương lai bằng cách thay đổi hành động hôm nay của mình. Tôi sẽ thay đổi hành động hôm nay của mình! Tôi sẽ luyện cho mắt và tai mình khả năng đọc những cuốn sách và nghe những băng ghi âm có thể đem lại thay đổi tích cực trong các mối quan hệ cá nhân của tôi và giúp tôi có được sự hiểu biết sâu sắc hơn. Tôi sẽ không bao giờ nhồi nhét vào đầu óc mình những thứ chỉ làm tăng thêm hoài nghi và sợ hãi. Tôi sẽ chỉ đọc và nghe những thứ có thể làm lớn mạnh thêm niềm tin vào bản thân và vào tương lai phía trước.

Kiểm tìm trí tuệ. Tôi sẽ lựa chọn bạn bè cẩn thận. Con người tôi chính là con người của bạn bè tôi. Tôi nói ngôn ngữ của họ và tôi mặc quần áo giống như họ. Tôi chia sẻ những ý kiến và thói quen với họ. Kể từ giờ phút này trở đi, tôi sẽ lựa chọn

để kết giao với những người có cuộc sống và cách sống khiến tôi ngưỡng mộ. Nếu tôi chơi với những con gà, tôi sẽ học cách bới đất và tranh giành những vụn bánh mì. Nếu tôi chơi với đại bàng, tôi sẽ học cách bay lên trời cao. Tôi là một con đại bàng. Định mệnh của tôi là phải bay cao.

Kiểm tìm trí tuệ. Tôi sẽ lắng nghe lời khuyên của những người thông thái.

Lời nói của một người thông thái cũng giống như cơn mưa rào rơi xuống mặt đất cần khô. Đó là những lời nói quý báu có thể áp dụng thật nhanh và đem lại kết quả tức thì. Chỉ có cây cối nào gặp mưa mới lớn lên và tươi tốt. Một người phớt lờ sự khuyên bảo khôn ngoan cũng giống như cây cối không gặp mưa - sớm muộn cũng héo khô và tàn úa. Khi tôi bàn bạc với chính mình, tôi có thể đưa ra những quyết định theo như những gì tôi biết. Khi tôi bàn bạc với một người khôn ngoan, tôi sẽ đưa thêm kiến thức và kinh nghiệm của người đó vào kiến thức, kinh nghiệm của tôi và làm tăng thêm những thành công của chính mình.

Kiểm tìm trí tuệ. Tôi sẽ là người đầy tớ của mọi người.

Một người khôn ngoan sẽ tận dụng được tinh thần của một người đầy tớ, vì đặc điểm riêng biệt đó có thể thu hút mọi người nhiều hơn mọi thứ khác. Khi tôi nhún nhường phục vụ người khác, họ sẽ vô tư chia sẻ trí tuệ với tôi. Thông thường thì một người có tinh thần của một người đầy tớ sẽ trở nên giàu có đến mức không một thước đo nào có thể đo được. Trong nhiều trường hợp, một người đầy tớ có đôi tai của một vị vua, và một người đầy tớ nhún nhường thường trở thành một vị vua, bởi người đó chính là người được hầu hết mọi người yêu mến, bầu chọn. Người phục vụ số đông chính là người tiến nhanh nhất.

Tôi sẽ trở thành một người đầy tớ nhún nhường. Tôi sẽ không tìm kiếm người mở cửa cho tôi - mà tôi sẽ là người mở cửa cho người khác. Tôi sẽ không buồn bã khi không có ai giúp đỡ mình - và tôi sẽ vui vẻ khi có thể giúp người khác.

Tôi sẽ là một người đầy tớ của mọi người. Tôi sẽ lắng nghe lời khuyên của những người khôn ngoan. Tôi sẽ lựa chọn bạn bè cẩn thận.

Tôi sẽ kiểm tìm trí tuệ!

KIỂM TÌM TRÍ TUỆ

Rất nhiều người đã sai lầm khi nghĩ rằng, họ chỉ kiểm tìm trí tuệ qua con đường học tập trên ghế nhà trường hay giảng đường đại học. Kiểm tìm trí tuệ không giống như là tiếp thu kiến thức: Kiến thức chỉ là nền tảng để có được trí tuệ sáng suốt mà thôi. Trí tuệ gồm một yếu tố thuộc về trực giác, một sự hiểu biết sâu sắc thu được từ kinh nghiệm cá nhân giúp chúng ta lựa chọn trong cuộc sống. Kiểm tìm trí tuệ là một hành trình không có điểm dừng. Sự khiêm tốn của một người kiểm tìm trí tuệ thể hiện qua việc tìm ra những người có

sức ảnh hưởng lớn, có cuộc sống sung túc và thành công.

Kho tàng trí tuệ luôn rộng mở với tất cả mọi người, chờ đợi mọi người đến khai phá. Nó không phải là thứ có thể trao đổi, mua bán mà là một món quà chỉ dành tặng cho những người siêng năng và cần cù, bởi vì chỉ những người như thế mới có thể tìm ra nó. Những kẻ lười biếng sẽ không bao giờ tìm thấy nó dễ dàng.

Có ba điều đơn giản bạn có thể làm hằng ngày để phác họa hành trình kiếm tìm trí tuệ của mình: đọc sách, lắng nghe lời khuyên của người khác và phục vụ người khác. Đường như những điều này là quá rõ ràng, nhưng tiếc thay, nhiều người trong xã hội chúng ta đều phớt lờ chúng đi, mặc dù chúng luôn hiển hiện.

NHỮNG LỜI THÔNG THÁI

Đầu tiên, hãy đọc sách.

Tôi biết bạn đang nghĩ gì? Đọc ư? Đó là cái gì vậy?

Vâng. Đọc sách.

Hãy đọc sách. Báo và tạp chí chỉ có tác dụng cung cấp thông tin và mang tính giải trí, còn trí tuệ thì nhìn chung không thể tìm trong đó.

Chúng ta thường được khuyến khích đọc sách khi còn nhỏ, tuy nhiên, khi đã trưởng thành, chúng ta lại quên mất lời khuyên quan trọng này. Bạn có thể nói gì về một đứa trẻ đọc hai cuốn sách một năm? Chậm chạp quá. Bạn có thể nói gì về một người lớn đọc hai cuốn sách một năm? *Bình thường*. Thật đáng ngạc nhiên, trung bình mỗi người trưởng thành ở Mỹ chỉ đọc *chưa đến hai cuốn sách một năm*.

Bạn không thể tưởng tượng được rất nhiều lần tôi đã nghe những lời khoe khoang khoác lác rằng: “Tôi quyết định khi đã tốt nghiệp đại học, tôi sẽ không bao giờ đọc bất cứ một cuốn sách nào nữa. Tôi có thể cam đoan như vậy. Tôi đọc báo và tạp chí, nhưng tôi chẳng bao giờ đọc thêm một cuốn sách nào cả. Tôi chưa từng đọc cuốn sách nào trong khoảng 20 năm gần đây.”

Và họ tỏ ra rất tự hào về điều đó. Tôi mỉm cười, gật đầu và buồn bã nghĩ rằng, *Họ không ở trên con đường kiếm tìm trí tuệ cho bản thân*. Họ không phải là những người tôi muốn tiếp xúc. Hành trình kiếm tìm trí tuệ của họ đã chấm dứt từ lâu.

Bạn của tôi ơi, bạn đã biết rõ rằng, thời gian dành cho những cuốn sách hay với một cây bút đánh dấu trong tay có ảnh hưởng đến bạn như thế nào. Một cây bút đánh dấu hoặc một cây bút bi là điều quan trọng. Chúng ta không thể ngồi yên với một cuốn sách trong tay, thụ động chờ đợi những tri thức sâu sắc từ trong những trang sách ngấm vào đầu óc mình; mà chúng ta cần *chủ động* kiếm tìm trí tuệ. Thậm chí ngay lúc này, khi bạn đã đọc đến

những dòng chữ này, hãy tìm ra những điều có thể *thay đổi mọi thứ*. Một ý tưởng có thể có sức mạnh thay đổi cuộc đời của bạn mãi mãi, nhưng đầu tiên bạn phải nhận diện được nó đã.

Nếu bạn nghĩ rằng, bạn không có thời gian đọc sách, bạn có thể thường xuyên nghe đọc sách. Những khi tôi đề cập đến điều này trong một cuộc hội thảo, mọi người thường nói với tôi rằng: “Làm sao anh biết được cuộc đời tôi như thế nào. Tôi có một công việc. Vợ tôi cũng có một công việc. Chúng tôi có những đứa con. Tôi là chủ nhiệm một câu lạc bộ. Anh đang nói với tôi rằng, anh muốn tôi đọc sách và nghe băng ghi âm ư?”

Mọi người thường nghĩ rằng, họ phải dọn sạch nhà cửa, sắp xếp lịch, ngồi xuống bàn với một cây bút và một tờ giấy, ngắm nhìn cái đĩa CD quay tròn quay tròn và ghi chép. Bạn không cần phải chú ý đến điều đó đâu. Tất cả những việc bạn cần làm là nhấn nút “phát”. Bạn có thể nghe khi bạn nấu cơm, cắt cỏ, lái xe đưa lũ trẻ đi học. Bạn cũng có thể nghe khi bạn đang tắm. Lắng nghe cả trước khi đi ngủ. Bạn có thể nghe với rất nhiều cách khác nhau. Tóm lại, hãy coi những lời quảng cáo hay các chương trình ti vi là những điệu nhạc mà bạn tình cờ ghi nhớ được. Nếu bất cứ điều gì cũng có thể được lập trình trong tiềm thức của bạn, tại sao lại không chọn cách lập trình này nhỉ? Tạo sao lại không chọn những thứ có thể thay đổi tương lai của gia đình bạn, của con cháu bạn?

Bạn có rất nhiều lựa chọn với hàng triệu cuốn sách hay dữ liệu nghe nhìn có thể tải trên mạng Internet hoặc mua trong các hiệu sách nơi bạn đang sống. Để tìm kiếm thêm những cuốn sách hay, hãy trao đổi về những sở thích của bạn với những người mà bạn ngưỡng mộ, tìm hiểu xem, cuốn sách nào đang được ưa chuộng hiện nay, hoặc bạn có thể tham khảo trên các nhà sách trên mạng như Amazon.com. Tôi thường tìm được những cuốn sách hay từ danh mục tài liệu tham khảo trong một cuốn sách tôi đang đọc, điều đó giống như là tôi được dẫn dắt từ cuốn sách này đến một kho tàng trí tuệ khác vậy.

Nếu bạn đang muốn tìm thông tin về lãnh đạo, bạn có thể tìm kiếm John Maxwell. Cuốn sách tôi thích nhất của ông là *21 Irrefutable Laws of Leadership* (21 nguyên tắc vàng của nghệ thuật lãnh đạo). Og Mandino cũng tạo ra được một kho sách trong suốt cuộc đời mình, những cuốn sách của ông đã làm thay đổi cuộc đời của hàng triệu người. *The Greatest Secret in the World* (Điều bí mật lớn nhất trên thế giới) là cuốn sách đã làm thay đổi cuộc đời tôi. Tôi đã đọc đi đọc lại cuốn sách này ít nhất 400 lần. Nhiều người nói với tôi rằng: “Anh đang đùa tôi đấy à. Một cuốn sách đọc 400 lần ư? Tôi cho rằng, anh chẳng hiểu cái gì trong đó cả?!”

Tôi không chỉ đọc để mà đọc, tôi coi đây là cuốn sách gối đầu giường. Tôi đọc để kiểm tìm trí tuệ. Nếu bạn có khát vọng kiểm tìm trí tuệ, hãy đọc sách.

Xây dựng cho bạn một thư viện cá nhân

- Tri thức được thể hiện trong ngôn từ của những người thành công trong lịch sử và thường được gửi gắm trong những cuốn sách. Bạn bị ảnh hưởng lớn bởi những người bạn tiếp xúc nhiều, bởi những cuốn sách bạn thường xuyên đọc. Đọc báo và tạp chí

chẳng có gì là sai trái cả, nhưng tri thức chỉ có thể tìm thấy qua những cuốn sách với mục đích, quan điểm cụ thể.

- Đôi khi, chúng ta vô tình chỉ đọc những cuốn sách viết về người thật việc thật, liên quan đến lĩnh vực mà chúng ta quan tâm nhất (tức là những gì chúng ta làm để sống). Thỉnh thoảng, chúng ta cũng nên mở rộng đề tài tới những vấn đề dường như chẳng có liên quan đến công việc của mình cả, nên hãy để tâm trí bạn thả sức tưởng tượng.
- Chẳng hạn, bạn có thể thích nghiên cứu các hoạt động sáng tạo, vẽ tranh, tìm hiểu đời sống dưới nước, sinh học lý thuyết, cơ học lượng tử, khâu vá, dệt may, làm vườn, quản lý tài chính cá nhân, tạo dựng thương hiệu, bất động sản, kiến trúc, lãnh đạo, bán hàng, hay nghiên cứu về tư tưởng. Bất cứ chủ đề nào cũng có thể hữu ích cho bạn nếu bạn mở lòng và sẵn sàng đón nhận những kết nối liên quan đó.
- Trong nhật ký của bạn, hãy liệt kê 10 lĩnh vực mà bạn luôn tò mò muốn tìm hiểu. Trong vòng 24 giờ sau, hãy tìm hiểu trên mạng Internet hoặc các hiệu sách hay thư viện để tìm kiếm được những cuốn sách mà bạn thích nhất.

SỨC MẠNH CỦA TÌNH BẠN

Là con người, chúng ta luôn luôn thay đổi. Chúng ta không thể thay đổi quá khứ, nhưng chúng ta có thể thay đổi tương lai của mình bằng cách thay đổi hành động trong thời điểm hiện tại. Thay đổi là điều tất yếu, do đó, chúng ta nên định hướng cho những thay đổi của mình.

Vậy, định hướng cho những thay đổi của bạn như thế nào? Ngoài việc đọc sách, bạn cần phải chọn cho mình những người bạn đồng hành một cách khôn ngoan.

Tất cả chúng ta đều biết tới tầm quan trọng của nhóm bạn bè mà con cái ta cùng chơi. Chúng ta hiểu rằng, con cái mình có thể học theo những người bạn của chúng. Nếu những đứa bạn của con cái chúng ta nghiện hút, quan hệ tình dục bừa bãi, hay sử dụng những câu nói tục tĩu, thì rõ ràng con cái chúng ta có nguy cơ lớn bị ảnh hưởng bởi những hành động đó.

Chúng ta quan tâm đến vấn đề lựa chọn bạn bè của con cái mình, và chúng ta không để ý đến nguyên lý này với tư cách là một người lớn. Vậy thì đến khi nào nguyên lý này mới thôi không còn tác dụng với chúng ta nữa? Chúng ta có thể tránh được ảnh hưởng của những nguyên lý khác khi chúng ta 18 tuổi không? Hay khi 21 tuổi? Hay biết đâu, nó sẽ là một nhân tố thôi không gắn bó với chúng ta nữa khi chúng ta đã 35, 40 tuổi?

Bạn biết câu trả lời: nó là một nhân tố ảnh hưởng lâu dài. Nếu chúng ta sống xung quanh những người hay nói tục, ngôn ngữ của chúng ta cũng sẽ có xu hướng giống như thế. Nếu chúng ta sống quanh những người có quan điểm kiên định, chúng ta sẽ bị thuyết phục bởi những quan điểm đó. Nếu bạn dành nhiều

Hãy chọn bạn một cách kỹ càng. Nếu bạn không cẩn thận khi chọn bạn bè, bạn sẽ dễ dàng chấp nhận sự tầm thường trong cuộc

thời gian bên những kẻ lười biếng, bạn cũng sẽ có xu hướng lười biếng. Nếu bạn hài lòng với những người thường xuyên phạm sai lầm, bạn sẽ có xu hướng như vậy.

Khi bạn không cẩn thận trong việc lựa chọn bạn bè thì bạn sẽ có xu hướng chấp nhận sự tầm thường trong cuộc sống của chính mình. Đây là một vài điều bạn cần cân nhắc: nếu một người bạn lười biếng không hề khiến bạn bức mình, điều đó có nghĩa bạn coi sự lười biếng là một việc “bình thường” trong cuộc sống của bạn.

Một điều rất quan trọng là bạn nên xem xét kỹ lưỡng việc chọn bạn. Tôi thường hỏi mọi người: “Một người bạn đích thực của bạn là như thế nào?”

Hơn 80% số người được hỏi trả lời rằng: “Một người bạn đích thực là người chấp nhận bản thân tôi như tôi vốn có.”

Các bạn ơi, thật là nguy hiểm nếu bạn tin như vậy. *Một người bạn đích thực là người chấp nhận bản thân tôi như tôi vốn có?* Chỉ những đứa trẻ ghé qua cửa hàng ăn nhanh của bạn mới chấp nhận bạn là chính bạn - bởi lũ trẻ chẳng thèm để ý đến bạn đâu. Một người bạn đích thực cần phải đặt cho bạn một tiêu chuẩn cao hơn - người đó kỳ vọng bạn sẽ làm những gì bạn nói là bạn sẽ làm. Một người bạn đích thực sẽ khiến bạn trở nên tốt hơn bằng sự tham gia giúp đỡ của người đó.

Khi bạn đang trong quá trình trưởng thành, bạn có nhớ những lúc chơi tennis hay ping-pong với cha của mình không? Tôi đoán chắc rằng, cha bạn sẽ không để bạn lúc nào cũng chiến thắng đâu, bởi vì ông ấy biết rằng, nếu ông làm như vậy, bạn sẽ không bao giờ tiến bộ lên được. Điều này cũng giống như việc chọn bạn vậy. Hãy chọn những người giỏi hơn bạn. Nếu bạn muốn chơi tennis giỏi, bạn cần phải chơi với ai đó có thể đánh bại bạn, có như vậy bạn mới nâng cao khả năng của mình lên được.

Điều này cũng đúng trong kinh doanh. Hãy kết bạn với những người giỏi hơn bạn. Bạn muốn giàu có hơn ư? Hãy tiếp xúc với những người giàu có hơn bạn. Bạn muốn khôn ngoan hơn ư? Hãy tiếp xúc với những người khôn ngoan hơn bạn. Hãy kiếm tìm những lời khuyên từ họ.

Tôi đã từng tiếp xúc với một người chẳng bao giờ nói một câu nào trừ phi có người hỏi chuyện anh ta. Khi tôi hiểu ra nguyên lý tìm kiếm trí tuệ, tôi đã hiểu ra tại sao anh ta lại như vậy: Anh bạn của tôi có trí tuệ vô cùng uyên bác, nhưng bạn phải biết cách lôi nó ra khỏi anh ta. Anh ta không hề giấu ai cả, nhưng anh ta vô cùng khiêm tốn. Tôi thực sự đã cố gắng đặt ra những câu hỏi cho anh ấy. *Tại sao lại như thế này? Tại sao lại như thế kia?* Chỉ có một kẻ ngốc nghếch mới không lắng nghe lời khuyên từ những người thông thái. Là một doanh nhân, một người cha, một người mẹ, một sinh viên thì cách tốt nhất vẫn là học qua những lời khuyên khôn ngoan.

sống của mình. Nếu một kẻ lười biếng không hề khiến bạn phát cáu lên, điều đó cho thấy bạn đã chấp nhận một cuộc sống uể oải, thiếu sức sống.

Một người bạn của tôi đã từng đưa ra một quyết định không đúng đắn. Khi tôi hỏi anh ta: “Tôi có thể hỏi anh điều này không, anh có nói cho ai biết chuyện này trước khi anh đưa ra quyết định không?”

Anh ta nhìn chằm chằm vào tôi một lát như thể tôi là một kẻ mất trí vậy, sau đó anh ta nói: “Ồ, chẳng có ai cả.”

Tôi đáp ngay: “Anh không hỏi ai ư? Một mình anh...đưa ra... quyết định?”

Anh lại nhìn tôi như lúc nãy và nói một cách chắc nịch: “Tôi là một người đã trưởng thành rồi, tôi biết điều gì tốt nhất cho bản thân mình. Tôi có thể tự mình đưa ra quyết định.”

Khi chúng ta tự mình đưa ra quyết định, chúng ta sẽ nhận được những thứ chúng ta có... những điều chúng ta biết và những gì giống như chính bản thân chúng ta.

Xin lời khuyên từ một nhà thông thái sẽ giúp chúng ta tránh được những quyết định sai lầm, và đưa chúng ta trở lại con đường thành công hơn. Khi chúng ta có thêm lời khuyên của một ai đó, khả năng thành công của chúng ta sẽ tăng lên.

Khai thác tiềm năng của bạn “nhóm bạn bè nòng cốt”

Quyết định kiểm tìm trí tuệ cho chúng ta thấy, để chuẩn bị một kế hoạch lớn, chúng ta cần phải tính đến việc ai sẽ tham gia giúp đỡ chúng ta.

1. Liệt kê những người bạn coi là thuộc nhóm nòng cốt của mình vào nhật ký, đó là những người ảnh hưởng đến cuộc sống của bạn, bao gồm các thành viên trong gia đình, bạn bè, đồng nghiệp.
2. *Quyết định kiểm tìm trí tuệ* dạy chúng ta rằng, đôi khi bạn bè không những đòi hỏi nhiều mà còn là gánh nặng cho chúng ta. Cạnh mỗi cái tên, biểu thị người này đang dẫn dắt bạn đi theo hướng nào. (Đây có thể là một bài tập khó khăn bởi vì đôi khi chúng ta phải ghi cả tên những “người bạn” làm cản trở sự tiến bộ của chúng ta. Hãy thành thực khi bạn cân nhắc việc đánh giá ai xứng đáng là người mà bạn cần sự giúp đỡ.)
3. Bạn đã tìm được một tấm gương nào chưa? Bạn đã tìm được những người có thể mang lại cho bạn một số kinh nghiệm chưa? Bạn có dành thời gian bên những người thử thách bạn, thúc đẩy bạn và giúp bạn trở nên tốt hơn không?

BAN CỐ VẤN CỦA BẠN

Cá nhân tôi không thích đưa ra bất cứ quyết định nào mà không hỏi ý kiến của những người tôi ngưỡng mộ. Sau cuộc sống dưới gầm cầu trước kia, tôi vẫn còn nhớ rằng mình đã có những quyết định rất tuyệt vời. Xét một cách logic, bạn không thể có những quyết định đúng đắn nếu bạn không nhận được ý kiến đóng góp từ những người có trí tuệ cao hơn và

luôn ở bên bạn! Tôi thường tận dụng sự uyên bác, kinh nghiệm, khả năng đưa ra quyết định của những người thông minh, và chọn khoảng 3 hay 4 người để làm “Ban cố vấn” giúp tôi đưa ra quyết định. Đây là những cơ hội có thể nắm bắt khi tôi tham khảo ý kiến của những người thông thái? Hãy tìm những người mà bạn có thể trông cậy, những người có thể cho bạn lời khuyên. Đây là yếu tố quan trọng trong quá trình kiếm tìm sự thông thái!

Có được trí tuệ chủ yếu là do học tập từ trí tuệ của người khác. Đôi khi có những người nghĩ rằng, *Tôi không có tiền để thuê một ban cố vấn. Quá tốn kém.* Những người này đã không hiểu vấn đề, vì ý tưởng chỉ đến với bạn khi bạn ở bên những người thông thái. Những thành viên “ban cố vấn” thực ra không biết rằng họ đang ở trong nhóm những người cố vấn của tôi. Tôi không nhất thiết phải để họ biết họ có ảnh hưởng đến việc tôi đưa ra quyết định như thế nào.

Thật dễ dàng để tạo dựng cho mình một đội ngũ những người cố vấn; hãy tìm những người thông minh hơn bạn, khéo léo hơn bạn, và đã gặt hái được nhiều thành công trong những lĩnh vực chính trong cuộc đời họ.

Tôi và Polly, vợ tôi, có những người cố vấn là những cặp vợ chồng đã cưới nhau lâu hơn chúng tôi. Tôi và Polly đã cưới nhau khoảng 20 năm rồi, những cặp vợ chồng mà tôi vừa nhắc đến đều đã kết hôn trên 35 năm. Hơn 3 thập kỷ, họ vẫn hạnh phúc và tôn trọng nhau. Tôi nhìn họ và băn khoăn: *Họ đã làm như thế nào nhỉ?* Rất tự nhiên, chúng tôi muốn họ trở thành những người cố vấn cho mình.

Tôi và Polly đã làm đúng như những người đã nuôi dạy nên những đứa con tuyệt vời, và chúng tôi cũng muốn nuôi dạy con như cách của họ. Những người trong ban cố vấn của tôi là những người thông thái hơn, có năng khiếu viết hơn tôi, khỏe mạnh hơn tôi - những người này đã tạo dựng được một cuộc sống gia đình mà chúng tôi hằng mong muốn.

Thành lập Ban cố vấn của bạn

- Bạn thường tạo dựng mối quan hệ với những người như thế nào (hoặc sử dụng tốt hơn các mối quan hệ hiện có) để tạo dựng cho mình một Ban cố vấn? Bạn có thể chọn “người cố vấn” cụ thể cho mỗi lĩnh vực trong cuộc sống của bạn. Dĩ nhiên, bạn không muốn có một “người cố vấn về sức khỏe” mà lại hút thuốc hoặc chỉ ngồi xem ti vi cả ngày. Bạn phải nắm vững cách tìm kiếm người cố vấn thích hợp.
- Trong nhật ký của mình, hãy liệt kê năm người trong ban cố vấn hiện tại của bạn và những lĩnh vực trong cuộc sống mà bạn cần người tư vấn. Đặt giới hạn mình trong “nhóm bạn bè nòng cốt”, hãy cùng bàn bạc với những người mà bạn muốn mời vào ban cố vấn của bạn, ngay cả khi bạn chưa có mối quan hệ gì với những người đó.
- Hãy nhớ, thậm chí bạn có thể không nói với những người này rằng họ ở trong ban cố vấn của bạn, đó có thể là bí mật nho nhỏ của riêng bạn. Đôi khi, những thông tin bạn nhận được có thể hữu ích và mới mẻ hơn khi họ không chịu sức ép với vai trò là người cố vấn thực thụ cho bạn.

NHẬN THỨC RÕ ĐIỂM NGUY HIỂM

Khi chúng ta đã đạt được đến một mức độ thành công nào đó với 7 Quyết định làm nên thành công, đó cũng là lúc chúng ta phải đối mặt với điểm nguy hiểm. Chúng ta cần luôn nhớ rằng: Chúng ta đang là chính chúng ta bởi những suy nghĩ chín chắn nhất của mình, và nếu chúng ta muốn tiến bộ, chúng ta phải luôn nâng suy nghĩ của mình lên một tầm cao mới, chúng ta có cảm nhận được bằng trực giác là chúng ta cần tiến bộ đến đâu hay không, hoặc chúng ta có đang nhận được những lời khuyên từ nhóm bạn bè nòng cốt hay không. Thời điểm nguy hiểm thường xảy ra khi chúng ta đã gặt hái được rất nhiều thành công, và chúng ta bắt đầu nghĩ rằng, *Mình đã đạt được kết quả rồi. Thật tuyệt vời. Mọi thứ đã hoàn thành. Mình hiểu điều đó. Và giờ đây, mình sẽ thoải mái và sẽ tự đưa ra mọi quyết định.* Những hành động của chúng ta bắt đầu thể hiện rằng *Mình thông minh và khôn ngoan hơn bất cứ ai.*

Khi bạn thành công hơn, bạn sẽ thấy trên con đường của bạn có ít người qua lại hơn. Sẽ có ít những người mạnh hơn bạn, thông minh hơn bạn, nhưng bạn có thể vẫn tìm thấy họ. Tất nhiên, bạn vẫn có thể tìm được những điều hữu ích từ tất cả mọi người nếu bạn luôn có tinh thần học hỏi kiếm tìm sự thông thái. Có thể có ai đó không giàu hơn bạn nhưng lại thông minh hơn bạn. Mọi người đều giỏi hơn chúng ta về một hoặc nhiều mặt nào đó, và chúng ta luôn có thể học hỏi từ bất cứ ai.

Chúa dòi núi để tạo ra cơ hội cho việc lựa chọn của Người. Bạn phải sẵn sàng thay đổi chính bản thân mình.

Thời điểm nguy hiểm thường xảy ra khi chúng ta bắt đầu đánh giá quá cao về trí tuệ của mình và bắt đầu bỏ ngoài tai những lời khuyên của người khác. Bạn còn nhớ trường hợp của Napoleon không? Ông ta đã thất bại trong lịch sử khi ở cương vị một vị hoàng đế, một vị lãnh tụ, người thống lĩnh thế giới lúc bấy giờ. Nhưng có lẽ câu chuyện sau đây về Napoleon thì không phải ai cũng biết...

MỘT BUỔI CHIỀU Ở WATERLOO

Vào tháng 6 năm 1815, Napoleon quyết tâm đánh bại Wellington ở Waterloo và sự thực đúng là như thế. (Trong cuốn *The Hinge Factor* - Điểm mấu chốt, tác giả Eric Durschmied đã phác họa chi tiết về Trận chiến Waterloo và đưa ra những giải thích sơ bộ về nguyên nhân Napoleon đánh bại Wellington. Nếu bạn thực sự muốn hiểu rõ kỳ tích không thể tin được của Napoleon, tôi chân thành khuyên bạn nên đọc cuốn sách này.)

Tháng 2 năm 1815, Napoleon trốn khỏi Elba, nơi ông phải sống lưu vong theo quyết định của quân Đồng Minh và phát tín hiệu khởi đầu cho cái gọi là “Chiến dịch 100 ngày”. Trong suốt thời gian này, không ai ở các thành phố thủ đô thuộc châu Âu được ngủ yên vì lo sợ Napoleon. Napoleon đã từng tiến đến tận Paris, và từ đó cầm quân quét châu Âu. Những vị tướng già của ông đã hi sinh, hoặc hoàn thành sứ mệnh của mình. DaVoe thì bị

giết ở Meringo, LaNey ở Esperge; Jeneaux đã tự tử. Đó không phải là vấn đề quan trọng với Napoleon bởi ông tin rằng mình có khả năng tự chỉ huy quân đội. Ông là một thiên tài quân sự. Sau tất cả mọi chuyện, mọi người đều đã nói như thế.

Buổi sáng sớm ngày hôm đó, Napoleon đang ăn sáng cùng những tướng lĩnh của mình tại một doanh trại ở Roson Farm. Một trong những vị tướng tỏ ra lo lắng về sức mạnh của Wellington ở cứ điểm Monte St. John. Nhưng vị hoàng đế lại chế nhạo lời nói đó: “Chúng ta sẽ không bao giờ chiến bại!” Và, tất nhiên, sau đó, ông không để ý đến lời cảnh báo này. Napoleon có 72.000 quân và 246 khẩu đại bác, trong khi đó Wellington chỉ có 67.000 quân và 156 khẩu đại bác.

Napoleon cưỡi một con ngựa xám, mặc chiếc áo giáp xám với chiếc áo khoác bằng lụa màu tím thẫm, chiếc quần màu trắng trùm kín đôi giày cao tới tận đầu gối. Khi vị hoàng đế sắp sửa ra lệnh cho quân lính bắt đầu trận đánh, ông quay sang nói với tướng Michael Nae: “Nếu mệnh lệnh của ta được thực hiện tốt, tối nay chúng ta sẽ ngủ tại Brussels”. Suốt ngày hôm đó, Napoleon đã chỉ huy bộ binh áp đảo quân của Wellington. Vào cuối buổi chiều, Tướng Nae và Trung đoàn Kỵ binh thứ tư - đoàn quân tinh nhuệ nhất với 5.000 kỵ sĩ của ông - đã sẵn sàng chiến đấu. Mặt trời soi chiếu sáng rực vào những thanh gươm và ngọn giáo, cờ bay phấp phới trong gió khi vị hoàng đế duyệt lại quân lần cuối trước khi xuất trận. Vị hoàng đế biết rằng, đây là một cuộc càn quét dữ dội, có thể làm quân địch phải bỏ súng đại bác mà chạy. Sau đó, ông sẽ xóa sổ tất cả quân địch. *Chắc chắn điều này sẽ xảy ra.* Sức tàn phá do cuộc tấn công của một đội kỵ binh tinh nhuệ sẽ gây cho quân địch nhiều thương vong. Chính vì suy nghĩ này, vị hoàng đế đã không phân chia ra các đơn vị chiến đấu mà quyết định đồng loạt tấn công trên toàn bộ chiến trường rộng lớn. Đó là lúc 4 giờ 30 phút chiều.

Với sự yểm trợ của pháo binh, Trung đoàn kỵ binh của quân Pháp đã tiến đến Eshilon. Đơn vị này ở trung tâm của cuộc tấn công. Những kỵ sĩ của hoàng đế đã xông thẳng vào đội pháo binh của quân Anh. Khi những khẩu đại bác của quân Anh phát hỏa, hàng ngàn viên đạn hai mảnh nổ tung thì Tướng Nae mới trở mũi kiếm phát hiệu lệnh *Tấn công.*

Năm nghìn con ngựa bắt đầu phi nước đại, mặt đất rung chuyển vì tiếng vó ngựa rầm rập và những tiếng hét “Hoàng đế vạn tuế!”

Phía bên kia, Đại tá Cornelius Frazier, chỉ huy tiểu đoàn pháo binh trong đội quân của Wellington đã nhìn thấy một cảnh tượng khó tin: một con thủy triều thép đang tràn đến vị trí đóng quân của ông! *Chúng sẽ nghiền nát chúng ta!* Ông sợ hãi. Pháo binh của ông đã nổ bao nhiêu loạt đạn rồi? Những kỵ binh của Napoleon do Tướng Nae dẫn đầu, cứ hai hàng một, dài sát dài, đang phi thẳng vào những khẩu pháo của Đại tá Cornelius Frazier.

Đội quân của Wellington bị xé toạc thành nhiều toán nhỏ khi họ cố gắng buộc những con ngựa phải quay đầu. Những kỵ sĩ ngã ngựa nhưng chẳng gì có thể ngăn cản được cuộc tấn công. Trong tiếng kèn lệnh, 5.000 mũi giáo chĩa trước ngựa hình thành nên một quả chùy gai với những mũi thép nhọn tua tủa.

Một quả đạn đại bác nữa lại nã vào giữa đoàn kỵ binh. Lập tức, mọi khẩu pháo to nhỏ từ trên đồi cao đều đồng loạt nổ vang, nhưng không gì có thể dập tắt được cuộc tấn công anh dũng của 5.000 quân trong Trung đoàn kỵ binh thứ tư.

Những pháo thủ đã nã thêm nhiều loạt đạn nữa, đoàn người ngựa ngã chồng lên nhau như ngã rạ. Sau năm phút tham gia trận đánh, Tướng Nae xông lên phía trước, nhìn những pháo thủ bỏ cả pháo lại mà chạy trốn. Quân của ông đã tràn qua để chiếm những khẩu thần công. Đội quân của ông đã làm cho bộ binh Anh bị chia cắt khỏi pháo binh, và họ đã chiếm được những khẩu đại bác. Cuối cùng, Napoleon đã đánh bại Wellington ở trận Waterloo.

SAI LẦM CỦA NAPOLEON

Đây là một câu chuyện hay có phải không? Hoàn toàn đúng. *Ồ, đợi chút!* Có thể bạn đang nghĩ như vậy. *Tôi nghĩ rằng, Napoleon đã thất bại ở Waterloo!* Vâng...đúng là Napoleon đã thất bại. Nhưng lúc đầu, ông ta đã thắng. Bạn chưa bao giờ nghe nói về chiến thắng đó bởi vì thất bại đã làm lu mờ tất cả.

Hãy xem xét trường hợp này: Napoleon đã đạt được quá nhiều thành công đến nỗi ông ta chẳng lắng nghe ai nữa, thậm chí cả các tướng lĩnh của mình, chứ không nói đến bậc đại tá, trung sĩ, hay lính quèn. Ông bị ám ảnh với ý nghĩ về chiến thắng của mình nên khước từ tất cả những ý kiến, lời khuyên từ người khác.

Và đây là điều sai lầm ngớ ngẩn: Pháo binh của cả quân Pháp và quân Anh đều có những khẩu đại bác bắn bằng đạn nặng 5 - 7 cân, vỏ đạn bằng đồng đỏ pha thiếc, đốt bằng kíp nổ và dây cháy chậm nối với một khe dẫn lửa hẹp được khoan qua đồng đặc ở cuối nòng pháo. Khi quân lính của Napoleon tràn qua một khẩu thần công của đối phương, họ sẽ lấy những chiếc đinh không mũ nhét vào khe dẫn lửa đó để vô hiệu hóa khẩu pháo. Quân lính của Napoleon đã hỏi trước trận chiến: “Những chiếc đinh đâu rồi? Chúng ta có mang theo đinh khi xung trận hay không?” Nỗi băn khoăn của họ đã bị lơ đi.

Những chiến binh của Napoleon đã xung trận mà không mang theo đinh. Họ có súng, ngựa, gươm, giáo và những khẩu pháo, nhưng họ không có đinh. Sự kiện mang tính lịch sử này được quyết định bởi những nắm đinh.

Napoleon đã hoàn toàn đánh bại Wellington. Ông đã loại bỏ được Wellington. Tuy nhiên, trận chiến đã diễn ra vô cùng ác liệt, cứ tiến lại lui, cho tới khi một toán quân của Wellington chiếm lại được những khẩu thần công của họ và sau đó, các toán khác cũng làm được như vậy. Đột nhiên, những khẩu pháo quay lại nã đạn vào đội quân của Napoleon. Napoleon phải đứng trên ngọn đồi, tay vắt sau lưng, nhìn đội quân đã đánh bại quân của Wellington giờ đây tan tác thành nhiều toán nhỏ - tất cả chỉ tại vì họ đã không mang theo những chiếc đinh vào trong trận chiến. Những chiếc đinh có thể vô hiệu hóa những khẩu thần công, và những cuốn sách lịch sử ngày nay sẽ ghi chép lại thất bại của Wellington.

Khi bạn chỉ khẳng khẳng bảo thủ, không lắng nghe lời khuyên từ người khác, bạn sẽ chỉ

đưa ra quyết định dựa vào những điều mà bạn biết. Bằng cách tham khảo ý kiến, xin lời khuyên từ những người thông thái, bạn có thể bổ sung kiến thức và kinh nghiệm cho bản thân mình, tăng khả năng thành công và giảm thiểu khả năng thất bại một cách rõ rệt.

HỌC ĐỂ GIÚP ĐỠ NGƯỜI KHÁC

Ngoài việc đọc sách và tham khảo ý kiến của những người thông thái hơn bạn, cách thứ ba để lĩnh hội tri thức là giúp đỡ người khác - hãy tìm cách để giúp đỡ những người khác. Điều này không có nghĩa là bạn phải làm một việc gì đó thật vĩ đại hay thậm chí một điều gì đó bạn cho là phải vô cùng hữu ích. Đó có thể chỉ là việc giúp xách đồ, rót cà phê, nhắc ghế cho người khác ngồi. Bằng cách giúp đỡ người khác, chúng ta sẽ nâng cao giá trị của họ và do đó cũng nâng cao giá trị của chính mình.

Có lẽ, không phải ngẫu nhiên, khi chúng ta giúp đỡ người khác chúng ta sẽ nâng cao khả năng chia sẻ tri thức của họ đối với chúng ta. Trong những năm cuối đời của tỉ phú dầu mỏ Aristotle Onassis, một phóng viên đã hỏi: “Nếu ngài mất hết tiền bạc của mình, ngài sẽ làm gì để kiếm lại số tiền đó?”

Một người thông minh sẽ nuôi dưỡng tinh thần sẻ chia, những cống hiến đặc biệt ấy sẽ cuốn hút người khác hơn bất cứ ai.

Ông trả lời: “Ồ, tất nhiên đó là cả một quá trình. Nhưng bước đầu tiên trong quá trình đó là cố gây dựng lấy một tài sản, tôi cho rằng, đó chính là giúp đỡ người khác”.

Người phóng viên há hốc mồm kinh ngạc và kêu lên: “Ngài nói rằng, *giúp đỡ người khác?* Tôi nghĩ rằng, người khác phải giúp đỡ ngài mới đúng chứ!”

Ông đáp lại: “Mọi người sẽ giúp đỡ tôi, chỉ vì trong suốt cuộc đời mình, tôi đã giúp đỡ những người khác. Anh nói rằng ‘Làm thế nào để tạo cho mình một tài sản ư?’, bước đầu tiên là hãy giúp đỡ người khác. Tôi đặt mình vào vị trí của người khác, bằng cách giúp đỡ người khác, ở bên cạnh những người có thể giúp tôi, hướng dẫn tôi và chia sẻ tri thức kinh nghiệm của họ với tôi.”

Sau đó, ông nói thêm: “Tôi có thể có một, hai, hoặc ba công việc. Tôi có thể tiết kiệm được tiền của mình. Tôi sẽ sống giản tiện hết mức có thể, và khi tôi đã tiết kiệm được 500 đô la, tôi có thể vào ăn ở một nhà hàng với giá 500 đô la cho một bữa ăn. Sau đó tôi lại làm việc nhiều hơn, sống tằn tiện hơn, và tiết kiệm cho tới khi tôi lại có 500 đô la và tôi sẽ lại ăn ở nhà hàng có giá 500 đô la một bữa.”

Người phóng viên thấy không thể tự kiểm chế được nữa, anh ta nôn nóng hỏi tiếp: “Tôi thực sự không hiểu được điều này. Ngài đang cố gắng tạo dựng một tài sản, thế mà ngài đốt 500 đô la cho một bữa tối ư?”

Onassis trả lời: “Vấn đề không nằm ở bữa ăn tối đó, mà là những mối quan hệ mà bạn

tạo ra. Anh thấy đây, để đến được nơi tôi cần đến, tôi cần sự thông thái, và cần quan hệ với những người thường xuyên ăn ở những nhà hàng sang trọng. Do đó, khi vào trong nhà hàng, tôi dùng đôi mắt để giao tiếp, tôi giới thiệu bản thân mình, tôi bắt tay người khác. Và khi vào đến nơi, tôi nói: “Xin chào”. Khi tôi ra về, tôi nói: “Tạm biệt”. Ở một nơi nào đó trên đường về, tôi có thể đâm sầm vào những người đó, và chắc có người sẽ nói: “Ồ, hình như tôi đã gặp anh ở...” Hoặc: “Anh chính là người ngồi ở bàn bên khi chúng tôi ngồi ăn ở...”

Cuối cùng, ông kết luận: “Tất cả những điều cần làm là tạo dựng mối quan hệ với những người xung quanh bạn. Mọi người sẽ không ngại giúp đỡ bạn bởi vì bạn đã lấy ghế hoặc mở cửa cho họ”.

TINH THẦN PHỤNG SỰ CỦA ALFRED VANDERBILT

Alfred Vanderbilt được mọi người nhận ra ở bất cứ nơi nào ông có mặt. Gia đình Vanderbilt là một trong những gia đình giàu có nhất và nổi tiếng nhất trên thế giới. Sự giàu có của họ bắt đầu từ thời cha của Alfred là Cornelius Vanderbilt. Ngay từ đầu thế kỷ XIX, ông đã bắt đầu tích lũy được một gia sản lớn trong ngành công nghiệp vận tải biển và đường sắt.

Alfred là người con xuất sắc nhất trong số anh chị em của mình. Ông là người con duy nhất trong gia đình khẳng khái đòi bắt đầu sự nghiệp kinh doanh với vai trò là nhân viên hạng bét trong văn phòng của cha mình. Những người anh em của ông thường đòi hỏi các vị trí quản lý. Mọi người kính trọng Alfred Vanderbilt và không bao giờ quên được hình ảnh của ông. Cha của ông cũng vô cùng yêu mến ông, bằng chứng là khi phân chia tài sản, ông chia cho mỗi người con trai, con gái 7 triệu đô la, riêng Alfred được nhận 76 triệu đô la. Theo quan điểm của Cornelius, ông phân chia số tài sản này theo tinh thần phụng sự. Ông biết rằng, những người biết phụng sự thường trở thành vua, và tất nhiên, cũng là những người giàu nhất trong chúng ta.

Alfred Vanderbilt đã chia sẻ của cải của mình với một tinh thần phụng sự. Trong suốt Chiến tranh Thế giới thứ nhất, Alfred không hài lòng với công việc từ thiện ở dạng chỉ mua những chiếc xe ngựa rồi tặng chúng cho Hội chữ thập đỏ - mà ông còn có ý định sẽ tự mình lái những chiếc xe ấy. Ông nổi tiếng là người nhân hậu, bác ái với những người nghèo.

Tài sản của Alfred Vanderbilt được dùng để phụng sự (câu chuyện về ông là một phần không thể thiếu trong cuốn sách thứ hai của tôi, cuốn *The Lost Choice* - Thời khắc quyết định thành công). Những hành động của ông trong những giây phút cuối đời trên con tàu RMS *Lusitania*^[1] đã chứng minh cho tinh thần phụng sự đó. Khi con tàu *Lusitania* bị đánh chìm năm 1915, báo chí đều nhắc đến ông là một người có tinh thần phụng sự: Hành động cuối cùng của ông trên trái đất này là buộc những chiếc áo phao vào một cái nôi cho những

đưa trẻ, và tặng chiếc áo phao của mình cho một người phụ nữ. Mặc dù Alfred sở hữu nhiều bất động sản có bể bơi, nhưng ông lại không bao giờ học bơi. Alfred Vanderbilt đã duy trì tinh thần phụng sự cho đến phút cuối đời.

Nuôi dưỡng tinh thần phụng sự

- Bạn có thể làm gì để bắt đầu hoặc nuôi dưỡng tinh thần phụng sự? Bạn có tham gia công tác tình nguyện ở nhà thờ địa phương hay cộng đồng mà bạn đang sinh sống không? Bạn có ghé thăm những người cao tuổi ở bệnh viện nơi bạn sống không?
- Bạn có thể dành thời gian cho gia đình nhiều hơn không? Bạn có thu xếp một cuộc gọi cho những người thân trong gia đình để làm cho họ vui không? Bạn có hay làm những việc tốt một cách ngẫu nhiên không, chẳng hạn như trả tiền lệ phí qua đường cho chiếc xe đi ngay phía sau bạn chẳng hạn?
- Hãy liệt kê tất cả các ý tưởng và cam kết thực hiện ít nhất một ý tưởng trong 5 ngày tới.

THỬ NGHIỆM CUỘC SỐNG CỦA FULLER

Năm 1927, ở tuổi 32, Buckminster Fuller đứng bên bờ hồ Michigan, ông có ý định tự vẫn bằng cách gieo mình xuống nước hồ băng giá. Đứa con lớn của ông đã chết. Ông bị vỡ nợ. Ông đã mất đi danh tiếng. Ông là một kẻ thất nghiệp. Ông có một người vợ và một đứa con gái mới sinh, nhưng ông vẫn cảm thấy vô cùng tuyệt vọng.

Trong giây phút thiêng liêng đó, ông nhận ra rằng, cuộc sống của ông thuộc về những người khác chứ không phải thuộc về chính ông. Ông chọn khoảnh khắc đó để dân thân vào một cuộc thử nghiệm nhằm khám phá xem một con người bé nhỏ, nghèo túng và vô danh có thể làm được điều gì nhân danh loài người. Ông nghĩ rằng, *nếu cuộc sống của mình không phụ thuộc vào mình mà lại phụ thuộc vào người khác, thì mình có thể làm gì cho người khác? Một cuộc sống hữu ích sẽ ra sao?* Hơn 54 năm sau, ông đã chứng minh thêm một lần nữa rằng, những ý kiến gây tranh cãi của ông là thiết thực và mang tính khả thi.

Hãy tranh đấu với những thách thức trong hiện tại, và bạn sẽ được đền đáp bằng những phần thưởng xứng đáng trong tương lai.

Hãy tưởng tượng xem! Một người đàn ông bị phá sản, đầy tai tiếng, thất nghiệp và có ý định tự vẫn. Ông đã quyết định lấy đời mình làm một cuộc thí nghiệm. *Cuộc sống của tôi không phụ thuộc vào tôi, nó phụ thuộc vào những người khác. Vì thế, tôi phải hiến dâng nó cho những người đó.* Chuyện gì sẽ xảy ra với một người đàn ông vô sản, người quyết định dâng hiến cuộc đời của mình.

Trong suốt hành trình thử nghiệm này, ông đã được đền đáp xứng đáng với 25 bằng sáng chế, viết được 8 cuốn sách, và nhận được 47 bằng tiến sĩ danh dự về nghệ thuật, khoa học tự nhiên, kỹ thuật và khoa học nhân văn. Ông nhận được hàng chục giải thưởng về kiến

trúc và thiết kế, trong đó có những giải Vàng của Viện Kiến trúc Mỹ và Viện Kiến trúc Hoàng gia Anh. Ông đã sáng tạo ra các công trình được đưa vào các bộ sưu tập của nhiều viện bảo tàng trên khắp thế giới. Từ một người bị phá sản, tai tiếng, và có ý định tự vẫn, ông đã trở thành một diễn giả nổi tiếng, đi thuyết trình 57 lần ở khắp nơi trên thế giới, cho hàng triệu người thông qua những bài giảng, những cuộc phỏng vấn và những tác phẩm của ông. Ông đã quyết định *Mình sẽ sống một cuộc sống phụng sự*.

Để tạo dựng được một cuộc sống sung túc, thậm chí chỉ *chọn* cuộc sống sung túc thôi, bạn cũng nên bắt đầu bằng thái độ phụng sự.

Thử nghiệm mang tính di sản

- Nếu cuộc đời bạn là một trải nghiệm thì sẽ ra sao? Bạn muốn để lại cho đời một di sản như thế nào? Bạn sẽ phụng sự các thế hệ sau như thế nào?
- Lựa chọn của bạn sẽ quyết định các câu trả lời cho những câu hỏi này. Hãy ghi lại di sản cuộc đời đó vào nhật ký của bạn.

CHÂN DUNG NGƯỜI LỮ HÀNH THẬT SỰ: BOB HOPE

Mỗi người đều có vị anh hùng của riêng mình. Một trong những vị anh hùng của tôi là Bob Hope. Bob Hope là một người hoạt động trong lĩnh vực giải trí nổi tiếng, tham gia hơn 56 bộ phim và hơn 500 chương trình *Bob Hope Specials*. Ông đã mang đến niềm vui cho những quân nhân Mỹ trên khắp thế giới trong suốt nửa thế kỷ qua. Sự cống hiến tận tụy của ông cho nước Mỹ, tinh thần làm việc không biết mệt mỏi và sự sáng khoái mà ông mang đến qua mỗi vở hài kịch chỉ là một trong số ít điều mà tôi ngưỡng mộ ở người đàn ông này.

Đây là một bức thư tôi nhận được của Bob Hope:

Andy thân mến,

Anh biết không, tôi vô cùng may mắn trong công việc biểu diễn suốt 50 năm qua, ngoại trừ một số thời điểm khó khăn...

Khoảng năm 1928, tôi tới Evansville, bang Indiana để biểu diễn. Khi đang ăn sáng, tôi đọc báo và nhìn thấy một mẫu quảng cáo về buổi biểu diễn của tôi ở rạp hát có ghi Ben Hope! Tôi cầm lấy tờ báo và chạy đến rạp hát. Tôi nói với người quản lý: “Tại sao các anh lại viết tên tôi như thế này?”

“Tên nào cơ?”

“Ben Hope! Cái này là cái khi gì vậy?”

“Ồ, thế tên của anh là gì?”

“Bob Hope.”

“Ồ, ai mà biết được cơ chứ?”

Tôi nghĩ rằng lúc đó chẳng ai biết và cũng chẳng ai quan tâm, nhưng tôi đã có vài giờ giải lao khá thú vị bởi vì ít nhất thì tôi cũng đang làm việc ở một số nơi.

Sáu tháng trước đó, tôi đứng trước Nhà hát Woods ở Chiacago. Tôi được hưởng 10 đô la cho một buổi biểu diễn, nhưng thậm chí tôi cũng không được nhận số tiền ấy. Chẳng ai biết tôi là ai cả. Tên của tôi là Lester Hop, vì vậy tôi quyết định đổi tên là Bob Hope, bởi vì cái tên này nghe có vẻ thân thiện hơn, nhưng tôi vẫn nghèo đói ghê gớm. Tôi chẳng có lấy một cuộc hẹn hò.

Tôi không được ăn uống tử tế, và quần áo cũng chẳng được giặt là gì hết. Tôi đang có ý định trở về quê ở Cleveland để có thể được ăn no mặc ấm. Đúng lúc đó tôi gặp lại một người bạn của tôi.

Anh ta là Charlie Cooley, một diễn viên tạp kỹ rất thành công. Anh ta hỏi tôi: “Anh đang làm gì vậy?”

“Tôi đang chết đói đây.”

“Hãy đến với tôi.”

Anh dẫn tôi tới gặp Charlie Hogan, người bán vé. Anh ta làm việc ở vài rạp hát nhỏ tại Chicago và khu vực lân cận. Anh ta nói: “Tôi có thể sắp xếp cho anh làm tại Nhà hát West Inglewood, 25 đô la một ngày có được không?”Ồ, tôi đồng ý ngay lập tức bởi lúc bấy giờ tôi chỉ được trả 10 đô la cho một suất diễn. Từ ngày hôm đó, cuộc đời tôi bắt đầu thay đổi.

Andy à, chúng ta đều có những phút giây chùn bước và thật là thú vị khi nhìn lại quá khứ. Nó cho thấy, anh đã vượt qua những khó khăn trong cuộc sống như thế nào.

Tôi sẽ gặp anh ở Port Arthur nhé.

Chúc anh may mắn.

Bob Hope

QUYẾT ĐỊNH HÀNH ĐỘNG

Tôi là một con người hành động.

Quyết định Hành động là quyết định làm nên thành công cốt yếu của bạn ngay từ giây phút này. Trở thành một con người hành động là một lựa chọn, không phải là quá trình. Bạn có phải là một con người hành động hay không? Đã đến lúc xem xét trường hợp của bạn rồi: Bạn là ai?

Tương lai của tôi ở ngay trước mặt. Tôi sẽ nắm giữ nó bằng cả hai tay và mang theo nó trên suốt chặng đường. Khi phải đối mặt với sự lựa chọn làm hay không làm một việc gì đó, tôi sẽ luôn chọn hành động.

- ĐẠI TÁ JOSHUA LAWRENCE CHAMBERLAIN

Trích 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm

QUYẾT ĐỊNH HÀNH ĐỘNG

Trong cuốn 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm, Joshua Lawrence Chamberlain đã tặng David Ponder quyết định làm nên thành công thứ ba:

Tôi là một con người hành động

Bắt đầu từ hôm nay, tôi sẽ kiến tạo tương lai bằng cách đổi mới chính mình. Tôi sẽ không tiếp tục giam mình trong chiếc hố sâu tuyệt vọng, kêu than vì những khoảng thời gian phí phạm và những cơ hội đã mất của mình. Tôi không thể làm gì để thay đổi quá khứ. Tương lai của tôi ở ngay trước mặt. Tôi sẽ nắm giữ nó bằng cả hai tay và mang theo nó trên suốt chặng đường. Khi phải đối mặt với sự lựa chọn làm hay không làm một việc gì đó, tôi sẽ luôn chọn hành động! Tôi nắm lấy khoảnh khắc này. Tôi chọn thời điểm này.

Tôi là con người hành động. Tôi tràn đầy sinh lực. Tôi hành động mau lẹ.

Tôi biết lười biếng là tội lỗi, vì thế tôi sẽ tạo cho mình một thói quen hành động sôi nổi. Tôi sẽ đi bằng những bước đi của tuổi thanh xuân và một khuôn mặt luôn rạng rỡ nụ cười. Máu chảy trong huyết quản của tôi đang thúc giục tôi tiến lên, biến

sức mạnh thành hành động làm tròn sứ mệnh. Của cải và sự giàu có không bao giờ đến với những kẻ chậm chạp và lười nhác, mà những phần thưởng cao quý sẽ đến với những người năng động.

Tôi là con người hành động. Tôi đem lại cảm hứng cho những người khác từ chính hành động của mình. Tôi là một nhà lãnh đạo.

Lãnh đạo là hành động. Để có thể lãnh đạo, tôi phải tiến lên phía trước. Rất nhiều người tránh đường cho một người đang chạy để rồi những người khác sẽ bắt kịp anh ta. Hành động của tôi sẽ tạo ra một làn sóng thành công cho những người đi theo tôi. Hành động của tôi sẽ luôn kiên định. Điều đó sẽ truyền sự tự tin vào khả năng lãnh đạo của tôi. Với tư cách là một người lãnh đạo, tôi sẽ có khả năng khuyến khích và tạo cảm hứng cho những người khác đi đến thắng lợi. Có một sự thật không thể chối cãi: Một đàn cừu được dẫn dắt bởi một con sư tử lúc nào cũng có thể đánh bại một đàn sư tử cầm đầu bởi một con cừu!

Tôi là con người hành động. Tôi có thể đưa ra một quyết định. Ngay bây giờ tôi có thể đưa ra quyết định đó.

Số phận của một người không biết nên đi về bên trái hay bên phải là số phận của một người bình thường. Đứng trước một quyết định, nhiều người nói rằng họ trông chờ vào Chúa. Nhưng tôi hiểu rằng, phần lớn là Chúa trông đợi vào tôi. Người đã ban cho tôi một trí óc minh mẫn để thu thập, sắp xếp thông tin và lòng can đảm để có thể đưa ra kết luận cuối cùng. Tôi không phải là một con chó run rẩy, thiếu quyết đoán và sợ hãi. Thể chất của tôi mạnh mẽ và con đường tôi đi đã rõ ràng. Những người thành công đưa ra quyết định nhanh chóng và thay đổi ý định một cách chậm rãi. Còn những người thất bại thì đưa ra quyết định chậm chạp và thay đổi ý định một cách nhanh chóng. Những quyết định của tôi sẽ đến nhanh chóng và sẽ đem đến thành công.

Tôi là con người hành động. Tôi là người dám nghĩ dám làm. Tôi là người dũng cảm.

Nỗi sợ hãi sẽ không còn chỗ đứng trong cuộc sống của tôi. Đã lâu nay, nỗi sợ hãi xâm chiếm và lấn át ham muốn được cải thiện cuộc sống cho gia đình tôi. Điều này sẽ không bao giờ xảy ra nữa! Trước tiên, tôi đã tống khứ nỗi sợ hãi mơ hồ ra khỏi con người tôi, coi nó như thể một kẻ lừa đảo những không bao giờ có thể ảnh hưởng đến tôi! Tôi không sợ dư luận, không sợ những lời đồn thổi, hay nhưng chuyện ngòi lê đôi mách, bởi vì với tôi tất cả đều giống nhau mà thôi.

Tôi không sợ thất bại, bởi trong cuộc đời tôi, thất bại là chuyện hoang đường. Thất bại chỉ đến với những kẻ bỏ cuộc. Mà tôi thì không bao giờ bỏ cuộc.

Tôi là người dũng cảm. Tôi là một nhà lãnh đạo. Tôi nắm lấy cơ hội này. Tôi đã lựa chọn rồi.

QUYẾT ĐỊNH HÀNH ĐỘNG

Nếu bạn không hành động, chẳng có quyết định nào giúp bạn thành công cả. Mọi người thường phản ứng lại với việc hành động: “Ồ, vâng, tôi biết. Tôi cần phải hành động.”

Chúng ta biết, tất cả chúng ta đều được khuyên: “Bạn phải làm một điều gì đó, dù sai hay đúng. Như thế còn tốt hơn là chẳng làm gì.”

Hãy nhớ rằng, *chúng ta* khiến mọi thứ xảy ra. Trớ trêu thay, điều đầu tiên mọi người thường nghĩ đến khi rơi vào bế tắc là gì? Điều đầu tiên mọi người thường làm khi phải trải qua những giờ phút khó khăn là gì? Họ nằm dài ra ghế đi văng, bật ti vi lên và nói: “Thật tội nghiệp cho mình!” Cứ như một con nai đứng trước ánh đèn pha vậy.

Hãy luôn nhớ rằng, những lời khích lệ, những cơ hội, tri thức và thông tin sẽ đến từ những người khác, và hầu hết chúng đều không nằm dài trên ghế đi văng khi chúng ta đang thất vọng đâu! Chúng ta phải tổng khứ cái cảm giác đó đi và làm một việc gì đó.

Trong cuộc sống hằng ngày, sẽ có rất nhiều người nhìn ngắm bạn rồi quyết định xem bạn là người như thế nào. Hãy là một con người hành động! Hãy nắm lấy cơ hội hiện tại, hãy lựa chọn ngay lập tức. Không phải lúc nào bạn cũng có thể đưa ra quyết định đúng đắn, nhưng bạn có khả năng đưa ra một quyết định và làm cho quyết định đó trở nên đúng đắn.

Tôi hơi bực mình khi nghe có người nói rằng: “Nhưng tôi không thể *lúc nào cũng* làm công việc của mình một cách tốt nhất”. Nếu bạn không thể làm tốt nhất thì hãy làm điều tốt thứ nhì cũng được. Nhưng dù bạn làm bất cứ điều gì đi chăng nữa, điều quan trọng nhất là bạn cần hành động. Hãy tiến lên phía trước.

Đứng trước một quyết định, nhiều người nói rằng họ trông chờ vào Chúa. Nhưng chúng ta phải hiểu rằng, phần lớn là Chúa trông đợi vào chúng ta!

Một người không bao giờ chịu thay đổi là người đã chọn cho mình một cuộc đời thật tầm thường. Như tôi đã nói lúc trước, khi chúng ta đối mặt với việc đưa ra quyết định, tôi thường nghe mọi người nói rằng: “Tôi đang trông chờ sự phán xét của Chúa.”

Tôi dám chắc với bạn rằng, trong hầu hết các trường hợp, Chúa đang trông đợi vào bạn đấy. Đúng vậy, Chúa nuôi dưỡng những con chim, nhưng Người chẳng bao giờ ném những con sâu vào trong tổ của chúng cả. Người ban cho bạn một trí tuệ thông suốt để bạn tập hợp sắp xếp thông tin và dũng cảm đưa ra quyết định.

Những người thành công thường đưa ra quyết định nhanh và ít thay đổi ý định. Những kẻ thất bại lại thường quyết định chậm và thay đổi ý định rất nhanh.

Hãy là một con người hành động. Hãy can đảm và dám hành động. Và đừng để cho nỗi sợ hãi lấn át bạn.

Nỗi sợ hãi chẳng là cái gì khác ngoài việc lạm dụng trí sáng tạo mà Chúa đã ban cho bạn. Nỗi sợ hãi có thể làm thui chột khát vọng mang đến những điều tốt đẹp nhất cho gia đình bạn. Đừng để nó xảy ra thêm một lần nào nữa. Hãy lấy lại quyền năng của bạn và loại bỏ nỗi sợ hãi mơ hồ đó, loại bỏ kẻ lừa đảo không bao giờ có thể có quyền năng gì với bạn. Đừng bao giờ sợ hãi những ý kiến bàn luận, những lời đồn thổi, những chuyện ngòi lê đôi mách. Đừng bao giờ sợ thất bại - thất bại là một chuyện hoang đường. Thất bại chỉ đến với những ai bỏ cuộc. *Bạn không phải là kẻ bỏ cuộc!*

LỊCH SỬ GHI ĐẬM NHỮNG DẤU ẤN

Hầu hết, mọi người thường có thái độ “Hãy chờ xem”, “Đừng có làm sai”, “Chậm chậm thôi”, “Hãy cẩn thận”. Điều quan trọng là, sau đó, điều bạn thực sự *làm* là gì? Hãy nhớ một câu thành ngữ cổ ám chỉ những người này “Há miệng chờ sung”.

Lịch sử thường ghi dấu ấn của những sự kiện ấn tượng và những sự kiện gây sợ hãi, đó thường là những sự kiện đáng nhớ. Những sự kiện đáng nhớ in đậm trong tâm trí của chúng ta, truyền cảm hứng cho chúng ta bước trên đường đời. Chúng ta hãy nhớ lại những nhân vật nổi tiếng như Susan B. Anthony, Henry Ford, anh em nhà Wright, Florence Nightingale và những người khổng lồ thời hiện đại như Bill Gates, Oprah Winfrey, Warren Buffet và Jack Welch. Những con người vĩ đại này luôn có niềm tin chắc chắn và họ luôn nắm bắt được thời cơ. Họ chứng minh rằng, khó khăn sẽ biến mất và những trở ngại sẽ tiêu tan nếu có dũng khí không hề lay chuyển. Những nhân vật vĩ đại ấy đã chinh phục được trái tim và tâm hồn chúng ta bởi vì họ luôn làm theo sự mách bảo của trái tim để trở thành người họ muốn, và họ mở ra một con đường tươi sáng cho chúng ta noi theo.

Trong suốt những kỳ Olympic, chúng ta thường say mê cổ vũ cho những vận động viên nổi tiếng. Không nhất thiết người đó phải là người chiến thắng trong những sự kiện nổi tiếng truyền cảm hứng cho chúng ta, nhưng người đó phải thi đấu với cả tấm lòng, với một nỗ lực phi thường. Chúng ta có thể nhận ra vị anh hùng của mình khi vận động viên đó thể hiện hết những khả năng của anh ta, thi đấu cho đến hơi thở cuối cùng và đến đích mặc dù bị loại khỏi cuộc đấu.

Nhiều người đã tránh đường để cho một người nào đó chạy vượt lên trước; để rồi những người khác chạy theo sau vết chân của anh ta.

Bạn có nhớ Ulysses S. Grant, vị Tổng thống thứ 18 của Mỹ trông như thế nào không? Có thể bạn đã nhớ ra. Bạn có biết rằng trước khi làm Tổng thống Hoa Kỳ, ông chưa hề giữ chức vụ chính trị nào không? Và vì vậy, chúng ta nhớ ông rất rõ.

Bạn có nhớ Rutherford B. Hayes trông như thế nào không? Và James Garfield, Chester Arthur hay Grover Cleveland nữa? Bạn có nhớ Benjamin Harrison hay William McKinley không? Chắc là không. Và vì vậy, thật lạ là những người này đều là Tổng thống Hoa Kỳ sau Ulysses S. Grant. Grant đã ra đi hơn 100 năm, nhưng bạn vẫn nhớ gương mặt và nhân cách

của ông.

Tướng Grant giữ chức vụ Tổng tư lệnh quân đội Liên bang trong suốt cuộc Nội chiến. Nhưng bạn biết rằng ông không phải là người đầu tiên giữ chức vụ này có phải không? Đó có thể là người thứ hai, thứ ba, thứ tư hay thậm chí là thứ năm? Thực ra, ông là vị Tổng tư lệnh *thứ mười* mà Tổng thống Lincoln đã bổ nhiệm trong suốt cuộc Nội chiến. Tại sao bạn lại nhớ rõ về ông như thế? Bởi ông là một con người hành động.

Winfield Scott là Tổng tư lệnh đầu tiên được Tổng thống Lincoln bổ nhiệm. Người tiếp theo là McDowell, sau đó là Fremont, tiếp theo nữa là McClellan bất hạnh. Trong trường hợp của McClellan, Tổng thống Lincoln đã có một người chỉ huy toàn bộ quân đội Liên bang, người đã từ chối giao chiến với đối phương. Sau McClellan, Lincoln tiếp tục bổ nhiệm Henry Halleck, tốt nghiệp Học viện quân sự West Point và là tác giả của nhiều cuốn sách viết về các chiến lược quân sự. Lincoln đã đọc một cuốn sách - một cuốn sách rất tuyệt vời về lý thuyết - ngay trước khi ông bổ nhiệm Halleck. Lincoln nhận thấy rằng, những cuốn sách không thể đẹp lùi chiến tranh. Halleck đã lẩn tránh trách nhiệm của mình, không có chút điềm tĩnh nào trong khi làm nhiệm vụ, và cuối cùng làm việc chẳng hơn một người thư ký.

McClernon là người kế tiếp, và theo Lincoln, những gì ông ta đã làm là phàn nàn về những vị tướng khác, hầu như hàng tuần, với cách trao đổi thông tin dông dài và lê thê chẳng khác gì Sherman và những vị tướng khác đã làm.

Sau McClernon, Lincoln bổ nhiệm Rosecrans, sau đó là Burnside và cuối cùng là Nathaniel P. Banks. Thật tình cờ, vào ngày Tổng thống Lincoln thông báo về ý định bổ nhiệm Tướng Ulysses S. Grant, ông đã bị báo chí gièm pha. Thậm chí, sau khi Tướng Grant đã được bổ nhiệm, tờ báo này tiếp tục tung một cú đấm mới nhằm sa thải Grant, nhưng Lincoln không thể bãi miễn Tướng Grant bởi vì Grant là người suy nghĩ chín chắn, luôn tiến lên phía trước, và ghi dấu ấn bằng những sách lược của mình. Ông là một con người hành động. Một trong những điểm đáng phê phán nhất ở Tướng Grant vào thời kỳ đó là ông uống quá nhiều rượu. Tổng thống Lincoln đã phải nói chuyện một cách thân tình: “Ồ, nếu tôi có thể biết được ông ta đang uống cái gì, tôi sẽ gửi một vài thùng cho những vị tướng khác”.

Vượt qua nỗi sợ hãi

- Nỗi sợ hãi khiến bạn không dám hành động. Nỗi sợ hãi đã cản trở sự tiến bộ của bạn như thế nào? Có phải nỗi sợ hãi đã từng kìm hãm bạn trên bước đường thăng tiến về nghề nghiệp, ngăn cản bạn chuyển sang một sự nghiệp mới, theo đuổi một thương vụ lớn, tái tạo lại hay đổi mới công việc kinh doanh của bạn? Nỗi sợ hãi thất bại, sợ bị bề mặt hay làm một điều gì đó sai trái đã cản trở động lực sáng tạo và khả năng của chúng ta trong việc tạo ra những thay đổi lớn lao trên thế giới.
- **Bước 1:** Để vượt qua nỗi sợ hãi, đầu tiên chúng ta phải xác định được nỗi sợ hãi đó. Hãy xác định năm lĩnh vực trong cuộc sống và công việc của bạn, đừng để nỗi sợ hãi cản trở

sự tiến bộ của bạn.

- Khi bạn chạm trán với một con hổ, có hai lựa chọn xảy ra: đứng yên bất động trong sự sợ hãi để bị hổ vồ, hoặc phản công lại và chờ đợi chuyện gì sẽ xảy ra. Đứng yên bất động là số mệnh đã được định đoạt. Tấn công lại con hổ thì sẽ có rất nhiều khả năng có thể xảy ra, bao gồm cả việc con hổ đó sẽ sợ hãi (hay đơn giản là nó nghĩ rằng bạn đang điên khùng) và bỏ chạy. Vấn đề ở đây là bạn cần phải đẩy lùi nỗi sợ hãi để trưởng thành và tiếp tục phát triển.
- **Bước 2:** Nếu nỗi sợ hãi không còn là vấn đề nữa thì sao? Tuyên bố một quyết định rõ ràng cho mỗi nỗi sợ hãi mà bạn đã liệt kê ở Bước 1. Bạn sẽ thực hiện hành động gì để loại bỏ những nỗi sợ hãi đó? Hãy viết ra một danh sách những bước cần làm để vượt qua nỗi sợ hãi.

CON ĐƯỜNG TRỞ THÀNH ANH HÙNG

Calvin Coolidge đã từng tuyên bố: “Chúng ta không thể làm tất cả mọi thứ cùng một lúc, nhưng ơn Chúa, chúng ta có thể đồng thời làm một số thứ!” Sự thay đổi thế giới bắt đầu bằng hành động của mỗi cá nhân.

Bạn có nhớ câu chuyện về cậu bé 12 tuổi đến từ Tacoma, Washington, tên là J. J. Rousch không? J. J. là một anh hùng. Cậu bé đã dập tắt một đám cháy ở nhà cô chú mình tại Midland, vùng ngoại ô Tacoma. Các tờ báo trên cả nước gọi cậu bé là một vị anh hùng, cả cha mẹ và cô chú của J. J. đều công nhận điều đó. Nhưng J. J. chưa bao giờ nghĩ rằng mình là một anh hùng bởi vì cậu bé không thực sự để tâm đến những điều mình làm lúc đó.

Khi đám khói bốc lên từ nhà cô chú mình, cậu lập tức hành động. Theo chỉ dẫn của mẹ mình, J. J. chộp lấy một cái bình cứu hỏa nặng gần 30kg từ nhà bà ngoại gần đó, và cậu bé 12 tuổi này đã lao vào ngôi nhà đang bốc cháy, nắm lấy một vật nặng gần 5kg ngoài cửa sau và ném qua cửa sổ nhà bếp. Khi mẹ cậu dùng bình cứu hỏa, cậu đã ném ống nước tưới cây ngoài vườn, đập tung cánh cửa trước và dùng nước dập tắt ngọn lửa. Khi những người lính cứu hỏa đến, ngọn lửa đã được dập tắt.

Thật lạ lùng, rất nhiều người đã chứng kiến cảnh đó nhưng họ chỉ biết đứng nhìn bởi họ chẳng biết mình phải làm cái gì cả. Sau đó, J. J. đã nói: “Cháu đã nghĩ gì lúc đó ư, *Ôi, một đám cháy*”.

Cậu bé đập cửa xông vào và chiến đấu với ngọn lửa trong khi mọi người khác vẫn đang băn khoăn chưa biết phải làm gì cả. J. J. cho rằng: “Cháu không phải là một người anh hùng. Cháu chưa bao giờ nghĩ mình là một anh hùng cả. Thực sự là cháu chẳng nghĩ gì cả.”

Tuy nhiên, đó chính là điều khiến cho cậu bé 12 tuổi ấy trở thành anh hùng, bởi vì cậu bé đã không dừng lại để băn khoăn, cậu hành động ngay lập tức.

Bạn có nhớ câu chuyện về cậu hướng đạo sinh ở Bowling Green, bang Kentucky không?

Matt Knigh đang tập chạy việt dã cùng đồng đội trong công viên, cậu dừng lại để buộc dây giày. Bỗng từ phía cuối công viên, cậu nghe thấy tiếng hét thất thanh của Susan Beth Meeks, một cô bé lớp 8 bị ngã xuống miệng cống thoát nước ở cuối một con mương. Chân cô bé bị kẹt vào một tảng đá, khiến đầu cô chúi xuống nước, và cô đang cố gắng vật lộn để thoát ra. Matt nhìn thấy cô bé sắp bị cuốn vào đường ống, cậu lập tức lao xuống dòng nước và kéo cô bé lên. Sau đó, Matt tâm sự rằng, cậu thực sự hồi hộp khi nhảy xuống miệng cống thoát nước nơi cô bé đang vật lộn, “nhưng tôi phải làm một điều gì đó và tôi đã hành động”.

Vì hành động của mình, Matt đã được tặng Huân chương Danh dự Cross Palms của tổ chức Hướng đạo sinh Mỹ. Kể từ khi loại huân chương này được trao tặng vào những năm 1930, cho tới nay mới chỉ có 166 người được nhận huân chương đó. Sau đó, cậu đã được đến Nhà Trắng gặp Tổng thống Mỹ, Tổng thống đã tuyên dương hành động anh hùng của cậu. Tất nhiên, cô bé Susan cũng coi cậu là người anh hùng của mình, nhưng với Matt, cậu nghĩ đơn giản là mình phải hành động thay bằng việc băn khoăn suy nghĩ phải làm gì lúc đó.

Hành động là một lựa chọn. Thật thú vị, Matt - một cậu học sinh năm thứ hai trung học - đã lựa chọn hành động từ trước khi gặp cơn khủng hoảng. Trong lần trả lời phỏng vấn sau đó, cậu nói: “Tôi đã nghĩ đến điều gì sẽ xảy nếu tôi không đối mặt với cơn nguy kịch. Tôi quyết định ngay lập tức là tôi phải thực hiện một hành động nào đó để giải quyết vấn đề”.

Đến lúc này, bạn đã sẵn sàng chờ đón thời khắc của bạn hay chưa? Bạn quyết định sẽ làm gì khi thời khắc đó đến với bạn? Chúng ta đã nhiều lần được nghe nói rằng, thành công sẽ đến khi có sự chuẩn bị để đón bắt cơ hội.

Những giây phút cuối cùng của cuộc đời

Hãy viết ra lời ca tụng khác thường mà bạn thích nó được đọc to lên trong đám tang của bạn. Sau đây là một vài câu hỏi mang tính gợi ý cho bạn:

- Sự nghiệp trong cuộc đời bạn là gì?
- Hành động của bạn đã ảnh hưởng đến những ai?
- Bạn đã khiến cho cuộc sống của ai đó tốt lên?
- Ba sự kiện quan trọng mà bạn đã tác động đến là gì?
- Điều gì sẽ khiến mọi người nhớ đến bạn?
- Bạn đã góp phần thay đổi thế giới như thế nào?

Hãy viết lời ca tụng đó vào trong nhật ký của bạn, sau đó đánh máy và in ra rồi mang theo mình mọi lúc mọi nơi.

1. Hãy chia sẻ lời ca tụng của bạn với ba người quan trọng nhất trong cuộc đời bạn. Hãy đề nghị họ phản hồi và gợi ý về những việc bạn cần làm để trở thành người giống như trong lời ca tụng đó. Hãy nói cụ thể bạn sẽ bắt đầu như thế nào để biến điều đó thành hiện thực.

2. Hãy soạn lời ca tụng đó bằng chương trình Microsoft PowerPoint để giúp bạn hình dung ra những việc cần làm. Những suy nghĩ của bạn thường biểu hiện qua những bức tranh và hình ảnh trình chiếu trực quan của những lời tán dương đó sẽ giúp bạn ghi nhớ tốt hơn.

Bài tập này sẽ giúp bạn làm rõ những điều bạn muốn hoàn thiện trong cuộc sống và giúp bạn có động lực để đạt được điều đó.

TRỞ THÀNH MỘT CON NGƯỜI HÀNH ĐỘNG

Bạn là con người hành động. Rất nhiều người khi đứng trước một sự lựa chọn nào đó thường nằm xuống đi vắng và xem ti vi. Chúng ta như những con hươu đứng trước đèn pha ô tô vậy, khi phải đối mặt với những hoàn cảnh tương tự, nhiều người thường nói: “Phó mặc cho số phận”.

Quyết định Hành động khẳng định rằng: “Tôi là con người hành động. Tôi nắm lấy cơ hội này. Tôi đã lựa chọn rồi.” Bắt đầu ngay từ ngày hôm nay, bạn sẽ tạo ra một tương lai mới bằng cách làm mới chính mình. Chẳng có lý do gì để đắm chìm trong cái hố sâu của nỗi thất vọng và những lời than vãn, lãng phí thời gian và đánh mất cơ hội. Bạn chẳng thể thay đổi quá khứ. Tương lai đang ở phía trước. Hãy nắm lấy nó bằng cả hai tay bạn mà chạy cùng với nó. Khi bạn phải đối mặt với lựa chọn làm gì đó hoặc chẳng làm gì cả, bạn sẽ luôn chọn hành động. Hãy nắm lấy cơ hội này. Hãy lựa chọn ngay.

Lãnh đạo là hành động. Để lãnh đạo, bạn cần phải tiến lên phía trước, đi tiên phong so với những người khác. Là một con người hành động, bạn sẽ truyền cảm hứng cho người khác và trở thành nhà lãnh đạo một cách tự nhiên. Mọi người thường tránh đường cho một người chạy lên trước, và những người khác chạy theo dấu chân của anh ta. Những hành động của bạn sẽ tạo nên thành công để người khác noi theo. Hoạt động của bạn phải nhất quán trong mọi thời điểm, bởi vì nhất quán truyền sự tự tin vào trong lãnh đạo của bạn. Mọi người thường đi theo một vị lãnh đạo luôn tiến lên phía trước. Những vị lãnh tụ động viên khuyến khích và truyền cảm hứng thành công cho những người khác. Họ sẽ dõi theo những gì bạn làm. *Một đàn cừu được dẫn dắt bởi một con sư tử lúc nào cũng có thể đánh bại một đàn sư tử cầm đầu bởi một con cừu.*

Nắm lấy sức mạnh của hành động

Trong bài tập Hiểu rõ tương lai của bạn trong Quyết định Chịu trách nhiệm, bạn đã xác định được người mà bạn muốn trở thành để hiện thực hóa Tầm nhìn tối cao. Bây giờ, bạn cần xác định các bước để thực hiện ngay trong hôm nay, ngày mai, trong những tuần, tháng, năm tới để giúp bạn tiến lên phía trước, khai thác tối đa tiềm năng của mình.

Hãy đọc qua những gì bạn đã viết trong bài tập Phác thảo Tầm nhìn tối cao và Hiểu rõ tương lai của bạn. Sau đó, chọn lấy 10 điều bạn có thể làm trong 24 giờ tới và thực hiện theo những lời chỉ dẫn đó. Một hành động đơn giản như nhắc điện thoại lên và liên lạc lại với

một người bạn cũ cũng có thể giúp bạn tạo được động lực mạnh mẽ hướng tới mục đích mà bạn mong muốn.

Bạn có thể gọi cho ai? Bạn có thể tìm kiếm cái gì? Bạn cần đọc cuốn sách nào? Bạn có thể làm gì để giúp mình hướng tới Tâm nhìn tối cao. Liệt kê 10 hành động mà bạn đã lựa chọn để làm trong 24 giờ và 48 giờ tới.

TRÁCH NHIỆM CỦA CHAMBERLAIN

Tổng thống thứ 7 của nước Mỹ Andrew Jackson từng nói: “Hãy dành thời gian thận trọng suy nghĩ, nhưng khi phải hành động thì hãy ngừng suy nghĩ và hành động ngay.”

Bạn có nhớ người đàn ông 140 năm về trước đã tạo ra một bước chuyển biến khiến nước Mỹ có vai trò quan trọng trên thế giới. Câu chuyện về người đàn ông này đã được kể trong cuốn *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*, nhưng vẫn sẽ được kể lại ở đây. Vào ngày mùng 2 tháng 7 năm 1863, thời tiết nóng và ẩm, Joshua Lawrence Chamberlain, một giáo viên 34 tuổi đến từ Maine (trước đó, anh từng là giáo sư môn hùng biện của Đại học Bowdwin) đang ở trong một trận chiến lịch sử. Anh đứng ở rìa bên trái của đội quân 80 nghìn người đang dàn trận trên những cánh đồng và những ngọn đồi, chặn mọi ngã đường dẫn đến thị trấn nhỏ Gettysburg, bang Pennsylvania.

Sáng sớm ngày hôm đó, Đại tá Vincent đã bố trí Chamberlain và những người lính trong đội quân Twentieth Maine chốt cuối phòng tuyến, và ông đã nói: “Dù phải làm bất cứ điều gì, anh cũng không được để kẻ thù băng qua ranh giới này”. Chamberlain không thể rút lui, và anh biết điều đó. Nếu quân Liên minh vượt qua ranh giới này, họ sẽ chiếm giữ các cao điểm và quân Liên bang của Potomac có thể thất bại. Thực chất, 80 nghìn quân có thể bị bắt gọn từ phía sau chân đồi nếu không có phòng bị. Để chiến thắng, kẻ thù phải vượt qua phòng tuyến của Chamberlain. Chamberlain biết, anh không thể rút lui.

Những người thành công thường đưa ra quyết định nhanh và ít thay đổi ý định. Những kẻ thất bại thường đưa ra quyết định chậm nhưng thay đổi ý định lại rất nhanh.

Vào lúc 2 giờ 30 phút chiều, đợt tấn công thứ nhất của trung đoàn Alabama 15 và Alabama 47 bắt đầu, quân địch vượt qua ngọn đồi rất nhanh và bắn vào quân của Chamberlain đang ẩn nấp sau một bức tường đá họ mới vội vàng dựng lên vào sáng sớm ngày hôm đó. Quân của Chamberlain đã phải chiến đấu để đẩy lùi kẻ thù trong cuộc tấn công đó, rồi đến đợt tấn công thứ hai, thứ ba sau đó. Trong đợt tấn công thứ tư, Chamberlain bị trúng đạn ở vùng thắt lưng. Anh đã ngã xuống, nhưng rồi lại gượng đứng dậy để tiếp tục chiến đấu. Một lần nữa, anh lại đẩy lùi được quân Liên minh xuống phía dưới chân đồi.

Vào thời điểm lịch sử ấy, trận chiến diễn ra bằng lực lượng pháo binh và đạn dược, và

bạn có thể hình dung thấy gương mặt của những chiến binh khi họ tràn lên đỉnh đồi. Chamberlain và quân sĩ của mình đã phải dựa vào bức tường đá dài hơn 100m. Trong đợt tấn công thứ tư, quân địch đã gần như chọc thủng được bức tường thành bảo vệ đó.

Khi Chamberlain đang chờ đợt tấn công tiếp theo, anh nghĩ, *mình là một giáo sư hùng biện, chắc chắn rằng chẳng có ai có thể chú tâm vào học bất cứ điều gì vào lúc này.*

Anh nhớ lại: “Sau này, mình sẽ cảm thấy có lỗi với quân sĩ của mình. Vị lãnh đạo của họ chẳng có chút hiểu biết thực tế về quân sự hay chiến thuật gì cả. Mình chỉ là một người cứng cỏi, và đó chính là lợi thế lớn nhất của mình trong trận chiến này. Thực ra, mình chẳng có khả năng làm gì cả.”

Chamberlain tiếp tục nhớ lại: “Mình biết rằng mình sẽ chết, nhưng mình không thể chết với một viên đạn bắn sau lưng. Mình không thể chết khi bỏ chạy. Ít nhất, thì mình cũng phải làm như Thánh Paul đã viết: “Tôi có thể làm được điều này, tôi phải tạo một lối thoát”. Đợt tấn công mới lại đến. Trong đợt tấn công thứ năm này, đội quân Alabama 15 và Alabama 47 đã phá tan bức tường. Chúng tấn công ở cả hai phía của bức tường. Những người lính của Chamberlain không thể nạp đạn được nữa. Việc tiếp đạn cũng không thể thực hiện được, vì thế họ bảo nhau bỏ súng để chiến đấu với quân địch bằng tay không. Cuối cùng, những người lính của Chamberlain lại đẩy lùi được quân địch một lần nữa.

Sau khi đã đẩy lui năm đợt tấn công của quân địch, em trai của Chamberlain là Tom cùng với trung sĩ Toizer, một người lính già quyết đoán, chạy đến chỗ Chamberlain. Toizer bị một vết thương ở vai và đang được băng bó bằng một mảnh vải áo sơ mi.

Ông nói: “Chúng ta không được đơn vị 83 cứu viện rồi, họ cũng đang bị đánh tả tơi, và tất cả những gì họ có thể làm là dàn mỏng đội hình ra một chút nữa. Chúng ta sẽ bị tấn công ở hai bên sườn mất thôi.”

“Liệu chúng ta có thể dàn mỏng đội hình không?”, Chamberlain hỏi.

Tom nói: “Làm sao có thể dàn mỏng được nữa. Hơn một nửa số quân lính của ta đã hi sinh rồi.”

Chamberlain và đồng đội đã bắt đầu tham gia cuộc chiến ở Bangor, Maine sáu tháng trước đây với 1000 binh sĩ. Họ đã bắt đầu từ buổi sáng hôm đó chỉ với 300 người. Và bây giờ, số binh sĩ chỉ còn có 80 người.

“Làm sao chúng ta có đạn bây giờ?”, Chamberlain hỏi.

“Chúng ta đã bắn quá nhiều rồi,” Tom trả lời.

Chamberlain nói: “Đúng là chúng ta đã bắn quá nhiều. Nhưng tôi muốn biết chúng ta còn lại bao nhiêu? Chúng ta hiện còn những loại đạn nào?”

Khi Tom đi kiểm tra lại, một cậu bé lính canh gác mới 12 tuổi, đang ở trên một cái cây

hét lớn: “Đại tá, chúng lại chuẩn bị tấn công đấy.”

Chamberlain nhìn theo tay cậu bé đang chỉ xuống chân đồi. “Chúng tấn công ngay bây giờ đấy. Chúng có lực lượng rất hùng hậu. Lần này chúng có rất nhiều quân lính”.

“Đại tá!”, trung sĩ Thomas lao đảo bước vào, vừa nói vừa thở hổn hển. “Đại tá Chamberlain, ngài... ngài Đại tá Vincent đã tử trận.”

“Anh có chắc vậy không?”

“Đúng là như vậy, thưa ngài”, anh ta nói: “Đại tá Vincent đã bị trúng đạn ngay trong đợt tấn công đầu tiên. Họ đã chiến đấu kiên cường với sự dẫn dắt của Weeds Brigade, nhưng bây giờ Weeds cũng đã tử trận. Hazlett lên cầm quân, nhưng Hazlett cũng đã tử trận.”

Em trai của Chamberlain đã quay trở lại: “Joshua, chúng ta đã hết đạn rồi, mỗi người chỉ còn nhiều nhất là một, hai băng đạn thôi. Một số binh sĩ chẳng còn viên đạn nào nữa cơ.”

Chamberlain quay sang một người đàn ông gầy gò đang đứng phía bên tay phải anh. Đó chính là trung sĩ Ellis Spear. Anh nói: “Spear, hãy bảo những người lính lấy súng đạn từ những người bị thương và những người đã chết.”

Những quân lính của Chamberlain bắt đầu bắn khoản họ sẽ tiếp tục chiến đấu như thế nào và điều gì sẽ xảy ra. Spear đáp lại: “Thưa ngài, có lẽ chúng ta nên nghĩ đến việc rút quân.”

Chamberlain trả lời một cách dứt khoát: “Chúng ta sẽ không rút quân, trung sĩ ạ. Hãy làm theo mệnh lệnh của tôi.”

“Đại tá, chúng ta không thể giữ chân chúng một lần nữa, chúng ta biết là mình không thể mà.” Tozier phản ứng lại.

“Joshua!”, Tom hét lên: “Chúng đang tới. Chúng đang tới đấy!”

Chamberlain leo lên tường và quan sát xung quanh, anh khoanh tay đứng nhìn xuống quân địch đang tiến lên. Đội quân Alabama 15 và Alabama 47 với quân phục màu vàng nhạt giờ đây đã được sự tiếp viện của trung đoàn Texas và đang leo lên đồi, chúng la hét inh ỏi - tiếng la hét của những kẻ nổi loạn - và ào ạt tấn công Chamberlain và đội quân của anh. Trung sĩ Spear quay trở lại và đứng ngay dưới chân Chamberlain. Trung sĩ Tozier, người em trai của Chamberlain và một viên trung úy khác co cụm lại phía dưới. Em trai anh kêu lên: “Joshua! Hãy ra lệnh đi”.

Chamberlain vẫn đứng đó, chìm trong suy nghĩ, rồi nhanh chóng phân tích tình hình. *Chúng ta không thể rút lui, anh nghĩ. Chúng ta cũng không thể trụ lại. Khi phải đối mặt với sự lựa chọn làm gì hay không làm gì, tôi luôn chọn hành động.* Anh quay lưng lại phía quân địch, nhìn những người lính của mình, anh ra lệnh: “Hãy giương lưỡi lê lên”.

Bạn có thể tưởng tượng được mệnh lệnh đó không? Đầu tiên, không ai nhúc nhích cả. Họ nhìn chăm chăm vào anh, miệng há hốc. “Chúng ta sẽ có lợi thế khi lao xuống chân đồi.” Chamberlain hét lên: “Hãy giương lưới lê lên. Dốc toàn lực để tiến hành một cuộc chiến đấu một mất một còn. Tấn công từ phía bên trái trước.”

Viên trung úy la lên đầu tiên, lúng túng: “Dạ, như vậy nghĩa là thế nào ạ?” Nhưng vị đại tá đã nhảy xuống khỏi tường và đang tiến xuống chân đồi.

Trung sĩ Tozier trả lời câu hỏi của viên trung úy: “Nghĩa là anh ấy muốn tấn công, chàng trai ạ. Đó là trận tấn công toàn lực.”

Những người lính nhìn anh một cách tôn kính khi Chamberlain rút kiếm ra. Anh nhảy lên tường một lần nữa và hét lên: “Giương lê lên! Giương lê lên nào!”

Và, viên đại tá quay lại, chỉ thẳng lưới kiếm xuống phía dưới chân đồi. Anh quay mặt lại đối diện với quân địch, vung gươm chém vào không khí, và với sức mạnh kết tinh từ lòng can đảm và nỗi sợ hãi, người thầy giáo đến từ Main gầm lên ra lệnh: “Tấn công! Tấn công! Tấn công! Tấn công!”

Hình ảnh 80 người lính còn lại của đội quân Twentieth Maine theo sau Chamberlain băng xuống chân đồi đã đi vào lịch sử. Một trường hợp thật khó tin về một người lãnh đạo đã không chịu chấp nhận thất bại. Chamberlain hiểu rõ rằng, họ phải tiến về phía trước hoặc phải chấp nhận cái chết. Khi họ tiến qua bức tường và tràn xuống chân đồi, họ đã hét thật to để hòa vào tiếng hét của vị lãnh tụ: “Tấn công! Tấn công! Tấn công! Tấn công!”

Tôi biết rằng tôi sẽ chết, nhưng tôi không thể chết với một viên đạn bắn sau lưng. Tôi không thể chết khi bỏ chạy. Ít nhất thì tôi cũng phải làm như Thánh Paul đã viết: “Tôi có thể làm được điều này, tôi phải tạo ra một lối thoát”.

Khi quân Liên minh nhìn thấy Chamberlain, viên chỉ huy của đối phương băng qua bức tường, chúng lập tức đứng lại và không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Khi Chamberlain chĩa mũi gươm về phía kẻ thù, ra lệnh cho quân sĩ của mình tấn công, quân địch lập tức quay đầu bỏ chạy. Rất nhiều kẻ địch đã vứt bỏ súng đã được nạp đạn. Quân địch chắc đã nghĩ rằng, đây không phải là những người lính mà họ từng đối mặt. *Chắc chắn, họ đã được tiếp viện, có lẽ quân địch đã nghĩ như vậy. Một đoàn quân thất trận không thể tấn công như vậy.* Khoảng 10 phút sau đó, Chamberlain đã chĩa được mũi gươm vào cổ viên chỉ huy quân Liên bang: “Thưa ngài, ngài đã là tù binh của tôi”, anh nói.

Viên chỉ huy quân Liên bang đưa khẩu súng lục đã nạp đầy đạn cho Chamberlain và nói: “Vâng, tôi đồng ý đầu hàng, thưa ngài.”

Trong không đầy 10 phút, đội quân của tôi không đạn dược dưới sự chỉ huy của Chamberlain đã giành chiến thắng trước hơn 400 quân lính của kẻ thù.

Các sử gia cho rằng, nếu Chamberlain không tấn công vào ngày hôm đó, thì quân miền Nam có thể đã chiến thắng ở Gettysburg. Nếu quân miền Nam chiến thắng ở Gettysburg, thì họ đã chiến thắng trong toàn cuộc chiến. Đến bây giờ, tôi vẫn luôn nghĩ rằng, nếu quân miền Nam chiến thắng, chúng ta vẫn sẽ có miền Nam và miền Bắc. Nhưng các sử gia cho rằng, nếu miền Nam chiến thắng, chúng ta có thể sẽ có một lục địa giống như châu Âu, bị chia cắt thành 9 hay 13 nước. Điều này có nghĩa là, nếu Chamberlain không tấn công thì khi Hitler cần quét châu Âu những năm 1940, Hợp chủng quốc Hoa Kỳ đã không gánh được trách nhiệm nặng nề đứng mũi chịu sào. Khi Hirohito chiếm được hầu như toàn bộ các hòn đảo ven bờ Thái Bình Dương, chúng ta có thể không có một đất nước đủ lớn, giàu mạnh và đông dân để chiến đấu và chiến thắng trong hai cuộc chiến ở cả hai trận tuyến trong cùng một lúc. Có được một Hợp chủng quốc Hoa Kỳ như ngày nay là nhờ quyết định tấn công của một người đàn ông. Người đàn ông đó đã quyết định, *tôi là một con người hành động*.

NGỦ SỚM, DẬY SỚM...

Tôi rất khuyến khích bạn dậy sớm. Thomas Jefferson luôn dậy sớm mỗi ngày. Ông chia sẻ: “Dù đi ngủ sớm hay muộn, tôi vẫn thức dậy lúc mặt trời mọc.”

Thomas Jefferson, một trong những vị tiền bối thành lập nên nước Mỹ, đã đánh giá rất cao việc hành động. Ông nói: “Bạn có muốn biết mình là ai không? Đừng hỏi. Hãy hành động. Hành động sẽ mô tả và xác định bạn là ai.” Ông cũng cho rằng: “Quyết định không bao giờ là vô ích. Thật tuyệt vời nếu chúng ta thực hiện những việc gì đó và chúng mang lại kết quả.” Một câu nói nổi tiếng khác của Tổng thống Jefferson là: “Tôi thực sự tin vào sự may mắn và tôi nhận ra rằng công việc càng khó khăn, thì tôi càng có nhiều may mắn.”

Thomas Jefferson biết rằng, hành động tạo nên con người. Ông đã từng là nông dân, đã từng quản lý hơn 10 nghìn héc-ta đất. Ông trở thành một nhân viên địa chính và một người đầu cơ đất thành công. Ông sở hữu một nhà máy sản xuất đinh có lãi lớn. Ông là tay đua ngựa kỳ khôi, và ông vẫn cưỡi ngựa 2 tháng trước khi qua đời ở tuổi 83. Ông là một kiến trúc sư tài năng, ông đã thiết kế ngôi nhà của chính mình và cho bạn bè.

Ông thành lập trường Đại học Virginia, thiết kế khuôn viên, thuê giảng viên và biên soạn giáo trình giảng dạy. Ông là một nhà tự nhiên học đáng kính và đã xuất bản nhiều đầu sách, một người làm vườn và một nhà khí tượng học. Ông là một người chơi cờ giỏi, một ca sĩ, một nghệ sĩ violon tài năng. Ông tin tưởng rằng, mình sở hữu một cây đàn Stradivarius^[1]. Ông là Chủ tịch của Hội Triết học Mỹ trong suốt 20 năm và là ủy viên hội đồng quản trị, và cựu sinh viên trường Đại học William và Mary.

Ông là một phóng viên cần mẫn, hơn 28.000 bức thư tín của ông đã được lưu truyền. Ông thông thạo tiếng Latin, tiếng Hy Lạp, tiếng Pháp và tiếng Italy. Ông cũng học tiếng Anglo-Saxon, tiếng Đức, và những phương ngữ của người da đỏ. Ông là một người thích đọc sách và sưu tầm sách, ông có cả một thư viện gồm 2.700 đầu sách khi mới 40 tuổi. Ông

cũng là người sáng lập Thư viện Quốc hội Mỹ, Cục Sở hữu Trí tuệ Hoa Kỳ, và sáng lập Hệ thống tiền tệ Mỹ.

Jefferson từng là luật sư và là thống đốc bang Virginia trong 2 nhiệm kỳ. Ông cũng là đại sứ Mỹ ở Pháp trong 5 năm và là Bộ trưởng Ngoại giao đầu tiên của Mỹ. Ông từng lần lượt giữ cương vị Phó Tổng thống và Tổng thống của Mỹ, và là tác giả của nhiều văn kiện nổi tiếng, trong đó có *Tuyên ngôn Độc lập*.

Trong suốt khoảng thời gian 50 năm trong cuộc đời, Jefferson không bao giờ thức dậy sau khi mặt trời mọc. Ông dậy sớm nhất nếu có thể và nhìn chiếc đồng hồ treo cạnh giường ngủ. George Washington Carver cũng dậy rất sớm. Ông nói rằng, ông làm vậy bởi khi đó ông có thể nói chuyện với Chúa và tiếp nhận những lời chỉ dạy của Người cho ngày hôm đó. Benjamin Franklin từng nói: “Đi ngủ sớm và thức dậy sớm khiến cho con người khỏe mạnh, giàu có và thông thái hơn.” Đây không chỉ đơn giản là một lời nói suông, đây là sự thật.

Hãy thử thách chính mình với việc dậy sớm cho tới khi nó trở thành thói quen. Hãy dậy trước mọi người trên thế giới và bước qua cánh cửa dẫn bạn tới những ý tưởng sáng tạo và mới mẻ. Đó cũng là một quy tắc trong *Kinh Thánh*. Sách *Romans 13:11-12* (bản KJV) có viết: “Hãy luôn chú ý đến thời gian mà chúng ta nên thức dậy... Đêm đã qua, ngày đang đến: chúng ta hãy vứt bỏ mọi thứ tối tăm mà tận hưởng tình yêu của ánh sáng.”

Luyện tập thói quen dậy sớm trong 30 ngày

- Tôi xin giới thiệu với các bạn bài luyện tập thói quen dậy sớm trong 30 ngày, một hoạt động sẽ làm thay đổi cuộc đời bạn nếu bạn thực hiện tốt. Trong 30 ngày, hãy dậy sớm ít nhất 1 tiếng trước khi cả nhà bạn thức giấc. (Hãy đi ngủ sớm nếu cần, nhưng bạn sẽ thấy rằng, mình không cần phải làm như vậy).
- Mục đích của bạn khi dậy sớm là làm nảy sinh một vài ý tưởng mới có thể truyền cảm hứng và thúc đẩy bạn. Hãy cầm một cây bút, một cuốn sổ nhật ký và viết ra 20 ý tưởng đầu tiên đến với bạn. Hãy viết chúng ra thật nhanh. Động não một chút. Khoanh tròn những ý tưởng bạn thấy quan trọng nhất. Để biến các ý tưởng đó thành hiện thực, hãy suy nghĩ thật nhanh 5 hành động cụ thể bạn có thể làm trong 24 giờ tới và thực hiện chúng.
- Sau 30 ngày, bạn sẽ có được 30 ý tưởng mới. Bất cứ ý tưởng nào trong đó cũng có thể dẫn cuộc sống của bạn đi theo những định hướng mới mà bạn không thể ngờ tới.

(Đừng lo lắng! Tôi không đề cập đến đây là việc bạn phải làm trong suốt thời gian còn lại của đời mình. Thỉnh thoảng, bạn có thể dậy muộn sau 30 ngày thực hành đó.)

HIỆU ỨNG BƯƠM BƯƠM VỀ SỰ THAY ĐỔI

Một điều tốt đẹp khi hành động là mỗi hành động của bạn đều có thể thay đổi mọi điều.

Bất cứ việc làm nào của bạn cũng đều quan trọng, và tôi có thể chứng minh điều đó. Khi hiểu được khái niệm này, bạn sẽ bắt đầu thực sự đánh giá được giá trị của mình cũng như giá trị của những người khác trên thế giới này. Mọi việc chúng ta làm đều quan trọng, luôn luôn là như vậy. Tuy nhiên, hầu hết chúng ta lại chưa nhận thức được điều này. Thực tế thì, một số người dường như lại có vai trò quan trọng hơn những người khác, và cũng có một số người chẳng quan trọng gì cả. Một số người thì lại cho rằng, họ có thể tự làm được mọi việc.

Tôi rất thích thuyết phục Giám đốc Điều hành (CEO) một công ty lớn rằng, người nhân viên lễ tân khi trả lời điện thoại không chỉ đơn giản với tư cách một nhân viên lễ tân mà với tư cách “Giám đốc ấn tượng đầu tiên” của toàn thể công ty. Một vị Giám đốc Điều hành có thể đi nghỉ 3 hay 4 tuần và chúng ta thậm chí không biết họ đi đâu. Nhưng nếu vị “Giám đốc ấn tượng đầu tiên” của công ty không trở lại sau giờ nghỉ trưa thì doanh nghiệp đó có thể sụp đổ. Tất cả chúng ta đều có vai trò vô cùng quan trọng.

Bạn đã từng nghe đến hiệu ứng bướm bướm chưa? Hiệu ứng bướm bướm là đề tài luận án tiến sĩ của Edward Lorenz năm 1963. Theo hiệu ứng bướm bướm, một con bướm bướm vỗ cánh và làm các phân tử không khí chuyển động thậm chí có thể tạo ra những cơn cuồng phong ở phía bên kia của trái đất. Hiệu ứng bướm bướm đã từng bị chê cười ở Học viện Khoa học New York bởi mọi người đều cho rằng điều đó thật lố bịch.

Nhưng điều đó thật thú vị. Lý thuyết đó bị bỏ lửng như một truyền thuyết cho tới giữa những năm 1990, khi những giáo sư vật lý đã chứng minh rằng, hiệu ứng bướm bướm là chính xác và có thể đứng vững. Trên thực tế, hiệu ứng bướm bướm tác động lên mọi vật chất chuyển động, bao gồm cả con người. Giống như luật vạn vật hấp dẫn, hiệu ứng bướm bướm cũng là một dạng quy luật, bởi nó tác động mọi lúc. Cho tới thời điểm này, nó được biết đến như là một quy luật nhạy cảm phụ thuộc vào những điều kiện ban đầu.

Joshua Chamberlain là một ví dụ hoàn hảo của hiệu ứng bướm bướm. Đây là người đã làm biến đổi tình thế của 140 năm trước, và hiệu ứng những hành động của ông vẫn đang lan truyền trong cuộc sống ngày hôm nay.

Nỗi sợ hãi sẽ sớm biến mất trong cuộc sống của tôi. Tôi vứt bỏ nỗi sợ hãi như thể đó là một thứ vô thực, một kẻ lừa đảo chẳng tác động lên tôi chút nào ngay cả trong lần gặp đầu tiên. Tôi không sợ thất bại, với tôi, thất bại là một chuyện hoang đường. Thất bại chỉ đến với những ai đầu hàng. Tôi không đầu hàng.

TRƯỜNG BẢO VỆ CỦA MỤC ĐÍCH

Điều xảy đến với tôi là khi bạn đọc đến đây, có thể bạn đã từng trải qua những giây phút khó khăn nhất trong cuộc đời mình. Nếu vậy, hãy nhớ rằng, điều đó là rất bình thường. *Tất cả chúng ta đều từng trải qua những cơn khủng hoảng, vượt qua khủng hoảng và lại đương đầu với khủng hoảng mới.* Đó là một phần cuộc sống của những con người trên

hành tinh này. Mọi thứ có vẻ như đang rất khủng khiếp, nhưng bạn vẫn đang hiện diện ở đây. Và, nếu bạn đang ở đây, thì nghĩa là bạn vẫn chưa hoàn thành sứ mệnh của mình.

Phần quan trọng nhất của cuộc đời bạn - mục đích sống - là còn được sống. Còn rất nhiều điều thú vị để tận hưởng. Còn có nhiều thành công để trải nghiệm. Bạn sẽ dạy dỗ được nhiều đứa trẻ, bạn sẽ có ảnh hưởng tới nhiều người, giúp đỡ được nhiều người hơn. Và nếu bạn vẫn chưa hoàn thành những gì mình cần làm ở cõi đời này thì bạn cũng không bị tổn hại gì cả.

Bạn cũng có một thế lực bảo vệ xung quanh mình giống như Chamberlain vậy. Người ta tìm thấy một viên đạn trên người Chamberlain, nhưng nó lại ở phần trên thắt lưng của ông. Ông đã chịu đựng được (như bạn đã thấy) cho đến khi bạn hoàn thành sứ mệnh trên cõi đời này, bạn sẽ và không thể bị tổn hại.

Sau đó, Chamberlain đã trở thành Thống đốc bang Maine trong suốt 4 nhiệm kỳ. Trong nhiệm kỳ thứ ba, ông tiếp tục khẳng định là có sự che chở kỳ diệu quanh mình. Sau đây là một bức thư được gửi đến văn phòng Thống đốc, đề tên người nhận là Joshua Chamberlain; bức thư của một thành viên trong đội quân Alabama 15:

Thưa ngài,

Tôi muốn thông báo với ngài một mẫu tin ngắn từ trận chiến Round Top, chiến trường Gettysburg, có liên quan tới ngài và tôi, điều khiến tôi đang rất vui mừng lúc này. Trong trận chiến đó, tôi đã 2 lần nắm trong tay sinh mạng của ngài. Tôi đã có một vị trí an toàn ở giữa hai tảng đá, một vị trí khá đẹp để có thể hạ gục ngài. Ngài đang đứng ở một vị trí rất hờ hênh, phía sau đội quân đang bị đặt vào tình thế nguy kịch của ngài. Tôi biết được cương vị của ngài qua trang phục và giọng nói của ngài, tôi đã nghĩ, tốt hơn hết là khiến ngài phải rời khỏi vị trí đó. Tôi đặt khẩu súng của mình lên tảng đá và ngắm thật cẩn thận. Tôi bắt đầu kéo cò, nhưng một ý nghĩ kỳ lạ đã ngăn cản tôi. Sau đó, tôi cảm thấy xấu hổ vì sự yếu đuối của mình và làm lại một lần nữa. Tôi hoàn toàn có thể hạ gục ngài lúc đó. Nhưng có một cái gì đó thật kỳ lạ đã kìm tôi lại. Tôi không thể bóp cò để bắn ngài. Đó là cuộc sống ngài xứng đáng có được. Hiện giờ, tôi đang rất vui vì điều đó và hi vọng ngài cũng vậy.

Thân mến,

Một thành viên của đội quân Alabama 15.

Có một thế lực bảo vệ quanh bạn khi bạn hành động, thay đổi và trở thành người mà bạn muốn trở thành. Bạn có thể không bao giờ nhìn thấy nó, nhưng tôi có thể hứa với bạn rằng: bạn không nên sống nốt quãng đời còn lại của bạn (hay bất cứ giai đoạn nào của cuộc đời bạn) trong nỗi sợ hãi.

Nhân đôi sức mạnh của bạn

- Mỗi người chúng ta đều có thể mạnh trong một lĩnh vực nào đó. Một số người sẽ là những người chạy nhanh nhất. Một số người thì lại có những suy nghĩ rất sắc sảo. Một số người khác thì lại nổi trội hơn ở khả năng quản lý tài chính. Một số người lại rất tự tin trong giao tiếp. Một số người có tính cách rất chu đáo, ân cần, luôn có tinh thần cầu tiến. Một số người rất trung thành. Quan điểm của bạn về việc này như thế nào?
- Chúng ta không chỉ muốn xác định lĩnh vực mình cần cải thiện, chúng ta còn mong muốn nhân đôi sức mạnh mà Chúa đã ban cho chúng ta. Nếu nhân đôi được sức mạnh hiện tại, chúng ta có thể tạo ra một động lực để tiếp tục vượt qua được những thử thách đang chờ ở phía trước.
- Hãy xác định rõ ràng bạn có thể mạnh ở lĩnh vực nào - bạn có thể làm gì tốt nhất và bạn thích làm gì nhất? Đây là “vùng nóng” của bạn? Lĩnh vực nào bạn có thể nắm vững nhất hiện nay? Hãy liệt kê ra những điểm mạnh của bạn vào sổ tay.

LỰA CHỌN CỦA ADAMS

Vai trò của John Adams còn lớn hơn cả cương vị Tổng thống thứ hai của nước Mỹ - những gì mà ông đã làm được trong cuộc đời mình đã định hình nên thế giới của chúng ta. Ông là một người phụng sự đã từng tuyên bố: “Nếu chúng ta đặt mình ra ngoài việc phục vụ con người, thì chúng ta có thể phục vụ ai đây?”

John Adams có một mục đích cao cả trong suốt cuộc đời mình. Ông tin rằng, không phải ngôn ngữ hay phản ứng mà chính *hành động* tạo nên một con người. Một quy định mới của chính quyền thuộc địa có thể dễ dàng hủy hoại sự nghiệp của Adams: những người dân thuộc địa từ chối không chấp hành việc giấy tờ có đóng dấu trong khi chính phủ Anh lại không chấp nhận những văn bản pháp luật không đóng dấu. Mặc dù điều này đã cắt giảm nguồn thu nhập của Adam với tư cách là một luật sư nhưng ông vẫn đứng về phía những người dân thuộc địa, trong khi những “người yêu nước” chỉ đứng về phía người dân thuộc địa nếu điều đó không ảnh hưởng đến túi tiền của họ. Hành động này của ông thật nhất quán với tư tưởng của Thomas Jefferson khi nói về *Tuyên ngôn Độc lập*, một văn bản có sức thuyết phục mạnh mẽ chưa từng có: “Dựa trên sự tin cậy chắc chắn vào sự bảo vệ của Thượng đế, để ủng hộ bản tuyên ngôn này chúng ta cùng nhau thề nguyện bằng mạng sống, tài sản và danh dự thiêng liêng của chúng ta.”

Chúng ta có thể học tập được điều gì qua ví dụ về một trong vị Tổng thống vĩ đại nhất của chúng ta? Sự vĩ đại đến từ đức hi sinh. Bạn sẽ từ bỏ thứ gì để đạt được thứ bạn muốn? Đó có phải là thời gian? Đó có phải là một thói quen nhỏ nhất hay một niềm tin có giới hạn? Bạn có sẵn sàng từ bỏ những nỗi sợ hãi của mình hay không? Hãy nhớ rằng: mọi thứ sẽ không bao giờ thay đổi cho đến khi bạn thực sự hành động. Hành động sẽ thay đổi tất cả mọi thứ.

Adams nhìn nhận bản thân mình không chỉ là một người tốt nghiệp Đại học Harvard, mà còn là một luật sư lớn, một người chồng của Abigail, vị tổng thống của một quốc gia. Adams nhìn nhận bản thân mình như một người lập kế hoạch cho tương lai. Ông biết rằng, hành động của ông có ảnh hưởng rất lớn, do đó, ông hành động và phát biểu một cách nhất

quán với suy nghĩ này. Bạn có tin rằng, hành động của bạn ngày hôm nay sẽ ảnh hưởng đến hàng triệu người không? Bạn sẽ làm và nói như thế nào? Bạn sẽ nói gì, làm gì để biến ước mơ của bạn và của hàng triệu người khác trở thành hiện thực. John Adams hiểu rõ vai trò của mình. Ông nói: “Tôi phải nghiên cứu chính trị và quân sự, để con cháu tôi được tự do học toán và triết học.” Ông đang mang lại cho tương lai một điều gì đó. Ông không thực sự muốn nghiên cứu về chính trị và quân sự, nhưng thâm tâm ông buộc mình phải làm như vậy vì ông muốn con cháu của mình được tự do lựa chọn môn học mà chúng muốn.

Vai trò của bạn trong hành động

- John Adams hiểu rõ vai trò của mình: “Tôi phải nghiên cứu chính trị và quân sự để con cháu tôi được tự do học toán và triết học.”
- Bạn nhìn nhận mình như thế nào? Hãy kể ra ba vai trò khiến bạn cảm thấy mình thực sự là ai và mục đích của cuộc đời bạn là gì (một doanh nhân biết nhìn xa trông rộng, một người cha hoặc người mẹ tuyệt vời...).
- Bạn sẽ có hành động cụ thể nào để thực hiện những vai trò đó?

CHÂN DUNG NGƯỜI LỮ HÀNH THẬT SỰ: STAN LEE

Nếu bạn đã từng đọc truyện tranh hoặc xem một bộ phim hành động nói về những người anh hùng, bạn sẽ có trải nghiệm giống như mình đang chứng kiến những hình ảnh sống động của Stan Lee. Là người sáng lập hãng Marvel Comics^[2], hãng Marvel Films và hiện giờ là người đồng sáng lập Tập đoàn truyền thông POW! Entertainment, Stan Lee có lẽ là một trong những người có ảnh hưởng nhất trong ngành công nghiệp truyện tranh. Những nhân vật huyền thoại như Người nhện (Spider-man), Người khổng lồ xanh (Incredible Hulk), Fantastic Four, và X-Men đều xuất hiện nhờ trí tuệ tuyệt vời của Lee.

Chúng ta rất dễ làm tưởng rằng những nhà cách tân xuất chúng ít khi gặp khó khăn khi bắt đầu sự nghiệp của mình: “Ồ, người đàn ông này đã tạo ra Người nhện đấy. Tôi chắc chắn rằng anh ta chẳng phải trải qua khó khăn nào để đạt được điều này cả.” Câu chuyện về *Người lữ hành* dưới đây lại giới thiệu cho chúng ta về một người luôn gặp những thất bại, luôn lâm vào hoàn cảnh khó khăn.

Sau đây là lá thư của Stan Lee:

Chào Andy,

Trong cuộc đời mình, rất ít khi tôi làm theo lời khuyên của người khác, vì vậy, tôi không biết tại sao anh lại muốn noi gương tôi, nhưng điều này có thể mang một ý nghĩa nào đó, dưới đây là một vài suy nghĩ của tôi có thể phù hợp với anh...

Bạn không thể học được điều gì đó, không thể trưởng thành với những thành công, mà

chỉ có thể trưởng thành qua những thất bại. Thất bại là chất bôi trơn cho cỗ máy thế giới này vận hành. Đó là chất xúc tác thúc đẩy hoạt động của con người, khiến cho chúng ta luôn muốn thấu hiểu vấn đề, muốn tìm tòi và muốn phát triển. Tuy nhiên, bạn cũng cần biết cách đối mặt với thất bại, một điều vô cùng quan trọng là bạn phải biết xử lý vấn đề trước những khó khăn đó. Trong một trường hợp như thế này chẳng hạn...

20 năm đầu tiên trong sự nghiệp sáng tác truyện tranh, tôi đã cố gắng trong tuyệt vọng để bán những mẫu truyện tranh cho các tờ tạp chí lớn. Tôi muốn đứng cạnh những tác giả của Dick Tracy, Terry và Pirates, Flash Gordon. Nhưng trong khoảng thời gian 20 năm, tôi đã nhận hết sự từ chối này đến sự từ chối khác. Nếu nói về sự thất bại thì tôi là một trường hợp điển hình. Đúng là tôi đã trải qua những giờ phút tồi tệ như thế đấy. Tôi có bỏ cuộc không? Tôi có băn khoăn là liệu có phải mình đang lãng phí thời gian không? Tôi có nên từ bỏ không? Tôi đã làm như vậy đấy. [Chú ý rằng: Thực ra, Stan chỉ đang nói một cách văn hoa như vậy thôi. Ông không hề từ bỏ, ông chỉ thay đổi cách tiếp cận để đạt được những gì mình muốn mà thôi.]

Sau đó, tôi đã dành hết sức lực của mình để sáng tác những mẫu truyện tranh tốt nhất có thể. [Stan Lee đã chọn Quyết định Hành động để thay đổi]. Và điều gì đã xảy ra? Sau khi tôi dừng việc lãng phí thời gian đếm những mẫu truyện tranh bị từ chối trên các báo và bắt đầu tập trung vào những thứ mình có thể làm tốt nhất, Người nhện, Người khổng lồ xanh và tất cả những vị anh hùng phi thường khác đã làm nên những điều lớn lao. Những nhân vật đó đã trở nên nổi tiếng khắp thế giới.

Và sau đó, thành công đã tới. Các cơ quan báo chí luôn theo đuổi tôi. Tôi không đếm xuể những lá thư gửi đến và những tiếng gõ cửa không dứt, giờ đây, tôi đã có thể lựa chọn cơ quan báo chí làm đại diện cho mình.

Điều này đã dạy cho tôi một bài học không thể quên. Tôi đã hối tiếc vì mình đã phải mất 20 năm mới học được bài học đó. Sự kiên trì là một đức tính vô cùng tốt đẹp. Bất kể bạn đang cố gắng làm điều gì, bạn không nên từ bỏ trong khi vẫn còn một tia hi vọng. Tuy nhiên...

Bạn cũng phải đủ tỉnh táo và nhạy cảm để biết rằng khi nào bạn không nên làm một điều gì đó. Bạn cần phải có thời gian để từ bỏ và tìm kiếm những cơ hội khác - thế giới này luôn ẩn chứa đầy cơ hội. Không phải tất cả mọi người đều cố gắng nỗ lực hết sức. Không phải ai cũng đạt được thành công khi chọn một lĩnh vực nào đó. Điều quan trọng là bạn đừng từ bỏ, miễn là bạn hãy đấu tranh, một điều quan trọng là biết điểm dừng để không lãng phí thời gian vào những mục tiêu không khả thi. Thỉnh thoảng, tốt hơn hết là nên thay đổi mục tiêu, thay đổi quyết định, và tìm một thử thách mới cho mình, một thử thách tạo nên cơ hội giúp bạn vươn tới thành công.

Những trò gian trá không thể giúp bạn vượt qua thất bại. Bạn không cần có một con khiên trên lưng mình. Nếu một việc gì đó không tiến triển, hãy thoát khỏi lối mòn đó, hãy tìm một con đường khác. Thế giới này rất rộng lớn, bạn có rất nhiều lựa chọn, đừng bỏ lỡ cơ hội. Hãy hành động giống như tôi. Tôi chợt nhận ra rằng, nếu không hành động thì là

thư này cũng không thể làm được điều đó, vì thế tôi sẽ dừng lại ngay bây giờ đây.

Chúc anh mọi điều tốt lành,

Stan Lee

QUYẾT ĐỊNH KIÊN ĐỊNH

Tôi có một trái tim kiên định

Quyết định kiên định tạo nên hành động trong Quyết định Hành động, dẫn đến thành công của một con người. Mục đích rõ ràng luôn hiện hữu trong tâm trí bạn tương xứng với hiệu quả trong mỗi hành động của bạn. Một trái tim kiên định sẽ không lung lay khi phải đối mặt với những thách thức, khó khăn không ngừng, và vinh quang chắc chắn sẽ thuộc về bạn, một cuộc sống sung túc đầy đủ hơn chắc chắn sẽ đến với bạn.

Chân lý vẫn là chân lý. Nếu 1.000 người cùng tin điều gì đó là ngu ngốc thì có thể nó đúng là ngu ngốc! Chân lý không bao giờ dựa trên sự đồng thuận của các quan điểm. Tôi đã phát hiện ra rằng, thà tôi một mình bảo vệ chân lý trong trái tim mình còn hơn là làm theo một bầy ngỗng ngớ ngẩn tầm thường.”

- CHRISTOPHER COLUMBUS

Trích 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm

QUYẾT ĐỊNH KIÊN ĐỊNH

Trong cuốn 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm, Christopher Columbus đã tặng David Ponder Quyết định thành công thứ tư.

Tôi có một trái tim kiên định

Một người khôn ngoan đã từng nói rằng: “Một cuộc hành trình ngàn dặm bắt đầu chỉ bằng một bước chân.” Tôi biết điều này là đúng, vì vậy hôm nay tôi sẽ bắt đầu bước chân đầu tiên của mình. Đã bao lâu nay đôi chân tôi luôn ngập ngừng, loay quanh sang bên trái rồi bên phải, lúi nhúi hơn tiến bởi trái tim của tôi thường nghiêng theo chiều gió. Sự phê bình, sự chỉ trích và phàn nàn chính là những kẻ tay sai của gió. Chúng đến và đem theo những lời nói của kẻ kém cỏi và chúng không thể gây ảnh hưởng đến tôi. Sức mạnh kiểm soát phương hướng thuộc về tôi. Hôm nay, tôi sẽ bắt đầu sử dụng sức mạnh đó. Lịch trình của tôi đã được xác định. Vận mệnh của tôi đã được định đoạt.

Tôi có một trái tim kiên định. Tôi hằng hái nhìn về hướng tương lai của mình.

Tôi sẽ thức dậy vào mỗi buổi sáng với một niềm hứng khởi để đón chào ngày mới và cơ hội phát triển, biến đổi. Những suy nghĩ và hành động của tôi sẽ luôn hướng về phía trước, sẽ không bao giờ lạc vào khu rừng tăm tối của nỗi hoài nghi hay đầm lầy của sự ân hận. Tôi sẽ trao tặng tầm nhìn tương lai của mình cho người khác một cách hào phóng và khi họ nhìn thấy niềm tin trong mắt tôi, họ sẽ theo tôi.

Khi đêm đến, tôi sẽ ngả đầu xuống gối, mệt mỏi nhưng tràn đầy hạnh phúc, bởi tôi biết rằng mình đã làm mọi thứ bằng tất cả sức mạnh của bản thân để dời núi khỏi con đường đi của chính mình. Khi tôi ngủ, chính giấc mơ đã đồng hành cùng tôi lúc tôi đang đi sẽ lại đến với tôi. Đúng vậy, tôi có một giấc mơ. Đó là một giấc mơ lớn và tôi sẽ không bao giờ phải hối hận vì nó. Tôi cũng sẽ không bao giờ buông xuôi, bởi nếu tôi buông xuôi thì cuộc sống của tôi sẽ chấm dứt. Những hi vọng của tôi, những đam mê của tôi, tầm nhìn tương lai của tôi chính là sự sống của tôi. Một người không có ước mơ sẽ không bao giờ biến giấc mơ thành hiện thực.

Tôi có một trái tim kiên định. Tôi sẽ không chờ đợi.

Tôi biết rằng mục đích của sự phân tích là tìm ra lời giải. Tôi đã thử mọi quan điểm. Tôi đã đánh giá mọi khả năng. Và giờ thì tôi đã đưa ra một quyết định bằng trái tim của mình. Tôi không hèn nhát. Ngay bây giờ tôi sẽ bước đi và không bao giờ nhìn lại. Nếu tôi trì hoãn một việc gì đến ngày mai thì tôi sẽ trì hoãn việc đó đến tận ngày kia. Tôi sẽ không chần chừ. Tất cả những vấn đề của tôi sẽ trở nên giản đơn hơn khi tôi đối mặt với chúng. Nếu tôi thận trọng khi chạm vào một cây kìm, gai của nó sẽ đâm vào tôi, nhưng nếu tôi nắm chặt nó, những chiếc gai của nó sẽ gãy vụn.

Tôi sẽ không chờ đợi. Tôi hằng hái nhìn về hướng tương lai của mình. Hành trình của tôi đã được xác định. Vận mệnh của tôi đã được định đoạt.

Tôi có một trái tim kiên định.

MỤC ĐÍCH CỦA SỰ PHÂN TÍCH

Quyết định thành công thứ tư nói rõ: *Tôi có một trái tim kiên định*. Nhiều người thất bại mặc dù rất nỗ lực bởi vì họ không có một trái tim kiên định chứ không phải lý do gì khác. Chúng ta đã biết có rất nhiều người đưa ra quyết định với một trái tim không kiên định. Họ nói với chúng ta về quyết định họ đang dự kiến, than thở rằng có rất nhiều lựa chọn khác nhau, họ hỏi ý kiến của bạn và sau đó lại nói với một ai đó về quyết định của họ rồi hỏi ý kiến người đó. “Bạn nghĩ thế nào? Trái? Phải? Lên? Xuống? Màu da cam? Màu xanh lá cây?” Họ vẫn xin ý kiến về ý kiến ban đầu mà họ đã nhận được. “Bạn nghĩ những

người này sẽ nói gì?”

Sau đó, họ đưa quyết định của mình ra nhóm bạn để thảo luận, và sau đó vẫn không biết mình nên thay đổi quyết định hay kiên trì theo đuổi. Cuộc sống của họ sẽ luôn trong trạng thái đắn đo phân tích.

Nhưng, hãy lắng nghe điều này: *Mục đích của sự phân tích là đưa ra một kết luận.* Đừng có phân tích mãi nữa. Hãy đưa ra quyết định. Hãy nhắc lại những gì tôi đã nói, những người thành công thường đưa ra quyết định nhanh và chậm thay đổi ý định. Những kẻ thất bại lại thường đưa ra quyết định chậm và thay đổi ý định nhanh. Nhiều người dành rất nhiều thời gian để phân tích quyết định mà họ đã đưa ra khiến họ chẳng còn chút năng lượng nào để thực thi quyết định đó.

Viễn cảnh về việc đưa ra “quyết định đúng đắn” khiến nhiều người lo sợ. Tôi không nghĩ rằng chúng ta có thể luôn đưa ra những quyết định đúng đắn, trừ phi chúng ta sinh ra đã có khả năng dự báo về tương lai (tôi vẫn không tin có khả năng này cho tới khi tôi nhìn thấy một bài báo có tên “Thầy bói trúng xổ số”). Trừ phi bạn có thể dự đoán trước về tương lai, bạn không thể tập hợp đủ thông tin để lúc nào cũng có thể đưa ra quyết định đúng đắn. Tuy nhiên, như đã đề cập trước đó, chúng ta có khả năng *đưa ra quyết định và sau đó hành động để làm cho quyết định trở nên đúng đắn.*

MỘT TRÁI TIM KIÊN ĐỊNH

Tiến sĩ Billy Graham đã có một nhận định rất sáng suốt: “Tôi rất ngạc nhiên là tại sao nhiều người lại hiểu lầm ý Chúa, để rồi họ lại đưa ra những quyết định sai lầm.” Ý nghĩa của câu nói này vô cùng sâu sắc và thể hiện rõ qua việc nhiều người đã hiểu sai Quyết định Kiên định.

Tôi có một trái tim kiên định. Số phận của tôi đã được định đoạt.

Thế nào là một trái tim kiên định? Một trái tim kiên định phải giải quyết vấn đề chúng ta đưa ra quyết định như thế nào và thái độ của chúng ta sau khi đưa ra quyết định; mọi chuyện sẽ chỉ tốt đẹp nếu chúng ta hành động và kiên trì theo đuổi quyết định đó.

Chúng ta đều biết có những người cứ chìm đắm trong phân tích mà không bao giờ đưa ra được một quyết định cuối cùng. Quá trình thu thập ý kiến bất tận cộng với tính không kiên định sẽ tích thêm động lượng, giống như một quả bóng tuyết lăn xuống chân đồi, nó cứ ngày càng lớn hơn cũng giống như những phân tích càng ngày càng trở nên phức tạp. Cuối cùng, họ đưa ra một quyết định nhưng sự phân tích vẫn còn tiếp tục.

Mặc dù có rất nhiều câu hỏi chưa có câu trả lời, chúng vẫn có thể được quyết định. Hãy nhớ rằng, rất ít khi bạn có đủ điều kiện cần thiết để vẽ nên một bức tranh toàn cảnh. Tuy nhiên, bạn sẽ có tất cả những dữ kiện cần thiết để đưa ra một quyết định đúng đắn.

Bạn còn nhớ cuộc thảo luận ngắn về hình ảnh một vị lãnh đạo mà chúng ta đã đề cập ở phần giới thiệu không?

“Chúng ta sẽ đi ăn ở đâu đây?”

“Tôi không biết. Bạn muốn đi ăn ở đâu?”

“Thực ra thì... bạn muốn đi đâu cũng được...”

Hãy để ý rằng, những người có thể đưa ra một quyết định và sau đó thực thi quyết định đó thường được mọi người ngưỡng mộ. Họ có một trái tim kiên định, số mệnh của họ đã được định đoạt.

Bạn có biết, có những người hoàn toàn tin chắc rằng Chúa đã dẫn dắt họ tới một con đường nào đó cho đến khi gặp chông gai thì Chúa lại dẫn họ đi theo hướng ngược lại? Nếu bạn biết những người quyết định sống một cuộc đời thiếu quyết đoán trong việc ra quyết định thì hãy nói với họ rằng, Chúa mách bảo đừng có lôi kéo Người vào việc đó.

Chúa không bao giờ thay đổi ý định của Người. Bạn có biết, *Kinh Thánh* đã nói, những kẻ thiếu quyết đoán là những người nguy hiểm không? “Một kẻ luôn băn khoăn lựa chọn giữa hai con đường thì sẽ luôn dao động khi đi trên bất cứ con đường nào.” (James 1:8 KJV). Một người không kiên định sẽ để cho sự bấp bênh len lỏi vào mọi việc trong cuộc sống của anh ta. Nó ảnh hưởng đến mọi thứ - gia đình, công việc, hi vọng và mơ ước. Nếu chúng ta không quyết định điều gì là quan trọng trong cuộc sống của mình, chúng ta sẽ không bao giờ làm được điều gì quan trọng đối với người khác.

Khi bạn biểu lộ một trái tim kiên định và cam kết sẽ hoàn thành sứ mệnh mà mình đã lựa chọn, cuộc sống của bạn sẽ không bao giờ như vậy. Mọi người sẽ dõi theo bạn ở mọi nơi, kiếm tìm trí tuệ và những lời khuyên từ bạn - bởi vì bạn có một trái tim kiên định. Những thách thức mà bạn đã từng nghĩ rằng chúng như những ngọn núi cản đường bạn thì giờ đây sẽ tránh ra nhường đường cho bạn vì bạn có một trái tim kiên định.

Xác định động lực của mình

- Cho tới thời điểm này, trong hành trình khám phá 7 Quyết định Thành công, bạn đã xác định được một số lĩnh vực để phát triển và thậm chí đã cam kết thực thi một số hành động. Bây giờ, hãy dựa vào những gì bạn đã hiểu về chính bản thân mình, hãy chọn ba quyết định cụ thể mà bạn đã đưa ra trong suốt quá trình bạn thực hiện theo những hướng dẫn trong cuốn sách này.
- Trong mỗi quyết định, hãy viết ra những lý do tại sao nó lại quan trọng - tại sao đó là điều PHẢI LÀM? Những quyết định đó mang lại cho bạn những gì sau đó? Cuộc sống của bạn thay đổi như thế nào? Những động lực sau quyết định của bạn sẽ tiếp thêm sức mạnh cho bạn tiến lên phía trước. Động lực càng mạnh mẽ, bạn càng trở nên quyết tâm hơn.

XÁC ĐỊNH MỤC TIÊU CỦA BẠN

Một trong những cách tốt nhất để giữ cho trái tim của bạn luôn luôn kiên định là đảm bảo rằng số phận mà bạn đã lựa chọn là chẳng có gì đáng buồn phiền. Cuộc sống có thể là một cuộc đấu tranh. Thành công trong vai trò là cha mẹ, bạn bè, một doanh nhân, một người làm công tác xã hội, thành công ở bất cứ mức độ nào, trong bất cứ lĩnh vực nào cũng có thể coi là thành công trong một cuộc đấu tranh. Bạn cần luôn đấu tranh để giữ được trái tim kiên định, nếu không những gì bạn đang phấn đấu sẽ không xứng đáng với những nỗ lực bạn đã bỏ ra ngay từ lúc ban đầu.

Hãy nghĩ đến những điều lớn lao. Nếu bạn chỉ phấn đấu cho những điều không đủ lớn thì những điều còn lớn hơn trong cuộc sống hàng ngày có thể sẽ làm bạn bị choáng ngợp. Hãy nhớ rằng: Nếu bạn đang sẵn thả trong vương quốc của loài hổ, bạn sẽ luôn để ý phòng ngừa những con hổ. Nhưng nếu bạn sẵn hổ, bạn sẽ bỏ qua tất cả những con hổ.

Hội thảo đặt-mục-tiêu-nhỏ

- Bạn không bao giờ thiếu thời gian hay tiền bạc - bạn chỉ thiếu ý tưởng mà thôi. Linus Pauling, người đoạt giải Nobel trong lĩnh vực hóa học từng nói: “Cách tốt nhất để có một ý tưởng tốt là đưa ra thật nhiều ý tưởng.”
- Đã đến lúc bạn phải xác định một số mục tiêu chính mà mình muốn đạt được. Trong nhật ký, hãy liệt kê tất cả các mục tiêu của cuộc đời bạn, cả lớn lẫn nhỏ. Bạn có muốn viết một cuốn sách không? Bạn có muốn điều hành tổ chức của bạn không? Bạn có muốn mở một công ty? Bắt đầu cuộc sống gia đình? Du lịch tới Australia? Đọc nhiều thơ hơn? Tham dự một lớp học ném rựu? Học một ngoại ngữ mới? Tham gia một lớp học võ? Học nghệ thuật thư pháp?
- Bạn muốn bắt đầu cuộc phiêu lưu mới nào? Bạn muốn nắm vững những kỹ năng mới nào?
- Những mục tiêu này sẽ giúp bạn tiến đến Tầm nhìn tối cao của cuộc đời bạn. Hãy thực thi những mục tiêu phục vụ cho nghề nghiệp và cuộc đời của bạn.

TRÁI TIM CỦA BẠN, CUỘC ĐỜI CỦA BẠN

Khi tôi bắt đầu phác thảo cuốn *Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*, tôi đã lựa chọn những nhân vật lịch sử đại diện cho từng Quyết định Thành công. Khi viết đến Quyết định thứ tư, “Tôi có một trái tim kiên định, số phận của tôi đã được định đoạt”, Christopher Columbus là hình ảnh đầu tiên xuất hiện trong tâm trí tôi. Columbus, sau tất cả những thất bại của mình, là hình ảnh tiêu biểu của một con người có trái tim kiên định. Một trong những tính cách của một người có trái tim kiên định là ông đã làm chủ quyết định của mình. “Nếu bạn đồng ý với tôi, điều đó rất tốt, nếu bạn không đồng ý với tôi, điều đó cũng rất tốt. Tôi vẫn sẽ tiếp tục. Tôi có một trái tim kiên định. Bạn có thể tiếp bước cùng tôi hoặc không. Và nếu bạn chống lại tôi, tôi cũng sẽ không quan tâm tới những gì bạn nói hay những gì bạn nghĩ.”

Columbus không bao giờ quan tâm tới việc người khác nghĩ gì hay nói gì, ông loại bỏ tất cả băn khoăn của mình, mặc dù bạn thì không nên làm như vậy. Dù bạn bắt đầu cuộc hành trình với một trái tim kiên định, tôi dám chắc rằng, những ý nghĩ tầm thường và những ý nghĩ không tốt sẽ vẫn còn lảng vảng vương vất đâu đó quanh bạn. Điều đó sẽ khiến bạn ngạc nhiên! Những người bạn nghĩ rằng có thể ở bên cạnh bạn lại không ở bên bạn, những người này có thể nhiều hơn bạn nghĩ. Nếu bạn bận tâm về những điều họ nghĩ, bạn sẽ tin vào những quyết định của họ hơn là quyết định của chính mình. Tương lai của bạn không phụ thuộc vào ý kiến hay sự cho phép của những người khác.

Nếu bạn lo sợ những lời phê phán, bạn sẽ chẳng để lại dấu ấn gì trên thế giới này. Những lời chỉ trích khiến bạn khó có thể kiềm chế, nhưng nếu bị nó kiềm chế, bạn sẽ bị nhấn chìm. Bất cứ khi nào bạn làm một việc gì đó mà không tuân theo những tiêu chuẩn do những người đó đặt ra, họ sẽ la lên như những con lừa vậy.

Bạn muốn biết tại sao ư?

Xin lỗi, tôi chẳng biết bắt đầu từ đâu cả.

Tôi thấy điều này xảy ra trong cuộc sống của bạn bè tôi và tôi quan sát khi những người đó làm việc để đạt được một điều gì đó vĩ đại - và những lời phê bình chỉ trích thì lại luôn xuất phát từ những điều nhỏ nhất. Tôi không biết tại sao mọi người lại cảm thấy e ngại trước những lời bình luận về thành công của mình, những người khác luôn cố gắng biến bạn trở thành tâm điểm của cuộc đời họ. Tôi hiểu, tuy nhiên bạn không nên để họ trở thành tâm điểm của cuộc đời bạn.

Nếu bạn lo lắng về những điều người khác nghĩ về mình, bạn sẽ tin tưởng vào ý kiến của người khác chứ không phải vào ý kiến của chính mình.

SÁNG KIẾN CỦA CORTEZ

Năm 1519, một người đàn ông phi thường đã dong buồm trong chặng đường cuối cùng của chuyến đi từ bờ biển Cuba tới bán đảo Yucatan. Đoàn của ông gồm 11 con tàu, 500 quân lính, 100 thủy thủ và 16 con ngựa. Mục tiêu đã rõ ràng: Chiếm lấy kho báu giàu có nhất thế giới. Kho báu đó là vàng, bạc, đồ cổ, và đá quý. Chúng được đội quân nắm giữ suốt 600 năm nay. Kho báu này không phải là một bí mật. Tất cả mọi người trên thế giới đều biết về kho báu này bởi hết đội quân này đến đội quân khác đã cố gắng chiếm đoạt nó. Hết vị hoàng đế này đến vị hoàng đế khác đã mang quân nhằm chiếm đoạt kho báu này, nhưng không ai có thể làm được điều đó trong suốt 600 năm qua.

Hầu hết mọi người thất bại ở những việc họ đang cố gắng làm bởi vì họ có trái tim không kiên định. Thành công đòi hỏi sự ổn định về tình cảm và tinh thần của một trái tim kiên định. Khi phải đối mặt với những thách thức, một trái tim kiên định sẽ giúp tìm ra được giải pháp. Một trái tim không kiên định chỉ có

Hernando Cortez cũng là một kẻ đi chinh phục kho báu. Ngày nay, hành động này có thể không đúng đắn về mặt chính trị, nhưng vào thời ấy, đó đơn giản là một công việc.

gắng tìm ra một lối thoát mà thôi.

Cortez biết có rất nhiều kẻ chinh phục khác đã cố gắng chiếm đoạt kho báu nhưng đều thất bại. Ông tập hợp một đội quân có tinh thần tận tụy trên mức bình thường. Thay vì thu nhận hết những người đã đăng ký, trước tiên, ông phỏng vấn họ. Ông nói với họ về kho báu, họ sẽ có cuộc sống ra sao khi chiếm được kho báu đó, gia đình của họ và thế hệ tương lai của họ sẽ như thế nào khi họ chiếm được kho báu đó. Thậm chí, ông còn tưởng tượng ra giờ phút họ đặt được tay lên kho báu. Ông chỉ ra cho mọi người mục tiêu của cuộc chinh phục, điều đó khiến họ cam kết làm việc tận tụy hết mình và lên đường.

Khi đã đi được nửa hành trình, Cortez gặp phải một vấn đề. Rất nhiều quân lính và thủy thủ ban đầu hùng hục khí thế giờ quay sang than vãn: “Ngài Cortez... chúng tôi không chắc chắn mình có nên tiếp tục chuyến đi này không.” Hay, “Đó không phải là điều chúng tôi mong muốn...”

Khi họ đến bán đảo Yucatan, Cortez tập hợp tất cả mọi người lại trên bãi biển. Ông nói: “Các bạn đã đến đây và chúng ta sẽ tới kho báu. Khi những mũi tên này được bắn lên, hãy gặp tôi ở gốc cây dừa này... chúng ta sẽ ra khỏi đây.”

Sau đó, ông nghiêng người và nói: “Hãy đốt những chiếc thuyền này đi”.

“Sao cơ?!” họ hỏi với vẻ mặt đầy nghi hoặc.

Cortez nhắc lại: “Hãy đốt những chiếc thuyền này đi. Đốt đi.”

“Nếu chúng ta trở về nhà”, ông nói tiếp: “chúng ta sẽ trở về trên những con thuyền của chúng.” Và tuân theo lệnh của vị lãnh đạo, *họ đã đốt những chiếc thuyền của chính mình.*

Và điều phi thường đã xảy ra. Họ đã chiến đấu thực sự tuyệt vời. Lần đầu tiên trong 600 năm, kho báu đó đã bị họ chinh phục.

Tại sao họ làm được như vậy? Bởi vì lựa chọn của họ là chiếm đoạt kho báu... hoặc là chết.

HÃY ĐỐT THUYỀN CỦA CHÚNG TA ĐI

Câu hỏi đặt ra cho bạn rất đơn giản: *Trong tâm trí bạn, con thuyền nào đang chứa những nguyên nhân khiến bạn không đủ tự tin để có thể đạt được những điều bạn nói, những điều bạn muốn? Con thuyền nào cần đốt đi trong cuộc đời bạn?*

Hầu hết chúng ta đều sợ đốt con thuyền đi bởi vì chúng ta sợ rằng mình sẽ bị phê phán khi làm điều đó. Bạn đã từng bị chỉ trích về một điều mà bạn tin tưởng hay một điều mà bạn

thực hiện với ý định tốt, hoặc bạn làm theo cách khác? Điều đó có khiến bạn bị tổn thương không? Đó là một cảm giác thật khủng khiếp.

Đến bây giờ, bạn có muốn tìm hiểu xem làm thế nào để vượt qua cái cảm giác khủng khiếp khi bị chỉ trích chưa?

Trong cuộc đời, chắc chắn sẽ có một số người không thích bạn. Một số người sẽ không thích bất cứ điều gì bạn làm khi bạn đã thành công. Hãy nghĩ về một cuốn sách hay một bộ phim được mọi thời đại yêu thích. Bây giờ, hãy lên mạng và đọc một số lời nhận xét trên trang web Amazon.com hay từ một số trang web giới thiệu sản phẩm khác. Mặc dù cuốn sách yêu thích của bạn đã bán được hơn 20 triệu bản hay bộ phim yêu thích của bạn đã bán được 500 triệu đô la, bạn vẫn có thể tìm thấy rất nhiều lời phê phán nó.

Tôi đang băn khoăn tự hỏi *Liệu có ai đó trên thế gian tránh được điều này không? Liệu có ai trên thế gian này được tất cả mọi người yêu mến không?*

Một buổi tối, tôi nghe thấy trên chương trình trò chuyện có người nói: “... và đây là một ví dụ khác của chương trình Oprah-fication of America”.¹

Rõ ràng, đây là một thuật ngữ được sử dụng với hàm ý “Tôi không thích bà ta”.

Tại sao mình lại không thích Oprah nhỉ? Tôi nghĩ. Một người phụ nữ tuyệt vời, tốt bụng làm rất nhiều điều tốt trên khắp thế giới? Bà ấy thật hào phóng, tốt bụng, thông minh, và hài hước... Tại sao mình lại không thích bà ấy?

Nhưng đúng là có một số người không thích bà ấy.

Giáo hội Thiên Chúa giáo đã hoàn tất việc phong thánh cho Mẹ Teresa. Họ đã tuyên bố bà là một vị Thánh. Một buổi lễ đã được tổ chức ở Rome để tuyên dương bà. “Ôi, bà là một con người thật tuyệt vời,” họ tuyên bố. “Bà đã hành động quên mình,” họ sẽ nói như vậy. “Nếu tôn vinh một ai đó lên bậc thánh, thì không ai khác chính là Mẹ Teresa.”

Tuy nhiên, vẫn có những người phản đối việc tôn vinh bà là một vị thánh. Họ nói những gì? Tôi chẳng biết phải bắt đầu từ đâu. “Chúng tôi đã có lần nghe thấy bà ta nguyên rửa ai đó...” Họ có thể nói những gì nữa?... Nhưng những lời phê phán như thế này thực sự vẫn tồn tại.

Khi chúng ta lo lắng mình bị chỉ trích, điều chúng ta cần nhất là phải biết nhìn xa trông rộng. Chúng ta cần nắm bắt được vấn đề. Công chúng... những lời phê phán xấu xa về Oprah và Mẹ Teresa! Chúng ta có thể là một ngoại lệ không? Chúng ta phải chấp nhận thực tế... những lời nói nhảm nhí của những kẻ hèn hạ không thể ảnh hưởng đến chúng ta được. Hãy loại bỏ chúng ra khỏi đầu bạn.

Giải mã giấc mơ thâm kín của bạn

Bạn có một “giấc mơ thâm kín” luôn ấp ủ trong tim mình? Giấc mơ đó như thế nào?

Hãy miêu tả thật chi tiết trong nhật ký của bạn.

MANH THÊM SAU NHỮNG LẦN BỊ TỪ CHỐI

Sự thật là những lời phê phán và từ chối sẽ khiến bạn đau lòng, nhưng bạn phải tự bảo vệ chính mình khỏi những điều này để giữ cho trái tim luôn kiên định. Tôi sẽ kể cho bạn nghe tôi đã làm gì để bảo vệ trái tim kiên định của tôi. Cuốn *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm* của tôi cũng đã bị từ chối rất nhiều lần trước khi được xuất bản. Tôi từng nhận được thư từ một đại diện giới văn học cao cấp ở William Morris^[1]. Anh ta viết cho tôi rằng: “Tôi thấy câu chuyện của anh hơi cường điệu và thiếu cốt truyện cũng như mô tả cụ thể tính cách nhân vật. Hơn nữa, tôi cũng không thấy những nhân vật mà anh miêu tả gần gũi với cuộc sống.”

Được thôi, như vậy là anh không thích câu chuyện của tôi. Tôi nghĩ. Anh không thích cốt truyện và cách mô tả nhân vật. Anh cũng không thích các nhân vật của tôi. Ngoài những thứ đó ra, anh còn không thích cái gì nữa?

Bí quyết nho nhỏ để tôi giữ trái tim kiên định của mình thêm mạnh mẽ, vui vẻ và vững bước tiến về phía trước là tôi thấy rất nhiều tác giả mà tôi hằng ngưỡng mộ cũng bị từ chối bản thảo như thế.

Tôi thực sự cảm thấy khá hơn khi tôi đọc được một lá thư từ chối xuất bản cuốn *The Diary of Anne Frank* (Nhật ký Anne Frank). Nhà xuất bản đã từng nói: “Cô bé này chẳng có suy nghĩ hay cảm xúc gì đặc biệt khiến cuốn sách có thể kích thích được sự hiếu kỳ của độc giả.” Nhưng hơn 25 triệu bản *The Diary of Anne Frank* đã được bán ra khắp thế giới. Khi bản thảo cuốn sách kinh điển *Lord of the Flies* (Chúa tể của những chuyến bay) được đưa ra xem xét, nhà xuất bản đã có ý kiến: “Tôi không nghĩ rằng, anh sẽ thành công với ý tưởng này đâu”. Nhưng hơn 14,5 triệu bản cuốn sách đó đã được bán hết cho tới thời điểm này.

Những lời phê phán, chỉ trích và những lời phản nản giống như những cơn gió thoảng vậy. Chúng đến và đi theo lời nói vô vị của những con người nhỏ nhen sẽ chẳng tác động đến tôi.

Một tác giả không mấy tên tuổi là Tiến sĩ Seuss đã giới thiệu với một nhà xuất bản tập bản thảo có tên *And to Think That I Saw It on Mullberry Street* (Hãy nghĩ về những điều tôi đã nhìn thấy ở phố Mullberry). Bản thảo này đã bị 27 nhà xuất bản từ chối vì cho rằng: “Cuốn sách này quá khác so với những cuốn sách cho giới trẻ nên khó có thể đảm bảo doanh số phát hành của nó. Chúng tôi phải bỏ qua thôi.”

Hầu hết chúng ta đều đã đọc cuốn sách kinh điển của George Orwell, *Animal Farm* (Trại chăn nuôi) khi còn là học sinh. Nhưng nhà xuất bản trước đó đã tuyên bố: “Không thể bán được những câu chuyện về các loài vật nuôi ở Mỹ”. Thực tế, *Animal Farm* đã bán được hơn 10 triệu bản cho tới thời điểm này.

Tôi thực sự cảm thấy mình có người cùng cảnh ngộ khi đọc lá thư của một nhà xuất bản từ chối tập bản thảo *The Jungle Book* (Cuốn sách bỏ đi) của Rudyard Kipling^[2]. Nhà xuất bản đã gửi lại cho ông một thông điệp: “Tôi xin lỗi, ngài Kipling, nhưng ngài không biết sử dụng tiếng Anh rồi”. Tôi nghĩ: “Trời ơi, mình đã có bạn cùng cảnh ngộ rồi.”

Tôi đã giữ cho trái tim mình kiên định như vậy đó.

Loại bỏ những niềm tin không vững chắc

- Những thách thức lớn đối với người có trái tim kiên định là niềm tin bị giới hạn một cách có ý thức hoặc không có ý thức. Những niềm tin bị giới hạn này thường chuyển thành tiếng nói nội tâm tiêu cực kiểu như, tôi không thể làm được, tôi không đủ giỏi giang, tôi không đủ thông minh, tôi không thể làm được.
- Những niềm tin không vững chắc như vậy thường trốn tránh trí tuệ sáng suốt của chúng ta. Chúng tồn tại và hủy hoại sự phát triển của chúng ta cho tới khi chúng ta phát hiện và hiểu ra vấn đề, loại bỏ chúng, thoát khỏi chúng. Thông thường, chỉ đơn giản bằng cách tỉnh táo trước những niềm tin bị giới hạn là bạn cũng có thể loại bỏ được chúng rồi.
- Bạn có thể kể được năm niềm tin bị hạn chế của mình không? Hãy nghĩ lại những nỗi sợ hãi trong bài tập Vượt qua Nỗi sợ hãi. Trong những nỗi sợ hãi đó chắc chắn có nỗi ám ảnh về sự kém cỏi của bản thân. Hãy khám phá những niềm tin tiêu cực của bạn và viết chúng ra.

ĐAM MÊ THEO ĐUỔI TÍNH KIÊN ĐỊNH

Chúng ta đang đi trên hành trình cuộc đời như chúng ta mong muốn bởi chúng ta có trái tim kiên định. Những người như Michael Jordan, Oprah Winfrey, Albert Einstein, Richard Branson và Tiger Wood là những người xuất chúng bởi họ đã làm chủ được cuộc đời, theo đúng nghĩa của từ này, bằng trái tim kiên định. Với trái tim kiên định, chúng ta sẽ học được cách bỏ qua những chuẩn mực thông thường với tâm hồn thánh thiện vui tươi như con trẻ. Chúng ta có thể thực sự phát triển những cảm xúc hứng khởi và hành động tức thì khi đối mặt với sự chỉ trích và từ chối, đưa ra những giải pháp và đạt được những gì chúng ta mong muốn. Nó đánh thức niềm đam mê cháy bỏng và quyết tâm không hề lay chuyển khi có những điều lật vật phản kháng lại chúng ta.

Nói gọn lại trong một từ, ý tưởng về một trái tim kiên định chính là *niềm đam mê*. Niềm đam mê xuất phát từ trái tim chứ không phải từ trí óc. Thực tế, vào những thời điểm đưa ra quyết định, bạn có thể nghe thấy ai đó nói: “Tất cả mọi thứ đều xuất phát từ cái đầu và đi đến trái tim.” Đó chính là niềm đam mê. Niềm đam mê sẽ giúp bạn phát triển hơn khi bạn có một ước mơ lớn lao. Nó nuôi dưỡng sự tin tưởng và biến những

Những kẻ nghèo khó là những kẻ để tương lai của mình phụ thuộc vào ý kiến và sự cho phép của người khác. Hãy nhớ rằng: nếu bạn sợ bị chỉ trích, bạn sẽ chẳng làm được gì cả.

điều tâm thường thành những điều tuyệt vời ở bất cứ việc gì bạn làm.

Niềm đam mê sẽ truyền cảm hứng cho những người khác cùng đi trên hành trình của bạn. Bạn có thể nhóm lên ngọn lửa trong chính mình, những người khác sẽ đến và theo dõi quá trình bạn thắp lên ngọn lửa ấy. Niềm đam mê sẽ giúp bạn vượt qua được trở ngại tưởng chừng không thể vượt qua. Không gì có thể làm bạn dừng bước. Cuộc đời bạn sẽ trở thành một tấm gương điển hình. Những người khác sẽ nhìn thấy tương lai của họ trong mắt bạn.

Joan of Arc chỉ mới 17 tuổi khi bà lãnh đạo quân Pháp chống lại quân Anh. Vào một buổi chiều, khi quân Pháp đang tiến vào thành phố, họ nhìn thấy từ xa 10 nghìn quân lính đang dựng chướng ngại vật khắp nơi. Joan of Arc nói với những tướng lĩnh của mình: “Chúng ta phải tấn công. Ngay lập tức.” Những vị tướng lĩnh thoáng sợ hãi trước sự táo bạo và khát khao chiến thắng của bà trong trận chiến với những chiến binh tinh nhuệ của đối phương. Rốt cục, bà chỉ là một cô gái thôn quê đang lãnh đạo một đội quân xuất phát là dân lao động.

“Tôi có ý định tấn công vào trung tâm của quân địch”, bà nói.

“Nếu bà tiến vào đó, chẳng có người lính nào theo bà đâu”, họ đáp lại bà.

Bà trả lời một cách đơn giản: “Tôi sẽ không nhìn lại đằng sau đâu.” Niềm đam mê chiến thắng của cô gái trẻ này đã làm thay đổi lịch sử. Bạn sẽ làm gì với niềm đam mê trong trái tim mình?

MỘT CUỘC SỐNG VỚI KHẢ NĂNG KHÔNG GIỚI HẠN

Với một trái tim kiên định, hãy nắm lấy giấc mơ, để phục vụ cho cuộc sống của bạn, cho gia đình bạn và cho tương lai của bạn. Đừng lựa chọn dựa theo các dữ kiện hay theo số đông, chúng sẽ luôn khiến bạn nản lòng. Tôi thấy buồn cho những người coi chúng là “thực tế”, họ thường sống phụ thuộc vào câu *cái đó là cái gì*. Hãy vứt bỏ “cái đó là cái gì” ra ngoài cửa sổ và quên nó đi.

Hãy bắt đầu cuộc sống của bạn với từ *sẽ ra sao nếu*. Cuộc sống sẽ ra sao nếu đúng như những gì bạn lựa chọn? Sẽ ra sao nếu trái tim của bạn có đủ sức mạnh để cho bạn có thời gian bên con cái? Sẽ ra sao nếu bạn có thể dành toàn bộ thời gian cho con cái? Sẽ ra sao nếu bạn có thể giúp con cái học hết đại học bằng cách tiết kiệm tiền ngay từ khi chúng học năm thứ nhất trung học. Sẽ ra sao nếu bạn không phải trả tiền nhà cộng với một khoản nợ cần trả ngay một lần.

Nếu bạn có thể chọn một ngày hoàn hảo, ngày đó sẽ như thế nào? Bạn sẽ dậy sớm như thế nào? Bạn sẽ đi ngủ muộn như thế nào? Bạn sẽ chọn ai ở bên? Bạn sẽ ở đâu trên thế gian

này?

Quyết định Kiên định nhắc nhở chúng ta rằng: bạn có sức mạnh để lựa chọn cuộc sống của chính mình bởi vì bạn có một trái tim kiên định và số mệnh của bạn đã được định đoạt. Hãy lựa chọn một cách khôn ngoan, và hãy nhớ rằng, hầu hết mọi người đều thất bại bởi vì họ không có một trái tim kiên định. Bạn không như vậy. Hãy khẳng định rằng, bạn có một trái tim kiên định và thành công của bạn đòi hỏi cảm xúc vững vàng của một trái tim kiên định.

Những vấn đề của tôi sẽ trở nên dễ dàng hơn khi tôi dám đối mặt với chúng. Nếu tôi nắm cây kìm một cách rụt rè, tay tôi sẽ bị gai đâm, nhưng nếu tôi nắm một cách táo bạo, gai của nó sẽ tan ra thành cát bụi.

Khi bạn đối mặt với thử thách, trái tim kiên định sẽ giúp bạn tìm ra được giải pháp - chỉ có một trái tim không kiên định mới tìm cách trốn chạy. Bạn không thể ngồi chờ hoàn cảnh thuận lợi. Tại sao ư? Bởi vì hoàn cảnh chẳng bao giờ thuận lợi cả.

Bạn có tầm nhìn vì một lý do. Ước mơ về cuộc sống của bạn và gia đình nằm trong trái tim bạn vì một lý do. Niềm đam mê đó là một phần của bạn. Vì vậy, hãy bước đi. Hãy tiến lên phía trước. Không phải xin phép ai cả. Hãy tiến lên phía trước!

Chờ đợi, băn khoăn, nghi ngờ hay lưỡng lự sẽ ngăn cản bạn bước vào thế giới nơi bạn thực sự là chính mình, thực sự là người bạn sẽ trở thành.

Bạn có một trái tim kiên định, số phận của bạn đã được định đoạt.

Thiết kế hình ảnh mới của chính mình

Có 5 niềm tin bạn đã nhận mạnh ở phần trước đại diện cho những cản trở lớn đối với một trái tim kiên định. Đã đến lúc phải loại bỏ những niềm tin tiêu cực đó và thay thế chúng bằng những niềm tin tích cực.

1. Với mỗi niềm tin tiêu cực, hãy xác định niềm tin đối lập với nó. Nếu niềm tin tiêu cực của bạn cho rằng “Mình đã quá già để sáng tạo và đổi mới rồi”, bạn phải thay đổi thành, “Tuổi tác của tôi mang lại cho tôi sự khôn ngoan và đó là công cụ để sáng tạo và đổi mới.”
2. Hãy viết ra một niềm tin tích cực mới đối lập với mỗi niềm tin tiêu cực.

Hãy học thuộc lòng những lời tuyên bố mới ở dạng lời khẳng định tích cực trong 30 ngày tới. Qua những lời khẳng định tích cực được nhắc đi nhắc lại nhiều lần, bạn sẽ cho những niềm tin mới ăn sâu vào trong tiềm thức của mình (và xóa bỏ những suy nghĩ tiêu cực cũ).

CHÂN DUNG NGƯỜI LỮ HÀNH THẬT SỰ: TƯỚNG NORMAN SCHWARZKOPF

Khi ai đó đề cập đến từ *lãnh đạo*, tôi thường liên tưởng đến Tướng Norman Schwarzkopf. Tướng Schwarzkopf là người chỉ huy lực lượng Liên quân trong chiến dịch Lá chắn sa mạc (Desert Shield) và chiến dịch Bão táp sa mạc (Desert Storm)^[3], và rất có thể trở thành một trong những quân nhân Mỹ tiêu biểu nhất trong thế kỷ XX. Khả năng lãnh đạo mạnh mẽ và quyết đoán trong suốt cuộc Chiến tranh vùng Vịnh đã khiến cho cuộc xung đột sớm đi đến hồi kết.

Lịch sử sẽ nhớ mãi tài năng của Tướng Schwarzkopf khi ông đã dàn xếp bình ổn cuộc chiến ở một đất nước đầy nổi loạn đối với những người ngoại quốc, trong khi vẫn còn không ít những bí ẩn về thành công của quân đội Mỹ - đó không phải là một nhiệm vụ dễ dàng trong cuộc chiến tranh được truyền hình trực tiếp đầu tiên của nước Mỹ.

Tướng Schwarzkopf dường như là người đại diện tiêu biểu nhất cho Quyết định Kiên định. Đây là một bức thư ông gửi cho tôi:

Andy thân mến,

Khi tôi nhận được lời mời chia sẻ một quãng thời gian chán nản nhất trong cuộc đời tôi, tôi lập tức nghĩ đến việc làm thế nào để chọn ra được một thời điểm duy nhất. Có nhiều năm tôi phải đối mặt với một loạt những lối rẽ, những con đường khác nhau buộc tôi phải lựa chọn.

Tất nhiên, cần hiểu rằng nếu thế giới này là một thế giới hoàn hảo thì tôi sẽ không bao giờ có thể viết được lá thư này. Tôi đã phải trải qua một tuổi thơ không mấy tươi đẹp, sự nghiệp quân sự của tôi không hề khó khăn và điều này dễ khiến tôi chẳng có câu chuyện nào để chia sẻ cả. Anh cũng biết đấy, tất nhiên không phải là trường hợp này rồi.

Tháng 12 năm 1972, quân đội đang xem xét những người trong nhóm của tôi để có thể thăng chức đại tá sớm. Điều kiện thăng chức là đã có hai năm trực tiếp ở chiến trường, nhưng sau khi tham khảo ý kiến một số vị tướng ủng hộ tôi được phong chức đại tá, tôi nghĩ, đây có thể là một cơ hội tốt. Không ai có thể được thăng chức sớm như vậy cả, tuy nhiên, được thăng chức sớm sẽ nâng cao uy tín của một sĩ quan, tôi kín đáo hân hoan mong đợi điều đó.

Khi tôi bước vào Học viện quân sự một buổi sáng thứ Hai, hồi tháng Giêng, tôi nhìn thấy một số đồng đội của mình đang tự vỗ nhẹ vào lưng nhau. Lúc đó, tôi biết rằng, tôi không có tên trong danh sách đó. Tôi nhận ra rằng, mình sẽ có cơ hội được thăng chức vào mùa đông tới, nhưng đây là lần đầu tiên trong sự nghiệp, tôi biết rõ rằng, mình không được đứng trong đội ngũ quân tiên chiến. Những người bạn chia buồn với tôi, điều này làm tôi cảm thấy tôi tệ hơn nhưng cũng không thể lý giải tại sao tôi không có trong

danh sách. Tôi đã vô cùng thất vọng, lúng túng và bàng hoàng.

Tháng Mười một năm sau, tôi được bổ nhiệm vào vị trí sĩ quan hầu cận của Phó Tổng thống Gerald Ford. Tôi rất vinh dự và vui mừng vì mình đã được chọn trong số rất nhiều vị đại tá. Đây là một vị trí có uy thế, có thể mang đến cho tôi những mối quan hệ rất tốt trong trường hợp tôi quyết định về hưu.

Trong quá trình bầu chọn, niềm hi vọng của tôi cứ tăng dần. Thư ký của Phó Tổng thống phỏng vấn tôi về tình trạng an ninh quốc gia, và thậm chí tôi đã được ngồi đàm luận với chính Phó Tổng thống. Tôi nghĩ, chúng tôi nhanh chóng trở nên thân thiện.

Đầu tháng Giêng năm 1974, hai sự kiện xảy ra dường như đồng thời. Đầu tiên, Quân đội đưa ra danh sách những người được thăng chức đại tá sớm, và tôi thực sự bị sốc khi thấy mình không có tên trong danh sách ấy. Vài ngày sau đó, tôi được gọi tới và được thông báo rằng, tôi không được chọn là người cùng làm việc với Tướng Ford. Thêm vào nỗi chán chường đang âm ỉ trong lòng, nỗi thất vọng của tôi dường như lên tới đỉnh điểm.

Về điểm này, tôi buộc phải kể với anh hai bài học quan trọng nhất tôi đã học được và những thử thách tôi từng phải đối mặt: (1) đừng đắm chìm trong nỗi thất vọng - thay vào đó hãy quyết tâm làm hết sức mình, và (2) chúng ta không bao giờ biết rằng điều gì là tốt nhất.

Hãy tiến về phía trước, tôi sẽ sớm chỉ huy đội quân với tư cách là một đại tá ở Alaska. Điều này dẫn tới việc tôi chỉ huy một đội quân ở Ft. Lewis, Washington và được thăng cấp chuẩn tướng, làm việc ở Bộ tư lệnh các lực lượng Hoa Kỳ vùng Thái Bình Dương đóng ở Hawaii, và được phân công là Trợ lý của chỉ huy Sư đoàn Bộ binh Cơ giới số 8 - một phần hàng rào phòng thủ của khối NATO ở Đức. Sau một số nhiệm vụ khác trong những năm đó, gồm cả việc chỉ huy Sư đoàn Bộ binh Cơ giới số 24 và tham gia chiến dịch giải thoát sinh viên ở Grenada, tôi tiếp quản Trung tâm Chỉ huy ở Tampa, Florida. Khu vực mà tôi chịu trách nhiệm là khu vực Trung Đông.

Nhìn lại sự nghiệp quân sự của mình, tôi có thể thấy giờ đây, mọi cuộc tranh đấu tôi đã trải qua đều diễn ra theo số mệnh đã được sắp đặt ở Chiến tranh vùng Vịnh. Những thách thức tôi phải đối mặt trong những hoàn cảnh bắt buộc thỉnh thoảng có mục đích vượt qua cả sự hiểu biết của chúng ta trong thời điểm đó. Không phải lúc nào chúng ta cũng biết điều gì là tốt nhất. Giai đoạn khó khăn nhất trong cuộc đời tôi thường xảy ra khi tôi được đề bạt vào những vị trí mà tôi không được phép chọn lựa, nhưng bây giờ, kết quả cuối cùng lại thuộc về lịch sử.

Tôi thường băn khoăn tự hỏi, liệu tôi có nhớ Quân đội hay không? Tôi vẫn hi vọng câu trả lời là có, nhưng những gì tôi nhớ nhất là tình bạn thân thiết của những người cùng chung nghịch cảnh. Đây là điểm quan trọng nhất kết nối những cựu chiến binh. Không có gì đáng ngạc nhiên cả, đó cũng là điểm mấu chốt kết nối những con người thành công. Thành công mà không trải qua nghịch cảnh là một điều vô lý... thậm chí là không thể.

*Thân mến,
H. Norman Schwarzkopf,
Chuẩn tướng Quân đội Mỹ*

QUYẾT ĐỊNH HẠNH PHÚC

Hôm nay, tôi sẽ chọn hạnh phúc.

Quyết định Hạnh phúc, khi tôi đã hiểu đầy đủ, nó trở thành chất xúc tác cực mạnh làm thay đổi cuộc đời tôi. Hạnh phúc là một lựa chọn. Quyết định này có thể giải phóng tinh thần của bạn, mang lại niềm vui vô bờ bến trong mỗi giây phút của cuộc sống hằng ngày.

Cuộc sống của chúng ta được định hình bằng sự lựa chọn. Đầu tiên, chúng ta lựa chọn, sau đó những lựa chọn ấy sẽ tạo nên chúng ta.

- ANNA FRANK

Trích 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm

QUYẾT ĐỊNH HẠNH PHÚC

Trong cuốn 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm, Anna Frank đã tặng David Ponder Quyết định làm nên thành công thứ năm:

Hôm nay, tôi sẽ chọn hạnh phúc

Kể từ giờ phút này, tôi là một người hạnh phúc, bởi lẽ giờ đây tôi đã thực sự hiểu khái niệm hạnh phúc. Chỉ có rất ít người trước tôi có khả năng nắm bắt được chân lý của quy luật vật lý cho phép con người sống hạnh phúc mỗi ngày. Giờ đây, tôi biết rằng hạnh phúc không phải là một ảo tưởng về cảm xúc đến rồi đi trong cuộc sống. Hạnh phúc là một sự lựa chọn. Hạnh phúc là kết quả cuối cùng của những suy nghĩ và hành động nhất định, gây ra một phản ứng hóa học thực sự trong cơ thể của chúng ta. Phản ứng này dẫn đến trạng thái phấn khích, dễ chịu mà đối với một số người khác là khó hiểu, nhưng lại hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của tôi.

Hôm nay tôi chọn hạnh phúc. Tôi sẽ chào đón một ngày mới bằng những tiếng cười.

Khi thức dậy vào buổi sáng, tôi sẽ cười to trong bảy giây. Thậm chí, chỉ sau một

khoảnh khắc ngắn ngủi như thế, sự hứng khởi đã bắt đầu chảy trong huyết quản của tôi. Tôi sẽ cảm thấy hoàn toàn khác.

Tôi cảm thấy khác lạ! Tôi hăng hái đón chào ngày mới. Tôi đã được báo trước về những sự kiện sẽ xảy ra. Tôi hạnh phúc!

Tiếng cười là một biểu hiện bên ngoài của sự hăng hái và tôi biết rằng sự hăng hái là nguồn nhiên liệu làm xoay chuyển thế giới. Tôi sẽ giữ tiếng cười suốt cả ngày. Tôi sẽ cười khi tôi cô đơn và tôi cười khi nói chuyện với mọi người. Mọi người sẽ bị tôi lôi cuốn bởi vì tôi có tiếng cười trong trái tim mình. Thế giới thuộc về những người hăng hái, vì những người khác sẽ theo bước họ khắp mọi nơi!

Hôm nay, tôi chọn hạnh phúc. Tôi sẽ mỉm cười với bất cứ người nào tôi gặp.

Nụ cười đã trở thành tấm danh thiếp của tôi. Suy cho cùng, đó chính là thứ vũ khí có uy lực nhất mà tôi sở hữu. Nụ cười của tôi có sức mạnh rền chảy gông cùm, phá tan băng đá và làm dịu đi bão tố. Tôi sẽ luôn luôn sử dụng nụ cười của mình. Với nụ cười của tôi, những người tiếp xúc với tôi hàng ngày sẽ lựa chọn tiếp tục sự nghiệp của tôi và đi theo sự lãnh đạo của tôi. Tôi sẽ luôn luôn là người nở nụ cười đầu tiên. Việc thể hiện quan điểm tích cực đó của tôi sẽ nói cho mọi người biết điều mà tôi mong muốn được đền đáp.

Nụ cười của tôi là chiếc chìa khóa dẫn đến trạng thái cảm xúc của tôi. Một người thông thái đã từng nói: “Tôi không hát bởi vì tôi hạnh phúc. Tôi hạnh phúc bởi vì tôi hát!” Khi chọn nụ cười, tôi sẽ làm chủ được những cảm xúc của mình. Sự chán nản, nỗi thất vọng, nỗi sợ hãi sẽ tan biến khi đương đầu với nụ cười của tôi. Sức mạnh của con người tôi thể hiện khi tôi cười.

Hôm nay, tôi chọn hạnh phúc. Tôi sở hữu một tinh thần biết ơn.

Trước kia, tôi đã cảm thấy chán nản trong những hoàn cảnh nhất định mãi cho đến khi tôi so sánh điều kiện sống của mình với những người kém may mắn hơn. Giống như một làn gió trong lành làm sạch khói bụi trong không khí, một tinh thần biết ơn sẽ làm tan biến đám mây thất vọng. Những hạt giống của sự thất vọng không bao giờ có thể nảy mầm trong một trái tim biết ơn.

Thượng Đế đã ban cho tôi rất nhiều món quà, và tôi sẽ luôn luôn ghi nhớ và biết ơn Người. Đã nhiều lần tôi gửi đến Người những lời cầu nguyện của một kẻ ăn mày, luôn luôn cầu xin thêm nữa mà quên đi việc tạ ơn. Tôi không muốn bị xem như là một đứa trẻ tham lam, không biết hài lòng và bất kính. Tôi biết ơn Người vì tôi có thể nhìn, có thể nghe và có thể hít thở. Nếu trong cuộc đời tôi có những may mắn lớn hơn thế thì tôi sẽ vô cùng biết ơn phép màu hào phóng đó.

Tôi chào đón mỗi ngày mới bằng tiếng cười của mình.

Tôi mỉm cười với bất cứ người nào tôi gặp. Tôi sở hữu một tinh thần biết ơn.

Hôm nay, tôi chọn hạnh phúc.

HẠNH PHÚC LÀ MỘT LỰA CHỌN

Khi bạn nghĩ về Quyết định Hạnh phúc, bạn hiểu được tại sao suy nghĩ này lại là một điều quan trọng không? Quyết định Hạnh phúc thường không được mọi người quan tâm đến. Hầu hết mọi người đều không *nhận ra* rằng hạnh phúc là một lựa chọn. Họ làm những việc giống nhau hằng ngày chỉ bởi vì đó là cách mà họ vẫn thường làm. Họ đi đứng với thái độ cộc cằn, chỉ ra hiệu cho nhau ở nơi làm việc, ngồi cùng xe mà chẳng nở lấy một nụ cười với nhau. Cuộc sống đang ăn mòn họ.

Quyết định Hạnh phúc được tranh cãi nhiều hơn bất cứ quyết định nào trong 7 Quyết định bởi vì hầu như mọi người không hiểu được nó. Nếu bạn đang tìm kiếm bí quyết để nâng cao khả năng tài chính của mình, thì quyết định này sẽ khiến bạn kiếm được nhiều tiền hơn.

Tôi đã tham gia một buổi phỏng vấn trên đài phát thanh về cuốn *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*, và người dẫn chương trình hay hoànghi đã hỏi tôi về Quyết định Hạnh phúc. Anh chàng phóng viên hỏi tôi: “Như tôi vừa nói với ông, tôi không say mê lắm về những vấn đề phát triển cá nhân, nhưng điều này... điều này tôi thực sự thấy hơi buồn cười.”

Tôi cười và nói: “Được thôi, hãy nói cho tôi biết tại sao anh lại thấy buồn cười?”

Phản nản là một hành động giống như nghe đài vậy. Một người có thể nghe đài và người khác có thể không nghe đài. Một người có thể phản nản và một người khác có thể chẳng phản nản gì cả. Tôi chọn không phản nản.

Anh ta trả lời: “Ồ, tôi hiểu tại sao ông lại muốn chịu trách nhiệm, tôi hiểu tại sao ông muốn kiếm tìm sự thông thái, muốn là con người hành động... và tôi hiểu những quyết định đó. Nhưng hãy xem xét kỹ tình hình kinh tế của chúng ta hiện nay, rất nhiều người thất nghiệp, liệu việc lựa chọn hạnh phúc có mang lại điều gì khác biệt không?”

Tôi đáp: “Anh đang đùa tôi phải không? Hãy suy nghĩ về điều này: Hãy coi mình là một ông chủ. Có hai nhân viên xin việc đang đứng trước mặt anh, họ có cùng trình độ học vấn. Họ sần sần tuổi nhau, đều có kinh nghiệm, và thậm chí trông họ giống nhau, ăn mặc giống nhau. Một người luôn phản nản kêu ca, còn người kia thì luôn mỉm cười và vui vẻ.”

“Anh sẽ thuê người nào?Ồ, tất nhiên là người luôn vui vẻ rồi, bởi vì anh luôn muốn người đó ở cạnh anh.Có ai muốn ở cạnh một người luôn phản nản không? Và hầu như tất cả mọi người đều giống anh vậy thôi. Họ cũng muốn ở bên cạnh những người vui vẻ. Đó là lý do tại sao anh phải chọn vui vẻ ngay từ bây giờ. Đó là khởi đầu cho một cuộc sống mới.”

Tôi đang thúc giục bạn lựa chọn hạnh phúc. Có rất nhiều điều để chúng ta có thể chọn được niềm vui. Hạnh phúc không phải là một cảm xúc thoáng qua, hão huyền, đến rồi đi trong cuộc đời. Bạn có thể lựa chọn hạnh phúc hằng ngày. Tươi cười và có thái độ nhiệt tình hằng hái là động lực làm thay đổi thế giới. Thế giới này thuộc về những con người hằng hái và mọi người sẽ theo họ mọi nơi mọi lúc.

Xác định tác nhân tạo niềm vui cho bạn

- Liệt kê 5 điều bạn làm hằng ngày khiến mình luôn cười vui vẻ. Bạn có thể nghĩ về điều gì? Đó có phải là một cảnh phim khiến bạn luôn mỉm cười? Con cái bạn có làm điều gì ngộ nghĩnh đáng yêu khiến bạn mỉm cười hay không? Chú chó cưng của bạn có vẫy đuôi mừng bạn không?
- Vấn đề chính ở đây là cần có “tác nhân tạo niềm vui” quanh chúng ta, nhưng nếu chúng ta không chủ động kiếm tìm chúng, chúng ta sẽ chỉ gặp chúng trong một số dịp hiếm hoi và tình cờ nào đó. Bằng cách xác định rõ ràng “tác nhân tạo niềm vui”, bạn có thể được lựa chọn hạnh phúc bất cứ khi nào bạn muốn.

NGƯỜI CÓ LÒNG BIẾT ƠN

Nào, nếu những đoạn trên khiến bạn nổi cáu... hãy bình tĩnh lại. Tôi *thực sự* không nghĩ rằng, bạn có thể lựa chọn hạnh phúc rồi búng ngón tay đánh tách một cái là có được cảm giác đó ngay tức khắc. Điều đó thật nực cười. Tuy nhiên, tôi biết một sự thật rằng, hạnh phúc đơn giản là kết quả của việc lựa chọn là người có lòng biết ơn.

Hạnh phúc - hạnh phúc thực sự nghĩa là cảm giác đến từ sâu thẳm trái tim bạn. Hạnh phúc đến từ lòng biết ơn. Không thể vô ơn mà có được hạnh phúc. Thất vọng, tức giận, oán thán và những cảm xúc tiêu cực có thể xuất hiện, nhưng một thái độ biết ơn sẽ khiến bạn không còn cảm giác buồn bã - nguồn gốc của nỗi thất vọng không thể bắt nguồn từ một trái tim giàu lòng biết ơn.

Thình thoảng, có một số người gặp tôi ở sân bay và hỏi: “Tôi vừa nghe ông diễn thuyết, ông biết không, tôi không phải là một người hạnh phúc.”

Tôi trả lời: “Ồ, có một bài tập tuyệt vời để trở thành một người hạnh phúc là ngồi xuống với một mảnh giấy, một cây bút và liệt kê ra những điều mà anh cảm thấy biết ơn.”

Tôi đứng khoanh tay với thái độ tự tin, tôi mỉm cười và nói: “Hôm nay anh bay tới đâu vậy?”

Họ sẽ nói với tôi, và tôi sẽ đáp lại: “Anh biết không, có rất nhiều người đang phải lái xe tới thành phố đó. Thậm chí, một số người muốn đến thành phố đó nhưng lại không thể đến được. Thật là tuyệt vời khi mình được bay tới đó phải không?”

Nhận ra điều đó, họ mừng rỡ: “Ồ, đúng vậy, thật là tuyệt vời khi mình được bay tới đó.”

“Anh biết không, anh đang sống ở Mỹ. Thật tuyệt vời khi được sống ở một đất nước mà nhiều người mơ ước phải không?”

Họ sẽ cau mày khó chịu, và tôi sẽ nói: “Rất nhiều người mơ ước được sống ở Mỹ, nơi có quyền tự do ngôn luận. Và nếu như một số người phàn nàn về quyền tự do ngôn luận ở đây, liệu họ muốn sống ở đâu?”

Hãy nghĩ về điều này: Nếu bạn biết ơn tiền thuê mà bạn phải đóng góp, điều đó có nghĩa là bạn có thể kiếm được tiền. Bạn nên biết ơn đồng lõa xộn mà bạn phải quét dọn sau một bữa tiệc, bởi điều này có nghĩa là bạn có rất nhiều bạn bè xung quanh. Bạn nên biết ơn vì bạn đang được mặc những bộ quần áo đẹp. Bạn có thể tưởng tượng được rằng, trên thế giới này không phải ai cũng có quần áo để mặc. Và nếu chúng có hơi chật một chút, thì điều đó có nghĩa là bạn đang được no đủ.

Giống như một làn gió mát lành cuốn đi khói bụi trong không khí, thái độ biết ơn sẽ cuốn trôi đám mây thất vọng. Mầm móng của nỗi thất vọng sẽ không thể nảy nở trong một trái tim giàu lòng biết ơn.

Thỉnh thoảng, tôi mỉm cười và nói: “Bạn đã ăn trưa chưa? Bạn ăn ở chỗ nào trong sân bay này vậy?”

Họ sẽ nói với tôi nơi họ ăn trưa hoặc sẽ nói: “Ồ, tôi vẫn chưa được ăn trưa”.

“Bạn đã ăn trước khi đến đây chưa?”

“Ồ, tất nhiên rồi.”

“Ồ, bạn đã ăn rồi. Rất nhiều người trên thế giới này không được sống xa hoa như vậy đâu. Bạn có biết ơn vì mình đã được ăn như vậy không?”

Bạn nên biết ơn vì bạn được cắt cỏ. Bạn nên biết ơn vì mình được lau cửa sổ, vì những rãnh nước tắc nghẽn quanh nhà mà bạn chưa sửa được. Bạn nên cảm ơn tất cả cảnh hóng hớt trong ngôi nhà của bạn. Tại sao ư? Bởi vì bạn có một ngôi nhà.

Bạn nên biết ơn điểm đỗ xe cách xa nhà bạn bởi vì điều đó khiến bạn được đi bộ. Và nếu bạn đang ở trên một chiếc xe lăn, bạn cũng nên biết ơn vì mình đã có một chiếc xe chứ?

Bạn có thể biết ơn vì phải thanh toán một hóa đơn điện thoại khủng khiếp. Rất nhiều người không được sưởi ấm hay làm mát khi họ muốn. Bạn nên cảm thấy biết ơn vì bạn cảm thấy mệt mỏi toàn thân sau một ngày làm việc bởi vì bạn có thể làm việc. Và bạn cũng nên biết ơn vì tiếng chuông đồng hồ inh ỏi chào một ngày mới. Nếu bạn có thể nghe được, nghĩa là bạn còn sống.

Vài năm trước, tôi có tới thành phố Mexico tham dự hội nghị Tầm nhìn Thế giới (World Vision International). Trong hai ngày, tôi được dẫn đi khắp một khu nhà ổ chuột, nơi có hàng triệu người sinh sống. Tôi biết trên thế giới có hàng triệu người nghèo, nhưng tôi chưa bao giờ nhìn thấy hàng triệu người nghèo ở cùng một chỗ như thế. Tôi nhìn thấy hình

ảnh con mình trong đôi mắt của những đứa trẻ đang chơi bên những mảnh kính vỡ và những xác súc vật chết. Thật là khủng khiếp khi nhìn thấy những việc họ phải làm để có miếng cơm manh áo.

Bạn cần những gì mới cảm thấy biết ơn? Hãy đi vào phòng tắm của mình, vặn vòi nước và nhìn nước sạch chảy ra. Hãy để dòng nước chảy ra tay bạn. Khi bạn cần, bạn sẽ có nước, điều này hoàn toàn có thể làm được trong nhà tắm của bạn, từ vòi nước của bạn. Chúng ta tưới nước sạch vào bãi cỏ, rửa xe và tắm cho chú cún cưng... trong khi hàng triệu người ở Mexico không có nước sạch để uống. Nước được chuyển tới Mexico bằng xe chở hàng và người dân mang về nhà bằng chậu, xoong và những túi nilon.

Tôi muốn thúc giục bạn nhìn vào hoàn cảnh hiện tại, vào cuộc sống hằng ngày của mình để tìm ra những điều đáng để biết ơn. *Hãy trở thành người có lòng biết ơn.*

Từ giây phút này trở đi, bạn sẽ không để ý đến những điều thâm nhập vào cuộc sống của bạn theo hướng này. Bạn sẽ không còn để ý đến những điều khiến bạn phải thức dậy với vẻ cau có trên khuôn mặt. Bạn sẽ không còn để ý rằng, con bạn cười đùa trong nhà hàng làm bạn phải căng thẳng thần kinh. Bạn đang tạo ra một hoàn cảnh mới.

Bạn là người có tấm lòng biết ơn. Bạn biết ơn vì những tiếng cười trẻ thơ, về hoàn cảnh bạn phải đối mặt khiến bạn trở nên mạnh mẽ hơn. Bạn biết ơn vì mình có khả năng tìm ra con đường đi cho chính mình, bởi vì bạn sẽ dẫn dắt cả những người khác nữa. Bạn là một vị lãnh đạo. Hoàn cảnh hiện tại của bạn nói lên rằng: “Hôm nay, tôi sẽ chọn hạnh phúc”.

Nuôi dưỡng lòng biết ơn

- Bạn có thể biết ơn bất cứ điều gì: được sống trên cõi đời này, bạn thở được, cây cối, không khí, nước, những ngôi sao, hệ thống dẫn nước trong nhà bạn, thức ăn dồi dào, đất nước bạn sinh ra, gia đình, bạn bè, những con vật yêu quý, những bản nhạc, tình yêu, sự lãng mạn, một bộ phim hay, cuốn sách yêu thích, những đám mây, những ngọn núi, những bông hoa, tiếng cười trẻ thơ, tính tò mò của con trẻ, một ý tưởng mới, chiếc điện thoại, Internet, những bức tranh, những tác phẩm điêu khắc, những vở kịch, máy điều hòa không khí. Bạn có hiểu không?
- Hãy liệt kê ít nhất 100 điều mà bạn biết ơn. Tuyệt vời hơn nữa nếu bạn có thể mở rộng danh sách này lên tới con số 200.

AI SẼ XẾP DÙ CHO BẠN?

Để được hạnh phúc, bạn phải có lòng biết ơn. Hãy học cách thể hiện thái độ biết ơn. Thể hiện thái độ biết ơn sẽ khiến niềm vui được nhân lên và chúng ta sẽ cảm thấy hạnh phúc hơn.

Rất nhiều người không được cảm ơn. Có rất nhiều người vô danh đến và đi trong cuộc đời chúng ta, mang đến cho chúng ta những điều cần thiết mà chẳng bao giờ nhận được

một lời cảm ơn. Khi bạn dừng lại và nói: “Ồ, tôi muốn cảm ơn anh vì những gì anh làm cho tôi”, khuôn mặt họ sẽ bừng lên niềm vui. Bạn sẽ cảm thấy hạnh phúc đến thật tự nhiên khi bạn chia sẻ hạnh phúc và lòng biết ơn.

Charles Plumb là một phi công của Hải quân Mỹ trong chiến tranh Việt Nam. Trong trận đánh thứ 76 của mình, máy bay của ông bị một tên lửa đất đối không bắn hạ. Ông nhảy dù ra khỏi máy bay và bị quân lính Việt Nam bắt được. Ông bị tù giam 6 năm ở Việt Nam. Ông sống sót và giờ đây, ông kể lại những bài học từ những trải nghiệm của mình. Một ngày, ông và vợ mình đang ngồi trong một nhà hàng, có một người đàn ông ở bàn bên cạnh bước tới hồ hởi nói: “Ồi, ông Plumb! Ông chính là Charles Plumb! Ông đã lái máy bay phản lực đến Việt Nam từ hạm đội *Kitty Hawk*. Và ông đã bị bắn hạ”. Anh ta còn kể lại nhiều chi tiết khác trong sự kiện đó nữa.

Tôi không phủ nhận hoàn cảnh thực tế của mình. Tôi chỉ phủ nhận cái kết thúc của nó. Điều này cũng có nghĩa là, tôi sẽ vượt lên hoàn cảnh.

Plumb không nhận ra người đàn ông đó là ai, ông hỏi lại: “Tại sao anh lại biết những điều đó vậy?”

Anh ta trả lời: “Tôi đã xếp dù cho ngài mà. Tôi cũng là lính Hải quân. Tôi làm việc ở hạm đội *Kitty Hawk*”.

Charles Plumb không thể tin được điều này. Ông đã cảm ơn người đàn ông đó vì anh ta đã buộc dù cho ông nhiều năm về trước. Người đàn ông đó bắt tay ông và nói: “Ồ, tôi nghĩ là dù mở tốt phải không ạ?”

Charles Plumb nhấn mạnh: “Dĩ nhiên rồi. Nếu dù của anh không mở thì tôi đã chẳng còn sống được đến ngày hôm nay.”

Tối hôm ấy, Plumb không thể chợp mắt được - ông nghĩ về người đàn ông đó. “Tôi cứ băn khoăn nghĩ về việc trông anh ta ra sao trong bộ quân phục hải quân,” ông kể lại, “Mũ trắng, có một dải phía sau, quần ống loe. Tôi băn khoăn là tôi đã không để ý đến anh ta rất nhiều lần, thậm chí không đáp lời khi anh ta nói: “Xin chào, anh khỏe chứ?” Anh biết đấy, tôi là một phi công lái máy bay chiến đấu. Và anh ta chỉ là một thủy thủ.”

Charles Plumb nghĩ, người thủy thủ đó đã dành bao nhiêu giờ ở chiếc bàn gỗ dài trong lòng chiếc tàu sân bay *Kitty Hawk*, cẩn thận chuẩn bị những chiếc dù, mỗi việc làm của anh ta đều ảnh hưởng đến số mệnh của một ai đó mà anh ta không hề biết.

Ngày hôm nay, Charles Plumb vẫn thường hỏi mọi người: “Ai là người xếp dù cho anh?” Mọi người đều dựa vào một ai đó để có ngày hôm nay. Có rất nhiều người trong cuộc sống “xếp dù” cho chúng ta bằng tình cảm, tinh thần, vật chất mà chúng ta không hề hay biết.

Chúng ta cần những chiếc dù như thế, chúng ta cần những con người như thế. Đôi khi,

trong thử thách, chúng ta thường quên thể hiện lòng biết ơn tới những người đó, chỉ đơn giản bằng những câu nói “Xin chào”, “Xin mời”, hay “Cảm ơn”. Bởi vì chúng ta quá bận rộn, chúng ta không chúc mừng người khác và thăm hỏi những khó khăn trong cuộc sống của họ. Chúng ta không khen ngợi hoặc công nhận hành động tốt đẹp tự nhiên của họ.

Khi bạn có lòng biết ơn, bạn sẽ ngạc nhiên vì điều đó và thấy những cảm xúc tuyệt vời sẽ được nhân lên trong cuộc sống của bạn. Hãy dừng xe lại cạnh lề đường khi thấy người quét rác ở đó, hãy ngó ra ngoài cửa sổ và nói to: “Xin chào, tôi chỉ muốn nói với anh là tôi rất cảm ơn anh. Tôi nghĩ rằng một ngày nào đó, *ngôi nhà của chúng tôi trông sẽ ra sao nếu không có những người như anh?* Chúng tôi cảm ơn anh rất nhiều.”

Bạn sẽ gây ấn tượng vì tôi hứa với bạn rằng, không ai có cách cảm ơn như vậy đâu. Bạn có thể cảm ơn những người đưa gas, thợ điện và nói với anh ta rằng, bạn biết ơn anh ta rất nhiều vì họ đã giữ cho ngôi nhà của bạn được mát mẻ hay ấm áp. Bạn có thể cảm ơn những nhân viên của công ty chuyển phát nhanh hay những người làm việc ở bưu điện. Hãy mỉm cười với những người bán vé máy bay. Hãy nói cảm ơn với những nhân viên thu gom xe đẩy trong các cửa hàng tạp phẩm, siêu thị bởi bạn có thể lấy ngay một chiếc xe đẩy để mua hàng mà không mất công tìm kiếm.

Người có lòng biết ơn, biết chia sẻ lòng biết ơn với những người khác nhất định sẽ được hạnh phúc. Đó chính là người khơi dậy niềm hạnh phúc.

Nắm bắt những khoảnh khắc đáng nhớ

- Khi khoa học kỹ thuật phát triển, dường như chúng ta có những đòi hỏi lớn hơn về thời gian. Với nỗ lực “bắt kịp”, chúng ta thường quên mất những giây phút hạnh phúc, vui vẻ, thậm chí là những khoảnh khắc kỳ lạ khác thường diễn ra trước mắt chúng ta.
- Bạn có những khoảnh khắc lạ thường đáng nhớ nào trong tuần vừa qua, tháng vừa qua hay năm vừa qua? Đó có thể là một sự kiện lớn như đám cưới con gái bạn, hay một khoảnh khắc giản đơn như khi bạn và người yêu cùng mỉm cười với nhau.
- Hãy nắm bắt những khoảnh khắc đó ngay lúc này để nuôi dưỡng lòng biết ơn. (Bạn nên làm bài tập này hàng tuần chứ.)

SỰ KỲ DIỆU CỦA NỤ CƯỜI

Ở phần trước, tôi có đề cập rằng, những người hạnh phúc sẽ kiếm được nhiều tiền hơn. Làm thế nào mà việc chọn là người hạnh phúc thực sự nâng cao khả năng tài chính của bạn? Tại sao những người vui vẻ thường kiếm được nhiều tiền hơn? Tôi rất ngạc nhiên khi nghe thấy nhiều người nói rằng: “Ồ, tôi đang trải qua thời kỳ khó khăn về tài chính. Chúng ta chưa bao giờ gặp những điều may mắn. Mọi người chẳng bao giờ giúp đỡ chúng ta cả. Cơ hội chẳng bao giờ đến với chúng ta.”

Khi một ai đó lầm bầm: “Mọi người chẳng giúp tôi”, tôi tự nhủ *Tất nhiên là họ không giúp bạn rồi. Thậm chí, họ không muốn lại gần bạn nữa cơ. Hãy mỉm cười. Hãy dành*

năng lượng để cất lên tiếng nói của mình. Hãy trở thành một người mà người khác muốn lại gần bạn.

Tôi tin rằng, cơ hội sẽ đến từ những mối quan hệ. Hãy suy nghĩ về điều này - chúng ta có được cơ hội, động lực, thông tin và tri thức hầu hết qua những người khác. Nếu điều này là sự thực (và nó đúng là sự thực...), thì chúng ta *phải* trở thành một người dễ gần, ai cũng muốn tiếp xúc.

Mọi người thường muốn ở bên cạnh những người vui vẻ, không phải những kẻ hay than vãn, rên rỉ. Những người vui vẻ thường có nhiều cơ hội hơn bởi vì mọi người đều thích những người đó. Và rõ ràng, cơ hội thường chuyển hóa thành sự thành công về mặt tài chính.

Nếu bạn thực sự phải giả vờ thì hãy cứ giả vờ cũng được. Không ai có thể vui vẻ suốt cả ngày. Nhưng bạn có thể chọn mỉm cười. Hãy nói nhanh hơn một chút. Hãy hành động. Bạn sẽ cuốn hút người khác và cơ hội sẽ đến khi bạn trở thành một người mà ai cũng muốn đến gần.

Nụ cười là tấm danh thiếp của bạn. Đó chính là vũ khí mạnh mẽ nhất. Với nụ cười, bạn có thể phá tan mọi rào cản và vững bước trong mưa giông, bão tố. Hãy thường xuyên sử dụng nụ cười của bạn. Sức mạnh của bạn sẽ được khai phá khi bạn mỉm cười.

Bài tập mỉm cười

- Nụ cười rất dễ lan truyền. Nụ cười ảnh hưởng đến thể trạng và tâm trạng của bạn. Hãy mỉm cười trong 60 giây khi bạn nhớ lại những hoạt động thư giãn yêu thích của mình. Tại sao bạn lại thích điều đó? Bạn đạt được lợi ích gì khi có những niềm đam mê đó? Hãy cảm nhận nụ cười của bạn bằng mọi giác quan, mọi bộ phận trên cơ thể, kể cả hơi thở của bạn. Và nếu bạn đang gặp một vấn đề khó khăn, hãy nhớ đến một điều gì đó khiến bạn mỉm cười, có thể là: con vật yêu quý của bạn, con cái bạn, cảnh hoàng hôn, dịp nghỉ hè, cười đùa với một người bạn thân, chương trình biểu diễn nghệ thuật mà bạn yêu thích - bất cứ cái gì có ích với bạn.
- Bạn cảm thấy thế nào? Bạn có giữ được nụ cười của mình dài hơn 60 giây không? Hãy thử xem nhé!

BÍ MẬT CỦA THÀNH CÔNG BỀN VỮNG

Tôi đang hé lộ bí mật lớn nhất của Quyết định Hạnh phúc. Tôi không nói hay viết về nó nhiều lắm mặc dù tôi đã từng được nhiều người hỏi về nó rất nhiều lần. Tôi thường băn khoăn về việc tôi có thể nói những gì nếu mọi người hỏi tôi: “Anh chỉ có một phút trên bục diễn thuyết. Và giả sử đây là phút cuối cùng anh diễn thuyết trong cuộc đời mình. Hãy nói về một điều có thể thay đổi mọi thứ.”

Khi tôi chọn nụ cười, tôi trở thành người làm chủ cảm xúc. Nản chí, thất vọng, sợ hãi sẽ biến mất khi tôi đối đầu với chúng bằng những nụ cười.

Tôi nắm giữ bí mật này. Bạn đã sẵn sàng nghe chưa? Nó sẽ làm đảo lộn suy nghĩ của bạn một chút, bởi vì nó cực kỳ đơn giản. Bạn có thể học được điều này trong một vài ngày và nó sẽ thay đổi mọi thứ.

Đây là bí mật đó: *Hãy mỉm cười khi bạn nói*. Tôi không nói rằng, bạn phải “cười thật nhiều” hay “cười với bất cứ ai mà bạn gặp”. Tôi chỉ nói rằng **HÃY MỈM CƯỜI KHI BẠN NÓI CHUYỆN!** Rất ít người làm được điều này. Hãy nhìn xem... Thậm chí khi kể một câu chuyện cười, có người cũng không mỉm cười khi đến đoạn cao trào. Hầu hết mọi người đều kể chuyện cười với vẻ mặt rất nghiêm trọng, khi tới cao trào thì họ cùng cười với những người khác. Trong những cuộc nói chuyện hằng ngày, phần lớn chúng ta nói với những người khác bằng vẻ nghiêm trọng hoặc bình thản thể hiện rõ trên khuôn mặt.

Hãy học cách mỉm cười, cuộc sống của bạn sẽ hoàn toàn thay đổi. Và sẽ tốt hơn nhiều nếu bạn đưa thêm một chút vui đùa vào trong câu chuyện của mình. Tại sao mọi thứ sẽ thay đổi? Mọi người không thể giúp bạn nhưng hãy mỉm cười với bất kỳ ai khi họ mỉm cười.

Tôi mỉm cười mỗi khi tôi nói chuyện. Khi nói, tôi sẽ đi vòng quanh căn phòng và nhìn vào mắt của người đối diện, gật đầu và mỉm cười. Chẳng mấy chốc sẽ có 50, 60 người cùng gật đầu với tôi, bởi vì khi bạn gật đầu và mỉm cười với họ, họ cũng sẽ mỉm cười và gật đầu với bạn.

Bạn có muốn mọi người tham gia vào đội bóng mềm của nhà thờ không? Bạn có muốn bán được ngôi nhà của mình không? Bạn có muốn ký được một hợp đồng không? Bạn muốn có những khách hàng lâu dài? Bạn có muốn họ đóng góp cho một sự nghiệp nào đó không? *Hãy học cách mỉm cười khi bạn nói!*

Kết quả tích cực tương tự sẽ xảy ra với gia đình của bạn: Người bạn đời của bạn, con cái bạn, hàng xóm của bạn - tất cả mọi người sẽ phản ứng lại khác hẳn khi bạn mỉm cười với họ trong lúc trò chuyện.

Tôi đã từng là một người biểu diễn hài kịch trong nhiều năm. Tôi không cho rằng những buổi biểu diễn của mình là hay nhất thế giới, tuy nhiên, tôi đã rất thành công, phần lớn dựa vào việc tôi luôn mỉm cười khi nói. Tôi được biết đến là người có khả năng liên lạc được với khán giả ngay lập tức, đó là do tôi luôn mỉm cười khi nói chuyện. Tôi có thể nghe thấy những người diễn hài kịch khác nói về thái độ ứng xử với những người hay vắn vẹo. Tôi không bao giờ phải giao tiếp với những người hay vắn vẹo bởi vì xung quanh tôi chẳng có người nào như thế cả, tôi là bạn của mọi người. Người ta đối xử với bạn bè theo cách khác hẳn. Bạn có thể kết bạn ngay lập tức nếu bạn mỉm cười khi nói chuyện.

Mỉm cười khi nói chuyện

Khi làm bài tập này, bạn cần nhìn vào trong gương, do đó hãy vào trong nhà tắm, phòng ngủ, hay bất cứ nơi nào yên tĩnh và có một tấm gương.

Trong năm ngày tới, hãy dành 5 hoặc 10 phút mỗi ngày để luyện tập mỉm cười khi bạn nói. Hãy tăng dần một trong những điều sau:

- Mỉm cười, để một tiếng cười nhẹ nhàng bật ra khi bạn nói.
- Lòng mày hơi nhướn lên một chút, mắt mở to.
- Gật đầu nhẹ nhàng
- Nhịp điệu lời nói nhanh hơn một chút.

Khi bạn đã cảm thấy thoải mái nói chuyện theo cách này, hãy bắt đầu thực hành với những người khác một cách thường xuyên. Tất nhiên, bạn không nhất thiết phải nói với họ rằng bạn đang thực hành. Hãy mỉm cười, gật đầu và cười nhẹ thành tiếng, nói nhanh hơn một chút và nhướn mày lên. Điều này sẽ thay đổi cách bạn giao tiếp với người khác và nó sẽ tạo ra cho bạn những cơ hội.

SỐNG NHƯ NHỮNG CHÚ CÚN

Chúng tôi có một chú chó giống Dalmatian tên là Lucy. Chúng tôi thường coi nó là “con gái” của mình một thời gian rất dài, trước khi chúng tôi có con thực sự. Lucy là một thành viên trong gia đình chúng tôi và đặc biệt quan trọng với vợ tôi. Trong nhiều năm, tôi quan sát cách Polly đối xử với chú chó con, và thỉnh thoảng, điều đó khiến tôi bực mình. Có lần, tôi đã nói với cô ấy: “Em biết không, thỉnh thoảng anh nghĩ là em đối xử với chú cún con ấy tử tế hơn với anh đây.”

Nhưng tôi vẫn không thể không chú ý tới cách thể hiện của Lucy...

Khi Polly đi dạo và trở về nhà vào buổi sáng, tôi vẫn thường đang nói chuyện điện thoại. Tôi sẽ nói: “Chào em” hoặc nếu đó là một cuộc gọi quan trọng thì tôi có thể gia hiệu và nói: “Suýt”. Hoặc nếu tôi đang viết, tôi thường cất tiếng chào khi cô ấy đi qua phòng tôi.

Lucy thì khác, nó phản ứng hoàn toàn khác khi Polly vào phòng. Khi Polly bước vào, Lucy lập tức nhảy lên và vẫy vẫy đuôi như muốn nói: “Xin chào mẹ của con. Con yêu mẹ!” Nó chạy lên trước Polly và liếm vào mặt cô ấy. “Ooooh, ooh, hôn, hôn, hôn”.

Giá như tôi đã đối xử với vợ tôi như Lucy đối xử với cô ấy, và giá như cô ấy đối xử với tôi như cô ấy đối xử với chú chó con?

Bạn thường đối xử với mọi người như thế nào khi họ “bước vào phòng”? Họ có vui vẻ khi gặp bạn không?

Và khi chúng ta đang nói về điều này, bạn bước vào phòng như thế nào? Bạn có biết rằng, một số người sẽ làm cho căn phòng rực sáng lên khi họ bước qua cánh cửa không? Chỉ sự hiện diện của họ thôi cũng mang nụ cười đến cho mọi người. Tâm hồn họ ngập tràn năng lượng, khiến người khác chú ý và mỉm cười. Họ đặt ra những câu hỏi cho những người mà họ gặp và họ lắng nghe câu trả lời của người khác một cách chân thành. Họ mang

đến niềm vui cho người khác và những người khác không thể không cảm thấy thú vị.

Hầu hết chúng ta có đều xu hướng khép mình trong thế giới của chính mình. Chúng ta quá tập trung vào những vấn đề và những khó khăn trong cuộc sống của mình nên không thể “nhìn” thấy tâm hồn của người đối diện với chúng ta.

Khi bạn ở trong quầy thu ngân tại siêu thị gần nhà vào lần tới, hãy chú ý tới người thu ngân ở phía đối diện với những vấn đề của chính anh ta/cô ta cũng như những điều anh ta/cô ta thích và không thích. Hãy nhìn người đó và tạo ra mối liên hệ với họ. Việc giao tiếp không lời với anh ta hoặc cô ta như thế khiến bạn cảm thấy có một tâm hồn khác cùng đồng hành với bạn trên hành tinh này. Sẽ ra sao nếu bạn có thể làm gì đó khiến người thu ngân hoặc người bồi bàn ở nhà hàng mỉm cười? Nó sẽ có tác động tích cực như thế nào tới thái độ và trải nghiệm trong cuộc sống của bạn bằng cách tập trung vào việc chia sẻ niềm vui với một người mà bạn không quen biết? Hãy thay đổi thế giới của bạn bằng cách hành động như một chú chó.

CHÂN DUNG NGƯỜI LỮ HÀNH THẬT SỰ: AMY GRANT

Âm nhạc luôn là một phần trong cuộc sống của ngôi sao âm nhạc từng đoạt nhiều giải Bạch kim và giải Grammy này. Grant được “phát hiện” là một ca sĩ khi cô đang làm nhân viên quét dọn và khử từ băng đĩa cho một phòng thu ở Nashville. Khi gia nhập vào lĩnh vực âm nhạc, cô đã khai sinh ra nền âm nhạc Thiên Chúa giáo hiện nay, một thể loại chưa từng có trước đó.

Hơn 25 năm trong nghề với rất nhiều album đoạt giải vàng và giải Bạch kim, Amy đã đi biểu diễn khắp nơi trên thế giới. Amy là hiện thân của Quyết định Hạnh phúc.

Andy thân mến,

Mùa xuân năm 1978, tôi phát hành album đầu tiên của mình. Khi đó, tôi mới 17 tuổi, lứa tuổi đang tràn ngập ước mơ. Mùa hè năm đó, sau khi tốt nghiệp phổ thông, tôi đã thực hiện chuyến lưu diễn quảng cáo đầu tiên của mình. Điểm dừng trong chuyến công diễn đó là một cửa hàng sách và băng đĩa ở Nam California. Tôi đã đăng ký hát một mình trong 90 phút. Mẹ tôi đi cùng, bà tỏ ra vô cùng hồi hộp. Người quản lý cửa hàng đã gửi đi 1200 giấy mời cho sự kiện này. Rõ ràng, ai cũng mong muốn nhiều người đến tham dự.

Nhưng chẳng có ai đến. Thực tế, không ai lại biểu diễn một mình cả... Người quản lý cửa hàng đã chăm chú lắng nghe tôi hát trong suốt một tiếng rưỡi. Chỉ một mình ông ta nghe tôi hát, vì ngay cả mẹ tôi cũng đã bỏ đi. (Tôi không nói đùa đâu!). Có lẽ đây là sự kiện “có một không hai” trong sự nghiệp của tôi.

Tôi không thể nói, với một chút ngơ vờ, rằng hai chữ “bỏ cuộc” không hề có trong tâm

trí của tôi khi đó, nhưng tôi rất vui vì mình đã không bỏ cuộc. Trải nghiệm đó (và một vài trải nghiệm khác nữa) đã mang lại cho tôi nhận định sâu sắc về sự ủng hộ của một đối tượng khán giả mà có lẽ tôi sẽ không bao giờ có được nếu tôi bỏ cuộc. Bên cạnh đó, kỷ ức về buổi chiều hôm ấy vẫn khiến tôi luôn mỉm cười với chính mình, để rồi cuối cùng, khi đứng trên sân khấu Pacific Amphitheater ở Nam California, tôi đã nhìn thấy 20.000 gương mặt đang tươi cười hướng về tôi.

Tôi biết rằng, chẳng có sự bảo đảm nào trong cuộc đời này cả. Tôi cũng biết rằng, những điều tốt đẹp hiếm khi đến ngay từ lần đầu tiên. Do đó, lời khuyên của tôi là: dù mục tiêu của bạn là gì đi nữa cũng đừng bao giờ từ bỏ. Điều quan trọng hơn tài năng, sức khỏe, tri thức là khả năng mỉm cười với chính mình và luôn vui vẻ theo đuổi ước mơ.

*Thân mến,
Amy Grant*

QUYẾT ĐỊNH KHOAN DUNG

Tôi sẽ chào đón ngày hôm nay với một lòng vị tha

Quyết định Khoan dung sẽ thay đổi cách mọi người quan niệm về lòng khoan dung. Một tâm hồn giàu lòng vị tha sẽ khiến bạn có thể từ bỏ quá khứ và hướng tới tương lai. Nuôi dưỡng sự tức giận và oán thán người khác - bất kể họ có “xứng đáng được như thế” hay không - chỉ khiến tâm hồn bạn vẫn đục và hạn chế sự phát triển của bạn mà thôi. Khi bạn nuôi dưỡng lòng khoan dung, khả năng phát triển của bạn sẽ trở nên vô hạn.

Lòng khoan dung là một bí mật ẩn chứa trong khả năng nhìn nhận rõ ràng. Bí mật đó không phải trả một xu nhưng đáng giá bạc triệu. Nó có sẵn trong tất cả mọi người nhưng rất ít người sử dụng nó. Nếu khai thác được sức mạnh của sự khoan dung, bạn sẽ nhìn vấn đề rõ ràng hơn và được tôn trọng. Đồng thời, những người khác cũng sẽ khoan dung với bạn!

- ABRAHAM LINCOLN

Trích 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm

QUYẾT ĐỊNH KHOAN DUNG

Trong cuốn 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm, Tổng thống Abraham Lincoln đã tặng David Ponder Quyết định thứ sáu tạo nên thành công cá nhân.

Tôi sẽ chào đón ngày hôm nay với tấm lòng vị tha

Tôi đã khóa chặt lòng khoan dung của mình, giấu kín nó quá lâu và chờ đợi để bạn phát giá trị quý báu của nó cho một người xứng đáng. Than ôi, tôi đã từng cho rằng hầu hết mọi người đều không đáng nhận được sự khoan dung quý báu của tôi, bởi họ chẳng bao giờ cầu xin nên tôi luôn giữ nó lại cho riêng mình. Giờ thì lòng khoan dung mà tôi gìn giữ đã nảy mầm trong trái tim tôi giống như một hạt giống hồng cho trái đắng.

Tôi sẽ không bao giờ như thế nữa! Vào thời khắc này, cuộc đời tôi đã có hi vọng mới và niềm tin mới. Trong tất cả những người sống trên thế giới này, tôi là người sở hữu bí mật làm tan biến cơn giận và lòng hận thù. Giờ thì tôi đã hiểu rằng lòng

khoan dung chỉ có giá trị khi được cho đi. Chỉ với việc trao tặng lòng khoan dung, tôi mới xua đuổi được những ma quỷ của quá khứ đã từng khiến cho tôi không thể làm gì và tôi sẽ tạo ra trong mình một trái tim mới, một sự khởi đầu mới.

Tôi sẽ chào đón ngày hôm nay với tấm lòng vị tha.

Tôi sẽ tha thứ cho cả những người không yêu cầu sự tha thứ đó.

Đã nhiều lần trong đời, tôi giận sôi lên trước một lời nói hay hành động của một người thiếu suy nghĩ hay bất cần gây ra. Tôi đã bỏ phí những thời giờ giá trị để cố tưởng tượng ra cách trả thù hay đối đầu. Giờ thì tôi đã hiểu sự thật về quy luật tâm lý bên trong mình. Con thình nộ mà tôi nuôi dưỡng thường chỉ là một phía, bởi kẻ đã xúc phạm tôi chẳng mấy khi may mắn để tâm đến hành động của hắn!

Bây giờ và mãi mãi, tôi sẽ âm thầm ban tặng lòng khoan dung của mình cho cả những người không thấy rằng họ cần nó. Bằng hành động khoan dung, tôi sẽ không còn bị hủy hoại bởi những suy nghĩ vô ích. Tôi sẽ vứt bỏ sự gay gắt của mình. Tôi sẽ thấy thanh thản trong tâm hồn và lại trở nên hữu ích với đồng loại của mình.

Tôi sẽ chào đón ngày hôm nay bằng tấm lòng vị tha.

Tôi sẽ tha thứ cho những người chỉ trích tôi một cách không công bằng.

Tôi biết rằng cảnh nô lệ dưới mọi hình thức đều bất công, nhưng tôi còn biết rằng một người cả đời sống phụ thuộc vào những quan niệm của người khác cũng là một nô lệ. Tôi không phải là nô lệ. Tôi đã chọn quan điểm sống cho mình. Tôi biết sự khác nhau giữa đúng và sai. Tôi biết điều gì là tốt nhất cho gia đình tôi và cả quan điểm sai lầm hay sự chỉ trích bất công đều không thể thay đổi chí hướng của tôi.

Đơn giản là người phê phán những mục tiêu và mơ ước của tôi đều không tài nào hiểu được mục đích cao cả hơn mà tôi phải đạt được. Bởi vậy, sự khinh thường của họ không thể ảnh hưởng đến thái độ hay hành động của tôi. Tôi tha thứ cho sự thiên cận của họ và vẫn tiếp tục tiến lên phía trước. Giờ đây, tôi biết rằng sự chỉ trích là một phần cái giá phải trả để chiến thắng quá khứ tầm thường.

Tôi sẽ chào đón ngày hôm nay bằng tấm lòng vị tha. Tôi sẽ tha thứ cho chính bản thân mình.

Kẻ thù lớn nhất của tôi trong nhiều năm nay chính là bản thân tôi. Mỗi sai sót, mỗi tính toán sai lầm, mỗi sự vấp ngã mà tôi trải qua cứ lặp đi lặp lại trong đầu óc tôi. Mỗi lời hứa không thực hiện được, mỗi ngày bị lãng phí, mỗi mục tiêu chưa đạt được đều làm tăng thêm sự chán nản mà tôi cảm thấy vì sự kém thành công trong cuộc sống của mình. Việc mất tinh thần đã khiến tôi tê liệt.

Khi cảm thấy thất vọng về chính bản thân mình, tôi phản ứng bằng sự trì trệ và

điều đó khiến tôi càng trở nên thất vọng.

Hôm nay, tôi đã nhận ra rằng tôi không thể chiến đấu với một kẻ thù đang trú ngụ trong đầu tôi. Chỉ có cách tha thứ cho chính mình, tôi mới có thể xóa bỏ những nghi ngờ, những nỗi sợ hãi và thất vọng khiến cho quá khứ cứ đeo bám tôi cho đến lúc này. Kể từ ngày hôm nay, quá khứ của tôi sẽ không thể kiểm soát vận mệnh của tôi được nữa. Tôi đã tha thứ cho chính mình. Cuộc sống của tôi mới chỉ bắt đầu.

Tôi sẽ tha thứ cho cả những người không yêu cầu tha thứ. Tôi sẽ tha thứ cho những người chỉ trích tôi không công bằng. Tôi sẽ tha thứ cho chính bản thân mình.

Tôi chào đón ngày mới bằng tâm lòng vị tha.

ĐIỀU HOANG TƯỞNG VỀ QUẢN LÝ CƠN GIẬN DỮ

Sự thông thái mang tính truyền thống mách bảo chúng ta rằng, cách hiệu quả nhất để giải quyết cơn giận dữ hay sự oán thán là tham gia một khóa học quản lý cơn giận dữ. Có những chuyên gia về sức khỏe tinh thần sẽ giúp bạn giải quyết vấn đề quản lý cơn giận dữ. Có rất nhiều quảng cáo trên báo chí về các khóa học quản lý cơn giận dữ tại các trường đại học trong khu vực bạn sinh sống. Đó là một phần trong ý thức văn hóa của chúng ta - một vận động viên làm một việc gì đó quá khích và cả đội gửi anh ta tới khóa học quản lý cơn giận dữ.

Năm 2006, sau khi kết thúc một trận đấu, cầu thủ hậu vệ biên Albert Haynesworth của đội bóng bầu dục Tennessee Titans đã đập mạnh vào đầu cầu thủ hậu vệ đội Dallas Cowboys và có những hành động tức giận, xô xát, chửi rủa... Cơn giận dữ của anh ta khiến khuôn mặt của cầu thủ hậu vệ đội Dallas Cowboys bị khâu hơn chục mũi và phải phẫu thuật chỉnh hình. Albert đã làm xấu mặt đội của mình, Liên đoàn Bóng bầu dục Hoa Kỳ (NFL) đã khiển trách Albert bằng cách cấm thi đấu 5 mùa giải và khuyên anh ta nên tham dự một khóa học quản lý cơn giận dữ.

Chúng ta đã từng nghe nói đến trường hợp của nhiều nhân vật nổi tiếng từng tham gia các khóa học quản lý cơn giận dữ. Nhiều nhà lãnh đạo của các công ty thuộc danh sách Fortune 500^[1] cũng tham gia các khóa học đó. Jack Nicholson và Adam Sandler là hai ngôi sao trong bộ phim *Anger Management* (Quản lý cơn giận dữ).

Sự thông thái mang tính truyền thống đã bộc lộ nhiều thiếu sót. Hãy nghĩ về cụm từ “quản lý cơn giận dữ”: Tại sao chúng ta phải *quản lý* một thứ như cơn giận? Hãy quên việc quản lý cơn giận đi, mà hãy từ bỏ cơn giận dữ. Giận dữ là một *quyết định* có thể thực hiện

được bằng cách sử dụng Quyết định Khoan dung: “Tôi sẽ chào đón ngày mới bằng tâm lòng vị tha”. Vâng, bạn của tôi ơi, trước khi bạn hỏi câu hỏi này, nó thực sự là một điều vô cùng đơn giản.

KHÓA HỌC GIẢI QUYẾT CƠN GIẬN DỮ TỐT NHẤT

Khoan dung là cách giải quyết cơn giận dữ tốt nhất. Trong nhiều năm, tôi đã nghĩ rằng, sự khoan dung là một cái gì đó được giữ kín trong lòng - một cái gì đó chỉ được phát ra nhỏ giọt trong một số trường hợp nhất định nào đó dành cho ai đó xứng đáng được nhận nó. Nó giống như một hiệp sĩ ban tặng cho những người nào luôn cúi, van nài, cầu xin ban phát. Nếu tôi cho rằng nó đáng giá, tôi có thể đặt thanh gươm của tôi lên vai anh ta. “Người đã được tha thứ. Bây giờ hãy tránh xa ta ra”.

Đương nhiên, tôi đã phát triển một phần nhờ vào những cơn tức giận đó, và tôi giữ sự phẫn uất trong một thời gian dài. Nhưng khi trong lòng đầy sự phẫn uất, chúng ta sẽ bị kìm hãm. Thậm chí, chúng ta quá sa lầy đến mức chúng ta thường không nhớ ai mà ta cần tha thứ, không nhớ những chi tiết của sự kiện đã xảy ra. Chúng ta trở nên lo lắng vì người khác, và cuộc sống của chúng ta sẽ trở nên thật thê thảm. Bằng cách tha thứ, chúng ta đã hoàn thành khóa học giải quyết cơn giận dữ tốt nhất.

Tin xấu là quá khứ nằm trong tay bạn, nhưng tin tốt lành là tương lai cũng nằm trong tay bạn, bạn thân mến của tôi ạ.

Tôi không thể tìm thấy một quy luật nào trong những cuốn sách mà tôi từng đọc (kể cả *Kinh Thánh*) có nói rằng để có thể tha thứ cho một người nào đó, thì người đó phải cầu xin và cam kết không được vi phạm nữa, hoặc người đó phải xứng đáng được tha thứ. Tôi không hề tìm thấy cuốn sách nào nói: “Ồ, bạn có thể tha thứ cho một người miễn là anh ấy/cô ấy không còn làm những điều ngu ngốc như thế một lần nữa trong 20 năm tới”.

Tất cả những cuốn sách tôi từng đọc, những gì tôi cảm thấy trong tâm hồn tôi cho thấy: “Hãy tha thứ. Hãy để chuyện đó qua đi”. Giờ đây, tôi đã hiểu rằng, bằng cách tha thứ, tôi sẽ trao tặng cho chính mình một món quà độc đáo, bởi vì lòng khoan dung tác động đến tôi nhiều hơn rất nhiều so với tác động đến người khác. Thậm chí, nó không bắt buộc người tôi tha thứ phải nhận ra điều đó. Sự tha thứ thường có ý nghĩa với người tha thứ nhiều hơn với người được tha thứ.

Thỉnh thoảng khi tôi nói về điều này, mọi người thường hỏi: “Vậy thì, họ sẽ thoát khỏi sự trừng phạt sao? Tôi chỉ cần tha thứ và lãng quên thôi sao?”

Không, tôi không hoàn toàn có ý nói như vậy. Khi nói đến lòng khoan dung là nói về chính *bạn*. Còn khi nói về sự tin tưởng là nói về *họ*. Lòng khoan dung thuộc về quá khứ, còn sự tin tưởng thuộc về tương lai. Bạn có thể tha thứ cho một người ăn cắp đồ của bạn

không? Có. Bạn có tiếp tục hợp tác làm ăn với anh ta không? Không.

Lòng khoan dung là một quyết định, một hành động chứ không phải là một cảm xúc. Nếu chúng ta tiếp cận nó bằng cảm xúc, chắc chắn cảm xúc của chúng ta bị ảnh hưởng xấu theo một cách khác. Nhưng nếu chúng ta chú ý, cảm xúc của chúng ta sẽ tuân theo quyết định. Khi chúng ta quyết định tha thứ, cảm xúc của chúng ta cũng sẽ theo đó thể hiện ra.

MÓN QUÀ CỦA LÒNG KHOAN DUNG

Bạn đã từng trằn trọc bao đêm không ngủ được, và khi trạng thái nửa tỉnh nửa mê của bạn bị đứt quãng và mắt bạn chợt mở to? Bạn nhớ lại rằng, những gì người đồng nghiệp nói với bạn hoặc những gì hấn ta làm với bạn không đáng tin. Bạn nhớ lại những gì đã xảy ra hết lần này đến lần khác, nghĩ về những gì bạn nói lẽ ra nên khác đi, hoặc nghĩ về những gì bạn nói vào sáng mai khi bạn có cơ hội. Và bạn nghĩ về việc đâm cho anh ta một cú. (Điều này đúng đấy, thưa các quý bà, quý cô ạ. Một người đàn ông 40, 50 tuổi vẫn có những suy nghĩ giống như những cậu bé khi tranh nhau đồ chơi ấy). Bạn trằn trọc cả đêm khuya, mất ngủ và nghĩ về anh ta.

Có lẽ, bạn đang đi quá xa, mọi thứ vẫn ổn mà. Bạn đang sống rất thoải mái, đang có một cuộc trò chuyện vui vẻ với cả nhà thì bạn lại chợt nhớ ra một điều gì đó. Vợ bạn nói: “Có gì không ổn hả anh?” Và bạn trả lời: “Ý em là gì? Có điều gì không ổn sao?” “Ồ, anh vừa ngừng nói chuyện đấy thôi. Và anh chẳng nói gì cả trong 5 phút rồi.”

Bạn nhận ra rằng, bạn đang nghĩ về anh ta và những gì anh ta nói, bạn ước rằng giá như bạn đã nói một điều gì đó.

Đây là một điều ngu xuẩn: 99% thời gian người ta cáu giận và bực bội. Những người làm chúng ta cực kỳ cáu giận đang ngủ yên lành trên giường của họ hay đang sống yên ổn, chẳng thèm bận tâm đến việc chúng ta đang nghĩ gì về họ. Thông thường, chúng ta không nhận biết được đầu tiên họ đã làm gì khiến chúng ta cáu giận.

Vì vậy, nếu họ không cầu xin lòng vị tha, và họ có cầu xin hay không cầu xin là không quan trọng, họ có xứng đáng hay không xứng đáng cũng không quan trọng, và họ làm điều đó bao nhiêu lần rồi cũng không quan trọng, và thậm chí họ chẳng hề nghĩ đến điều đó, nhưng nó ảnh hưởng đến cuộc sống của bạn... Tại sao bạn lại phải tha thứ cho họ nhỉ?

Bởi vì nó sẽ ảnh hưởng đến cuộc sống của bạn chứ không phải cuộc sống của họ. Hãy tin

Lòng khoan dung là một bí mật ẩn chứa trong khả năng nhìn nhận rõ ràng. Bí mật đó không phải trả một xu nhưng đáng giá bạc triệu. Nó có sẵn trong tất cả mọi người nhưng rất ít người sử dụng nó. Nếu khai thác được sức mạnh của sự khoan dung, bạn sẽ nhìn vấn đề rõ ràng hơn và được tôn trọng. Đồng thời, những người khác cũng sẽ khoan dung với bạn!.

tôi đi. Bạn sẽ không thể trở thành một bậc cha mẹ, một người bạn đời hay một người bạn tốt nếu bạn có thái độ không khoan dung.

Lòng khoan dung là một món quà bạn trao tặng cho chính mình. Hãy đón nhận nó ngay từ bây giờ!

Xua đi lòng oán giận

- Bạn đã bao giờ nuôi dưỡng lòng oán giận với ai đó chưa? Hãy quay trở lại thời kỳ khi bạn còn là một đứa trẻ và xem xét lại những oán giận trong bạn: ai là người giam hãm bạn bằng lòng oán giận của bạn với họ?
- Bây giờ, hãy nhắm mắt lại, để lòng oán giận với những người đó ra đi. Hãy tha thứ cho họ. Hãy nhớ rằng, lòng oán giận sẽ chỉ khiến cho bạn đau đớn mà thôi. Tha thứ cho những người mà bạn từng tức giận, oán thán hay căm hờn sẽ khiến cho tinh thần của bạn được giải phóng, cuộc sống của bạn sẽ trở nên thanh bình hơn. Để thành công trong bài tập này, bạn đừng nên loại trừ một ai cả - hãy tha thứ một cách vô điều kiện (đặc biệt là những người mà bạn thực sự cảm thấy khó tha thứ).
- Hãy cam kết từ ngày hôm nay theo Quyết định Khoan dung, tha thứ vô điều kiện. Nhìn chung, chúng ta thường khó tha thứ vô điều kiện bởi vì có những tác động tiềm ẩn mà cái tôi của chúng ta nhận được từ việc che giấu những cảm xúc như giận dữ và oán giận. Hãy loại bỏ những cảm xúc “nhỏ nhen” đó đi, và hướng tới một cuộc sống mới đầy thoải mái và niềm vui.

SỰ MÀU NHIỆM CỦA LÒNG VỊ THA

Cái tên Jo Berry hay Patrick Magee có cất lên tiếng chuông cảnh tỉnh nào với bạn không? Có lẽ không. Bạn có nhớ vụ đánh bom ở Brighton vào năm 1984 không? Quân đội Cộng hòa Ireland (IRA) đã ném bom khách sạn Grand ở Brighton, nước Anh, nhằm giết Thủ tướng Margaret Thatcher và toàn bộ thành viên Nội Các của bà trong một cuộc họp của Đảng Bảo thủ.

Năm người đã chết trong cuộc đánh bom khủng khiếp đó, bao gồm cả quý ông Anthony Berry. Ông ra đi để lại sáu đứa con, trong đó có đứa con gái là Jo Berry. Patrick Magee đã chịu trách nhiệm đặt và cho nổ thiết bị của Quân đội Cộng hòa Ireland, sau đó hắn đã bị Tòa tư pháp Boreham xử tù chung thân.

Làm sao một người con gái mất cha phải chịu nỗi đau lớn như vậy có thể xua đi nỗi oán giận luôn thường trực trong lòng? Jo đã nhận ra rằng, cô phải “cố gắng thấu hiểu, không phải là kết tội”. Như cô giải thích, “Tôi bắt đầu nhận ra rằng, trong một cuộc xung đột, dù bạn đứng về phía bên nào đi chăng nữa thì chúng ta đều phải sống như những người khác sống, làm như người khác làm.”

Nếu có lòng cảm thông, sẽ sinh lòng trắc ẩn; nếu có lòng trắc ẩn chúng ta sẽ ít kết tội người khác hơn. Nhưng chúng ta phải làm gì để có lòng thông cảm trong khi nổi tức giận và

sâu muộn vẫn đeo đẳng chúng ta?

Jo giải thích rằng, “một *sự thay đổi bên trong* đòi hỏi phải lắng nghe câu chuyện của kẻ thù. Với tôi, câu hỏi luôn thường trực là liệu tôi có thể từ bỏ nhu cầu đổ lỗi và mở lòng để lắng nghe câu chuyện của Pat và thấu hiểu động cơ của anh ta hay không. Sự thực là, đôi khi tôi có thể làm được và đôi khi tôi vẫn không thể làm được. Đó là một cuộc hành trình, đó là một lựa chọn, điều đó có nghĩa là không phải tất cả mọi việc đều được phân loại và ném vào một cái hộp.”

Thật khó để có thể tưởng tượng phải xử sự ra sao nếu chúng ta ở vào địa vị của Jo Berry. Cha của cô đã bị giết một cách oan uổng bởi những hành động bạo lực, nhưng bằng một cách nào đó, cô vẫn giữ được niềm tin rằng có một điều gì tích cực sẽ tỏa sáng xuyên qua sự kiện đau thương này. Cô tới Ireland và lắng nghe câu chuyện của những con người cũng cảm đã bị vướng vào mạng lưới bạo lực đó.

Năm 2000, Jo quyết định gặp mặt trực tiếp với người đã lấy đi mạng sống của cha cô, cô muốn gặp Pat như một con người thực sự hơn là một kẻ thù. Jo nhớ lại: “Trong cuộc gặp mặt đầu tiên đó, tôi đã vô cùng sợ hãi, nhưng tôi muốn hiểu rõ động lực khiến anh ta đến gặp tôi. Chúng tôi đã nói chuyện với xúc cảm vô cùng đặc biệt. Tôi chia sẻ rất nhiều điều về cha tôi, và Pat cũng kể cho tôi nghe chuyện của anh ta.”

Khoảng hơn hai năm rưỡi sau đó, Jo và Pat hiểu nhau hơn. Dường như với mỗi người, họ khám phá ra bản chất con người của nhau qua lòng vị tha. Ai đó có thể cho rằng, chỉ có phép màu mới nuôi dưỡng được mối quan hệ giữa hai người trong hoàn cảnh khó khăn như vậy. Bằng sức mạnh của lòng vị tha, điều màu nhiệm đó hoàn toàn có thể xảy ra.

LÒNG VỊ THA TRÀN ĐẦY HI VỌNG

Hiếm khi bạn tung đồng xu để biết một ai đó liệu có đang tức giận với bạn hay không. Thỉnh thoảng, bạn nói hoặc làm một điều gì đó khiến cho người khác khó chịu, bực mình. Giờ đây, người ấy có cơ hội để tha thứ cho bạn. Cứ cho là bạn đã nhận thức được Quyết định Khoan dung, bạn phải cho anh ta cơ hội để vượt qua cơn tức giận của mình. Thật thách thức khi phải nhún nhường cầu xin ai đó tha thứ cho mình. Nhưng điều đó hoàn toàn có thể xảy ra.

Xin được tha thứ là một trải nghiệm thú vị và là điều một người thực sự đặc biệt sẽ làm. Giải quyết một vấn đề nào đó thường không quá khó khăn, đặc biệt là nếu vấn đề đó có liên quan đến một người mà bạn chẳng có cơ hội được gặp lại, hoặc người đó, xét bên ngoài, không mấy quan trọng đối với bạn. Nhưng nếu đó là một con người sống trên cùng một hành tinh với bạn thì đó là người quan trọng. Bạn cần phải dũng cảm mới có thể đến gặp một người và nói rằng: “Này, tôi muốn nói chuyện với anh. Tôi muốn xin lỗi anh và tôi muốn xin anh tha thứ.” Thông thường, bản tính khiêm tốn trong bạn sẽ tạo ra một mối quan hệ ràng buộc hoặc đúc kết nên một tình bạn mới mang lại lợi ích cho bạn theo một

cách nào đó. Hành động này sẽ xua tan cơn giận dữ.

Khi tôi còn cộng tác với Bob Hope, ông ấy rất tốt với tôi. Đó là một người đàn ông vĩ đại.

Khi tôi làm một chương trình ti vi, người dẫn chương trình đã hỏi tôi: “Anh cảm thấy như thế nào khi làm việc với Bob Hope?”

Và tôi trả lời: “Ồ, ông ấy là một con người vĩ đại. Ông ấy rất thú vị và anh biết không, mặc dù đã lớn tuổi như vậy, nhưng ông ấy vẫn luôn gây nhiều bất ngờ thú vị. Ông ấy thật đặc biệt. Tôi thực sự yêu quý ông.”

Tôi rất bất ngờ khi hai ngày sau đó, ngài Hope nói rằng, ông không thích cách tôi bình luận về tuổi tác của ông như thế. Giờ đây, giá mà tôi có rút lại lời bình luận kia và nói: “Ôi, lạy Chúa. Bạn biết không, nếu ông ấy không biết tuổi tác của mình...” Nhưng đây là một người rất tốt với tôi. Tôi rất trân trọng tình bạn ấy. Tôi không thể gạt bỏ suy nghĩ rằng tôi đã làm ông ấy buồn. Những gì tôi làm không hề có ác ý hay muốn gây hại cho ai cả, nhưng tôi đã nói một điều gì đó khiến ông bị tổn thương. Trong trường hợp này, cảm giác của ông quan trọng hơn cảm giác của tôi rất nhiều. Tôi vẫn giữ suy nghĩ của mình, nhưng vợ tôi đã khuyên: “Ồ, nếu anh băn khoăn về vấn đề này như vậy, tại sao anh không gọi cho ông ấy.”

Những câu hỏi như: “Mọi người sẽ coi tôi như thế nào? và “Họ không thích điều gì?” có thể được giải quyết nếu câu hỏi đó được trả lời một cách trung thực. Khi bạn trở thành người mà những người khác đều muốn ở gần, bạn sẽ trở thành người có sức ảnh hưởng lớn.

Tôi nghĩ, *mình sẽ không gọi đến nhà cho Bob Hope đâu.*

Nhưng tôi đã làm như vậy. Tôi đã gọi điện cho Bob Hope. Khi chuông điện thoại reo lên, bà Hope trả lời điện thoại: “Xin chào bà Hope. Tôi là Andy Andrews. Bà đang làm gì vậy?” Chúng tôi nói chuyện trong vài phút, sau đó tôi hỏi: “Ông Hope có nhà không ạ?” Ông ấy có nhà.

Ngài Hope ra nhận điện thoại: “Xin chào ngài Hope, tôi là Andy đây. Tôi có làm phiền ngài không vậy?”

“Ồ, không”

“Vâng, ờ...” và tôi lấy hết can đảm: “Ngài biết không, khi đó, tôi đang thực hiện một chương trình truyền hình để chiếu vào một ngày khác. Và tôi không biết liệu có chính xác hay không nhưng có ai đó đã nói với tôi rằng, ngài rất buồn về việc tôi đã nói đến tuổi tác của ngài trong chương trình ấy.”

Và ông nói: “Đúng vậy.”

Trái tim tôi như muốn vỡ tung. Vì đó là sự thực.

Tôi bắt đầu: “Ngài Hope, tôi thực sự xin lỗi, tôi rất tiếc. Tôi không hề có ác ý gì cả, nhưng tôi có thể hiểu rằng, ngài không muốn tôi nói như vậy, và tôi rất xin lỗi vì điều đó. Tôi sẽ xem xét lại chính bản thân mình trong thời gian tới. Tôi không biết làm gì hơn là xin ngài tha lỗi cho tôi. Tôi thực sự trân trọng tình bạn và mối quan hệ giữa chúng ta. Ngài có thể tha lỗi cho tôi không ạ?”

Tất cả mọi thứ đã tan biến. Ông nói: “Tất nhiên rồi, Andy. Đừng bận tâm về điều đó nữa. Anh bạn ạ, nếu có ai đó hiểu ý anh nói trong chương trình ti vi đó thì đó chính là tôi. Đừng bận tâm về điều đó nữa. Hãy quên nó đi.”

Ông thực sự là một con người tuyệt vời. Đó là một trong những điều khó khăn nhất tôi từng trải qua. Và giờ đây, ông đã ra đi, tôi rất biết ơn vì mình không chỉ nói lời xin lỗi mà còn đặc biệt xin ông tha thứ. Và ông đã tha thứ cho tôi. Mỗi lần nghĩ về ngài Hope, trong tôi vẫn trôi dạt những kỷ niệm đẹp đẽ, không có một chút băn khoăn, không có điều gì phải giữ ý. Đó chính là sức mạnh của lòng vị tha. Đó là một giải pháp, không phải là quản lý cơn giận dữ. Nó đã xua đi cơn tức giận và hoàn toàn loại bỏ cơn tức giận.

SỨC MẠNH TẠO NÊN HÀNH ĐỘNG VỊ THA

Trong cuốn *Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*, Tổng thống Abraham Lincoln đã trao tặng Quyết định thứ sáu: “Tôi sẽ chào đón ngày hôm nay bằng tấm lòng vị tha.” Trong chương này, cuộc đối thoại của Lincoln với David Ponder đã dạy anh về mục đích và tác dụng của lòng khoan dung. Khi tìm hiểu về Lincoln để làm tài liệu cho cuốn sách này, tôi đã khám phá ra một mối quan hệ thật cảm động giữa Lincoln và Joshua Chamberlain.

Chamberlain là vị anh hùng trong trận Gettysburg và đây là cuộc nói chuyện của David Ponder với Lincoln, vài tháng sau trong một túp lều, khi Lincoln nhắc đến cái tên Gettysburg. Trong cuốn sách này, David Ponder đã hỏi Lincoln: “Thưa ngài, ngài đã từng nghe nói đến vị đại tá đến từ Maine có tên Joshua Chamberlain chưa ạ?”

Lincoln suy nghĩ một lát và trả lời: “Không, ta chưa hề nghe nói tới. Ta có thể biết gì về anh ta?” David Ponder đáp: “Ồ, có lẽ ngài nên tìm ông ấy khi ngài quay trở về.” Lincoln quay trở về Washington, ông bắt đầu theo dõi sự nghiệp của Joshua Chamberlain. Chamberlain đã lãnh đạo thành công hai chiến dịch và cho tới khi kết thúc chiến tranh, ông được chính phủ ngợi khen bốn lần vì những hành động dũng cảm của mình. Ông được phong hàm chuẩn tướng vì hành động anh hùng của mình ở Petersburg, và một vài tháng sau đó, ông được coi là anh hùng ở trận Five Forks và được phong lên thiếu tướng. Kết thúc chiến tranh, Tổng thống Lincoln đã chọn Joshua Chamberlain là đại diện cho các sĩ quan của toàn Liên bang vinh dự nhận sự đầu hàng của các bang ly khai ở vùng Appomattox.

Tại đó, Chamberlain đã làm toàn thể giới khâm phục vì lòng khoan dung và thái độ

kính trọng người khác của mình: ông đã yêu cầu quân lính của mình đứng nghiêm chào Tướng Robert E. Lee và đội quân miền Nam chiến bại. Với hành động ấn tượng đó, và tất nhiên dưới sự lãnh đạo tài tình của Tổng thống Lincoln, Liên bang Hoa Kỳ mới tái lập một lần nữa bắt đầu hàn gắn vết thương của hai miền và nhân dân của họ thành một quốc gia thống nhất.

Hàn gắn những trái tim bị tổn thương

Hãy cầm bút và nhật ký trong tay, trả lời những câu hỏi sau và viết ra bất cứ một cái tên nào hiện hữu trong tâm trí bạn khi thực hành bài tập này. Khi bạn hoàn thành xong, hãy xem xét lại mỗi cái tên. Hãy tự hỏi chính mình: “Đây có đúng là người tôi cần tha thứ, hay đây có phải là người tôi cần xin được tha thứ?”

Hãy chú ý đến chất lượng của những câu hỏi này. Rất nhiều người hỏi những câu hỏi không mang tính xây dựng chút nào như: “Có điều gì sai ở đây vậy? Tại sao điều này lại xảy ra với tôi nhỉ?” Hãy nhớ rằng, chất lượng của những câu trả lời được quyết định bằng chất lượng của các câu hỏi. Hãy đặt ra những câu hỏi có chất lượng - những câu hỏi khiến bạn phải suy nghĩ và bạn sẽ tìm ra những câu trả lời có chất lượng.

Sau đây là danh sách những câu hỏi bạn có thể tự vấn chính bản thân mình:

- Tôi có thể đưa ra quyết định nào nếu tôi biết rằng, tôi sẽ không thất bại?
- Tôi có thể loại trừ điều gì ra khỏi cuộc đời tôi bởi vì nó kìm hãm tôi đạt tới khả năng tiềm tàng của mình?
- Tôi đang trên con đường tiến tới một thứ gì đó vô cùng kỳ diệu hay một thứ gì đó hoàn toàn bình thường?
- Tôi đang trốn chạy khỏi cái gì?
- Tôi có thể sử dụng thời gian của mình như thế nào để đạt hiệu quả tốt hơn?
- Có điều gì mà tôi đang tin tưởng và dự định nhưng khó có thể thực hiện được?
- Suy nghĩ thường trực nhất của tôi là gì?
- Có một điều tôi đã quyết tâm làm nhưng tôi đã từ bỏ, đó là điều gì?
- Có những người tôi vô cùng kính trọng, những điểm gì ở họ khiến tôi kính trọng nể phục như vậy?
- Một người thực sự sáng tạo sẽ làm như thế nào trong trường hợp của tôi?
- Những ảnh hưởng bên ngoài nào tác động xấu/tốt tới tôi?
- Tôi có những năng khiếu nào? Tôi có tài năng ở lĩnh vực gì và có những thế mạnh nào?
- Tôi biết rằng hiện giờ tôi chưa trả lời được câu hỏi này, nhưng nếu tôi có thể đưa ra câu trả lời thì tôi sẽ nói như thế nào?
- Tôi có thể làm gì cho một người mà tôi biết rằng anh ta sẽ không có cơ hội đền đáp tôi?
- Tôi cần tha thứ cho ai?
- Tôi cần cầu xin sự tha thứ của ai?

TÁC HẠI CỦA TÍNH CỐ CHẤP

Trong cuốn sách kinh điển *An Enemy Called Average* (Kẻ thù mang tên Trung bình), tác giả John Mason đã viết: “Khi bạn phải đối mặt với quyết định tha thứ, đừng bao giờ đưa ra lý do”. “Nhưng bạn không thể tưởng tượng được người đó đã làm gì với tôi.” “Điều đó có thể đúng, nhưng câu hỏi đặt ra ở đây là, bạn có biết sự thiếu khoan dung hay tính cố chấp sẽ tác động đến bạn như thế nào không?”

Tính cố chấp *tác động* đến bạn như thế nào? Bạn đã bao giờ cảm thấy cuộc đời của mình rơi vào bế tắc chưa? Bạn đã bao giờ cảm thấy bị thất bại, nản lòng, bị hoàn cảnh bên ngoài điều khiển chưa? Khi tôi cảm thấy những điều đó trong cuộc đời mình, tôi đã xác định được rằng, dường như tôi đang không khoan dung với một ai đó, hoặc tôi vẫn chưa cầu xin ai đó tha thứ. Những cái tên đó ám ảnh trong tâm trí tôi, cứ như là có những tiếng nói từ trong tiềm thức vang lên trong tai tôi, làm chệch mục tiêu của tôi.

Một ông già người da đỏ đã kể với cháu trai của ông về cuộc đấu tranh bên trong giữa hai con sói. Một con sói xấu xa, luôn ngập tràn sự tức giận, đố kỵ, buồn rầu, hối tiếc, háo danh, ngạo mạn, hay than vãn, làm những điều tội lỗi, oán giận, tự ti, nói dối, tự phụ và ích kỷ. Và con sói kia là một con sói tốt, giàu lòng vị tha.

Người cháu trai hỏi ông: “Con sói nào chiến thắng hả ông?” Người ông nhẹ nhàng trả lời: “Con sói nào mà con nuôi dưỡng sẽ chiến thắng.”

Khi đọc những dòng chữ này, hầu hết chúng ta đều đang có cuộc đấu tranh giữa hai con sói bên trong như thế. Cuộc chiến này sẽ thể hiện bạn mang cái tên nào và hình ảnh khuôn mặt của bạn ra sao. Bạn có thể giết chết con sói chứa đựng sự tức giận, buồn rầu, tiếc nuối và oán giận bằng cách nuôi dưỡng con sói tốt đẹp và chọn lòng khoan dung.

Có một người mà bạn cần tha thứ, nếu bạn không tha thứ cho người đó, những người thân của bạn như chồng bạn, vợ bạn, cha mẹ bạn, bạn bè hay sếp của bạn sẽ bị ảnh hưởng. Chìa khóa để biến ước mơ của bạn thành hiện thực là tha thứ, đặc biệt là sự tha thứ của một người. Người đó, bạn thân mến của tôi ơi, chính là bạn đấy.

Chúng ta đã phải chống đỡ rất nhiều thứ bằng đôi vai của mình. Chúng ta đã dự định làm rất nhiều thứ nhưng chúng ta không thực hiện được, chúng ta đã hứa rất nhiều nhưng chúng ta không giữ được lời hứa, và chúng ta đã đặt ra rất nhiều mục tiêu nhưng chúng ta chưa đạt được. Trải qua thời gian, chúng ta đã chồng chất lên vai chúng ta, và sức nặng của nó có thể tăng thêm. Bạn cần phải tha thứ cho chính mình.

Một lần, tôi bị rạn xương bánh chè. Đó là đau đớn thể xác lớn nhất mà tôi từng trải qua... cho tới khi tôi bị nhiễm trùng tai phải vào bệnh viện. Sau đó, tôi bắn khoăn tự hồi, hình như tai của tôi bị nặng hơn đầu gối hay sao ấy. Câu trả lời, tất nhiên là tôi có thể “cắt bỏ”, về mặt tinh thần, cái đầu gối của mình đi. Tôi có thể kéo tâm trí mình rời xa sự đau đớn ở chân. Nhưng tai tôi thì sao? Nó *ở trong* tâm trí tôi. Tôi không thể vứt bỏ nó đi được.

Điều tương tự cũng đúng với tính cố chấp. Bạn không thể vứt bỏ nó. Không thể đấu tranh với một kẻ thù cố thủ trong đầu bạn. Chỉ có một khả năng giải quyết đó là phá hủy cái lô cốt đó. Hãy tha thứ cho chính mình, ngay từ bây giờ.

Tha thứ cho chính mình

- Chúng ta có xu hướng trở thành một nhà phê bình tồi tệ nhất và sự phán xét thường là con dao hai lưỡi. Để giải phóng chính mình, để bắt đầu tha thứ cho người khác, bạn phải tha thứ cho bản thân mình trước đã.
- Sử dụng khả năng tốc ký hoặc “mã hóa ngôn ngữ” của mình, liệt kê ra những điều bạn cần tha thứ cho chính mình ngay từ bây giờ.

LÀM LẠI TỪ ĐẦU

Chúng ta đều có cơ hội để làm lại từ đầu, vứt bỏ những gánh nặng tội lỗi đè nặng trên vai mình. Tháng này qua tháng khác, năm này qua năm khác, chúng ta đã chất thêm gánh nặng cho mình, và chúng hình như ngày càng nặng thêm. Tất cả những điều chúng ta đã nói là sẽ làm nhưng chúng ta đã không làm, chúng ta không giữ được những lời hứa, những điều lẽ ra chúng ta không nên làm nhưng lại đã làm, chúng cứ chùng chát lên, quá sức chịu đựng của một con người. Những điều tội lỗi đã chuyển thành sự oán thán, sự oán thán trở thành cơn giận dữ, và cơn giận dữ sẽ ảnh hưởng tới cuộc sống của chúng ta bằng nhiều cách khác nhau.

Rất nhiều người trong chúng ta có kẻ thù lớn nhất là chính bản thân mình. Mọi tội lỗi, sai trái, vấp ngã, chúng ta đã mắc phải cứ được nhắc đi nhắc lại trong tâm trí chúng ta. Những lời hứa không được thực hiện, những ngày lãng phí và những mục tiêu không đạt được đã nuôi dưỡng cảm giác tội lỗi trong chúng ta. Sự nhụt chí phát triển đến mức nó làm tê liệt bản thân chúng ta. Chúng ta thất vọng về bản thân mình, đó là một cái vòng luẩn quẩn của sự thất vọng. Đó là sự thật. Chúng ta khó có thể đánh bại một kẻ thù trú ngụ ngay trong đầu óc mình.

Hãy tha thứ cho chính mình. Hãy làm lại từ đầu. Hành động đơn giản là tha thứ cho chính bạn sẽ thay đổi cuộc đời bạn. Bạn sẽ trở thành người mà bạn hằng mong muốn khi bạn trút bỏ được gánh nặng tội lỗi và xấu hổ đã đè nặng trên vai bạn bao năm qua. Hãy tha thứ cho chính mình. Gia đình của bạn sẽ không cáu giận với bạn. Bạn bè của bạn sẽ không cáu giận với bạn. Tôi sẽ không cáu giận với bạn. Chúa sẽ không cáu giận với bạn. *Bạn* không cần phải cáu giận với chính bản thân mình nữa. Hãy để nó ra đi. Hãy tha thứ cho bản thân và làm lại từ đầu.

Từ nay về sau, quá khứ của bạn sẽ không được phép điều khiển vận mệnh của bạn nữa. Cuộc đời của bạn mới chỉ bắt đầu thôi. Lòng khoan dung của bạn chỉ có giá trị khi bạn trao tặng nó đi. Chỉ đơn giản bằng cách khoan dung, bạn có thể giải thoát khỏi những ám ảnh trong quá khứ và tạo dựng một cuộc đời mới cho chính mình.

Hãy tha thứ cho cả những người không cầu xin được tha thứ. Hãy khoan dung với chính bản thân mình. Ngay từ bây giờ, hành động khoan dung của bạn sẽ giải phóng bạn khỏi những suy nghĩ vô ích. Sự đau khổ, sự oán thán và nổi tức giận sẽ ra đi. Đây chính là thời điểm để bạn làm lại từ đầu.

“Tôi sẽ chào đón ngày hôm nay với tấm lòng vị tha.”

Thư đánh giá

Mục đích của lá thư này là đánh giá cao bạn và giải phóng bạn khỏi những gì từng ẩn chứa trong bạn để chống lại bạn. Hãy cam kết giải phóng những gì bạn không cần nắm giữ nữa. Ví dụ:

(Tên bạn) thân mến,

Tôi rất nhớ bạn. Đã lâu rồi, tôi không gặp lại hình ảnh một người bạn vui vẻ, hạnh phúc mà tôi từng biết. Lúc này, tôi muốn cầu xin bạn hãy tha thứ cho tôi về một số điều. Bạn có nhớ là, 5 năm trước đây... (miêu tả lại sự kiện)

[Kết thúc] Cuối cùng, tôi muốn nói với bạn rằng, bạn là người đặc biệt nhất trên thế giới này. Đây là những điều tôi đánh giá cao bạn... (liệt kê những điều đó ra).

Cảm ơn bạn vì bạn đã dành cho tôi những khoảnh khắc diệu kì. Những điều mà bạn đã tạo ra trong cuộc sống có ý nghĩa lớn hơn những gì bạn nghĩ đây...

Yêu mến bạn,

(tên của bạn)

Đây chính là bước ngoặt của bạn. Hãy phác thảo lá thư thể hiện lòng khoan dung và đánh giá cao chính bản thân mình.

CHÂN DUNG NGƯỜI LỮ HÀNH THẬT SỰ: NORMAN VINCENT PEALE

Tiền sĩ Norman Vicent Peale là một mục sư và là tác giả của 46 cuốn sách đã được dịch ra 40 ngôn ngữ khác nhau, bao gồm những tác phẩm kinh điển truyền cảm hứng bất tận như *The Power of Positive Thinking* (Sức mạnh của tư duy tích cực). Cùng với người bạn đời là Ruth Stafford Peale, ông bắt đầu sự nghiệp với một tạp chí có tên gọi *Guideposts* (Cột chỉ đường), được hơn 15 triệu người đón đọc mỗi năm. Hơn 31 triệu bản sách truyền cảm hứng của ông đã được phát hành, và ông vẫn duy trì lịch diễn thuyết kín đặc cho tới khi ông qua đời năm 1993. Peale đã nhận được 22 bằng tiến sĩ danh dự và là một trong số ít những công dân trong lịch sử được vinh dự tham gia lễ kỷ niệm ở Nhà Trắng khi ông được Tổng thống Reagan tặng danh hiệu *Huân chương Tự do của Tổng thống*.

Norman Vincent Peale từng nói: “Khi Chúa muốn tặng bạn một món quà, Người thường gói nó vào trong một khó khăn nào đó, và món quà Người gửi tặng bạn càng lớn thì nó càng được gói trong khó khăn lớn hơn.” Có thể thấy, tác giả cuốn *The Power of Positive Thinking* không hề phải bận tâm về vấn đề suy nghĩ tích cực. Chúng ta nghĩ rằng tác giả của cuốn sách đã bán được 30 triệu bản đã thực hành nó rất dễ dàng phải không?

Dưới đây là lá thư tôi nhận được từ người đàn ông là hình mẫu của Quyết định Khoan dung. Câu chuyện của ông sẽ khiến bạn phải kinh ngạc, và là một câu chuyện mà tôi hiếm khi được nghe.

Andy thân mến,

Bản thảo cuốn The Power of Positive Thinking của tôi đã bị từ chối rất nhiều lần. Thật ra, tôi muốn đặt tên nó là The Power of Faith (Sức mạnh của niềm tin), nhưng nhà xuất bản cứ khẳng khái đòi tôi đặt tên cho nó là The Power of Positive Thinking (Sức mạnh của tư duy tích cực).

Không lâu sau đó, tôi vô cùng ngạc nhiên khi cuốn sách nằm trong danh sách sách bán chạy. Thực tế, nó đã đứng trong danh sách sách bán chạy của New York Times tới 186 tuần, một con số kỷ lục lúc đó. Điều này cũng khiến tôi bị đem ra bình luận, việc dẫm dẫm nhất mà tôi từng trải qua. Tôi được coi là tác giả của sách Thiên Chúa giáo, nhưng một vài vị mục sư lại khiển trách tôi là một kẻ cực kỳ bảo thủ, một công cụ mua vui của chủ nghĩa tư bản, kẻ biến Thiên Chúa giáo trở thành công cụ kiếm tiền. Một vị giám mục, một học giả và là một con người tài năng, bình thường rất công tâm và khách quan, lại trở nên quá lời khi công kích cuốn sách và đời sống cá nhân của tôi. Rất nhiều mục sư thậm chí khi thuyết giảng còn dùng một từ khủng khiếp là “chủ nghĩa Peale”. Một nhà thuyết giáo còn gọi công việc của tôi là xuyên tạc Thiên Chúa giáo. Những lời phản đối gay gắt trở nên nghiêm trọng khiến tôi phải viết một lá đơn xin từ chức mục sư. Tôi bắt một chuyến tàu nội địa tới gặp cha tôi, ông đã nhận ra ngay có một điều gì đó khiến tôi lo lắng. Mặc dù ở nơi xa xôi hẻo lánh như vậy, nhưng cha tôi biết tất cả mọi điều khiến tôi bị tổn thương.

Cha tôi ngồi trên chiếc ghế đá của mình, nói: “Norman, con đã luôn luôn thành khẩn và kính Chúa. Con hãy tin tưởng và nghe theo những lời dạy trong Kinh Thánh. Con vẫn luôn luôn là một con chiên ngoan đạo của Người, không bao giờ đưa đòi học theo những thói kỳ cục nhất thời. Con phải cố gắng hết sức để đoàn kết với các vị mục sư thông qua khoa học và nghệ thuật hàn gắn. Con phải thấp sáng con đường mới của lối tư duy tích cực để chống lại lối tư duy tiêu cực đã sáo mòn. Con là con trai của ta, và người cha già yếu đã hơn 80 tuổi của con biết ai tốt, ai không tốt, cả trong và ngoài nhà thờ, ta muốn nói rằng, con là một người tốt, một con chiên trung thành của Chúa.” Ông yên lặng và nghĩ một hồi lâu. “Ngoài ra, con hãy nhớ lấy điều này, những người trong dòng họ Peale không bao giờ chịu bỏ cuộc đâu. Trái tim ta sẽ tan nát nếu có một đứa con trai là kẻ bỏ cuộc, kẻ hèn nhát không dám đứng lên đối mặt với hoàn cảnh.”

Cha tôi là một con người có tâm hồn cao quý, trong suốt cuộc đời mình, tôi chưa từng

nghe thấy ông nguyên rửa bát cứ điều gì. Hãy tưởng tượng tôi bất ngờ như thế nào khi ông nói: “Norman, còn một điều này nữa.”

“Điều gì vậy thưa cha?”, tôi hỏi.

“Hãy bảo chúng đi xuống địa ngục đi”, ông quả quyết trước sự ngạc nhiên của tôi.

Bước sang căn phòng khác, tôi vo tròn lá đơn xin từ chức mục sư và ném nó vào sọt rác. Không cần phải nói gì cả, tôi rời khỏi nhà cha tôi với một tinh thần vô cùng kiên định. Cuốn sách đã bán được hơn 20 triệu bản trên khắp thế giới, và theo các số liệu thống kê, đã trở thành một trong số ít cuốn sách bán được nhiều nhất trong lịch sử nước Mỹ. Tựa đề cuốn sách đã trở thành một phần của ngôn ngữ và văn hóa, không chỉ ở Mỹ mà còn trên khắp thế giới.

Tình là Chủ tịch Hội đồng Nhà thờ Quốc gia, bà Cynthia Weddel, đã gặp một người bạn của tôi, và hỏi: “Norman có khỏe không?”, và người bạn của tôi đã trả lời: “Anh ấy khỏe ạ”, rồi nói thêm: “Anh ấy đã vượt lên sự chỉ trích.” “Không”, bà Weddell nói: “Anh ấy đã yêu chúng hơn.” Trong mỗi hoàn cảnh khó khăn, bạn sẽ học thêm được một điều gì đó. Tôi đã biết được rằng, nếu bạn chỉ chú tâm vào công việc của mình, bạn yêu mến mọi người, không thù ghét ai cả, thì cuối cùng, bạn sẽ đạt đến vinh quang. Giờ đây, còn rất ít người phê phán tôi, từ đó, tôi suy ra rằng có lẽ tôi lại đang mắc một lỗi lầm gì đó thì phải.

Thân ái,

NVP

QUYẾT ĐỊNH KIÊN TRÌ

Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh.

Để thành công với 6 Quyết định trên, bạn cần dựa vào khả năng của bạn và lòng mong muốn tìm hiểu và làm chủ Quyết định Kiên trì. Nếu kiên trì trong mọi hoàn cảnh, chắc chắn cuối cùng bạn sẽ thành công với những nỗ lực của mình.

Những nhà lãnh đạo vĩ đại nhất - những người thành công - chẳng mấy khi tuân theo những tiêu chuẩn thông thường. Nói cách khác, những người này vẫn thường bị coi là kỳ lạ, họ lựa chọn cách sống của riêng mình, không để ý đến hoặc không bị ảnh hưởng bởi những kỳ vọng hay cảm xúc tiêu cực của người khác. Vì vậy, họ đạt được hết thành công này đến thành công khác, không bao giờ chúng ta nghe nói đến những việc họ không thể làm được. Đó chính là lý do tại sao không nên nói với một người trẻ tuổi rằng anh ta không thể làm việc gì đó.

- THIÊN SỨ GABRIEL

Trích 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm

QUYẾT ĐỊNH KIÊN TRÌ

Trong cuốn 7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm, thiên sứ Gabriel đã tặng cho David Ponder Quyết định thứ bảy tạo nên thành công cá nhân.

Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh

Tôi biết rằng, tôi đã tạo ra những thay đổi ảnh hưởng đến toàn bộ cuộc sống của mình, nên hôm nay tôi sẽ giải quyết nốt vấn đề cuối cùng. Tôi nắm trong tay sức mạnh tối cao mà Chúa đã ban tặng cho loài người, sức mạnh của sự lựa chọn. Hôm nay, tôi lựa chọn kiên định trong mọi hoàn cảnh. Tôi sẽ không bao giờ sống một cách xao lãng nữa, tôi sẽ không để sự tập trung của mình bị thổi bay đi như một chiếc lá trong một ngày giông bão. Tôi biết kết quả mà mình mong muốn. Và tôi không bao giờ bỏ cuộc.

Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh. Tôi sẽ tiếp tục cho dù kiệt sức.

Tôi nhận ra rằng hầu hết mọi người đều bỏ cuộc khi cảm thấy kiệt sức. Tôi không ở trong số “hầu hết mọi người” đó. Tôi mạnh mẽ hơn hầu hết mọi người. Những người bình thường thừa nhận kiệt sức là chuyện đương nhiên. Nhưng tôi không giống họ. Những người bình thường hay so sánh họ với người khác. Đó là lý do tại sao họ chỉ là người bình thường. Tôi so sánh bản thân mình với tiềm năng của tôi. Tôi không phải người bình thường. Tôi coi sự kiệt sức là điềm báo trước cho chiến thắng.

Một đứa trẻ phải cố gắng tập đi trong bao lâu trước khi nó thực sự biết đi? Chẳng lẽ tôi lại không mạnh mẽ hơn một đứa trẻ ư? Chẳng lẽ tôi lại không hiểu biết nhiều hơn ư? Có nhiều khao khát hơn ư? Tôi phải phấn đấu trong bao lâu để đạt được thành công trước khi tôi thực sự thành công? Một đứa trẻ sẽ không bao giờ đặt câu hỏi đó, bởi vì câu trả lời thực sự không quan trọng. Bằng cách kiên định trong mọi hoàn cảnh, thành quả, thành công chắc chắn sẽ đến với tôi.

Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh. Tôi chú trọng vào kết quả.

Để đạt được kết quả mà tôi mong muốn, không nhất thiết là tôi phải thích quá trình đi đến kết quả. Điều quan trọng là tôi sẽ tiếp tục quá trình đó với tâm nhìn hướng về kết quả. Một vận động viên sẽ không thích nỗi đau đớn khi tập luyện; một vận động viên chỉ thích kết quả của việc tập luyện. Một con chim ung còn non bị lôi ra khỏi tổ, sợ hãi vì rơi từ ghềnh đá xuống. Nỗi đau khi học bay không thể là một trải nghiệm thích thú nhưng nỗi đau đớn về thể xác khi học bay nhanh chóng qua đi khi con chim ung đó tung cánh bay vào trời xanh.

Một người thủy thủ sợ hãi đứng nhìn mặt biển trong cơn giông bão làm con tàu của anh ta trông chừng sẽ luôn luôn nhìn thấy một cuộc hành trình không kết quả. Nhưng một người thuyền trưởng thông minh và giàu kinh nghiệm sẽ chăm chú tìm kiếm ánh sáng của một ngọn hải đăng. Anh ta biết rằng bằng cách chèo lái con tàu của mình đến một điểm đã định, thời gian khó khăn sẽ vơi dần. Và bằng cách dõi nhìn ánh đèn, anh ta sẽ không bao giờ thấy một chút nản chí nào. Ánh sáng của tôi, hải cảng của tôi, tương lai của tôi đang ở trước mặt.

Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh. Tôi là người có niềm tin mạnh mẽ.

Trong Sách Jeremiah⁽¹⁾, đấng Sáng tạo đã tuyên bố rằng: “Bởi vì ta biết những kế hoạch ta đã vạch ra cho các con, những kế hoạch giúp các con phát triển thịnh vượng mà không gây hại cho các con, những kế hoạch đem đến cho các con hi vọng và tương lai.”

(29 :11 NIV) Kể từ ngày hôm nay, tôi sẽ giữ vững một niềm tin chắc chắn vào tương lai của mình. Tôi đã dành quá nhiều thời gian trong đời để nghi ngờ những niềm tin và tin vào những điều mình nghi ngờ. Sẽ không bao giờ như thế nữa! Tôi tin vào tương lai của mình. Tôi không nhìn khắp bốn phương tám hướng nữa. Tôi sẽ chỉ nhìn về phía trước. Tôi sẽ luôn luôn kiên trì.

Đối với tôi, niềm tin luôn luôn là một người dẫn đường sáng suốt hơn lý trí bởi vì lý trí chỉ có thể đi xa đến một giới hạn nhất định - còn niềm tin thì không có giới hạn. Tôi sẽ hi vọng vào phép màu trong cuộc sống bởi niềm tin tạo ra phép màu mỗi ngày. Tôi sẽ tin vào tương lai mà tôi chưa nhìn thấy. Đó chính là niềm tin. Và phần thưởng cho niềm tin này là nhìn thấy tương lai mà tôi tin tưởng.

Tôi sẽ tiếp tục cho dù kiệt sức. Tôi sẽ tập trung vào những kết quả của mình. Tôi là một người có niềm tin mạnh mẽ.

Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh!

THÓI QUEN BỎ CUỘC

Quyết định Kiên trì là chìa khóa dẫn tới 6 quyết định khác: “Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh”. Nếu không có Quyết định này thì sáu Quyết định kia sẽ vô nghĩa rồi. Khi bạn đưa ra quyết định này và sở hữu nó, chắc chắn bạn cũng sẽ thực hiện tốt 6 Quyết định kia.

Cam kết thực hiện Quyết định Kiên trì có nghĩa là bạn chấp nhận chịu trách nhiệm. Bạn luôn kiếm tìm trí tuệ. Bạn không bao giờ ngừng hành động. Bạn có một trái tim quyết đoán trong mọi hoàn cảnh. Bạn sẽ chọn niềm vui mỗi ngày. Bạn đón chào ngày mới với tấm lòng vị tha. Mỗi Quyết định trong 6 Quyết định đều có liên quan đến Quyết định thứ bảy của bạn: “Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh”. Đó là quyết định kết nối những quyết định khác lại với nhau.

Tôi thực sự thích *xem* bóng đá. Thậm chí, tôi cũng không mấy quan tâm đến ai đang chơi - nói chung là tôi chỉ yêu môn bóng đá thôi. Nó cuốn hút khiến tôi phải xem rất nhiều trận. Bóng đá thực sự là một niềm đam mê, nhưng thật nực cười là tôi ghét *chơi* bóng đá. Tôi muốn từ bỏ nó tới mức tôi đã bị đau đầu. Tôi ghét luyện tập, ghét huấn luyện viên, và thường ở lại trường rất muộn sau giờ tan học. Nhưng cha của tôi không để tôi từ bỏ. Tôi không thể tin được điều này. “Con mới bắt đầu và con đang kết thúc điều đó”, cha tôi nói.

Thậm chí, mẹ tôi đã phải can thiệp vào: “Anh biết không, con nó đã bị đau đầu rồi đấy. Bóng đá không dành cho nó đâu. Rõ ràng là nó sinh ra không phải để dành cho bóng đá. Nó vẫn chỉ là một thằng bé gầy nhom, hãy nhìn những đứa to khỏe ngoài kia kìa.”

Cha tôi đáp: “Nó không phải chơi trong năm tới, nhưng nó sẽ phải hoàn thành những gì nó đã bắt đầu trong năm nay.” Cha tôi kéo tôi lại gần và nói: “Con trai, cha muốn con biết rằng, kiên trì là một thói quen. Và con đang từ bỏ nó đấy. Một trong những điều tốt nhất ta có thể làm cho con là hãy tin rằng con có thói quen kiên trì và đừng bao giờ nuôi dưỡng thói quen từ bỏ.”

Tôi không bao giờ phát triển thói quen từ bỏ. Nó không được chấp nhận trong gia đình tôi. Khi bạn đã

Một đứa trẻ phải cố gắng

bắt đầu một việc gì đó, bạn hãy hoàn thành nó. Nếu tôi treo biển bán hạt giống giao tận nhà, những đứa trẻ khác sẽ từ bỏ việc bán hạt giống của chúng, còn tôi sẽ bán được hạt giống cho mọi nhà. Nếu tôi rao bán thiệp Giáng sinh, những tấm thiệp khác cũng sẽ được bán. “Con có thể bán thiệp vào tháng Năm, Andy ạ, nhưng con phải bán tất cả những cái thiệp này”, cha tôi sẽ nói với tôi như thế. Ông muốn tôi hiểu rằng, những việc quan trọng mà tôi muốn làm được trong đời sẽ có khó khăn nên đòi hỏi tôi phải có lòng kiên trì.

Lòng kiên trì là điều được kỳ vọng trong gia đình tôi và cho đến nay tôi rất biết ơn vì điều đó. Mỗi ngày, tôi thường thấy mọi người luôn tập trung vào công việc bình thường của mình, tôi biết rằng, nếu họ bị mắc kẹt vào những việc như thế, họ sẽ nhìn thấy những điều to lớn. Lòng kiên trì mở ra cánh cửa mà bạn luôn ao ước trong đời bạn.

tập đi trong bao lâu trước khi nó thực sự biết đi? Tôi phải phấn đấu trong bao lâu để đạt được thành công trước khi tôi thực sự thành công? Một đứa trẻ sẽ không bao giờ đặt câu hỏi đó, bởi vì câu trả lời thực sự không quan trọng. Bằng cách kiên trì trong mọi hoàn cảnh, thành quả, thành công chắc chắn sẽ đến với tôi.

... TRONG MỌI HOÀN CẢNH

Thật dễ dàng khi muốn rũ bỏ Quyết định Kiên trì: “Ồ, biết rồi, khổ lắm, nói mãi”. Tất cả chúng ta đã nghe dạy rằng chúng ta phải kiên trì, không nên bỏ cuộc. Điểm mấu chốt duy nhất là mấy từ cuối cùng: Tôi sẽ kiên trì *trong mọi hoàn cảnh*. “Trong mọi hoàn cảnh” có nghĩa là tất cả những trường hợp mà mọi người có ý định từ bỏ.

Khi bạn kiên trì trong mọi hoàn cảnh, phép màu nhiệm sẽ xảy ra. Bạn sẽ tìm thấy con đường ở nơi tưởng như chẳng còn con đường nào cả. Bất cứ khi nào bạn tuyên bố rằng bạn đang theo đuổi một việc lớn lao nào đó - bạn sẽ làm một điều gì đó khác thường, thì phần thưởng cũng sẽ rất lớn, và chắc chắn bạn sẽ gặp khó khăn. Nếu điều này dễ dàng thì mọi người đã làm cả rồi, và phần thưởng chắc chắn sẽ chỉ rất nhỏ bé.

Thông thường, khi bạn theo đuổi một điều lớn lao nào đó, một thời gian sau, tất cả mọi người đều cho rằng nó đã “qua đi” - thì nghĩa là điều đó chưa được hoàn thành.

Thậm chí, dường như mọi việc cũng đã trở nên rõ ràng với bạn, rằng điều đó đã qua đi. Nếu bạn hiểu được điều đó và bạn đã kiên trì, những người khác sẽ nói với bạn rằng, bạn muốn từ bỏ điều đó ư, ồ thôi - bởi vì bạn đã kiên trì đủ rồi. Bạn đã đi được một đoạn đường, và bạn có thể từ bỏ với một lương tâm không vương bận, với sự động viên từ những người xung quanh bạn rằng bạn đã cố gắng hết sức rồi: “Bạn đã cố gắng. Chúa biết bạn đã cố gắng. Chúng tôi đã thấy bạn làm việc. Bạn sẽ giết chết chính mình đây. Đã đến lúc nên từ bỏ rồi. Bạn thân mến. Thế là ồ cả rồi.” Mọi người sẽ động viên bạn từ bỏ nếu bạn đã kiên trì, bởi vì xã hội chưa bao giờ bắt phạt những ai bỏ cuộc... miễn là bạn kiên trì thêm một chút.

Tuy nhiên, nếu bạn kiên trì *trong mọi hoàn cảnh*, bạn sẽ tìm thấy một con đường ở nơi tưởng như là ngõ cụt. Và đó là lúc điều kỳ diệu sẽ xảy ra. Bất cứ khi nào bạn bước vào ngõ cụt, bất cứ khi nào bạn đến cuối con đường, những gì bạn thiếu không phải là tiền bạc, một người cố vấn giàu kinh nghiệm hay thời gian mà bạn đang thiếu một ý tưởng. Tất cả là như vậy - một ý tưởng.

Hãy để tôi nói cho bạn biết bí mật để đạt được mục đích. Sức mạnh của tôi nằm ở chính sự kiên trì của tôi.

Tôi đã làm việc với rất nhiều người có cùng quan điểm như vậy. Họ sẽ nói rằng: “Nó đã qua rồi. Tôi biết điều đó. Tôi hiểu *kiên trì trong mọi hoàn cảnh*, nhưng tôi nghĩ rằng trường hợp này có thể là...”

Tôi sẽ trả lời: “Ồ, bạn đã làm những gì? Bạn đã cố gắng làm những gì?”

“Tôi đã cố gắng làm tất cả mọi thứ. Tôi đã làm hết mọi khả năng. Sẽ chẳng làm được gì nữa đâu vì tôi đã làm đủ cách rồi. Tôi chỉ...”

“Tôi biết rằng bạn chẳng thể làm được điều gì nữa. Bạn đã không biết mình phải rẽ ở đâu.” (Đó là một trò chơi nhỏ rất thú vị mà bạn chơi với chính mình.)

“Đúng, đúng. Tôi không biết phải rẽ ở chỗ nào nữa.”

Tôi sẽ trả lời: “Tôi biết là bạn không biết, nhưng nếu bạn biết bạn sẽ phải làm gì tiếp theo, bạn sẽ làm gì nhỉ? Nếu chúng ta giả dụ như vậy, bạn sẽ nói như thế nào về hành động tiếp theo của mình?”

“Ồ, nếu tôi biết thì tôi đã làm rồi...”

Và tôi sẽ nói: “Đó chính là con đường bạn nên đi tiếp. Hãy làm như thế đi.”

Hãy nhớ rằng... ngay cả khi bạn ở trong “tình cảnh tồi tệ nhất”, thứ duy nhất bạn thiếu chỉ là một ý tưởng mà thôi.

CAM KẾT KIÊN TRÌ

Tôi có một người bạn, thỉnh thoảng tôi vẫn ăn trưa cùng anh ta. Anh ta lớn hơn tôi một vài tuổi, nhưng anh ta cũng từng chơi bóng từ khi còn là một cậu bé. Anh ta chơi giỏi hơn tôi, và ước mơ của anh ta là trở thành một cầu thủ chuyên nghiệp. Anh ta luôn đá ở vị trí tiền vệ trong suốt thời trung học, và thậm chí sau đó anh ta còn giành được một học bổng với thành tích chơi bóng trong trường đại học.

Nhưng ước mơ trở thành một cầu thủ chơi trong giải bóng đá của Liên đoàn Bóng bầu dục Hoa Kỳ (NFL) của anh ta dường như trở nên xa vời vợi khi anh bị chấn

Bạn phải biết rằng, trong trò chơi cuộc đời, chẳng có

thương ở lưng và không chơi được trong năm thứ nhất. Đó là một cú sốc, và nỗi thất vọng đến với anh ngay trước loạt đấu cuối cùng của vòng loại NFL. Vào phút chót, chuông điện thoại bỗng reo lên. Một đội bóng đã mời anh tham gia vòng chung kết của giải... và đó cũng là thời gian NFL soạn thảo luật 17 vòng đấu.

gì quan trọng bằng tỉ số trong giờ giải lao. Bị kịch cuộc đời không phải là khi một người thất bại mà chính là khi anh ta gần như đã chiến thắng.

Anh vô cùng sung sướng, anh đã ký một hợp đồng mà không cần bất cứ một khoản thù lao gì cả. Thực tế, anh cũng được trả 6.500 đô la. Tất nhiên, được là cầu thủ chính thức là một trong những thách thức khó khăn. Anh đang phải cạnh tranh với bốn tiền vệ khác, nhưng đây là điều anh mơ ước hơn bất cứ thứ gì trên đời.

Anh dành nhiều tuần để tập luyện trước khi luyện tập cùng toàn đội và chỉnh sửa lại kỹ năng chuyên bóng của mình. Anh đã tập sút bóng hàng ngàn lần qua một cái lỗ cũ treo trên chiếc khung hình chữ A trong sân nhà mẹ vợ. Và mặc dù bạn bè và các thành viên trong gia đình rất tự hào về anh, nhưng họ thực sự không kỳ vọng anh được là thành viên chính thức của đội bóng.

Vào tháng 7, anh được báo tới nơi tập luyện, anh đã thực sự sẵn sàng nhưng vẫn lo sợ đến chết khiếp. Rõ ràng là các huấn luyện viên không thực sự tin tưởng anh có thể trở thành cầu thủ chính thức. Trong bức ảnh chụp với đội lần đầu tiên, họ vẫn chưa gắn số áo tiền vệ cho anh. (Thực ra, nếu bạn nhận được một cái danh thiếp của anh, nó sẽ cho thấy anh đang mặc áo số 42).

Khóa tập luyện rất gian khổ và những đối thủ của anh cũng thật đáng gờm, nhưng sự chuẩn bị chu đáo của anh trước đó đã giúp anh vượt qua. Sự tự tin của anh giúp anh thể hiện tốt trong các trận thi đấu trước mùa giải, với sự lựa chọn cầu thủ chính thức trong quá trình tập luyện, anh đã được nhận một chiếc áo mới - chiếc áo mang số 15. Anh đã trở thành cầu thủ chính thức của đội.

Ba năm tiếp theo, anh vẫn ngồi trên ghế dài và quan sát đội bóng của mình thi đấu trong suốt ba mùa giải đáng buồn thảm nhất trong lịch sử. Đội đã phải thay đến hai nhóm huấn luyện viên, nhưng tinh thần thi đấu vẫn thật khủng khiếp.

Mùa giải thứ tư của anh là một bước chuyển đáng nhớ. Đội bóng của anh thuê một trợ lý huấn luyện viên về làm huấn luyện viên trưởng của đội. Chưa ai từng biết đến tên tuổi của vị huấn luyện viên này. Điều này làm cho vị huấn luyện viên mới cũng phải trải qua con đường giống như anh bạn tôi đã phải trải qua. Ông đã vượt qua được những giới hạn đó. Ông chưa bao giờ là một cầu thủ giỏi cả, nhưng ông rất yêu môn thể thao này, điều đó thôi thúc ông trở thành một huấn luyện viên.

Một số người nghĩ rằng, vị lãnh đạo mới này quá ít kinh nghiệm để trở thành một chuyên gia trong nghề huấn luyện bóng đá. Rất nhiều người nói rằng, ông không thể liên kết được những cầu thủ trong đội. Cơ hội để trở thành huấn luyện giỏi đến với ông quá muộn, và cũng vào thời điểm đó, đội bóng của ông đang ở trong tình trạng quá tồi tệ. Người

bạn của tôi hỏi tương lại: “Nếu tôi nghĩ rằng thật khó khăn khi tôi trở thành cầu thủ chính thức của đội, thì việc thể hiện khả năng trước vị huấn luyện viên này còn khó khăn gấp bội.”

Anh bạn của tôi là một người trầm lặng, và vị huấn luyện viên trưởng này không hề có ấn tượng chuyên môn tốt với anh. Nhưng ông lại ấn tượng bởi thói quen làm việc của anh, sự kiên định, sự tự tin và khả năng kiên trì trong mọi hoàn cảnh. Vị huấn luyện viên trưởng này nhìn thấy một phần của chính mình trong anh bạn tôi - đó không phải là tài năng thiên bẩm, mà đó chính là khả năng bám sinh không bao giờ chùn bước hay bỏ cuộc.

Trong năm thi đấu thứ tư của bạn tôi, có một chàng tiền vệ tấn công của đội phải từ giã sân cỏ vì chấn thương. Bạn của tôi đã sẵn sàng. Anh phải tập luyện rất vất vả cũng chỉ vì muốn được chơi. Anh vào sân và mang lại sự thay đổi lớn lao cho đội bóng của mình. Sau trận đấu đó, Bart Starr trở thành tiền vệ tấn công chính thức cho đội Green Bay Packers.

Vince Lombardi, một huấn luyện viên hầu như vô danh, và Bart Starr, đội trưởng đội Packers đã đưa đội của mình trở thành một trong những đội bóng vĩ đại nhất trong lịch sử các giải thi đấu của Liên đoàn Bóng bầu dục Hoa Kỳ. Họ đã giành năm giải vô địch trong bảy năm, gồm cả vô địch trong hai mùa giải Super Bowls đầu tiên, và Bart được vinh danh là Cầu thủ Xuất sắc nhất trong những trận đấu đó. Bart còn được vinh danh là Cầu thủ Xuất sắc nhất năm 1970 và cùng với Vince Lombardi, anh được ghi tên ở Phòng Vinh danh các Cầu thủ bóng bầu dục chuyên nghiệp.

Hiện nay, Bart đang sống với vợ là Cherry, cùng các con cháu của mình ở Birmingham. Ông đã rất thành công trong lĩnh vực kinh doanh, trong cuộc sống cũng như trong sự nghiệp bóng đá của mình. Bart sẽ nói với bạn rằng, có một điều rất quan trọng tạo nên thành công là rèn luyện thói quen kiên trì trong mọi hoàn cảnh của mình.

Phát triển sức mạnh của lòng kiên định

- Bạn đã làm được một việc xuất sắc là xác định cuộc sống mà bạn muốn sống và xác định những chướng ngại vật mà bạn gặp phải trên con đường của mình. Chúng ta đều biết những khó khăn và thách thức mới có xu hướng thể hiện ra như thế nào (thậm chí sau khi chúng ta đã làm rõ những điều chúng ta muốn). Vì lý do này, chúng ta buộc phải trang bị cho mình những công cụ và kiến thức để vượt qua những khó khăn đó, để chúng không khiến chúng ta nản lòng bỏ cuộc.
- Ngay từ bây giờ, hãy xác định sức mạnh và niềm tin cho chính mình để bạn có thể huy động chúng khi cần thiết. Hãy xác định ba khó khăn nội tại chủ yếu cản trở con đường của bạn. Bạn cần tự mình xác định rõ: liệu bạn có phải là người hay trì hoãn và không chịu hành động hay không. Hoặc bạn có xu hướng dễ nổi sợ hãi chỉ phôi quyết định và hành động của mình hay không? Hãy liệt kê ra ba khó khăn kìm hãm sự phát triển của bạn trong cuộc sống.
- Tiếp theo, hãy viết ra, ở dạng khẳng định, những điều bạn đã cam kết, tương ứng với tinh thần kiên trì của bạn. Ví dụ, sau khi viết ra những khó khăn khiến bạn hay trì hoãn, bạn có thể viết: “Tôi cam kết đạt được mục tiêu của mình” hoặc “Tôi sẽ nhìn thấu tỏ mọi

việc. Tôi được dẫn đường để đạt tới mục tiêu của mình.” Với khó khăn gây ra nỗi sợ hãi, bạn có thể nói: “Tôi không bị giới hạn bởi bất cứ thứ gì. Với sự kiên trì, tôi có thể đạt được bất cứ thứ gì tôi muốn” hay “Với niềm tin và sự can đảm, tôi sẽ kiên trì cho tới khi đạt được thành công.”

- Hãy viết những điều đó vào nhật ký của mình và ghi vào một tấm thẻ ghi nhớ mà bạn có thể mang theo người bất cứ lúc nào. Hãy luôn nhắc nhở bản thân mình về những lời khẳng định đó mỗi khi bạn cảm thấy khó khăn xuất hiện.

NIỀM TIN HAY NỖI SỢ HÃI

Điều gì tạo nên sự khác biệt trong mỗi con người? Khi phải đối mặt với nghịch cảnh, tại sao một người bỏ cuộc còn một người khác thì vẫn tiếp tục?

Trong cuốn *Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*, thiên sứ Gabriel đã trao Quyết định thành công thứ bảy cho David Ponder trong một cái nhà kho. Đó là phần tôi rất thích trong cuốn này. Nếu bạn chưa từng đọc cuốn sách đó, tôi sẽ không nói với bạn chính xác cái nhà kho đó như thế nào bởi vì đó là một điểm rất thú vị trong câu chuyện. Nhưng tôi thì có thể nhìn thấy nơi đó rất rõ ràng. Tôi cảm thấy sợ hãi khi tin rằng, một nơi như thế có thể đã thực sự tồn tại.

Trong cái nhà kho đó, thiên sứ Gabriel đã hỏi David Ponder: “Niềm tin có dẫn dắt xúc cảm và hành động hằng ngày của bạn? Hay là nỗi sợ hãi?”

Một trong hai thứ đó dẫn dắt chúng ta, hay cả hai thứ đó làm cho một sự kiện không xảy ra để rồi sự việc qua đi. Có niềm tin là tin tưởng vào tiềm năng đầy hi vọng của một cái gì đó dù chưa nhìn thấy, và phần thưởng cho niềm tin đó là có một khả năng tiềm tàng. Năng lượng xúc cảm của niềm tin đang dâng trào. Ngược lại, nỗi sợ hãi cũng là tin tưởng, nhưng là sự tin tưởng vào tiềm năng đen tối của một cái gì đó không nhìn thấy, và phần thưởng duy nhất mà nỗi sợ hãi tạo ra... chính là nỗi sợ hãi lớn hơn. Năng lượng xúc cảm của nỗi sợ hãi khiến cho cuộc sống dần kiệt quệ. Nỗi sợ hãi có thể được sử dụng như là chất xúc tác cho hành động, hoặc nó cầm tù một người khiến cho người đó mãi mãi là một kẻ tầm thường suốt cả cuộc đời.

Một người có niềm tin sẽ thường xuyên thu được phần thưởng, và một người luôn sợ hãi sẽ sống một cuộc đời lao đao khôn khó. Nỗi sợ hãi là một điều hư ảo, một điều hoang tưởng, và nếu bạn nghĩ nỗi sợ hãi là một điềm cảnh báo giúp bạn tránh khỏi những khó khăn thì xin bạn hãy quên điều đó đi. Chẳng có trường hợp nào trong Kinh Thánh nói rằng Chúa tạo ra nỗi sợ hãi cả. Nỗi sợ hãi chỉ quấy nhiễu và ngăn cản bạn đạt được mục tiêu, ước mơ và khát vọng của mình mà thôi. Nỗi sợ hãi và lo lắng sẽ luôn ám ảnh khiến bạn không bao giờ bước tới thành công được.

Trải qua rất nhiều năm, tôi nhận ra rằng, những người thông minh nhất chính là những người nhạy cảm nhất với nỗi sợ hãi ngay từ lần đầu tiên. Tôi không hiểu tại sao lại như vậy,

cho đến khi tôi nhận ra rằng nỗi sợ hãi chỉ là kết quả của sự tưởng tượng khi nó đạt đến trạng thái điên cuồng. Những gì bạn sợ hãi thậm chí không tồn tại, có lẽ đó là sự nhầm lẫn trong việc tưởng tượng sáng tạo mà Chúa đã đặt vào bạn. Và trong cuộc sống của những người sáng tạo, thông minh này, nỗi sợ hãi đôi khi vẫn nhảy vào làm xáo trộn và khép lại khả năng tiến về phía trước để đạt được mục tiêu và mơ ước của họ. Nó sẽ chấm dứt mọi thứ. Từ *lo lắng* xuất phát từ người Anglo-Saxon có nghĩa là “kìm hãm” hay “bóp nghẹt”. Lo lắng và sợ hãi bóp nghẹt mọi sáng tạo và sự thông minh mà con người có thể có nếu làm khác đi.

Hãy từ bỏ nỗi sợ hãi. Hãy loại bỏ nó ra khỏi cuộc đời bạn. Chẳng có phần thưởng nào cho sự sợ hãi cả. Phần thưởng chỉ có được khi có niềm tin và nhìn thấy rõ những gì bạn tin tưởng sẽ trở thành hiện thực.

“Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh. Tôi là người có niềm tin mãnh liệt.”

CON ĐƯỜNG VƯỢT QUA NỖI SỢ HÃI

Ralpa Waldo Emerson từng nói: “Hãy luôn làm những gì bạn sợ phải làm.”

Đâu là những cánh cửa đóng kín trong cuộc đời của bạn? Rất nhiều lần, chúng đứng sừng sững như những giới hạn bạn tự tạo ra trong ý nghĩ của mình. Chính những giới hạn đó làm cản trở ước mơ của bạn. Nếu bạn đối mặt với những giới hạn này và giải quyết chứ không tránh né chúng, bạn sẽ vượt qua chúng để khai thác những tiềm năng không có giới hạn của bạn.

Tôi có một người bạn tên là Erik Weihenmayer. Erik là một trong những người đáng kinh ngạc nhất mà tôi từng biết. Anh sinh ra đã bị một căn bệnh di truyền hiếm thấy, và đến năm 13 tuổi, anh bị mù. Ban đầu, anh vô cùng bức tức và sợ hãi, đau đớn. Anh từng cho rằng, thế giới này thật khủng khiếp và Chúa đã đối xử với anh thật tồi tệ. Sau đó, Erik đã chống lại hoàn cảnh bất hạnh của mình và làm được những điều mà nhiều người cho rằng không thể, anh đã chuyển hóa hoàn cảnh mù lòa của mình thành một công cụ đầy sức mạnh khiến anh có thể thực hiện được những ước mơ trong cuộc đời mình.

Erik yêu thích thể thao. Nhưng một người mù thì có thể chơi được môn thể thao nào? Anh bắt đầu với môn đấu vật và trở thành một trong những ngôi sao của môn đấu vật ở trường trung học. Năm 16 tuổi, Erik phát hiện ra niềm đam mê leo núi. Anh đã trở thành một vận động viên trượt tuyết cừ khôi. Anh cũng trở thành một vận động viên chạy marathon, một vận động viên nhảy dù và vận động viên lặn. Anh yêu thích phiêu lưu và làm được những việc mà không ai nghĩ rằng một người mù có thể làm được.

Từ nhỏ, Erik đã quyết định, anh có thể sử dụng hoàn cảnh bất lợi của mình để sống một cuộc sống luôn thay đổi, mở rộng và đầy nguy cơ. Anh chọn tiến về phía trước, vượt qua cảnh ảm đạm, nỗi lo sợ và những

Con người bị điều khiển bởi niềm tin hoặc nỗi sợ hãi - cái này hoặc cái kia -

giới hạn của một người mù. Thay vào đó, Erik tự thử thách chính bản thân mình để hướng về phía trước, phát triển một cách đáng kinh ngạc, vượt qua những trở ngại của cuộc đời mình.

Erik có luôn là một vận động viên leo núi được xếp hạng thế giới không? Tất nhiên ban đầu không phải như vậy. Khi còn là một cậu bé mù, Erik cảm thấy vô cùng tức giận. Anh đã không chịu dùng gậy chống. Anh đã chống lại việc học chữ nổi Braille. Anh chống lại tất cả mọi thứ liên quan đến mình. “Tôi không muốn được coi là một cậu bé mù”. Erik nhớ lại: “Tôi muốn được coi như một người nổi tiếng vì làm được một điều gì đó đặc biệt, như một người trọn vẹn.”

Trong một thời gian, anh cảm thấy rất lúng túng cả trong tình cảm lẫn việc học hành, anh đã bị trượt môn toán trong năm học phổ thông đầu tiên bởi vì anh không chịu học chữ nổi Braille. Nhưng anh đã buộc phải thay đổi.

Niềm đam mê leo núi của Erik lớn hơn bất cứ cảm giác bất lực hay nỗi sợ hãi nào. Cảm nhận về thiên nhiên một cách khéo léo và tài tình, cảm giác về các kết cấu khác nhau của đá, cảm giác được gió thổi bên sườn núi, lắng nghe được những âm thanh, đối với một người mù, đó dường như là điều vượt quá khả năng, nhưng Erik thích điều đó. Erik đã từng cảm thấy sợ hãi. Bây giờ, nó cũng hiện hữu trong bạn, nhưng Erik đã chọn cách sử dụng nỗi sợ hãi của mình một cách tích cực.

Erik là người mù đầu tiên xuất hiện trên bìa tạp chí *Time*, là một trong số rất ít những người có thể leo lên được đỉnh Everest. Khi trở lại từ đỉnh núi Everest, anh mới biết rằng, 90% những người leo núi cùng anh đã rất cố gắng nỗ lực nhưng không thành công, và nhiều người đã không còn trở về.

Bạn có biết rằng, hơn 10% số người muốn chinh phục đỉnh Everest đã chết không? Bạn có lên một chuyến xe mà bạn biết rằng, bạn sẽ là một trong 10 người sẽ chết? Ồ, vậy mà một người đàn ông mù đã leo lên đỉnh núi cao nhất thế giới, ở độ cao 8848m, với nhiệt độ âm 30°C và với sức gió thổi khoảng 160km/h, chưa kể đến những thử thách khi phải tìm đường với những mỏm núi gồ ghề, khiến bạn luôn có thể bị gió thổi bay, bị trượt chân, với những tảng băng sắc cạnh, những vực thẳm, những khe núi nguy hiểm mà bạn phải vượt qua để lên tới đỉnh. Rõ ràng là một cú ngã đồng nghĩa với việc bạn sẽ phải chấp nhận cái chết.

Sự việc sẽ ra sao nếu bạn coi nỗi sợ hãi như một cánh cửa mà bạn phải bước qua, giống như Erik? Anh đã leo lên ngọn núi cao nhất thế giới. Erik thừa nhận rằng, đôi khi anh cũng rất sợ hãi và phải vượt qua nỗi sợ hãi đến điên người. “Việc leo núi giúp tôi hiểu được rằng,

vì cả hai thứ đều giống nhau. Niềm tin hay nỗi sợ hãi đều hướng đến một sự việc chưa xảy ra hoặc tin tưởng vào một cái gì đó không thể nhìn thấy hoặc chạm vào. Người sống trong nỗi sợ hãi luôn ở trong tình trạng điên rồ. Người sống với niềm tin luôn nhận được phần thưởng xứng đáng.

Nỗi sợ hãi là một kẻ lừa đảo xấu xa, nó đục khoét tương lai của chúng ta.

rất nhiều việc trong cuộc đời này cũng giống như quờ tay trong bóng tối.” Erik trầm ngâm: “Bạn có thể sợ hãi bởi vì bạn không biết điều gì đang chờ đợi bạn ở đó.”

Erik tin tưởng rằng, cái mà anh muốn nắm giữ ở chỗ đó, thậm chí anh không có nhiều thời gian và anh sẽ ngã xuống nếu anh không tìm được nó. Những ngón tay của anh sẽ rời ra nếu anh giữ chúng quá lâu, nhưng anh đã luôn hi vọng, luôn nguyện cầu, và tin tưởng rằng anh sẽ tìm được chỗ mà anh muốn tìm. Erik hiểu rằng, chẳng có sự đảm bảo chắc chắn nào cả, nhưng anh quyết không để mình bị tê liệt vì sợ hãi.

Erik bày tỏ: “Đỉnh cao nhất không phải là một nơi cụ thể ở trên ngọn núi. Đỉnh cao nhất là một biểu tượng nhắc nhở chúng ta rằng, bằng sức mạnh của tư duy, cơ thể và tâm hồn, bằng sức mạnh của đôi bàn tay nhỏ bé, chúng ta có thể biến cuộc sống của chúng ta thành điều huyền diệu. Khi chúng ta cùng nắm tay những người xung quanh mình, chúng ta có thể làm được nhiều điều lớn lao trong cuộc đời. Chúng ta có thể làm thay đổi hành tinh này.”

Vượt qua nỗi sợ hãi

- Những nỗi sợ hãi nào ngăn cản bạn đạt được những điều bạn muốn, ngăn cản bạn thực hiện niềm đam mê của mình? Hãy viết ra ba nỗi sợ hãi lớn nhất trong cuộc đời bạn. Những nỗi sợ hãi này có thể ảnh hưởng đến các mối quan hệ của bạn, tài chính của bạn, sự nghiệp của bạn, hay gia đình của bạn. Chúng cũng có thể ảnh hưởng đến tinh thần, cảm xúc và thể chất của bạn.
- Hãy gạch chân dưới những nỗi sợ hãi này, hãy viết ra hai hay ba cách chúng ảnh hưởng lên các lĩnh vực khác nhau trong đời sống của bạn.
- Chuyện gì sẽ xảy ra nếu bạn không loại bỏ những nỗi sợ hãi này? Bạn có thể làm gì để loại bỏ chúng? Hãy viết ra một điều bạn sẽ làm để thay thế mỗi nỗi sợ hãi bằng một cảm xúc khác khi chúng xuất hiện.
- Hầu hết những nỗi sợ hãi đó là thật hay chỉ do bạn tưởng tượng? Mức độ rủi ro và không chắc chắn mà bạn phải trải qua trong cuộc đời sẽ quyết định mức độ thành công và phần thưởng mà bạn sẽ đạt được. Có điều gì đáng giá nếu công việc không khó khăn, nếu không có rủi ro, nếu không khó chịu?
- Hãy xem xét lại từng nỗi sợ hãi của bạn, bạn có thể thực hiện hai hành động nào để giảm bớt ngay lập tức những nỗi sợ hãi đang kìm hãm bạn? Nếu Erik có thể chinh phục được đỉnh Everest, tại sao bạn lại không thể vượt qua những nỗi sợ hãi đó bằng cách hành động có tập trung, dũng cảm, kiên định và thận trọng?
- Bạn phải trả giá như thế nào nếu không hành động? Và đặc biệt, bạn sẽ thực hiện những hành động đó vào lúc nào trong vòng 24 giờ tới?

THẦN MƯA ĐÍCH THỰC

Ở Australia, có một huyền thoại về bộ tộc bản xứ có thể làm ra mưa. Bộ tộc này *luôn* có thể gọi mưa. Hiện nay, có nhiều bộ tộc bản xứ nổi tiếng bởi khả năng khiêu vũ dưới mưa

của họ, nhưng có một bộ tộc lại thành công nhiều hơn các bộ tộc khác, và bộ tộc đặc biệt này luôn luôn có khả năng gọi mưa. Mỗi khi các cộng đồng người da trắng gặp khó khăn vì hạn hán, họ liền kêu gọi bộ tộc này biểu diễn màn múa mưa của mình. Có một lần, lãnh tụ của người da trắng đến gặp tộc trưởng của bộ tộc nổi tiếng này và hỏi: “Tại sao mỗi khi các ngài nhảy thì trời lại mưa?”

Vị tộc trưởng trả lời: “Thực ra thì rất đơn giản. Chúng tôi cứ nhảy cho tới khi trời mưa thì mới thôi.”

Kiên trì theo đuổi kế hoạch và chờ đợi thành công là chiến lược tốt nhất của bạn. Bạn có biết rằng, bạn không thể thất bại khi bạn đã lựa chọn làm một điều gì đó? Bạn thua cuộc chỉ vì bạn đã bỏ cuộc. Thất bại và thành công hoàn toàn nằm trong tay bạn.

Một số người có thể nói: “Bạn sẽ không bao giờ làm được điều đó, điều đó sẽ không bao giờ xảy ra. Tại sao bạn lại lãng phí thời gian như thế nhỉ?”

Bạn cần phải nhớ rằng, một ngày nào đó, một người nào đó có thể sai và ai có thể đúng, thật dễ dàng để nhận ra bản chất đích thực của một người nào đó. Hãy để những từ ngữ đó ngấm sâu vào bạn. Hãy toàn tâm toàn ý trong công việc. Bạn sẽ không bao giờ thất bại trừ phi bạn từ bỏ. “Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh.”

Dành không gian riêng tư để đạt được kết quả

- Để thực hiện Quyết định Kiên trì, sẽ rất hữu ích nếu bạn tìm ra con đường đi đến đích một cách hiệu quả hơn. Chẳng hạn, bạn có thể phác thảo một dự án và cố gắng lập kế hoạch thật tốt, như một kì nghỉ dài ngày cho bạn và gia đình. Mặc dù bạn luôn nghĩ về điều này, nhưng thỉnh thoảng sẽ có một việc gì đó xen ngang: Chuông điện thoại bàn reo, tin báo email, điện thoại di động rung, con cái bạn đang muốn bạn giúp chúng làm toán, bữa tối đã sẵn sàng, và sau đó bạn cảm thấy mệt mỏi, bạn chỉ muốn đi ngủ.
- Cuộc sống đang vấy gọi, thật không dễ dàng từ bỏ những công việc và hành động đang dang dở. Nhưng thỉnh thoảng bạn cũng cần đóng cửa nhà (tạm thời thôi), tắt chương trình duyệt email, tắt điện thoại di động để có thể tập trung vào mục đích quan trọng với bạn.
- Hãy chọn một mục đích mà bạn đã xác định trong bài tập Quyết định trước đây, và lên lịch để thực hiện. Lần này, mục đích đó nên được coi là thiêng liêng và không thể bỏ dở - giống như một cuộc họp quan trọng trong doanh nghiệp.

NGƯỜI LỮ HÀNH XUI XẺO

Nhà thơ Mỹ Henry Wadsworth Longfellow từng nói: “Kiên nhẫn là yếu tố quan trọng nhất tạo nên thành công. Nếu bạn cứ gõ cửa và gọi to trước cổng thật lâu, chắc chắn bạn sẽ đánh thức được một người nào đó.”

Có lẽ, câu chuyện hay nhất tôi có thể kể cho bạn về đức tính kiên nhẫn trong cuộc đời

tôi là những việc tôi đã làm với cuốn *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*. Nhiều người cho rằng, cuốn sách nổi tiếng chỉ vì câu lạc bộ sách của tạp chí *Good Morning America* đã chọn, và vì nó đứng trong danh sách bán chạy nhất của *New York Times*, chứ thực ra cuốn sách chẳng mấy ấn tượng với giới xuất bản, và quan điểm đó đã được nhiều người đồng tình ngay. Nhưng câu chuyện vẫn chưa chấm dứt đâu.

Khi hoàn thành bản thảo cuốn *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*, tôi tin rằng, đó là cuốn sách tuyệt vời nhất của mình. Tôi cũng chẳng thuyết phục ai tin điều đó. Tôi cũng không thuyết phục một nhà xuất bản nào rằng nên xuất bản cuốn sách đó. Trong ba năm, cuốn sách đã qua tay ba người đại diện tác giả, và 51 lần bị các nhà xuất bản lớn nhất trên thế giới từ chối.

Khi đó, tôi thực sự bị sốc. Mọi người có thể ngạc nhiên khi biết số lần tôi phải tự đóng cửa phòng và đọc lại bản thảo của mình. Nhờ Quyết định Kiên trì, quyết định thứ bảy tạo nên thành công, tôi biết rằng, mình không thể thất bại. Tôi biết cuốn sách này sẽ được xuất bản nếu tôi kiên trì theo đuổi.

Bạn bè của tôi sau khi đọc bản thảo đã nói: “Cuốn sách này đã thay đổi cuộc đời tôi”, và cùng khi đó, nhiều nhà xuất bản cũng đọc bản thảo và nói: “Chúng tôi không chấp nhận được”.

Hết tháng này đến tháng khác, rồi hết năm này đến năm khác, tôi không thể xuất bản được cuốn sách. Tất nhiên, một số điều đã diễn ra phía sau nhưng tôi không thể nhìn thấy. Tôi biết rằng, có một vài lý do khiến những điều này xảy ra như nó đã xảy ra. Đến bây giờ, tôi có thể nhìn rõ một vài lý do. Nhưng vào thời điểm đó, tôi cảm thấy thực sự nản lòng.

Tôi vẫn tiếp tục làm việc, tiếp tục chờ đợi, thất vọng vì bế tắc, nhưng tôi biết rằng, tôi phải kiên trì theo đuổi mục đích. Cuối cùng, một công ty đã đồng ý xuất bản cuốn *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*. Một phần của sự kiên trì là hãy tin tưởng rằng, bạn sẽ tìm ra con đường mới nơi tận cùng bế tắc.

Tôi đã thực hiện điều đó như thế nào? Tôi đã tìm thấy một nguồn sức mạnh lớn hơn sức mạnh của ông giám đốc nhà xuất bản, đó là vợ của ông giám đốc. Chúng tôi đã có một bữa tối thân mật, và tôi chắc chắn rằng, tôi ngồi đối diện với vị giám đốc nhà xuất bản và vợ ông. Tôi biết rằng, trong buổi tối hôm đó, có người sẽ hỏi tôi rằng: “Ồ, thế anh làm nghề gì vậy?”

Và đúng là có một người đã hỏi như vậy.

“Ồ, tôi đang hoàn thành một bản thảo,” tôi trả lời và bỏ lửng câu chuyện.

“Ồ, tôi rất muốn được đọc bản thảo của ông ấy”, vợ của vị giám đốc nhà xuất bản thêm vào.

“Tôi có để một bản thảo trên ô tô đấy,” tôi nói. “Tập bản thảo này chỉ dành cho bà. Đừng để ông nhà đọc được”, tôi nói thêm và hướng về phía người chồng, vị giám đốc nhà xuất

bản.

Chúng tôi cùng cười, và đó là sự khởi đầu cho việc cuối cùng cuốn sách cũng được xuất bản. Sau đó tôi mới biết rằng, hai vợ chồng vị giám đốc nhà xuất bản đã thức cả đêm để đọc bản thảo đó. Bà ấy đã đọc cả đêm và ông ấy cũng thức cả đêm để nghe, bởi vì khi bà đọc, bà thường huých khuỷu tay vào chồng và nói: “Anh hãy nghe phần này nhé.”

Một tuần sau đó, chúng tôi đã đi đến thỏa thuận xuất bản cuốn sách. Kiên trì trong mọi hoàn cảnh. Thật đáng ngạc nhiên, khi bạn kiên trì trong mọi hoàn cảnh, điều kỳ diệu sẽ xảy ra.

Mặc dù rất nhiều nhà xuất bản đã từ chối nhưng cuối cùng chúng tôi đã thành công. Thời cơ đến thật đúng lúc khi tôi nhìn thấy Diane Sawyer xuất hiện trên chương trình truyền hình quốc gia *Good Morning America*, và giờ cuốn *Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm* lên để giới thiệu: “Đây là cuốn sách mà người dân Mỹ đang cần lúc này.” Khi tôi viết cuốn sách này, nước Mỹ chưa ở trong tình trạng bất ổn, hậu quả của sự kiện ngày 11 tháng Chín và chưa có những nhu cầu như thế. Và tôi hiểu ra những lần từ chối, sự trì hoãn xuất bản cuốn sách cho đến lúc này thực sự là một sự kết hợp tuyệt vời, đúng lúc.

Một ngày nọ, tôi đang nói chuyện với một nhóm người sau buổi thuyết trình, có một quý cô đã tới gần và nói rằng, cô đã viết xong một cuốn sách và cô đang gặp khó khăn trong việc tìm kiếm nhà xuất bản. Thực tế, từ năm này qua năm khác, hơn 20 nhà xuất bản đã từ chối bản thảo của cô. Tôi nói: “Ồ, xin cho tôi được phép hỏi cô: cô có biết rằng, cuốn *Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm* đã bị từ chối suốt ba năm với 51 lời từ chối không, liệu điều đó có giúp cô cảm thấy phẫn khích hơn không?”

Cô trả lời: “Vâng, chắc chắn rồi. Tôi thực sự cảm thấy khá hơn khi biết rằng, ngài đã bị từ chối nhiều lần hơn tôi.”

Tôi trả lời: “Vâng, vì vậy cô phải cố gắng hơn. Có một lý do khác khiến tôi kiên trì vượt qua những lời từ chối - đó là tôi có thể động viên cô. Có lẽ tôi chưa bao giờ lựa chọn điều này, không phải là trong thời gian hàng triệu năm, nhưng tôi được dẫn đường để tiến lên phía trước, để nâng cao lòng kiên trì và đứng ở đây để kể với cô câu chuyện của tôi, để khuyến khích và động viên cô.”

CON NGƯỜI KIÊN TRÌ

Thomas Jefferson từng nói: “Đừng bao giờ sợ hãi trước mong muốn kinh doanh. Một người đã tự thử thách bản thân, nghe được tiếng gọi của con tim mình sẽ không bao giờ thất nghiệp”.

Vậy thành công đối với bạn là gì? Một ngôi nhà mới? Một công việc ổn định? Thăng chức? Chắc chắn tôi và bạn đều đồng ý rằng, thành công không phải đến một cách tình cờ.

Bạn cần biết rằng, những thứ bạn muốn có và những thứ bạn sẵn sàng cho đi đều nhằm mục đích là có được thành công. Có hai điều cần phải đáp ứng: đầu tiên, là quyết định, thứ hai là luôn hành động và kiên trì theo đuổi cho tới khi bạn thành công.

Kiên trì theo đuổi nghĩa là thế nào? Nó có nghĩa là hành động liên tục, kiên trì để hướng tới mục tiêu đã định, đã lên kế hoạch và hành động một cách hiệu quả. Bạn sẽ chẳng đi tới đâu nếu bạn chờ đợi Chúa phù hộ cho bạn. Hãy nhớ rằng: Người nuôi nấng đàn chim, nhưng Người không ném thức ăn vào tổ cho chúng. Kiên trì theo đuổi thành công có nghĩa là luôn luôn kiên định hướng tới mục tiêu thông qua những hành động mạnh mẽ. Rất nhiều người đã rơi vào cái bẫy: khi đã đưa ra mục tiêu, đưa ra cái đích cần đến của mình nhưng rồi không kiên trì theo đuổi. Một hoặc hai hành động đơn lẻ sẽ không mang lại thành công như bạn mong muốn được. Cần hành động liên tục và kiên định mới có thể đạt được thành công.

Có hàng triệu câu chuyện về thành công, và nhìn chung, những câu chuyện đó đều liên quan đến tính kiên trì. Những kẻ thất bại là những kẻ luôn đầu hàng hoặc bỏ cuộc. Những người thành công luôn kiên trì trong mọi hoàn cảnh. Khi bạn nghe những câu chuyện về vinh quang, nếu bạn giống tôi, bạn sẽ đặt chính mình vào địa vị của những nhân vật đó và suy nghĩ *Mình sẽ làm gì nếu mình ở trong hoàn cảnh đó?* Đôi khi, những câu chuyện đó có thể thương đau, và bạn có thể nghĩ *Này chàng trai, ta hi vọng rằng, ta có thể trụ vững ở đó.*

Bạn hãy hình dung hệ thống phân phối bánh pizza trên thế giới trước đây. Chuyện gì sẽ xảy ra nếu bạn mơ ước mở được một cửa hàng bánh pizza mới trong thị trấn với những đặc điểm nổi bật về dịch vụ phân phối là giao hàng trong 30 phút với mọi đơn hàng?

Vì cửa hàng pizza của bạn rất khác biệt nên phải chịu sự cạnh tranh ban đầu. Khi bạn bắt đầu xây dựng mô hình này, cửa hàng của bạn luôn ở trong tình trạng cháy hàng. Liệu bạn có thể làm lại từ đầu, gắn bó với ước mơ của bạn và biết rằng, bạn đang dần tiến đến thành công? Mọi người đã bắt đầu chấp nhận ý tưởng giao hàng đến tận nhà, nhưng bạn chưa chắc chắn về điều đó. Bạn có kiên trì trong mọi hoàn cảnh không?

Tom Monaghan đã làm như vậy. Anh đã xây dựng lại các cửa hàng pizza và sau đó anh lại xây dựng một cửa hàng khác, và một cửa hàng khác nữa cho tới khi thương hiệu Domino's Pizzas đã phổ biến trên khắp thế giới.

Bạn có một ý tưởng cho loại bông ngô mới khác với loại mà mọi người từng ăn trước đó không? Bạn có sẵn sàng bỏ ra 40 năm để lai tạo từ 3000 giống ngô lai khác nhau và cho ra đời loại ngô có đúng 13,5% lượng nước bên trong khiến mọi hạt ngô đều có thể nổ bung? Orville Redenbacher đã làm được như vậy đây.

Tất cả những người này đã kể chi tiết với tôi về những thất bại mà họ đã gặp phải, và chính nhờ lòng kiên trì mà cuối cùng họ đã chiến thắng. Tôi đã trả lời hàng trăm lá thư. Vô số câu chuyện độc đáo đã khẳng định lòng kiên trì *trong mọi hoàn cảnh*, vượt qua thất bại khi hoàn cảnh không ủng hộ hay khi có những lời hoài nghi, khiến họ nhứt chí từ bỏ ước

mơ của mình.

Lập kế hoạch chiến lược: Hướng tới mục tiêu của bạn

Tạo động lực khiến bạn hướng tới mục đích của mình sẽ giúp bạn thực hiện Quyết định Kiên trì hiệu quả hơn. Lập kế hoạch chiến lược chắc chắn hướng tới kết quả có thể đẩy nhanh quá trình đạt được mục đích của bạn:

- Bạn thực sự mong muốn đạt được mục tiêu nào? Hãy chọn một điều bạn thực sự muốn nhưng dường như bạn khó có thể đạt được điều đó. Thực sự cân nhắc những điều bạn muốn và giải thích lý do tại sao bạn muốn điều đó.
- Với mục tiêu đã định, hãy nghĩ ra cách thức để tiến đến mục tiêu đó. Hãy viết ra bất cứ hành động nào - dù lớn hay nhỏ - giúp bạn đạt được mục tiêu đó.
- Bây giờ, hãy thực hiện ít nhất một hành động trong vòng 12 giờ tới để đưa bạn đến gần cuộc sống mà bạn mơ ước hơn. Hãy sắp xếp thời gian hàng ngày hoặc hàng tuần để bạn tiến gần hơn tới mục đích của mình.

CHẾ NGỰ THẾ GIỚI KHỦNG HOẢNG

Tất cả chúng ta đều muốn nghe những câu chuyện thành công, dễ dàng bị thuyết phục bởi những thành tích mà người thành công đạt được. Trong khi đó, cuộc sống thực tế của bạn lại thật khủng khiếp, cuộc sống dường như khó khăn hơn bạn nghĩ.

Bạn có thể đã từng trải qua những thời khắc khó khăn nhất của cuộc đời, hoặc biết có người nào đó như vậy. Nhưng hãy nhớ rằng: bạn không cô đơn. Tất cả chúng ta đều từng ở trong khủng hoảng, thoát khỏi khủng hoảng hoặc mãi ngập chìm trong khủng hoảng. Đó là một phần của cuộc sống trên hành tinh này.

Nếu bạn vẫn còn thờ, bạn vẫn chưa hoàn thành mục đích của mình trên trái đất này. Đó là lý do vì sao bạn vẫn ở đây cùng chúng tôi. Chúng ta còn tận hưởng rất nhiều niềm vui, sẽ còn hưởng thụ nhiều thành công, còn phải khích lệ nhiều người, còn phải dạy dỗ nhiều trẻ con, còn nhiều niềm vui cần chia sẻ. Công việc của bạn vẫn chưa hoàn thành. Bạn mới chỉ đang ở quãng nghỉ giữa cuộc đời mình mà thôi. Đây chính là lúc để bạn hít căng lồng ngực, đứng dậy và sẵn sàng bước đi một lần nữa.

Hãy thận trọng với những cám dỗ khiến bạn phải đi chệch hướng. Những trò tiêu khiển giải trí có mặt khắp mọi nơi: phim ảnh, ti vi, nhạc nhẽo và hàng vạn thứ trên mạng Internet. Những đường vòng, ngã rẽ không tạo nên sức mạnh cho bạn, chúng không mang đến cho bạn những bài học cuộc đời. Những đường vòng chỉ khiến bạn rời xa sự vĩ đại, mà sự vĩ đại mới chính là mục đích bạn cần đạt tới.

Những thời khắc tai họa và hiểm nghèo luôn sản sinh ra những con người vĩ đại. Thép cứng nhất được tôi trong những ngọn lửa nóng nhất, những ngôi sao sáng nhất xuất hiện trong những đêm tối trời

Trong cảnh khôn cùng, gieo neo luôn sinh ra những con người vĩ đại. Thép cứng nhất được sản xuất từ lửa nóng nhất; ngôi sao sáng nhất hình thành từ màn đêm tối nhất.

nhất.

Tổng thống Nam Phi Nelson Mandela đã từng nói: ông là người đàn ông bình thường trở thành một vị lãnh đạo cấp cao vì hoàn cảnh cực kì khắc nghiệt. Ông trốn khỏi người canh giữ mình để phản đối một đám cưới đã được sắp đặt sẵn khi ông còn ở tuổi vị thành niên, và trở thành người học việc tại một công ty luật ở Johannesburg.

Những tháng ngày chứng kiến sự vô nhân đạo của nạn phân biệt chủng tộc, nơi những người da đen không được coi là con người, đã nhen nhóm trong ông một động lực mạnh mẽ muốn thay đổi thế giới. Không bằng lòng với cuộc sống nhàn hạ vùng nông thôn nơi ông sinh ra và lớn lên, thậm chí là địa vị của một luật sư nổi tiếng, ông quyết định: tương lai chắc chắn và duy nhất của ông là hi sinh và chịu đựng - ông đã chọn cách này để thay đổi những người khác, thay đổi cuộc sống của họ.

Trong cuộc cách mạng nhằm thay đổi một đất nước phân biệt chủng tộc và áp bức sang một nước theo chế độ dân chủ với chính sách rộng mở, Mandela đã thể hiện rõ là ông không hề khiếm sợ. Ông là người tiêu biểu cho lòng khoan dung, đức tính kiên nhẫn, tinh thần kiên định. Tuy nhiên, tất cả những đức tính đó lại biểu lộ rõ nhất sau khi ông mãn hạn tù. Ông bị kết án 27 năm tù vì đã lãnh đạo một cuộc đình công không bạo lực và tham gia vào cuộc kháng chiến của Đại hội Dân tộc Phi^[2] chống lại chính sách phân biệt chủng tộc của Đảng dân tộc cầm quyền.

Trong cảnh khôn cùng, gieo neo luôn sinh ra những con người vĩ đại. Thép cứng nhất được sản xuất từ lửa nóng nhất.

Dù bạn đang ở thời điểm nào trong cuộc đời mình, bạn cũng chỉ đang ở quãng nghỉ giữa chừng mà thôi. Đúng vậy, bạn đã cố gắng ghi điểm ở hiệp đấu đầu tiên. Bạn có thể mắc một vài lỗi lầm, nhưng bạn lại sắp ra sân với những bài học thu được, bạn sẽ tham gia một trận đấu mới. Những điểm số ghi ở giờ nghỉ giữa hai hiệp đấu chẳng có gì là quan trọng cả. Thảm kịch không phải là những gì bạn mất mát, thảm kịch chỉ xảy ra khi bạn sắp chiến thắng nhưng lại bỏ cuộc.

Hãy nghĩ tới những người đã được nhắc tới trong cuốn sách này, chẳng hạn Buckminster Fuller, Bob Hope, George Washington, Joshua Chamberlain, Joan of Arc, Norman Vincent Peale, Amy Grant và Tướng Norman Schwarzkopf. Tất cả những người đó đều từng gặp khó khăn, cũng giống như bạn vậy, và bạn cũng sẽ như họ. Vấn đề là “cánh cửa đen” dẫn tới cơ hội của bạn.

Những vấn đề khó khăn chúng ta gặp phải sẽ tạo ra cơ hội để chúng ta mở rộng hiểu biết của mình. Trong cuốn *In Prayer of Jabez* (Lời cầu nguyện của Jabez), Tiến sĩ Bruce Wilkinson đã khám phá ra sức mạnh của lời cầu nguyện. Ông giải thích rằng, chúng ta phải đưa ra câu hỏi, kiếm tìm câu trả lời để tích lũy và mở rộng kho kiến thức cá nhân. Bạn có

sẵn sàng mở rộng kho kiến thức cá nhân của mình không?

Kiên trì trong mọi hoàn cảnh. Từ ngày hôm nay, bạn sẽ tin tưởng vào một tương lai chắc chắn của mình. Không có chỗ cho nỗi sợ hãi trong cuộc đời bạn. Đã đến lúc bạn cần có niềm tin. Hãy tin tưởng vào tương lai và hãy để tương lai của bạn chứng tỏ điều đó.

Hãy chuyển hóa khó khăn thành cơ hội

Khó khăn là một phần của cuộc sống. Ba khó khăn lớn nhất của bạn lúc này là gì? Hãy liệt kê chúng ra. Sau đó, hãy trả lời những câu hỏi sau:

- Điều gì khiến cho chúng trở nên khó khăn như vậy? Hay, tại sao bạn lại nghĩ chúng khó khăn như thế?
- Những vấn đề của bạn khó khăn đến mức nào? Hãy liệt kê năm lý do khiến những vấn đề này khó khăn đến mức ấy. Nếu một trong những khó khăn lớn nhất của bạn chỉ là món nợ lớn, bạn có thể coi đây là một cơ hội lớn với mình. Bạn có thể đặt ra một mục tiêu rõ ràng và có thể đo lường được để thanh toán hết món nợ đó.
- Hãy liệt kê ra một vài ý tưởng để giải quyết những vấn đề đó ngay bây giờ.
- Hãy liệt kê ra ba giải pháp để xử lý những vấn đề này.
- Tiếp theo, hãy xem đâu là vấn đề lớn nhất của bạn và giải pháp tốt nhất bạn có thể thực hiện ngay lập tức và hãy bắt tay thực hiện luôn. Hãy nhớ rằng, trong suốt thời gian bạn gặp khó khăn, bạn không thiếu tiền, thời gian, những người cố vấn và những người dẫn đường chỉ lối. Chúng ta chỉ thiếu ý tưởng mà thôi.

MỘT Ý TƯỞNG SẼ TRỞ LẠI VỚI TRÁI TIM LUÔN KIÊN TRÌ

Trong cuốn sách đầu tiên của tôi (không phải cuốn *7 Quyết định làm nên thành công - Hành trình tìm kiếm*), tôi đã có một ý tưởng là sưu tầm lại những câu chuyện “thành công sau một đêm”, tập hợp những câu chuyện thất bại tồi tệ nhất trong cuộc đời này. Tôi đặt ra câu hỏi: “Đâu là thời khắc tồi tệ nhất của bạn, bạn bị thất bại phũ phàng nhất khi nào trước khi bạn đạt được thành công?”

Tôi muốn có những bức thư có tiêu đề hẫng hoi, được viết tay, với chữ ký của họ bên dưới. Đó thực sự là một ý tưởng vĩ đại. Tôi chỉ không có ai giúp thực thi ý tưởng đó. Tôi phải chọn lọc từ 400 người để lấy được 52 bức thư mà tôi muốn in trong cuốn sách của mình. Đó không phải là một công việc khó khăn lắm.

Tôi đã tới nhà xuất bản William Morris, cơ quan trợ giúp các tác gia lúc đó (hiện là một trong những nhà xuất bản lớn nhất trên thế giới, có bộ phận trợ giúp các tác gia ở London, Berlin, New York và Los Angeles). Tôi đã trình bày ý tưởng, nhưng họ loại ngay bản thảo gồm 52 bức thư đó, như rất nhiều nhà xuất bản và cơ quan xuất bản khác vẫn làm.

Rất nhiều người xung quanh tôi nghĩ rằng, mọi chuyện đã kết thúc rồi, nhưng tôi vẫn cần một giải pháp: chính tôi sẽ xuất bản cuốn sách này. Tôi chẳng có đồng nào trong túi cả, vì vậy tôi phải cầm cố tài sản của mình để in sách.

Tôi có 10.000 bản sách nặng hàng tấn để khắp căn hộ của mình. Đến giai đoạn hài hước nhất, tôi mới bắt đầu nói về những thời khắc khó khăn nhất trong cuộc đời mình. Có lẽ, nếu bạn được khích lệ bởi những thời khắc khó khăn nhất của những người khác, “thời khắc khó khăn nhất” của bạn có lẽ sẽ bớt phần ảm đạm. Mọi người bắt đầu mua sách trong những đợt giới thiệu của tôi. Tôi đã bán được tổng cộng 100.000 bản.

Sau đó, tôi quay trở lại nhà xuất bản trước kia và thông báo cho họ những tin tức đó, và ước thử xem liệu họ có muốn in sách của tôi hay không. Tôi nhận ra rằng, tôi chẳng gặp khó khăn nào cả. Nhưng thay vào đó, họ đã trả lời: “Ồ, rõ ràng là chúng tôi đã sai lầm. Chắc chắn là chúng tôi đã bỏ lỡ cơ hội đó. Nhưng anh đã bán hết số sách mà anh định bán rồi còn gì.”

Sau khi đã tự bán 200.000 cuốn sách của mình, tôi quay trở lại tất cả những nhà xuất bản trước đó với cùng lời đề nghị như thế. Và tất cả đều có cùng phản ứng. “Tại sao chúng tôi lại sai lầm đến lần thứ hai như thế nhỉ?” họ nói. “Chắc chắn là chúng tôi đã bỏ qua một cơ hội nữa rồi, nhưng bây giờ thì đã quá muộn.”

Tôi không quay trở lại những nhà xuất bản đó nữa khi đã tự bán được 300.000, 400.000 hay 500.000 cuốn. Khi bán được 600.000 bản, người quản lý của tôi và tôi nghĩ rằng, *Bạn biết đấy, có lẽ đó là một kết quả thật tuyệt vời. Chúng ta không qua nhà phân phối hay nhà xuất bản, hay bất kỳ một hiệu sách bán lẻ nào, dù chỉ một cuốn, và giảm được rất nhiều chi phí. Thật không may là chúng ta chẳng được ai giúp đỡ cả, nhưng chúng ta lại giữ được tất cả số tiền đó.* 13 đô la nhân với 600.000 bản, bạn có thể làm ngay phép tính. Tôi nghĩ, mọi việc đã kết thúc tốt đẹp.

CHÂN DUNG NGƯỜI LỮ HÀNH THẬT SỰ: JOAN RIVERS

Joan Rivers là một trong những ngôi sao nổi tiếng nhất ở Las Vegas. Cô biểu diễn khắp nước Mỹ, các chương trình của cô luôn cháy vé. Trên đài truyền hình quốc gia có một chương trình mang tên cô *The Joan Rivers Show*.

Khi mọi người nhận thấy rằng, tôi theo các cuộc biểu diễn của Joan Rivers để diễn thuyết trong suốt khoảng thời gian 2 năm đó, họ đều đặt ra cùng một câu hỏi: “Thế cô ấy thực sự là ai vậy?”

Joan Rivers là một trong những người tốt bụng và hào phóng nhất, người khiến tôi không bao giờ phải lo lắng sợ làm phật ý. Cô không bao giờ từ chối ký tên, thậm chí khi cô đang rất vội vã, cô vẫn dành thời gian nói chuyện với những người muốn cô dừng chân nói

chuyện. Tất nhiên, cô cũng luôn dành thời gian cho tôi. Cô luôn động viên tôi, cô giục tôi lấy vợ, liên tục theo dõi tình hình tài chính của tôi: “Hãy vào phòng thay đồ của tôi ăn một cái bánh sandwich đã, Andy”. Cô cũng có thể nói: “Anh đã thấy bao nhiêu tiền một chiếc bánh hamburger ở trong cái khách sạn rồi đó? Hãy đi cùng xe với tôi. Không phải là anh đang ngại trả tiền taxi à!”.

Tôi luôn kính trọng Joan - cô là một mẫu người tuyệt vời về đối nhân xử thế. Lá thư sau đây là bằng chứng rõ ràng của Quyết định Kiên trì của cô.

Andy thân mến,

Anh muốn có ví dụ về một lần bị từ chối trong cuộc đời tôi ư? Chỉ một sự từ bỏ thôi ư? Tôi thật may mắn vì chỉ được viết một trang thôi. Ký ức xa xôi nhất mà tôi có thể nhớ lại là việc tôi muốn tạo dựng sự nghiệp trong ngành biểu diễn, và như tôi nhớ thì khi đó mọi người đã từ chối tôi. Vào ngày 7 tháng 12 năm 1958, tôi biểu diễn ở quán bar The Showbar ở Boston. Tôi được trả 125 đô la một tuần, 2 tiết mục mỗi đêm. Tôi cũng đã được một khách sạn phía bên kia đường để ý. Đó là một nơi thật bẩn thỉu, khủng khiếp, nhưng tôi không quan tâm. Đó là công việc đầu tiên của tôi.

Tôi đã chuyển qua chuyển lại hầu hết các quán bar ở New York cho tới khi tôi gặp được Harry Brent. Đó là người đàn ông sẵn sàng cộng tác với tôi, thích các màn biểu diễn của tôi, và cuối cùng, ông đã xếp tôi vào quán The Showbar với cái tên Pepper January (Tháng Giêng Hạt Tiêu)... “Hài kịch với gia vị!” Những thứ thực sự cuốn hút... hoặc ít ra tôi nghĩ như vậy. Sau buổi biểu diễn đầu tiên, người quản lý gọi tôi lại và nói: “Này, Hạt Tiêu, cô bị sa thải.”

Tôi vô cùng thất vọng. Sa thải. Sa thải trong công việc đầu tiên. Tôi trở lại căn phòng tồi tàn, cảm thấy hoàn toàn suy sụp. Tôi khóc không ngớt. Tôi khóc khi đứng dưới vòi hoa sen bẩn thỉu, chân tôi vẫn đi tất, tấm rèm mở ra, đến nỗi kẻ giết người trong bộ phim Psycho^[3] cũng không thể khiến tôi có cảm giác đau đớn hơn thế. Đứng dưới vòi nước cầu bẩn ấy, tôi không biết liệu những thứ bên trong mình đang thể hiện ra là tài năng hay chỉ là nỗi ám ảnh. Nhưng tôi không bỏ cuộc.

Không lâu sau, tôi lại đặt lịch diễn và lại thất bại trong công việc thứ hai. Harry Brent lại đuổi tôi, lại tước bỏ cái tên “Tháng Giêng Hạt Tiêu” của tôi. Ông giải thích: “Một nữ diễn viên hài, tôi có thể phát hiện ra, nhưng cái tên đó thật khó gần.”

Sau đó, tôi đã trở lại sân khấu một lần nữa. Hãy để tôi nói gọn lại bằng cách kể cho anh nghe rằng tôi đã cố gắng vượt qua tất cả và kêu gọi sự giúp đỡ của tất cả mọi người. Rất ít người đáp lại và thành quả cũng vô cùng ít ỏi.

Mẹ tôi nói rằng: “Con chẳng có chút tài năng nào cả. Con đang lãng phí cuộc đời mình đấy.”

Một trong những nhà hát mạnh nhất khi đó đã nói với tôi: “Cô lớn tuổi quá rồi. Nếu

cô có ý định làm việc đó, lẽ ra cô nên làm từ lâu rồi chứ.” Người điều hành tài năng của chương trình *The Tonight Show* nói rằng: “Chúng tôi không nghĩ rằng cô nên làm việc ở đài truyền hình.” Như một lời tuyên án đầy, nhưng tôi nhất quyết không bỏ cuộc.

Tôi chẳng có một xu dính túi nào cả. Văn phòng của tôi là một phòng điện thoại công cộng ở ga Grand Central. Tôi chỉ có một chiếc vali nhỏ, tôi ngủ trong ô tô của mình suốt thời gian cha tôi bắt tôi phải ngoan ngoãn theo về Bellevue. Tóm lại, đó là một quãng thời gian vô cùng khó khăn. Đúng vậy, tuy nhiên, hoàn cảnh tôi luyện tính cách, sức mạnh bên trong của tôi trỗi dậy trong những hoàn cảnh như thế.

Kể cả khi đang viết bức thư này, tôi vẫn nhớ đến thất bại mà tôi đã trải qua hơn là nhớ đến thành công. Chúng ta thường quên đi những thời khắc khó khăn. Đặc biệt, tôi nghĩ trẻ em thường nghĩ rằng thành công giống như “một tấm vé xổ số may mắn”, mà ai đó ngẫu nhiên có được. Và đó là lý do tôi nghĩ rằng, đây là lưu ý quan trọng trong trường hợp của tôi. Tôi đã 31 tuổi. 31 năm không được biết đến. 31 năm dài trước khi được chấp nhận. Dù trong những thời khắc khó khăn nhất, tôi biết rõ rằng, nỗ lực không chùn bước là tài sản quý báu nhất mà tôi sở hữu. Kiên gan bền chí là phẩm chất quan trọng cũng giống như tài năng vậy.

Đừng bao giờ từ bỏ niềm tin. Đừng bao giờ bỏ cuộc. Đừng bao giờ.

Joan Rivers

KẾT LUẬN

Những suy nghĩ cuối cùng về 7 Quyết định

Mặc dù đây là những lời tổng kết và cũng có những gì chúng ta vừa học cùng nhau, nhưng chúng chỉ là những lời khởi đầu mà thôi. Mỗi ngày bạn hãy tìm hiểu thật kỹ 7 Quyết định này, và bạn sẽ nghiệm thấy chúng có nhiều ý nghĩa sâu xa hơn. Mỗi ngày bạn hãy sống với một Quyết định, một thế giới mới với tình yêu, hạnh phúc, thịnh vượng và niềm vui ở những cấp độ cao hơn đang chờ đón bạn.

BẠN CÓ THỰC SỰ CẢM THẤY QUAN TRỌNG KHÔNG?

Khoảng 2 tháng trước, đang ở trong một khách sạn và là chiếc áo sơ mi, bỗng tôi nghe thấy tiếng ti vi vọng đến từ cuối phòng. Tôi nghe được một bản tin trên một đài truyền hình nào đó nói về “nhân vật của tuần”. Tôi nghe thấy người ta nói: “Và như vậy, nhân vật của tuần này chính là Norman Borlaug.”

Tôi đặt chiếc bàn là xuống và chạy lại gần ti vi. Tôi không tin được rằng, đó chính là Norman Borlaug. Phát thanh viên tiếp tục: “Norman Borlaug chính là nhân vật của tuần này, ông được tôn vinh bởi ông đã cứu sống hơn 2 tỉ người trên hành tinh của chúng ta.”

Tôi hơi bất ngờ. Tôi không nghĩ rằng người đàn ông đó vẫn còn sống, Norman Borlaug đã 91 tuổi. Tôi biết ông ấy. Borlaug đã lai tạo được một giống ngô và lúa mì cho những vùng có khí hậu khô cần khắc nghiệt. Ông được giải Nobel vì đã tìm ra cách trồng loại ngô và lúa mì đặc biệt đã cứu sống rất nhiều người ở châu Phi, châu Âu, vùng Siberia, vùng Trung Mỹ và Nam Mỹ.

Theo nghĩa đen, Borlaug được cho là người đã cứu sống 2 tỉ người trên hành tinh của chúng ta. Tuy nhiên, phát thanh viên đã thông báo nhầm tin tức này. Tôi biết rằng, Norman Borlaug không phải là người đã cứu sống 2 tỉ người, mà chính là Henry Wallace.

Henry Wallace là Phó Tổng thống Mỹ trong nhiệm kỳ thứ nhất của Tổng thống Franklin Roosevelt. Khi Wallace trở thành Phó Tổng thống Mỹ, ông đã dùng quyền lực của mình để lập ra một trạm nghiên cứu ở Mexico với mục đích duy nhất là lai tạo giống ngô và lúa mì phù hợp với vùng khí hậu khô cần. Ông thuê một người đàn ông trẻ tên là Norman Borlaug để điều hành công việc đó. Vì vậy, Borlaug đã giành giải thưởng Nobel và danh hiệu “người của tuần”, nhưng chẳng phải Wallace mới thực sự là người đã cứu sống 2 tỉ người đó sao?

Hay, đó là George Washington Carver, cha của Henry Wallace? Trước khi Carver từng

tìm ra hai phát kiến đáng kinh ngạc về cây lạc và khoai tây ngọt, ông từng là sinh viên của trường Đại học bang Iowa. Ở đó, ông được một vị giáo sư chuyên nghiên cứu về bò sữa cho phép đưa con trai 6 tuổi của ông cùng đi với Carver trong các cuộc nghiên cứu thực vật vào các chiều thứ Bảy và Chủ nhật. Carver đã khiến cho cậu bé hình thành tình yêu với cây cỏ và tâm nguyện sẽ làm một cái gì đó cho loài người. George Washington Carver đã hướng cuộc đời của Henry Wallace đi theo hướng đó trong suốt một thời gian dài, trước khi Henry chính thức trở thành Phó Tổng thống Mỹ.

Vì vậy, khi bạn nghĩ tới điều đó, thật là ngạc nhiên khi biết rằng George Washington Carver đã “vỗ đôi cánh bướm” với cậu bé 6 tuổi và sau đó là cứu sống 2 tỉ người. Vì vậy, lẽ ra Carver mới xứng đáng với danh hiệu “người của tuần”?

Hay lẽ ra, đó phải là người nông dân với tên gọi Mose ở vùng Diamond bang Missouri? Moses và vợ mình là Susan sống ở một bang có chế độ nô lệ, nhưng họ không tin tưởng vào chế độ chiếm hữu nô lệ. Đây cũng là vấn đề của một nhóm người điên rồ gọi là những tên cướp của Quantrill (Quantrill's Raiders) - những người chiếm lĩnh vùng đất này bằng cướp bóc, đốt phá và giết chóc. Vào một buổi tối tháng Giêng lạnh giá, những tên cướp của Quantrill đã tràn vào trang trại của Mose và Susan, đốt phá trang trại, bắn giết và bắt giữ một số người, trong số đó có một người phụ nữ tên là Mary Washington, cô nhất quyết không chịu từ bỏ đứa con còn ẵm ngửa của mình, cậu bé George. Mary Washington chính là bạn thân nhất của Susan và Susan đã rất phiền muộn. Moses đã nhanh chóng nhờ những người hàng xóm và những người trong thị trấn đánh tiếng hẹn gặp những tên cướp vài ngày sau đó.

Suốt mấy tiếng đồng hồ, Mose đã đi về hướng bắc tới Kansas để gặp bốn tên đại diện của nhóm Quantrill's Raiders. Chúng ngồi trên lưng ngựa, tay cầm đuốc, đầu trùm bao tải có cắt những lỗ hổng để nhìn qua. Moses phải đánh đổi con ngựa duy nhất còn lại trong trang trại và chúng quảng cho anh một vật đựng trong một cái bao tải.

Khi chúng đã thúc ngựa đi, Mose mới quỳ xuống và lôi từ bao tải ra một đứa trẻ lạnh cóng, dường như đã chết cứng. Anh đặt đứa trẻ vào trong áo khoác, cạnh ngực mình và băng qua màn đêm giá lạnh đi bộ về nhà. Anh nựng đứa trẻ, hứa sẽ nuôi nấng nó nên người. Anh hứa với người mẹ của nó, người đàn bà mà anh nghĩ đã không còn trên cõi đời này nữa là anh sẽ dạy dỗ con chị nên người. Anh cũng hứa với đứa trẻ là anh sẽ đặt cho nó một cái tên.

Và đó là lý do tại sao Moses và Susan Carver đã nuôi nấng đứa trẻ đó và đặt tên nó là George Washington Carver. Vì vậy, khi nghĩ về điều đó, liệu có phải người đã cứu sống 2 tỉ người chính là người nông dân vùng Diamond bang Missouri, trừ phi... Điều quan trọng ở đây là chúng ta có thể tiếp tục cuộc hành trình ngược lại quá khứ. Những ai thực sự biết rằng ai đã cứu sống 2 tỉ người? Ai có thể biết chắc chắn rằng, những hành động của một ai đó ở một thời điểm cụ thể nào đó đã làm thay đổi thế giới - cứu sống 2 tỉ người.

Và ai biết tương lai của ai sẽ thay đổi bởi hành động của bạn ngày hôm nay và ngày mai, ngày kia, ngày nào, ngày tiếp theo nữa...

Cuộc sống của những thế hệ tương lai, dù chưa tồn tại trên cõi đời này phụ thuộc vào những lựa chọn của bạn ngày hôm nay, bởi vì mọi việc bạn làm đều quan trọng - không chỉ đối với bản thân bạn, không chỉ cho gia đình bạn, không chỉ cho quê hương của bạn. Mọi việc bạn làm ngày hôm nay là quan trọng đối với tất cả chúng ta - và mãi về sau nữa.

MỞ ĐƯỜNG CHO CUỘC ĐỜI CỦA BẠN

Bằng cách nắm vững 7 Quyết định Thành công, bạn đang trở thành người đi tiên phong khai phá những lĩnh vực mới mà chưa ai biết đến - cả phía trong tâm hồn bạn và mở rộng ra thế giới rộng lớn bên ngoài. Một người đi tiên phong là người dám khai phá những vùng đất chưa ai đặt chân đến, chưa ai nói đến và có thể chiếm lĩnh với mục đích khai thác nó - và có thể là chiếm lĩnh nó, định cư ở đó, hoặc bán nó đi. Những người đi tiên phong có thể nắm giữ được số phận của mình và vận mệnh của những thế hệ tương lai. Sự cam kết này mở ra cánh cửa cho những cuộc phiêu lưu thú vị với những người bạn mới, những kho tàng mới và mọi khám phá mới về con người.

Mọi người có làm theo bạn hay không? Bạn đã làm những việc gì khác với số đông? Bạn sẽ để lại những dấu chân nào khiến người khác bước theo?

Sự lãnh đạo tiên phong đòi hỏi tinh thần trách nhiệm lớn lao. Khi nắm được 7 Quyết định, bạn sẽ trở thành một người lãnh đạo và quản lý những người khác. Khi bạn lãnh đạo những người khác khiến họ thành công và có được cuộc sống như họ mơ ước, bạn cũng sẽ tìm thấy ý nghĩa cuộc sống mà bạn đã tìm kiếm và khám phá bấy lâu nay.

Bạn có những đóng góp gì cho cuộc sống của những người khác? Những điều gì ở bạn hấp dẫn người khác? Lãnh thổ đầu tiên mà một người đi tiên phong phải chinh phục được chính là địa hạt bên trong bản thân bạn: *Tôi phải trở thành người như thế nào để biến những điều này thành hiện thực? Tôi muốn ai đi cùng tôi trong cuộc hành trình này?*

Trở thành người đi tiên phong

Hãy phác họa mục đích và ước mơ của bạn, trả lời những câu hỏi sau vào trong nhật ký của bạn:

- Tôi đang đi đến đâu?
- Tôi phải trở thành người như thế nào để biến những điều này thành hiện thực?
- Tôi phải làm gì để có thể đến được nơi đó?
- Tôi muốn ai đi cùng?
- Tôi phải giải quyết những chướng ngại nào trong thời điểm hiện tại và trên suốt con đường của mình?

NHỮNG CHƯỚNG NGẠI VẬT TRÊN CON ĐƯỜNG ĐI ĐẾN THÀNH CÔNG

Vượt qua những chướng ngại vật, cản trở và cạm bẫy là một phần bắt buộc trên con đường đi tới thành công. Bạn phải nhận biết được những thách thức có thể nằm ở phía trước, nếu không, bạn sẽ bị phá hoại ngầm và bị đột kích bất ngờ trên suốt chặng đường đi của mình.

Chướng ngại đầu tiên của bạn thường là sự sợ hãi và ngờ vực. Chướng ngại thứ hai là những nhân tố bên ngoài: những người xung quanh, những lời chỉ trích và ngờ vực của người khác, những cái nhìn khó hiểu và những con mắt xoi mói của họ.

Đâu là những câu hỏi khiến bạn trăn trở nhất khi bạn nghĩ về mục đích của mình? *Điều gì sẽ xảy ra nếu như tôi thất bại? Điều gì sẽ xảy ra nếu mọi người cười nhạo tôi? Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi không có những nhân tố dẫn tôi đến thành công?*

Những người trung bình thường so sánh mình với người khác. Đó là lý do tại sao họ chỉ là người trung bình. Tôi so sánh tôi với tiềm năng của chính bản thân mình. Tôi không phải người trung bình. Tôi coi sự mệt mỏi là điềm báo trước cho chiến thắng.

Chúng ta luôn có những hình mẫu về sự nghi ngại và nỗi sợ hãi cản trở chúng ta theo một cách nào đấy khi chúng ta hiện thực hóa ước mơ của mình. Bạn đừng quá lo lắng về điều đó. Hãy tìm hiểu về chúng. Hãy soi xét chúng dưới lý trí sáng suốt của bạn.

Trong cuộc sống, nếu chúng ta đạt được những mục đích mà chúng ta đã đề ra thì đó chẳng phải là một điều rất tuyệt vời hay sao? Bạn đã bao giờ xem bóng đá chưa? Giả dụ, đó là trận đấu đáng xem nhất trong năm, và bạn đang vô cùng khao khát được xem trận đấu đó. Bạn né tránh tất cả mọi người vì bạn không muốn nghe kết quả của nó. Khi bạn đang đi đi lại lại trong nhà, người hàng xóm của bạn gọi: “Này, anh có biết chúng ta đã thắng đẹp ở phút cuối như thế nào không? Thật là một điều tuyệt diệu.”

Chúa ơi, thật là bực mình!

Bởi vì đó là trận bóng lớn nhất trong năm, bạn đã xem tất cả mọi trận đấu khác, nhưng trận đấu này bạn lại bỏ lỡ. Khi đội bóng của bạn thất bại ở hiệp đấu đầu tiên, bạn cũng không cảm thấy khó chịu trong lòng. Khi đội của bạn bước vào đầu hiệp hai, chẳng có lý do gì để bạn hét vào màn hình ti vi: “Chuyển mạnh một chút nữa!” “Giữ bóng lại!” Bạn sẽ không cảm thấy sợ hãi bởi vì bạn biết rằng đội bóng của bạn sẽ chiến thắng. Bạn không cần biết trận đấu sẽ tiếp diễn ra sao, nhưng bạn *đã biết* chắc chắn rằng, đội của mình sẽ chiến thắng.

Bạn có thể sống một cuộc sống mà bạn sẽ giành chiến thắng không? Bạn biết rằng sẽ có những cạm bẫy. Bạn biết sẽ có những khó khăn ở phía trước, nhưng bạn sẽ không lo sợ hay

giận dữ. Tại sao vậy? Bởi vì bạn biết chắc chắn rằng bạn sẽ chiến thắng.

VƯƠNG QUỐC CỦA NHỮNG KHẢ NĂNG KHÔNG GIỚI HẠN

Nếu chúng ta luôn sống trong nỗi sợ hãi và ngờ vực, chúng ta sẽ không bao giờ được tận hưởng niềm vui chiến thắng. Thay bằng việc đặt câu hỏi *Nếu tôi thất bại thì sao?*, hãy chuyển những câu hỏi gây ra sợ hãi trong đầu đó bằng câu hỏi *Nếu tôi thành công thì sao?*

Tôi có thể đạt tới tầm vóc của ai? Nếu tôi yêu bản thân mình bất chấp những lời phê phán của người khác thì sao? Tôi có thể trở thành người như thế nào, và tôi cần phải làm những gì để đạt được mục đích đó?

Cuộc sống thực sự là những phần thưởng - tình yêu, hạnh phúc, mãn nguyện - xuất phát từ trong tâm thức. Khi bạn cố gắng hết mình, bạn sẽ trưởng thành, bạn sẽ đạt được những phần thưởng trong quá trình trưởng thành ấy. Một cuộc sống phát triển sẽ mang đến cho bạn sự mãn nguyện không bao giờ dứt, và việc làm chủ 7 Quyết định sẽ giúp bạn có được cuộc sống đó, mở đường cho bạn đi tới những khả năng không giới hạn.

Bằng những nỗ lực của mình, bạn phải chứng tỏ là bạn xứng đáng đạt được mục tiêu mà bạn đã đề ra. Về cơ bản, cuộc hành trình này nhằm khai phá sâu hơn khả năng vĩ đại mà Chúa đã ban tặng cho bạn. Điều này có cần nỗ lực không? Chắc chắn rồi! Nó sẽ khiến bạn phải hết sức nỗ lực, sử dụng hết khả năng để có thể nhận ra được tiềm năng của bản thân.

Sách Zechariah 13:9 có viết: “Ta sẽ tôi con trong ngọn lửa và con sẽ trở nên trong sạch. Giống như vàng bạc được tinh luyện trong lửa vậy.” Những phần quý giá nhất bạn đã có. Bạn chỉ cần khai thác chúng bằng cách dũng cảm đi qua cái “cánh cửa đen” của nỗi sợ hãi. Hãy băng qua nỗi sợ hãi, điều này sẽ giúp bạn tìm thấy sự tự do cho chính mình. Bạn sẽ *tin tưởng* vào điều này, nhưng bạn sẽ không *biết* điều này cho tới khi bạn đối mặt với nỗi sợ hãi và loại bỏ sự cản trở của chúng để bạn thực sự nhận ra sự vĩ đại đích thực vốn có của bạn.

Dường như bạn có cảm giác bất an khi sắp phải vượt qua nỗi sợ hãi bởi vì có rất nhiều điều bạn “không biết”. Liệu có một phương pháp đáng tin cậy giúp chúng ta xua tan nỗi sợ hãi? Liệu bạn có làm theo phương pháp này nếu bạn biết rằng khi bạn làm như vậy thì ước mơ và mục đích của bạn sẽ thành sự thật? Hãy ghi nhớ những từ sau trong tâm trí bạn: *Hãy làm điều mà bạn cảm thấy sợ hãi.*

Sớm muộn gì thì tất cả những con người có nghị lực đều bị hoài nghi về nghị lực. Những con người có danh dự và lòng can đảm sẽ phải đối mặt với những lời chỉ trích không thỏa đáng, nhưng đừng bao giờ quên rằng, những lời chỉ trích không thỏa đáng đó chẳng hề ảnh hưởng đến chân lý. Và cách chắc chắn duy nhất để tránh được những lời chỉ trích là không làm gì cả, không là gì cả.

Nếu bạn cảm thấy sợ hãi cái chết, hãy xung phong tới văn phòng của một y tá hoặc một nhà tình thương vài giờ mỗi tuần. Nếu bạn cảm thấy sợ hãi sự từ chối, hãy mời người hàng xóm thân thiết nhất của bạn dùng bữa trưa. Nếu bạn sợ nói trước công chúng, hãy tham gia một khóa học nói trước công chúng hoặc đến tập diễn thuyết tại một câu lạc bộ ở địa phương. Nếu bạn sợ thất bại, hãy làm chính điều mà bạn cảm thấy sợ thất bại. Hãy thử thất bại một cách thảm hại và tìm ra những cơ hội từ những thất bại đó.

Điều gì sẽ xảy ra khi bạn làm chính điều mà bạn cảm thấy sợ hãi? Lúc đầu, có thể bạn sẽ cảm thấy không thoải mái. Bạn có thể cảm thấy không an toàn, không chắc chắn, hay thậm chí cảm thấy mình vô dụng, nhưng hãy làm điều đó giống như là bóc một củ hành tây vậy: hãy bóc đi những lớp vỏ không cần thiết bao quanh bạn. Mỗi khi có một lớp vỏ bao quanh bạn, bạn hãy bóc nó đi, hãy vạch trần ảo tưởng về bản chất của nó (vốn không phải như vậy) và hãy ném nó đi. Một mặt khác của trải nghiệm này là bạn được giải phóng khỏi nỗi sợ hãi và hiện thực hóa ước mơ của bạn.

MẠNG LƯỚI BAO LA CỦA NHỮNG QUYẾT ĐỊNH

Những sức mạnh tiềm ẩn tác động lên cuộc sống của chúng ta là gì, và chúng ta có thể tìm ra chúng như thế nào? Những quyết định của chúng ta tác động lên thế giới như thế nào?

Năm 1980, Tim Berners - Lee đang là kỹ sư phần mềm, làm việc theo hợp đồng 6 tháng ở Cern, một phòng thí nghiệm về dự án vật lý hạt nhân của châu Âu, ở Geneva, Thụy Sĩ. Ông đang nghĩ vãn vợ, cố gắng cho ra đời một chương trình sắp xếp những ghi chép của ông.

Ông đã viết được một đoạn phần mềm mà ông mong muốn là “có thể sắp xếp tất cả các liên kết ngẫu nhiên phát sinh theo thời gian thực, vì bộ não của chúng ta có thể ghi nhớ rất tốt, nhưng đôi khi lại không tốt.”

Ông gọi nó là “Truy vấn”, viết tắt của “Truy vấn mọi thứ”, dựa trên một bộ bách khoa toàn thư mà ông đọc hồi nhỏ.

Dựa trên những ý tưởng về thiết kế phần mềm thời đó, Tim đã thiết kế ra một loại sổ ghi chép siêu văn bản, từ ngữ ở một văn bản này có thể liên kết với những tệp tin khác trong máy vi tính mà ông đã gán cho mỗi tệp tin đó một con số (Nên nhớ rằng, khi đó vẫn chưa có con chuột máy tính). Khi ông bấm con số đó, phần mềm có thể tự động mở tệp tin có liên quan. Nó hoạt động tin cậy và thật tuyệt vời nhưng không ai có thể sử dụng được phần mềm này. Nó chỉ chạy được

Cuộc sống của chúng ta luôn được định hình bởi sự lựa chọn. Đầu tiên, chúng ta lựa chọn, sau đó sự lựa chọn đó tạo ra chính chúng ta.

trên máy tính của Tim.

Tim băn khoăn, *Nếu tôi muốn chèn thêm các dữ liệu vào máy của người khác thì sao?* Sau khi được cho phép, ông có thể làm công việc buồn tẻ là chèn thêm nhiều dữ liệu vào cơ sở dữ liệu chính. Và thậm chí là một giải pháp tốt hơn, ông nghĩ, là có thể cho phép những người khác mở văn bản trên máy tính của ông liên kết dữ liệu của họ với dữ liệu của ông. Ông có thể hạn chế sự truy cập trong phạm vi các đồng nghiệp ở Cern, nhưng tại sao lại dừng ở đó nhỉ? *Tại sao chúng ta lại không mở nó cho giới khoa học trên toàn thế giới?* Theo kế hoạch của Tim, sẽ chẳng có người quản lý cấp trung ương nào cả. Không có một cơ sở dữ liệu chính và tất nhiên là không có vấn đề phân chia quyền truy cập nào cả. Đường như đây là một điều cực kỳ lố bịch. Nó sẽ hoàn toàn mở và không xác định.

Sau đó, ông bộc lộ: “Một người có thể nhảy từ một tệp tin tài liệu tới một nhóm người, tới một cuốn danh bạ, và sơ đồ tổ chức, hay bất cứ thứ gì”. Ông kết hợp thành một hệ thống mã hóa tương đối dễ học, gọi là “ngôn ngữ đánh dấu siêu văn bản” (Hyper Text Markup Language - HTML). Tất nhiên, HTML đã trở thành ngôn ngữ mạng, đó là cách những người lập trình mạng có thể thiết kế các trang Web với văn bản có định dạng, các liên kết và hình ảnh.

Ông đã thiết kế nên một hệ thống đánh địa chỉ, cấp cho mỗi tài liệu một nơi định vị duy nhất, gọi là URL (Universal Resource Locator). Ông cũng đã thiết lập một quy tắc cho phép những văn bản này liên kết với nhau trên những máy tính được kết nối thông qua đường dây điện thoại. Ông gọi quy tắc này là Giao thức truyền siêu văn bản HTTP (Hyper Text Transfer Protocol).

Cuối tuần đó, Tim đã kết hợp tất cả lại thành trình duyệt mạng lưới toàn cầu đầu tiên, cho phép người dùng ở bất cứ nơi nào cũng có thể xem được văn bản của ông trên màn hình máy tính của họ.

Năm 1991, mạng lưới toàn cầu lần đầu tiên xuất hiện với hệ thống mã hóa làm cho việc tổ chức thông tin trở nên có thứ tự và mạch lạc. Kể từ đó, trang web và Internet phát triển đồng thời - thịnh vượng theo luật lũy thừa. Trong vòng 5 năm, số người dùng Internet đã tăng từ 600.000 người lên đến 40 triệu người. Tính trung bình, con số đó cứ lớn gấp đôi sau 53 ngày.

Với nỗ lực sắp xếp các ghi chép của mình, Tim Berners - Lee đã thực sự thay đổi cách sống của chúng ta. Hiện nay, Tim Berners - Lee đang âm thầm làm việc ở MIT, ông đã làm thay đổi cả thế giới. Ông đã không kiếm lợi từ “phát minh” của mình như những người khác thường làm. Ông vẫn âm thầm cống hiến ở hậu trường, đảm bảo cho cuộc sống của chúng ta tốt đẹp hơn trong thế kỷ tới, chúng ta có thể *Truy vấn mọi thứ*.

24/24 GIỜ LIÊN TỤC...

Những gì bạn làm ngày hôm nay đều quan trọng đối với tất cả chúng ta. Những gì bạn

không làm hôm nay cũng quan trọng như nhau. Hãy nhớ rằng, lỗi lầm của chúng ta thuộc về quá khứ. Chúng ta phải tha thứ cho chính bản thân mình và tiếp tục tiến về phía trước. Chúng ta chọn cuộc sống mà mình mong muốn. Bạn chọn điều gì?

Hãy giải phóng những thiên chức kỳ diệu mà Chúa đã tạo ra trong mỗi chúng ta, hãy sống trọn mỗi ngày như thể bạn chỉ còn sống trên trái đất này 24 giờ nữa thôi. Bạn sẽ làm gì? Bạn sẽ trông chờ cái gì? Sáng ngày mai, bạn sẽ ra khỏi giường như thế nào? Bạn sẽ đối xử với kẻ điên rồ lạng lách trên đường và va vào xe của bạn như thế nào? Bạn có đối xử khác với đứa con 5 tuổi của mình không? Bạn sẽ nói gì với chính mình trước khi đi ngủ tối nay? Bạn sẽ nói gì với người bạn đời của bạn, hay cha mẹ bạn, trước khi đi ngủ?

Sống trọn 24 giờ

- Hãy nhắm mắt lại, dành ra 15 phút lặng yên tự kiểm tra những ý tưởng, suy nghĩ và nghị lực mà bạn có được sau khi đọc cuốn sách này và những trang nhật ký của mình. Hãy rộng mở tâm trí và hướng tới một tương lai tươi sáng nhất.
- Hãy hỏi chính bản thân mình, tôi muốn trở thành ai và tôi muốn làm gì trong 24 giờ tới? Nếu cuộc sống của bạn chỉ còn có 24 giờ nữa, bạn sẽ làm gì? Hãy dành 90 giây để viết vào nhật ký tất cả mọi ý tưởng xuất hiện trong đầu bạn.
- Tiếp theo, hãy chọn ra ba ý tưởng và sắp xếp chúng theo mức độ quan trọng. Hãy gạch chân ba ý tưởng quan trọng nhất, và viết ra tại sao nó lại quan trọng với bạn.
- Cuối cùng, hãy viết ra bạn sẽ làm gì ngay bây giờ để hoàn thành được ba điều đó trong vòng 24 giờ tới. Hãy sử dụng trí tưởng tượng phong phú của bạn, và hãy nhớ rằng cuộc sống của bạn chỉ còn có 24 giờ nữa thôi.

MỘT LỰA CHỌN KHÁC

Toàn bộ cuộc đời của bạn chính là một bức tranh gồm những lựa chọn. Ngay lúc này, bạn sẽ lựa chọn điều gì để thay đổi cuộc sống của mình một cách đáng kể và bền vững?

Hãy nhớ điều này: Bạn khác tất cả những người khác. Trên trái đất này, không có ai giống như bạn cả, và sẽ không bao giờ có ai giống bạn. Tâm hồn bạn, suy nghĩ và tình cảm của bạn, khả năng lập luận của bạn - tất cả những thứ này chỉ bạn mới có mà thôi. Đôi mắt của bạn không thể so sánh với bất cứ thứ gì - chúng là cửa sổ tâm hồn của bạn, chỉ của bạn mà thôi. Mỗi tế bào tóc của bạn đều chứa đựng ADN chỉ có ở bạn mà thôi. Có những người xuất hiện trước bạn và những người khác có thể ra đời sau bạn, nhưng không ai là một bản sao theo công thức đã tạo ra bạn. Bạn khác tất cả những người khác. Bạn thật đặc biệt. Bạn được lựa chọn. Nhiều phẩm chất của bạn thật độc đáo, khiến bạn là một trong số ít những người không phải ngẫu nhiên tồn tại.

Tại sao bạn lại được Chúa tạo ra một cách khác biệt, và duy nhất, so với những người khác? Bạn được tạo ra một cách khác biệt để có thể tạo ra những điều khác biệt. Bằng một cách nào đó, bạn đang thay đổi thế giới này. Tất cả những lựa chọn của bạn và những hành

động của bạn đều quan trọng. Tất cả những lựa chọn bạn không thực hiện, những hành động bạn không làm cũng quan trọng như thế. Hàng triệu mạng sống đang chịu ảnh hưởng, liên quan đến chuỗi những sự kiện mà bạn tạo ra trong những hoạt động hằng ngày của bạn. Bạn chọn chuỗi sự kiện mà bạn sẽ tạo ra, cho dù bạn có nhận ra điều đó hay không.

Bạn cần hiểu rằng, bạn đã được trao cho mọi thứ cần thiết để hành động, và sự lựa chọn đó chỉ là của riêng bạn mà thôi: *Bắt đầu ngay từ giây phút này, bạn sẽ lựa chọn một cách sáng suốt. Đừng bao giờ cảm thấy không thỏa đáng. Đừng day dứt với những suy nghĩ về tầm quan trọng hay thỏa mãn với những suy nghĩ lan man không có mục đích. Bạn có sức mạnh. Bạn thật quan trọng. Bạn có lựa chọn và bạn chính là sự lựa chọn. Bạn được lựa chọn để tạo nên sự khác biệt.*

Sống phiêu lưu như người anh hùng

Là một anh hùng trong cuộc phiêu lưu của chính mình, lúc này bạn đang đứng ở ngã rẽ của con đường. Những quyết định bạn đưa ra kể từ thời điểm này sẽ quyết định số phận của bạn - vì vậy, hãy lựa chọn một cách khôn ngoan. Giống như David Ponder và hàng trăm nghìn người lữ hành đã sử dụng 7 Quyết định để thay đổi cuộc đời, bạn cũng có sức mạnh để làm như vậy. Hãy mang theo 7 Quyết định này trên hành trình đi ra thế giới của bạn, và cuộc phiêu lưu này sẽ thay đổi cuộc đời bạn.

Quyết định chịu trách nhiệm: Ngày hôm nay, tôi sẽ ngừng đổ lỗi.

Quyết định kiên định: Tôi sẽ kiếm tìm trí tuệ.

Quyết định hành động: Tôi là một con người hành động.

Quyết định dứt khoát: Tôi có một trái tim kiên định.

Quyết định hạnh phúc: Ngày hôm nay, tôi sẽ chọn hạnh phúc.

Quyết định khoan dung: Tôi sẽ chào đón ngày mới bằng tấm lòng vị tha.

Quyết định kiên trì: Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh.

Với tất cả những gì bạn đã học được từ cuốn sách này, bạn đã xác định được những thay đổi nào trong chính bản thân bạn? Cái gì đã thay đổi? Bạn cảm thấy mình đã thay đổi như thế nào? Bạn đã chuẩn bị tốt hơn để đảm nhiệm vai trò của một người anh hùng và ảnh hưởng tích cực đến nhân loại như thế nào? Hãy viết những sự khác biệt này vào trong nhật ký của bạn.

SUY NGẪM VỀ MỘT SỐ PHẬN THÀNH CÔNG

Sau đây sẽ là những lời nhắc nhở, bạn có thể đọc to lên hằng ngày sau khi hoàn thành

tất cả những bài tập trong cuốn sách này. Sự suy ngẫm này được thiết kế nhằm giúp bạn củng cố thêm những điều bạn đã học được. Hãy đọc to chúng mỗi buổi sáng và trước khi đi ngủ trong 21 ngày liền. Hãy thật thư thái để điều chỉnh và thay đổi cách diễn đạt sao cho phù hợp.

Tôi sẽ trở thành người cha, người mẹ mà tôi luôn muốn trở thành, trở thành người con trai hay con gái mà tôi luôn ao ước, và tôi sẽ là người bạn tốt nhất trên thế gian này. Tôi sẽ là một vị lãnh tụ mà mọi người trông đợi vào đúng thời điểm khó khăn nhất.

Số phận của tôi đã được quyết định. Tôi *chịu trách nhiệm* về việc đời tôi sẽ đi đến đâu, và tôi hiểu rằng, tôi cần tiến lên phía trước. Tôi sẽ chấm dứt việc đổ lỗi cho hoàn cảnh.

Tôi luôn kiếm tìm trí tuệ, qua bạn bè, đồng nghiệp của tôi và qua những cuốn sách tôi đọc. Tôi hiểu rằng, kể từ giờ phút này, thông qua những con người xung quanh tôi, qua những cuốn sách tôi đọc và qua những lựa chọn của mình, tôi có thể thực sự trở nên khác biệt. Tôi đang thay đổi số phận của mình bằng tinh thần phụng sự.

Từ giờ phút này, tôi chọn hành động. *Tôi là một con người hành động. Tôi nắm chặt lấy thời khắc này.*

Tôi có một trái tim kiên định, và tôi sẽ tiến về phía trước, số phận của tôi đã được định đoạt.

Tôi sẽ tiến về phía trước với nụ cười luôn nở trên môi, bởi vì *tôi chọn hạnh phúc.*

Tôi có một trái tim trong sáng, bởi vì tôi biết *khoan dung* với tất cả những người đã làm tôi khó chịu. Và quan trọng hơn cả, tôi tha thứ cho chính mình. Cuộc sống mới thực sự bắt đầu, bởi vì tôi hiểu rằng những quy luật này sẽ dẫn dắt tôi trên quãng đường còn lại.

Tôi sẽ chiến thắng trên con đường sắp tới. Tương lai thực sự bắt đầu từ lúc này. *Tôi sẽ kiên trì trong mọi hoàn cảnh.*

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách : Fanpage :

<https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

1. King James Version: Bản Kinh Thánh được viết bằng tiếng Anh, xuất bản năm 1611. (ND)
1. Tài khoản hưu trí cá nhân (Individual Retirement Account). Quỹ tín thác hoãn thuế mà nhân viên có thể gửi một phần lương của mình vào đó và được rút ra sau khi nghỉ hưu. (HĐ)
2. Cuộc chiến diễn ra từ 1775 đến năm 1783, trong đó 13 bang thuộc địa ở Bắc Mỹ giành độc lập từ tay Đế qu
3. Giấc mơ Mỹ (American Dream) là ước mơ về một vùng đất có cuộc sống tốt đẹp hơn, giàu có hơn và đầy đủ hơn cho tất cả mọi người, không bị hạn chế bởi giai cấp, tôn giáo hay chủng tộc. (ND)
4. Huyền thoại talkshow của truyền hình Mỹ. (ND)
1. Lusitania là con tàu vượt đại dương thuộc sở hữu của Công ty Cunard Line, do Công ty của John Brown ở Clydebank, Scotland chế tạo. Nó đã bị tàu ngầm phóng ngư lôi mang tên U-20 của Đức đánh chìm vào ngày 7/5/1915 trong vòng 18 phút, cách cảng Old Head của Kinsale, Ireland khoảng 15km, làm chết 1.198 người trong số 1.959 người trên tàu. Vụ chìm tàu Lusitania làm dấy lên một cao trào chống Đức của người dân ở nhiều quốc gia, và cũng là công cụ để nước Mỹ tham gia vào cuộc Chiến tranh Thế giới thứ nhất. (HĐ)
1. Tên những cây đàn violon do Antonio Stradivari, người Italia (1644- 1737) và người hàng xóm Giuseppe Guarneri del Gesu (1698-1744) tạo ra, tất cả chỉ có vài trăm cây. Trong khoảng 300 năm nay, các nhạc công và những nhà khoa học vẫn không thể lý giải được chất lượng âm thanh có một không hai của loại đàn violon này. (ND)
2. Hãng xuất bản truyện tranh hàng đầu của Mỹ với những hình tượng nổi tiếng như Spider-man (Người nhện), Captain America, Iron Man (Người sắt)... (ND)
1. Một trong ba tập đoàn giải trí lớn nhất của Mỹ. (ND)
2. Rudyard Kipling (1865-1936): nhà thơ, nhà văn người Anh gốc Ấn Độ, là người trẻ nhất trong lịch sử đoạt giải Nobel Văn học khi ông mới 42 tuổi, vào năm 1907. (ND)
3. Chiến tranh vùng Vịnh (Persian Gulf War) trải qua hai giai đoạn: giai đoạn đầu được gọi là Desert Shield, khi chính quyền Bush (cha) vận động quần chúng ủng hộ cuộc chiến chống Iraq, và giai đoạn thứ hai tên là Desert Storm khi Không lực Mỹ bắt đầu dội bom vào Iraq ngày 17 tháng 1 năm 1991, nhằm bảo đảm có được nguồn cung cấp dầu thô từ các nước Kuwait, Saudi Arabia... (ND)
1. Danh sách 500 công ty tư nhân lớn nhất do tạp chí Fortune bình chọn. (ND)
1. Jeremiah: một trong những nhà tiên tri người Do Thái vĩ đại của thế kỷ thứ VII và thứ VI trước Công nguyên. Ông bị bức hại vì đã dám tiên đoán rằng Judah và Jerusalem sẽ thất thủ. Jeremiah cũng là tên sách trong Cựu ước ghi lại những lời tiên tri của ông. (HĐ)
2. African National Congress (ANC): Tổ chức chính trị của người da đen và da màu ở Cộng hoà Nam Phi, thành lập năm 1912. Mục đích chủ yếu: đấu tranh thủ tiêu chế độ phân biệt chủng tộc (chế độ Apacthai), xây dựng một xã hội dân chủ, bình đẳng. (ND)
3. Bộ phim kinh dị nổi tiếng của Mỹ, ra đời năm 1960 của đạo diễn Alfred Hitchcock, dựa theo tiểu thuyết cùng tên của Robert Bloch. (ND)